

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

**Strasbūrā, 2022. gada 19. oktobrī
(OR. en)**

**2020/0361 (COD)
LEX 2183**

**PE-CONS 30/1/22
REV 1**

**COMPET 499
MI 476
JAI 896
TELECOM 273
CT 118
PI 69
AUDIO 56
CONSOM 152
JUSTCIV 86
CODEC 917**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,
PAR DIGITĀLO PAKALPOJUMU VIENOTO TIRGU
UN AR KO GROZA DIREKTĪVU 2000/31/EK
(DIGITĀLO PAKALPOJUMU AKTS)**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) 2022/...**

(2022. gada 19. oktobris)

**par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu
un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK
(Digitālo pakalpojumu akts)**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

¹ OV C 286, 16.7.2021., 70. lpp.

² OV C 440, 29.10.2021., 67. lpp.

³ Eiropas Parlamenta 2022. gada 5. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2022. gada 4. oktobra lēmums.

tā kā:

- (1) Informācijas sabiedrības pakalpojumi un jo īpaši starpniecības pakalpojumi ir kļuvuši par nozīmīgu Savienības ekonomikas un Savienības iedzīvotāju ikdienas dzīves daļu. Divdesmit gadu laikā pēc šādiem pakalpojumiem piemērojamā tiesiskā regulējuma pieņemšanas, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK¹, ir izveidojušies tādi jauni un inovatīvi uzņēmējdarbības modeļi un pakalpojumi kā tiešsaistes sociālie tīkli un tiešsaistes platformas, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, sniegtot iespēju komerciālajiem lietotājiem un patērētājiem izplatīt informāciju un piekļūt tai un īstenot darījumus jaunos veidos. Lielākā daļa Savienības iedzīvotāju izmanto šādus pakalpojumus ikdienā. Taču digitālā pārveide un minēto pakalpojumu izmantojuma paplašināšanās ir radījušas arī jaunus riskus un problēmas individuāliem attiecīgā pakalpojuma saņēmējiem, uzņēmumiem un sabiedrībai kopumā.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

- (2) Dalībvalstis arvien biežāk ievieš vai apsver iespēju ieviest valsts tiesību aktus par jautājumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un jo īpaši noteikt pienācīgas rūpības prasības starpniecības pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz to, kā tiem būtu jāvērsas pret nelikumīgu saturu, dezinformāciju tiešsaistē vai citiem sabiedrības riskiem. Minētie atšķirīgie valstu tiesību akti negatīvi ietekmē iekšējo tirgu, kurš saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 26. pantu aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču un pakalpojumu brīva aprīte un brīvība veikt uzņēmējdarbību, ņemot vērā šādu pakalpojumu sniegšanai vispārēji izmantotajam internetam piemītošo pārrobežu raksturu. Starpniecības pakalpojumu sniegšanas nosacījumi iekšējā tirgū būtu jāaskaņo ar mērķi sniegt uzņēmumiem piekļuvi jauniem tirgiem un iespējām izmantot iekšējā tirgus priekšrocības, vienlaikus nodrošinot patērētājiem un citiem pakalpojumu saņēmējiem plašākas izvēles iespējas. Komerčiālie lietotāji, patērētāji un citi lietotāji šajā regulā tiek uzskatīti par “pakalpojuma saņēmējiem”.

- (3) Starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildīga un rūpīga rīcība ir vajadzīga, lai radītu drošu, paredzamu un uzticamu tiešsaistes vidi un Savienības iedzīvotāji un citas personas varētu izmantot savas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (“Harta”) garantētās pamattiesības, jo īpaši vārda un informācijas brīvību, uzņēmējdarbības brīvību, tiesības uz nediskrimināciju un augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzības sasniegšanu.
- (4) Tādēļ, lai aizsargātu un uzlabotu iekšējā tirgus darbību, Savienības līmenī būtu jāizveido mērķtiecīgs vienotu, iedarbīgu un samērīgu obligāti piemērojamu noteikumu kopums. Šajā regulā ir sniegti nosacījumi tam, lai iekšējā tirgū varētu veidoties un paplašināties inovatīvi digitālie pakalpojumi. Nepieciešama valstu regulatīvo pasākumu tuvināšana Savienības līmenī attiecībā uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamajām prasībām, lai izvairītos no iekšējā tirgus sadrumstalotības un izbeigtu to, kā arī lai nodrošinātu juridisko noteiktību, tādējādi samazinot nenoteiktību izstrādātājiem un veicinātu sadarbību. Piemērojot tehnoloģijas ziņā neitrālas prasības, inovācija būtu jāstimulē, nevis jā kavē.

- (5) Šai regulai vajadzētu būt piemērojamai noteiktu informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/1535¹, tas ir, jebkādiem attālinātiem pakalpojumiem, ko parasti sniedz par atlīdzību, izmantojot elektroniskus līdzekļus, un pēc saņēmēja individuāla pieprasījuma. Konkrētāk, šai regulai vajadzētu attiekties uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem un jo īpaši uz tādiem starpniecības pakalpojumiem, kurus veido pakalpojumi, kas pazīstami kā tālākpārsūtīšana, pieglabāšana un mitināšana, ņemot vērā, ka šādu pakalpojumu izmantošanas straujā izaugsme galvenokārt dažādu veidu leģitīmos un sociāli lietderīgos nolūkos ir palielinājusi to lomu arī nelikumīgas un citādi kaitīgas informācijas un darbību starpniecībā un izplatīšanā.
- (6) Daži starpniecības pakalpojumu sniedzēji praksē ir starpnieki attiecībā uz tādiem pakalpojumiem, kuri var vai nevar tikt sniegti elektroniskā veidā, piemēram, attālinātajiem informācijas tehnoloģiju pakalpojumiem, transporta, izmitināšanas vai piegādes pakalpojumiem. Šai regulai vajadzētu attiekties tikai uz starpniecības pakalpojumiem, neskarot Savienības vai valstu tiesību aktos noteiktās prasības attiecībā uz produktiem vai pakalpojumiem, kurus starpnieki sniedz starpniecības pakalpojumu veidā, tostarp situācijām, kad starpniecības pakalpojums veido tāda cita pakalpojuma daļu, kurš nav starpniecības pakalpojums, kā atzīts Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā.
- (7) Lai nodrošinātu šajā regulā izklāstīto noteikumu iedarbīgumu un vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū, šie noteikumi būtu jāpiemēro starpniecības pakalpojumu sniedzējiem neatkarīgi no to iedibinājuma vietas vai to atrašanās vietas, ciktāl tie piedāvā pakalpojumus Savienībā, ko apliecina būtiska saikne ar Savienību.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

- (8) Būtu jāuzskata, ka šāda būtiska saikne ar Savienību pastāv, ja pakalpojumu sniedzējs ir iedibināts Savienībā vai, ja šāda iedibinājuma nav, pastāv būtisks pakalpojuma saņēmēju skaits vienā vai vairākās dalībvalstīs salīdzinājumā ar to iedzīvotāju skaitu vai pamatojoties uz pakalpojumu sniedzēja darbību vēršanu uz vienu vai vairākām dalībvalstīm. Darbību vēršanu uz vienu vai vairākām dalībvalstīm var noteikt, pamatojoties uz visiem attiecīgajiem apstākļiem, tostarp tādiem faktoriem kā attiecīgajā dalībvalstī vispārēji izmantotas valodas vai valūtas lietošana, iespēja pasūtīt produktus vai pakalpojumus vai attiecīga augstākā līmeņa domēna izmantošana. Darbību vēršanu uz noteiktu dalībvalsti varētu izsecināt arī no lietotnes pieejamības attiecīgās valsts lietotņu veikalā, vietēja mēroga reklāmas vai reklāmas attiecīgās dalībvalsts valodā, kā arī no tā, kā tiek pārvaldītas attiecības ar klientiem, piemēram, klientu apkalpošanas attiecīgajā dalībvalstī vispārēji izmantotā valodā. Būtiskas saiknes pastāvēšana būtu jāpieņem arī tad, ja pakalpojumu sniedzējs vērš savas darbības uz vienu vai vairākām dalībvalstīm Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 17. panta 1. punkta c) apakšpunkta¹ nozīmē. Taču tikai tāpēc, ka tīmekļa vietne ir tehniski pieejama Savienībā, nevar uzskatīt, ka pastāv būtiska saikne ar Savienību.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

- (9) Ar šo regulu pilnībā saskaņo starpniecības pakalpojumiem piemērojamos noteikumus iekšējā tirgū ar mērķi nodrošināt drošu, paredzamu un uzticamu tiešsaistes vidi — novēršot nelikumīga tiešsaistes satura izplatīšanu un sabiedrības riskus, ko var radīt dezinformācijas vai cita satura izplatīšana, un kurā tiek efektīvi aizsargātas Hartā noteiktās pamattiesības un veicināta inovācija. Līdz ar to dalībvalstīm nebūtu jāpieņem vai jā saglabā papildu valsts prasības attiecībā uz jautājumiem, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, ja vien tas nav nepārprotami paredzēts šajā regulā, jo tas ietekmētu to pilnībā saskaņoto noteikumu tiešu un vienveidīgu piemērošanu, kas piemērojami starpniecības pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar šīs regulas mērķiem. Tam nevajadzētu izslēgt iespēju piemērot citus valsts tiesību aktus, kas piemērojami starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, ievērojot Savienības tiesību aktus, tostarp Direktīvu 2000/31/EK, jo īpaši tās 3. pantu, ja valsts tiesību aktu noteikumi tiecas sasniegt citus leģitīmus sabiedrības interešu mērķus, kas nav šīs regulas mērķi.

- (10) Šai regulai nebūtu jāskar citi Savienības tiesību akti, kas reglamentē informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanu kopumā, reglamentē citus starpniecības pakalpojumu sniegšanas aspektus iekšējā tirgū vai precizē un papildina šajā regulā izklāstītos saskaņotos noteikumus, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES¹, tostarp noteikumi attiecībā uz video kopīgošanas platformām, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1148², (ES) 2019/1150³, (ES) 2021/784⁴ un (ES) 2021/1232⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK⁶ un Savienības tiesību noteikumi, kas noteikti Regulā par Eiropas elektronisko pierādījumu sniegšanas un saglabāšanas rīkojumiem elektronisko pierādījumu gūšanai krimināllietās un Direktīvā, ar ko paredz saskaņotus noteikumus par juridisko pārstāvju iecelšanu pierādījumu vākšanai kriminālprocesā.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1148 (2019. gada 20. jūnijs) par sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību un lietošanu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 un atceļ Regulu (ES) Nr. 98/2013 (OV L 186, 11.7.2019., 1. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos (OV L 186, 11.7.2019., 57. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/784 (2021. gada 29. aprīlis) par vēršanos pret teroristiska satura izplatīšanu tiešsaistē (OV L 172, 17.5.2021., 79. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1232 (2021. gada 14. jūlijs) par pagaidu atkāpi no konkrētiem Direktīvas 2002/58/EK noteikumiem attiecībā uz tehnoloģiju izmantošanu, ko veic numurneatkarīgu starppersonu sakaru pakalpojumu sniedzēji, lai apstrādātu persondatus un citus datus nolūkā apkarot seksuālu vardarbību pret bērniem tiešsaistē (OV L 274, 30.7.2021., 41. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

Tāpat, skaidrības labad, šai regulai nebūtu jāskar Savienības patērētāju tiesību aizsardzības akti, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/2394¹ un (ES) 2019/1020², Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/95/EK³, 2005/29/EK⁴, 2011/83/ES⁵ un 2013/11/ES⁶ un Padomes Direktīva 93/13/EEK⁷, un par personas datu aizsardzību, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679⁸.

-
- ¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2394 (2017. gada 12. decembris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbild par tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 345, 27.12.2017., 1. lpp.).
 - ² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).
 - ³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību (OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.).
 - ⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).
 - ⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).
 - ⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/11/ES (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (OV L 165, 18.6.2013., 63. lpp.).
 - ⁷ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.).
 - ⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

Šai regulai nevajadzētu skart arī Savienības noteikumus par starptautiskajām privāttiesībām, jo īpaši noteikumus, kas attiecas uz tiesu jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildes panākšanu civillietās un komerclietās, kā Regula (ES) Nr. 1215/2012, un noteikumus par līgumiskajām un ārpuslīgumiskajām saistībām piemērojamajiem tiesību aktiem. Personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi reglamentē tikai Savienības attiecīgo tiesību aktu noteikumi šajā jomā, jo īpaši Regulas (ES) 2016/679 un Direktīvas 2002/58/EK noteikumi. Šai regulai nevajadzētu skart arī Savienības tiesību aktus par darba apstākļiem un Savienības tiesību aktus par tiesu iestāžu sadarbību civillietās un krimināllietās. Tomēr, ciktāl minēto Savienības tiesību aktu mērķi ir tādi paši kā šajā regulā noteiktie, šīs regulas noteikumi būtu jāpiemēro tādiem jautājumiem, kuri daļēji vai pilnībā nav reglamentēti minētajos citos tiesību aktos, kā arī jautājumiem, kuros minētie citi tiesību akti atstāj dalībvalstīm iespēju pieņemt konkrētus valsts līmeņa pasākumus.

- (11) Būtu jāprecizē, ka šī regula neskar Savienības tiesību aktus par autortiesībām un blakustiesībām, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK¹, 2004/48/EK² un (ES) 2019/790³, kurās ir izklāstīti konkrēti noteikumi un procedūras, ko nevajadzētu skart.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/790 (2019. gada 17. aprīlis) par autortiesībām un blakustiesībām digitālajā vienotajā tirgū un ar ko groza Direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK (OV L 130, 17.5.2019., 92. lpp.).

- (12) Lai sasniegtu mērķi izveidot drošu, paredzamu un uzticamu tiešsaistes vidi, jēdzienam “nelikumīgs saturs” šajā regulā būtu plaši jāatspoguļo spēkā esošie noteikumi bezsaistes vidē. Konkrētāk, jēdziens “nelikumīgs saturs” būtu jādefinē plaši, lai aptvertu informāciju, kas attiecas uz nelikumīgu saturu, produktiem, pakalpojumiem un darbībām. Jo īpaši, minētais jēdziens būtu jāuztver kā atsauce uz informāciju, neatkarīgi no tās veida, kura saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem ir vai nu nelikumīga pati par sevi, piemēram, nelikumīga naida runa vai teroristisks saturs un nelikumīgs diskriminējošs saturs, vai kuru piemērojamie noteikumi padara nelikumīgu, ņemot vērā to, ka tā ir saistīta ar nelikumīgām darbībām. Ilustratīvi piemēri ir seksuālu vardarbību pret bērnu atspoguļojošu attēlu kopīgošana, nelikumīga privātu attēlu kopīgošana bez saskaņošanas, kibervajāšana, neatbilstošu vai viltotu produktu tirgošana, produktu tirgošana vai pakalpojumu sniegšana, pārkāpjot patērētāju tiesību aizsardzības tiesību aktus, ar autortiesībām aizsargātu materiālu nesankcionēta lietošana, izmitināšanas pakalpojumu nelikumīga piedāvāšana vai dzīvu dzīvnieku nelikumīga tirgošana. Turpretī aculiecinieku video par iespējamu noziegumu nebūtu jāuzskata par nelikumīgu saturu tikai tāpēc, ka tajā ir attēlota nelikumīga darbība, ja šāda video ierakstīšana vai izplatīšana sabiedrībai nav nelikumīga saskaņā ar valsts vai Savienības tiesību aktiem. Šajā kontekstā nav nozīmes tam, vai informācijas vai darbības nelikumība izriet no Savienības tiesību aktiem vai valstu tiesību aktiem, kuri ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un kāda ir attiecīgo tiesību aktu būtība vai priekšmets.

- (13) Ņemot vērā attiecīgo pakalpojumu specifisko raksturu un atbilstīgo nepieciešamību piemērot to sniedzējiem noteiktus īpašus pienākumus, plašākā šajā regulā definētajā mitināšanas pakalpojumu kategorijā jānošķir tiešsaistes platformu apakškategorija. Tādas tiešsaistes platformas kā sociālie tīkli vai tiešsaistes platformas, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, būtu jādefinē kā mitināšanas pakalpojumu sniedzēji, kuri pēc pakalpojuma saņēmēju pieprasījuma ne tikai uzglabā informāciju, ko pakalpojuma saņēmēji sniedz, bet arī pēc pakalpojuma saņēmēju pieprasījuma izplata minēto informāciju sabiedrībai. Taču, lai izvairītos no pārāk plašu pienākumu noteikšanas, mitināšanas pakalpojumu sniedzējus nevajadzētu uzskatīt par tiešsaistes platformām, ja informācijas izplatīšana sabiedrībai veido tikai nenozīmīgu papildelementu, kas ir cieši saistīts ar citu pakalpojumu, vai pamata pakalpojuma nenozīmīgu funkcionalitāti, un minētais elements vai funkcionalitāte objektīvu tehnisku iemeslu dēļ nav izmantojami bez minētā cita pakalpojuma vai galvenā pakalpojuma, kā arī šī elementa vai funkcionalitātes integrācija nav līdzeklis tiešsaistes platformām piemērojamo šīs regulas noteikumu apiešanai. Piemēram, šādu elementu varētu veidot tiešsaistes laikraksta komentāru sadaļa, ja ir skaidrs, ka tā ir papildinājums galvenajam pakalpojumam, kas ir ziņu publicēšana, pamatojoties uz izdevēja redakcionālo atbildību. Turpretī komentāru glabāšana sociālajā tīklā būtu uzskatāma par tiešsaistes platformas pakalpojumu, ja ir skaidrs, ka tā nav viena no piedāvātā pakalpojuma nenozīmīgām iezīmēm, pat ja tā ir pakalpojuma saņēmēju ziņu publicēšanas papildinājums. Šajā regulā mākoņdatošanas vai tīmekļa mitināšanas pakalpojumi nebūtu jāuzskata par tiešsaistes platformu, ja konkrētas informācijas izplatīšana sabiedrībai ir nenozīmīgs un papildinošs elements vai nenozīmīga šādu pakalpojumu funkcionalitāte.

Turklāt mākoņdatošanas pakalpojumi un tīmekļa mitināšanas pakalpojumi, ja tos izmanto kā infrastruktūru, piemēram, kā interneta lietojumprogrammai, tīmekļa vietnei vai tiešsaistes platformai pamatā esošos infrastruktūras glabāšanas un datošanas pakalpojumus, paši par sevi nebūtu jāuzskata par tādas informācijas izplatīšanu sabiedrībai, kas tiek glabāta vai apstrādāta pēc lietojumprogrammas, tīmekļa vietnes vai tiešsaistes platformas, kuras tos mitina, pakalpojumu saņēmēja pieprasījuma.

- (14) Jēdzienam “izplatīšana sabiedrībai”, kā tas tiek izmantots šajā regulā, būtu jāietver informācijas pieejamības nodrošināšana potenciāli neierobežotam personu skaitam, tas ir, nodrošinot, ka pakalpojuma saņēmēji kopumā var viegli piekļūt informācijai, bez nepieciešamības informāciju sniedošā pakalpojuma saņēmējam veikt turpmākas darbības, neatkarīgi no tā, vai minētās personas faktiski piekļūst attiecīgajai informācijai. Attiecīgi, ja informācijai var piekļūt, tikai reģistrējoties vai saņemot atļauju pievienoties pakalpojuma saņēmēju grupai, minētā informācija būtu uzskatāma par izplatītu sabiedrībai tikai tad, ja pakalpojuma saņēmēji, kas vēlas piekļūt informācijai, tiek automātiski reģistrēti vai pielaisti bez cilvēku pieņemta lēmuma vai izvēles, kam piešķirt piekļuvi. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/1972¹ definētie starppersonu sakaru pakalpojumi, piemēram, e-pasta ziņojumi vai privātie ziņapmaiņas pakalpojumi, ir ārpus tiešsaistes platformu definīcijas tvēruma, jo tos izmanto sakariem starp ierobežota skaita personām, kuras ir izvēlējies paziņojuma sūtītājs. Tomēr šajā regulā tiešsaistes platformu nodrošinātājiem noteiktie pienākumi var attiekties uz pakalpojumiem, kas ļauj informāciju darīt pieejamu potenciāli neierobežotam saņēmēju skaitam, ko nav noteicis paziņojuma sūtītājs, piemēram, izmantojot publiskas grupas vai atvērtus kanālus. Informācija būtu jāuzskata par izplatītu sabiedrībai šīs regulas nozīmē tikai tad, ja minētā izplatīšana tiek veikta pēc informāciju sniedošā pakalpojuma saņēmēja tieša pieprasījuma.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (OV L 321, 17.12.2018., 36. lpp.).

- (15) Gadījumos, kad šī regula attiecas tikai uz dažiem pakalpojumu sniedzēja pakalpojumiem vai kad pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus reglamentē dažādas šīs regulas iedaļas, attiecīgie šīs regulas noteikumi būtu jāpiemēro tikai to darbības jomā esošajiem pakalpojumiem.
- (16) Pateicoties juridiskajai noteiktībai, ko nodrošinājusi Direktīvā 2000/31/EK noteiktā starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamā nosacīto atbrīvojumu no atbildības horizontālā sistēma, iekšējā tirgū ir izveidojušies un paplašinājušies daudzi jauni pakalpojumi. Tāpēc minētā sistēma būtu jā saglabā. Taču, ņemot vērā atšķirības, kas rodas, transponējot un piemērojot attiecīgos noteikumus valsts līmenī, kā arī skaidrības un saskaņotības labad minētā sistēma būtu jāiekļauj šajā regulā. Ir arī jāprecizē daži minētās sistēmas elementi, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.
- (17) Šajā regulā izklāstītajos noteikumos par starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildību būtu jānosaka tikai gadījumi, kad konkrētajam starpniecības pakalpojumu sniedzējam nevar piemērot atbildību par pakalpojuma saņēmēju sniegtu nelikumīgu saturu. Minētie noteikumi nebūtu jāuzskata par pozitīvu pamatu tam, lai noteiktu gadījumus, kad pakalpojumu sniedzējam var piemērot atbildību, — to reglamentē piemērojamie Savienības vai valstu tiesību aktu noteikumi. Turklāt šajā regulā noteiktie atbrīvojumi no atbildības būtu jāpiemēro attiecībā uz visu veidu atbildību par jebkāda veida nelikumīgu saturu neatkarīgi no šādu tiesību aktu konkrētā priekšmeta vai būtības.

- (18) Šajā regulā noteiktie atbrīvojumi no atbildības nebūtu jāpiemēro gadījumos, kad tā vietā, lai nodrošinātu pakalpojumus neitrāli, veicot tikai tehnisku un automātisku pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas apstrādi, starpniecības pakalpojumu sniedzējs veic tādas aktīvas darbības, kas tam dod zināšanas par šādu informāciju vai kontroli pār to. Minēto atbrīvojumu piemērošanai attiecīgi nevajadzētu būt pieejamai attiecībā uz atbildību par informāciju, kuru ir sniedzis nevis pakalpojuma saņēmējs, bet gan pats starpniecības pakalpojuma sniedzējs, tostarp gadījumos, kad uz izstrādāto informāciju ir attiecināma attiecīgā pakalpojumu sniedzēja redakcionālā atbildība.
- (19) Ņemot vērā tālākpārsūtīšanas, pieglabāšanas un mitināšanas darbību atšķirīgo raksturu un attiecīgo pakalpojumu sniedzēju atšķirīgo stāvokli un iespējas, ir jānošķir minētajām darbībām piemērojamie noteikumi, ciktāl saskaņā ar šo regulu tām ir piemērojamas dažādas prasības un nosacījumi un ciktāl atšķiras to darbības joma, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa.

- (20) Ja starpniecības pakalpojumu sniedzējs apzināti sadarbojas ar pakalpojumu saņēmēju nolūkā veikt nelikumīgas darbības, nebūtu jāuzskata, ka pakalpojumi tiek sniegti neitrālā veidā, un tādēļ pakalpojuma sniedzējam nevajadzētu būt iespējai izmantot šajā regulā paredzētos atbrīvojumus no atbildības. Tā tam vajadzētu būt, piemēram, gadījumā, kad pakalpojuma sniedzējs savu pakalpojumu piedāvā ar galveno mērķi veicināt nelikumīgas darbības, piemēram, skaidri paužot, ka tā nolūks ir veicināt nelikumīgas darbības vai ka tā pakalpojumi ir piemēroti minētajam nolūkam. Tas vien, ka pakalpojums piedāvā šifrētu nosūtīšanu vai jebkādu citu sistēmu, kas padara neiespējamu lietotāja identifikāciju, pats par sevi nebūtu kvalificējams kā nelikumīgu darbību veicināšana.
- (21) Pakalpojumu sniedzējam vajadzētu būt iespējai izmantot atbrīvojumus no atbildības par tālākpārsūtīšanas un pieglabāšanas pakalpojumiem, ja tie nav nekādā veidā saistīti ar nosūtīto informāciju vai informāciju, kurai piekļūts. Tam cita starpā ir nepieciešams, lai pakalpojumu sniedzējs nemainītu informāciju, kuru tas pārsūta vai kurai tas sniedz piekļuvi. Taču šī prasība nebūtu jāsaprot kā tāda, kas attiecas uz nosūtīšanas vai piekļuves laikā veiktām tehniska rakstura manipulācijām, ja vien minētās manipulācijas nemaina nosūtītās informācijas vai informācijas, kurai tiek sniegta piekļuve, integritāti.

- (22) Lai izmantotu atbrīvojumu no atbildības attiecībā uz mitināšanas pakalpojumiem, pakalpojumu sniedzējam, iegūstot faktiskas zināšanas par nelikumīgām darbībām vai nelikumīgu saturu, būtu ātri jārikojas, lai izņemtu attiecīgo saturu vai liegtu piekļuvi tam. Satura izņemšana vai liegums piekļūt tam būtu jāīsteno, ievērojot pakalpojuma saņēmēju pamattiesības, tostarp tiesības uz vārda un informācijas brīvību. Pakalpojumu sniedzējs var iegūt šādas faktiskas zināšanas par satura nelikumību, cita starpā saskaņā ar šo regulu veicot izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas vai saņemot fizisku personu vai citu subjektu paziņojumus, ciktāl šādi paziņojumi ir pietiekami precīzi un pienācīgi pamatoti, lai rūpīgs uzņēmējs varētu pamatoti identificēt un novērtēt iespējamo nelikumīgo saturu un attiecīgā gadījumā vērsties pret to. Tomēr šādas faktiskas zināšanas nevar uzskatīt par iegūtām, pamatojoties tikai uz to, ka pakalpojumu sniedzējs vispārīgi zina, ka tā pakalpojums tiek izmantots arī nelikumīga satura glabāšanai. Turklāt fakts, ka pakalpojumu sniedzējs automātiski indeksē savā pakalpojumā augšupielādētu informāciju, ka tam ir meklēšanas funkcija un ka tas iesaka informāciju atkarībā no pakalpojuma saņēmēju profiliem vai vēlmēm, nav pietiekams pamats, lai uzskatītu, ka pakalpojumu sniedzējam ir konkrēti zināms par platformā izdarītām nelikumīgām darbībām vai par tajā uzglabātu nelikumīgu saturu.
- (23) Atbrīvojums no atbildības nebūtu jāpiemēro, ja pakalpojuma saņēmēja rīcību nosaka vai kontrolē mitināšanas pakalpojuma sniedzējs. Piemēram, ja tiešsaistes platformas nodrošinātājs, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nosaka tirgotāja piedāvāto preču vai pakalpojumu cenu, varētu uzskatīt, ka tirgotājs darbojas minētās platformas pakļautībā vai kontrolē.

- (24) Lai nodrošinātu patērētāju efektīvu aizsardzību, viņiem veicot starpnieku nodrošinātus komercdarījumus tiešsaistē, noteiktiem mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, proti, tiešsaistes platformām, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nevajadzētu būt iespējai izmantot atbrīvojumu no atbildības šajā regulā paredzētajiem mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, ciktāl šādas tiešsaistes platformas sniedz attiecīgo informāciju par aplūkojamajiem darījumiem tādā veidā, kas rada patērētājiem priekšstatu, ka minēto informāciju sniedz minētās tiešsaistes platformas vai to pakļautībā vai kontrolē esoši tirgotāji un ka minētajām tiešsaistes platformām tādējādi ir informācija vai kontrole pār to, pat tad, ja tās nav. Šādas uzvedības piemēri varētu būt gadījumi, kad tiešsaistes platforma skaidri neuzrāda tirgotāja identitāti, kā prasīts šajā regulā, kad tiešsaistes platforma tirgotāja identitāti vai kontaktinformāciju neatklāj līdz līguma starp tirgotāju un patērētāju noslēgšanas brīdim vai kad tiešsaistes platformas tirgo produktu vai pakalpojumu savā vārdā, nevis izmantojot tā tirgotāja nosaukumu, kurš minēto produktu vai pakalpojumu piegādā. Minētajā sakarā būtu objektīvi jānosaka, vai, pamatojoties uz attiecīgajiem apstākļiem, pasniegšanas veids varētu radīt vidusmēra patērētājam priekšstatu, ka attiecīgo informāciju sniedza pati tiešsaistes platforma vai tās pakļautībā vai kontrolē esoši tirgotāji.
- (25) Šajā regulā noteiktajiem atbrīvojumiem no atbildības nevajadzētu ietekmēt tiesības izdot dažādu veidu rīkojumus starpniecības pakalpojumu sniedzējiem pat tad, ja viņi atbilst šajos izņēmumos ietvertajiem nosacījumiem. Šādi rīkojumi var jo īpaši ietvert saskaņā ar Savienības tiesību aktiem izdotus tiesu vai administratīvo iestāžu rīkojumus, kuros ir noteikta prasība izbeigt vai novērst jebkāda veida pārkāpumu, tostarp izņemt rīkojumos norādīto nelikumīgo saturu vai liegt tam piekļuvi.

- (26) Lai radītu juridisko noteiktību un neatturētu visu kategoriju starpniecības pakalpojumu sniedzējus no tādu brīvprātīgu darbību veikšanas, kas vērstas uz nelikumīga satura atklāšanu, identificēšanu un vēršanos pret to, būtu skaidri jānosaka, ka tikai tas vien, ka pakalpojumu sniedzēji veic šādas darbības, nepadara šajā regulā noteikto atbrīvojumu no atbildības nepieejamu, ar noteikumu, ka minētās darbības tiek veiktas labticīgi un rūpīgi. Labticīgas un rūpīgas rīcības nosacījumam būtu jāietver objektīva, nediskriminējoša un samērīga rīcība, pienācīgi ņemot vērā visu iesaistīto pušu tiesības un leģitīmās intereses un nodrošinot nepieciešamos aizsardzības pasākumus pret likumīga satura nepamatotu izņemšanu saskaņā ar šīs regulas mērķi un prasībām. Minētajā nolūkā attiecīgajiem pakalpojumu sniedzējiem, piemēram, būtu jāveic saprātīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad šādu darbību veikšanai tiek izmantoti automatizēti rīki, attiecīgā tehnoloģija ir pietiekami uzticama, lai maksimāli ierobežotu kļūdu īpatsvaru. Turklāt ir lietderīgi precizēt, ka tikai tam vien, ka pakalpojumu sniedzēji labticīgi veic pasākumus nolūkā ievērot Savienības tiesību aktu prasības, tostarp šajā regulā noteiktās prasības attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju noteikumu izpildi, nebūtu jāizraisa šajā regulā noteikto atbrīvojumu no atbildības nepieejamību. Tādēļ, nosakot, vai pakalpojumu sniedzējs var paļauties uz atbrīvojumu no atbildības, nevajadzētu ņemt vērā attiecīgā pakalpojumu sniedzēja iespējami veiktās darbības un pasākumus, jo īpaši attiecībā uz to, vai pakalpojumu sniedzējs nodrošina savu pakalpojumu neitrālā veidā un tādējādi atbilst attiecīgās normas darbības jomai, taču šis noteikums nenozīmē, ka pakalpojumu sniedzējs var uz to paļauties. Brīvprātīgas darbības nebūtu jāizmanto, lai apietu pienākumus, kas šajā regulā noteikti visiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem.

- (27) Lai arī šajā regulā izklāstītie noteikumi par starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildību ir vērsti uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamo atbrīvojumu no atbildības, ir svarīgi atgādināt, ka, neraugoties uz šādu pakalpojumu sniedzēju vispārēji būtisko nozīmi, nelikumīgā satura un tiešsaistes darbību problēmas nevajadzētu risināt, tikai koncentrējoties uz to atbildību un pienākumiem. Trešām personām, kuras skar tiešsaistē nosūtītais vai uzglabātais nelikumīgais saturs, pēc iespējas jācenšas atrisināt ar šādu saturu saistītos konfliktus, neiesaistot attiecīgos starpniecības pakalpojumu sniedzējus.
- Pakalpojuma saņēmējiem būtu jāpiemēro atbildība par nelikumīgu saturu, kuru tie iesniedz un iespējami izplata sabiedrībai, izmantojot starpniecības pakalpojumus, ja tāda ir noteikta piemērojamajos Savienības un valstu tiesību aktos. Arī citiem dalībniekiem, piemēram, grupu moderatoriem slēgtās tiešsaistes vidēs, jo īpaši lielu grupu gadījumā, attiecīgos gadījumos saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem būtu jāpalīdz novērst nelikumīga satura izplatīšanu tiešsaistē. Turklāt, ja pastāv nepieciešamība iesaistīt informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējus, tostarp starpniecības pakalpojumu sniedzējus, visu veidu šādas iesaistīšanās pieprasījumi un rīkojumi būtu vispārīgi jāadresē tam konkrētajam pakalpojumu sniedzējam, kuram ir tehniskas un operatīvas spējas vērsties pret konkrētajiem nelikumīgā satura elementiem, lai novērstu un mazinātu jebkādu iespējami negatīvo ietekmi uz tādas informācijas pieejamību un pieklūstamību, kura nav nelikumīgs saturs.

(28) Kopš 2000. gada ir parādījušās jaunas tehnoloģijas, kuras uzlabo datu nosūtīšanas, “atrodamības” un uzglabāšanas sistēmu pieejamību, efektivitāti, ātrumu, uzticamību, spējas un drošību tiešsaistē, tādējādi veidojot arvien sarežģītāku tiešsaistes ekosistēmu. Šajā sakarā būtu jāatgādina, ka arī tādiem pakalpojumu sniedzējiem, kuru pakalpojumi izveido un atvieglo interneta loģisko arhitektūru un pienācīgu darbību, tostarp tehniskās palīgfunckijas, var piemērot šajā regulā izklāstītos atbrīvojumus no atbildības, ciktāl to sniegtie pakalpojumi ir kvalificējami kā tālākpārsūtīšanas, pieglabāšanas vai mitināšanas pakalpojumi. Šādi pakalpojumi attiecīgajā gadījumā ietver lokālos bezvadu tīklus, domēnu nosaukumu sistēmu (DNS) pakalpojumus, augstākā līmeņa domēnu nosaukumu reģistrus, reģistratorus, sertificētājas iestādes, kuras izdod digitālos sertifikātus, virtuālos privātos tīklus, tiešsaistes meklētājprogrammas, mākoņa infrastruktūras pakalpojumus vai satura piegādes tīklus, kuri dara iespējamā vai uzlabo citu starpniecības pakalpojumu sniedzēju funkcijas vai nosaka to atrašanās vietu. Tāpat ir ievērojami attīstījušies sakaru nolūkiem izmantotie pakalpojumi un to piegādes tehniskie līdzekļi, radot tādus tiešsaistes pakalpojumus kā balss pārraide ar interneta protokolu, ziņapmaiņas pakalpojumi un tīmekļa e-pasta pakalpojumi, kur saziņa tiek nodrošināta, izmantojot interneta piekļuves pakalpojums. Arī minētajiem pakalpojumiem var piemērot atbrīvojumus no atbildības tādā mērā, kādā tie ir kvalificējami kā tālākpārsūtīšanas, pieglabāšanas vai mitināšanas pakalpojumi.

- (29) Starpniecības pakalpojumi aptver plašu tādu saimniecisko darbību spektru, kuras notiek tiešsaistē un pastāvīgi attīstās, lai nodrošinātu ātru, drošu un aizsargātu informācijas nosūtīšanu un nodrošinātu visu tiešsaistes ekosistēmas dalībnieku ērtības. Piemēram, tālākpārsūtīšanas starpniecības pakalpojumi ietver vispārējas pakalpojumu kategorijas, piemēram, interneta plūsmu apmaiņas punktus, bezvadu piekļuves punktus, virtuālos privātos tīklus, DNS pakalpojumus un atrisinātājus, augstākā līmeņa domēnu nosaukumu reģistrus, reģistratorus, sertifikācijas iestādes, kuras izdod digitālos sertifikātus, balss pārraidi ar interneta protokolu un citus starppersonu sakaru pakalpojumus, savukārt pieglabāšanas starpniecības pakalpojumu vispārīgi piemēri ietver tikai satura piegādes tīklu, apgriezto starpniekservers vai satura pielāgošanas starpniekservers nodrošināšanu. Šādi pakalpojumi ir būtiski, lai nodrošinātu netraucētu un efektīvu internetā sniegtās informācijas nodošanu. Mitināšanas pakalpojumi ietver tādu pakalpojumu kategorijas kā mākoņdatošana, tīmekļa mitināšana, maksas atsauces pakalpojumi vai pakalpojumi, kas dod iespēju kopīgot informāciju un saturu tiešsaistē, tostarp datņu uzglabāšana un kopīgošana. Starpniecības pakalpojumus var sniegt atsevišķi, kā daļu no cita veida starpniecības pakalpojuma vai vienlaikus ar citiem starpniecības pakalpojumiem. Tas, vai konkrēts pakalpojums ir tālākpārsūtīšanas, pieglabāšanas vai mitināšanas pakalpojums, ir atkarīgs tikai no tā tehniskajām funkcijām, kuras laika gaitā varētu attīstīties, un tas būtu jānovērtē katrā gadījumā atsevišķi.

- (30) Starpniecības pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu ne *de jure*, ne *de facto* piemērot pārraudzības pienākumu attiecībā uz vispārīga rakstura pienākumiem. Tas neattiecas uz uzraudzības pienākumiem konkrētā gadījumā un jo īpaši neietekmē valsts iestāžu rīkojumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, kā tos interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa, un saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem. Nekas šajā regulā nebūtu jāinterpretē kā vispārējs pārraudzības pienākums vai vispārējs aktīvas faktu noskaidrošanas pienākums, vai vispārējs pienākums pakalpojumu sniedzējiem īstenot proaktīvus pasākumus attiecībā uz nelikumīgu saturu.

- (31) Atkarībā no katras dalībvalsts tiesību sistēmas un attiecīgās tiesību jomas valsts tiesu vai administratīvās iestādes, tostarp tiesībsardzības iestādes, var likt starpniecības pakalpojumu sniedzējiem vērsties pret vienu vai vairākiem konkrētiem nelikumīga satura elementiem, vai sniegt konkrētu specifisku informāciju. Valstu tiesību akti, uz kuru pamata tiek izdoti šādi rīkojumi, būtiski atšķiras, un arvien biežāk šādi rīkojumi tiek izpildīti pārrobežu situācijās. Lai nodrošinātu to, ka minētos rīkojumus var ievērot lietderīgā un efektīvā veidā, jo īpaši pārrobežu kontekstā, tā lai attiecīgās valsts iestādes var veikt savus uzdevumus un pakalpojumu sniedzējiem netiek uzlikti nesamērīgi slogi, nepamatoti neietekmējot nevienas citas trešās personas tiesības un leģitīmās intereses, ir jāievieš konkrēti nosacījumi, kam minētajiem rīkojumiem būtu jāatbilst, kā arī konkrētas papildu prasības attiecībā uz minēto rīkojumu izskatīšanu. Līdz ar to šai regulai būtu jāaskaņo tikai daži konkrēti minimālie nosacījumi, kas šādiem rīkojumiem būtu jāizpilda, lai starpniecības pakalpojumu sniedzējiem uzliktu pienākumu informēt attiecīgās iestādes par minēto rīkojumu izpildi. Tāpēc šī regula nenodrošina juridisko pamatu šādu rīkojumu izdošanai un neregulē to teritoriālo darbības jomu vai pārrobežu izpildes panākšanu.

(32) Piemērojamās Savienības vai valsts tiesību aktos, uz kuru pamata minētie rīkojumi ir izdoti, varētu būt paredzēti papildu nosacījumi, un tiem vajadzētu būt attiecīgo rīkojumu izpildes panākšanas pamatā. Gadījumā, ja šādi rīkojumi netiek pildīti, izdevējai dalībvalstij vajadzētu būt iespējai panākt to izpildi saskaņā ar saviem tiesību aktiem. Piemērojamās valsts tiesību aktos būtu jāievēro Savienības tiesību akti, tostarp Hartas un LESD normas par brīvību veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus Savienībā, jo īpaši attiecībā uz tiešsaistes azartspēļu un derību pakalpojumiem. Tāpat šādu valsts tiesību aktu piemērošana attiecīgo rīkojumu izpildes panākšanai neskar piemērojamās Savienības tiesību aktus vai starptautiskos nolīgumus, ko Savienība vai dalībvalstis noslēgušas attiecībā uz minēto rīkojumu pārrobežu atzīšanu, izpildi un izpildes panākšanu, jo īpaši civillietās un krimināllietās. No otras puses, tieši pienākumam informēt attiecīgās iestādes par to, kā minētie rīkojumi tiek pildīti, nevis pašu rīkojumu izpildes panākšanai, būtu jāpiemēro šajā regulā izklāstītie noteikumi.

- (33) Starpniecības pakalpojumu sniedzējam būtu bez liekas kavēšanās jāinformē izdevējiestāde par visiem saistībā ar šādiem rīkojumiem veiktajiem pēcpasākumiem, ievērojot attiecīgajos Savienības vai valsts tiesību aktos noteiktos termiņus.
- (34) Attiecīgajām valsts iestādēm vajadzētu būt iespējai izdot šādus rīkojumus attiecībā uz saturu, kas uzskatāms par nelikumīgu, vai rīkojumus sniegt informāciju, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem, kuri ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un jo īpaši ar Hartu, un adresēt tos starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, tostarp tiem, kas ir iedibināti citā dalībvalstī. Tomēr šai regulai nebūtu jāskar Savienības tiesību akti tiesu iestāžu sadarbības civillietās un krimināllietās jomā, tostarp Regula (ES) Nr. 1215/2012 un Regula par Eiropas elektronisko pierādījumu sniegšanas un saglabāšanas rīkojumiem elektronisko pierādījumu gūšanai krimināllietās, un valstu krimināltiesības vai civilprocesuālās tiesības. Tāpēc, ja minētie tiesību akti kriminālprocesa vai civilprocesa kontekstā paredz nosacījumus, kuri papildina šajā regulā paredzētos nosacījumus vai ir ar tiem nesaderīgi un kuri attiecas uz rīkojumiem par vēršanos pret nelikumīgu saturu vai informācijas sniegšanu, šajā regulā paredzētie nosacījumi varētu nebūt piemērojami vai tos varētu pielāgot. Jo īpaši kriminālprocesa kontekstā izdevējiestādes dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoram uzlikto pienākumu nosūtīt rīkojumu kopiju visiem pārējiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem varētu nepiemērot vai var pielāgot, ja to paredz piemērojamie valsts kriminālprocesuālie tiesību akti.

Turklāt pienākumu rīkojumos norādīt pamatojumu, kurā paskaidro, kāpēc informācija ir nelikumīgs saturs, vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo saskaņā ar piemērojamajiem valsts kriminālprocesuālajiem tiesību aktiem noziedzīgu nodarījumu novēršanai, izmeklēšanai, atklāšanai un saukšanai pie atbildības par tiem. Visbeidzot, starpniecības pakalpojumu sniedzēju pienākums informēt pakalpojuma saņēmēju varētu tikt atlikts saskaņā ar piemērojamajiem Savienības vai valsts tiesību aktiem, jo īpaši kriminālprocesa, civilprocesa vai administratīvā procesa kontekstā. Turklāt rīkojumi būtu jāizdod saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un šajā regulā noteikto aizliegumu ieviest vispārīgo pienākumu pārraudzīt informāciju vai aktīvi meklēt uz nelikumīgām darbībām norādošus faktus vai apstākļus. Šajā regulā paredzētie nosacījumi un prasības, kas attiecas uz rīkojumiem vērsties pret nelikumīgu saturu, neskar citus Savienības tiesību aktus, kas paredz līdzīgas sistēmas, lai vērstos pret noteiktiem nelikumīga satura veidiem, piemēram, Regulu (ES) 2021/784, Regulu (ES) 2019/1020 vai Regulu (ES) 2017/2394, ar kuru piešķirtas noteiktas pilnvaras pieprasīt sniegt informāciju dalībvalstu patērētāju tiesību aizsardzības iestādēm, savukārt rīkojumiem sniegt informāciju piemērojamie nosacījumi un prasības neskar citus Savienības tiesību aktus, kuri ietver līdzīgus konkrētām nozarēm piemērojamus attiecīgus noteikumus. Minētajiem nosacījumiem un prasībām nebūtu jāskar piemērojamus valstu tiesību aktos ietvertie saglabāšanas noteikumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un ar informācijas neizpaušanu saistīti tiesībaizsardzības iestāžu konfidencialitātes pieprasījumi. Minētajiem nosacījumiem un prasībām nebūtu jāietekmē dalībvalstu iespēja pieprasīt starpniecības pakalpojumu sniedzējam novērst pārkāpumu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp šo regulu, un jo īpaši ar vispārējas pārraudzības pienākumu aizliegumu.

- (35) Šajā regulā paredzētie nosacījumi un prasības būtu jāizpilda vēlākais tad, kad rīkojums tiek nosūtīts attiecīgajam pakalpojumu sniedzējam. Tāpēc rīkojumu var izdot kādā no attiecīgās dalībvalsts izdevējiestādes oficiālajām valodām. Tomēr, ja minētā valoda atšķiras no starpniecības pakalpojumu sniedzēja deklarētās valodas vai no dalībvalsts citas oficiālās valodas, par ko vienojušies rīkojumu izdevusī iestāde un starpniecības pakalpojumu sniedzējs, nosūtītajam rīkojumam būtu jāpievieno vismaz to rīkojuma elementu tulkojums, kas noteikti šajā regulā. Ja starpniecības pakalpojumu sniedzējs ir vienojies ar kādas dalībvalsts iestādēm lietot kādu konkrētu valodu, tas būtu jāmudina akceptēt citu dalībvalstu iestāžu tajā pašā valodā izdotus rīkojumus. Rīkojumiem būtu jāietver elementi, kas ļauj adresātam identificēt izdevējiestādi, tostarp attiecīgā gadījumā minētās iestādes kontaktpunkta kontaktinformācija, un pārlicināties par rīkojuma autentiskumu.

- (36) Šādiem rīkojumiem vērsties pret nelikumīgu saturu būtu skaidri jānorāda teritoriālā darbības joma, pamatojoties uz piemērojamajiem Savienības vai valstu tiesību aktiem, kas ļauj izdot attiecīgos rīkojumus, un tai nevajadzētu pārsniegt mērķa sasniegšanai absolūti nepieciešamo teritoriju. Minētajā sakarā rīkojumu izdevušajai valsts tiesu vai administratīvajai iestādei, kas varētu būt tiesībsardzības iestāde, atbilstoši rīkojuma izdošanas juridiskajam pamatam vajadzētu līdzsvarot rīkojuma iecerēto mērķi ar visu to trešo personu tiesībām un legītimajām interesēm, kuras var skart attiecīgais rīkojums, jo īpaši ar Hartā noteiktajām pamattiesībām. Jo īpaši pārrobežu kontekstā rīkojuma sekām principā būtu jāattiecas tikai uz izdevējas dalībvalsts teritoriju, ja vien satura nelikumība neizriet tieši no Savienības tiesību aktiem vai izdevējstāde neuzskata, ka attiecīgajām tiesībām ir vajadzīga plašāka teritoriālā darbības joma, saskaņā ar Savienības un starptautiskajām tiesībām, vienlaikus ņemot vērā starptautiskās savstarpējās atzišanas intereses.
- (37) Šajā regulā reglamentētie rīkojumi sniegt informāciju attiecas uz konkrētas informācijas sniegšanu par atsevišķiem attiecīgā starpniecības pakalpojuma saņēmējiem, kuri ir norādīti minētajos rīkojumos, ar mērķi noteikt šo pakalpojumu saņēmēju atbilstību piemērojamajiem Savienības vai valsts tiesību aktu noteikumiem. Šādos rīkojumos būtu jāpieprasa informācija nolūkā spēt identificēt attiecīgā pakalpojuma saņēmējus. Tādēļ šīs regulas prasības par informācijas sniegšanu neattiecas uz rīkojumiem par informācijas sniegšanu par īpaši neidentificētu pakalpojuma saņēmēju grupu dalībniekiem, tostarp rīkojumus sniegt apkopotu informāciju statistikas nolūkiem vai pierādījumos balstītas politikas izstrādes nolūkiem.

- (38) Uz rīkojumiem vērsties pret nelikumīgu saturu un sniegt informāciju attiecas noteikumi, kas aizsargā tās dalībvalsts kompetenci, kurā iedibināts attiecīgais pakalpojumu sniedzējs, un noteikumi, kas noteiktos gadījumos paredz Direktīvas 2000/31/EK 3. pantā izklāstītās iespējamās atkāpes no minētās kompetences, tikai tad, ja ir izpildīti minētā panta nosacījumi. Ņemot vērā, ka minētie rīkojumi ir attiecīgi saistīti ar īpašiem nelikumīga satura un informācijas elementiem, gadījumos, kad tie ir adresēti citā dalībvalstī iedibinātiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, tie principā neierobežo minēto pakalpojumu sniedzēju brīvību sniegt savus pakalpojumus citās valstīs. Tādēļ uz minētajiem rīkojumiem neattiecas Direktīvas 2000/31/EK 3. pantā izklāstītie noteikumi, tostarp attiecībā uz nepieciešamību pamatot pasākumus, atkāpjoties no tās dalībvalsts kompetences, kurā pakalpojumu sniedzējs ir iedibināts, uz konkrētu iemeslu pamata, un attiecībā uz ziņošanu par šādiem pasākumiem.

- (39) Prasības sniegt informāciju par apstrīdēšanas mehānismiem, kas ir pieejami starpniecības pakalpojuma sniedzējam un pakalpojuma saņēmējam, kurš sniedzis saturu, ietver prasību sniegt informāciju par administratīvajiem sūdzību izskatīšanas mehānismiem un tiesību aizsardzību tiesā, tostarp par tiesu iestāžu izdotu rīkojumu pārsūdzību. Turklāt digitālo pakalpojumu koordinatori varētu izstrādāt valstu rīkus un vadlīnijas attiecībā uz sūdzību un apstrīdēšanas mehānismiem, kas piemērojami to attiecīgajā teritorijā, lai atvieglotu pakalpojuma saņēmēju piekļuvi šādiem mehānismiem. Visbeidzot, piemērojot šo regulu, dalībvalstīm būtu jāievēro pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un taisnīgu tiesu, kā paredzēts Hartas 47. pantā. Tāpēc šai regulai nebūtu jāliedz attiecīgajām valsts tiesu vai administratīvajām iestādēm, pamatojoties uz piemērojamajiem Savienības vai valsts tiesību aktiem, kuri ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, izdot rīkojumu par satura atjaunošanu, ja šāds saturs atbilda starpniecības pakalpojuma sniedzēja noteikumiem, bet minētais pakalpojuma sniedzējs to ir kļūdaini uzskatījis par nelikumīgu un tas ir izņemts.

- (40) Lai sasniegtu šīs regulas mērķus un jo īpaši uzlabotu iekšējā tirgus darbību, kā arī nodrošinātu drošu un pārredzamu tiešsaistes vidi, attiecībā uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem nepieciešams noteikt skaidru, rezultatīvu, paredzamu, līdzsvarotu un saskaņotu pienācīgas rūpības pienākumu kopumu. Minētie pienākumi būtu īpaši jāvērs uz dažādu sabiedriskās politikas mērķu sasniegšanas garantēšanu, piemēram, pakalpojuma saņēmēju, tostarp patērētāju, nepilngadīgu personu un lietotāju, kas īpaši pakļauti naida runas, seksuālas uzmākšanās vai citu diskriminējošu darbību riskam, drošību un uzticēšanos, attiecīgo Hartā noteikto pamattiesību aizsardzību, minēto pakalpojumu sniedzēju jēgpilnu pārskatatbildību un iespēju došanu saņēmējiem un citām skartajām personām, vienlaikus veicinot kompetento iestāžu veiktu nepieciešamo pārraudzību.

- (41) Minētajā sakarā ir svarīgi pielāgot pienācīgas rūpības pienākumus attiecīgā starpniecības pakalpojuma veidam, apjomam un raksturam. Tādēļ šajā regulā ir izklāstītas visiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamās pamatprasības, kā arī mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem un jo īpaši tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem piemērojamie papildu pienākumi. Ja starpniecības pakalpojumu sniedzēji pieder pie vairākām dažādām kategorijām, ņemot vērā to lielumu un sniegto pakalpojumu raksturu, tiem būtu jāievēro visi attiecīgie šīs regulas pienākumi, kas saistīti ar minētajiem pakalpojumiem. Minētie saskaņotie pienācīgas rūpības pienākumi, kuriem vajadzētu būt pamatotiem un nepatvaļīgiem, ir nepieciešami, lai atbildētu uz apzinātajām sabiedriskās politikas bažām, piemēram, aizsargātu pakalpojuma saņēmēju leģitīmās intereses, vērstos pret nelikumīgu praksi un aizsargātu Hartā nostiprinātās pamattiesības. Pienācīgas rūpības pienākumi ir neatkarīgi no starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildības jautājuma, un tādēļ tie ir jānovērtē atsevišķi.

- (42) Lai veicinātu netraucētu un efektīvu divvirzienu saziņu par šīs regulas darbības jomā esošajiem jautājumiem, tostarp attiecīgā gadījumā apstiprinot šādas saziņas saņemšanu, starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jānosaka pienākums iecelt vienotu elektronisko kontaktpunktu un publicēt un atjaunināt attiecīgu informāciju par minēto kontaktpunktu, tostarp par šādā saziņā izmantojamām valodām. Elektronisko kontaktpunktu var izmantot arī uzticamie signalizētāji un profesionālas organizācijas, kurām ir īpašas attiecības ar attiecīgo starpniecības pakalpojumu sniedzēju. Pretēji juridiskajam pārstāvim elektroniskajam kontaktpunktam būtu jākalpo operatīviem mērķiem, un uz to nebūtu jāattiecina prasība par fizisku atrašanās vietu. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji var izraudzīties vienu un to pašu vienoto kontaktpunktu, kas prasīts šajā regulā, kā arī citu Savienības tiesību aktu vajadzībām. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji tiek mudināti saziņas valodu noteikšanas procesā nodrošināt, ka izvēlētās valodas pašas par sevi nerada šķēršļus saziņai. Vajadzības gadījumā starpniecības pakalpojumu sniedzējiem un dalībvalstu iestādēm vajadzētu būt iespējai panākt atsevišķu vienošanos par saziņas valodu vai meklēt alternatīvus līdzekļus, kā pārvarēt valodas barjeru, tostarp, izmantojot visus pieejamos tehnoloģiskos līdzekļus vai iekšējos un ārējos cilvēkresursus.

- (43) Starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu arī jānosaka prasība izraudzīties vienotu kontaktpunktu pakalpojumu saņēmējiem, lai nodrošinātu ātru, tiešu un efektīvu saziņu, jo īpaši ar viegli piekļūstamiem līdzekļiem, piemēram, izmantojot tālruņa numuru, e-pasta adreses, elektroniskās saziņas veidlapas, sarunbotus vai tūlītējo ziņapmaiņu. Kad pakalpojuma saņēmēja saziņa notiek ar sarunbotiem, tas būtu skaidri jānorāda. Starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jāļauj pakalpojumu saņēmējiem izvēlēties tiešas un efektīvas saziņas līdzekļus, kas nebalstās tikai uz automatizētiem rīkiem. Starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jāpieliek visas saprātīgās pūles, lai nodrošinātu pietiekamu cilvēkresursu un finanšu resursu piešķiršanu un panāktu, ka šī saziņa notiek ātri un efektīvi.

- (44) Trešās valstīs iedibinātiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā, būtu jāieceļ pienācīgi pilnvarots juridiskais pārstāvis Savienībā un jāsniedz informācija par saviem juridiskajiem pārstāvjiem attiecīgajām iestādēm un tā jā dara publiski pieejama. Lai izpildītu minēto pienākumu, šādiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina, ka ieceltajam juridiskajam pārstāvim ir nepieciešamās pilnvaras un resursi sadarbībai ar attiecīgajām iestādēm. Tā tas varētu būt, piemēram, ja starpniecības pakalpojumu sniedzējs ieceļ tās pašas pakalpojumu sniedzēja grupas meitasuzņēmumu vai savu mātesuzņēmumu, ja minētais meitasuzņēmums vai mātesuzņēmums ir iedibināts Savienībā. Tomēr tas tā varētu nebūt, piemēram, ja uz juridisko pārstāvi attiecas reorganizācijas procedūra, bankrots vai personas vai uzņēmuma maksātnespēja. Minētajam pienākumam būtu jānodrošina iedarbīga pārraudzība un nepieciešamības gadījumā šīs regulas izpildes panākšana attiecībā uz minētajiem pakalpojumu sniedzējiem. Vajadzētu būt iespējai, ka juridisko pārstāvi saskaņā ar valsts tiesību aktiem pilnvaro vairāk nekā viens starpniecības pakalpojumu sniedzējs. Juridiskajam pārstāvim vajadzētu būt iespējai pildīt arī kontaktpunkta funkcijas, ja tiek ievērotas šīs regulas attiecīgās prasības.

- (45) Lai gan principā būtu jāievēro starpniecības pakalpojumu sniedzēju līgumu slēgšanas brīvība, ir lietderīgi paredzēt konkrētus noteikumus par šo pakalpojumu sniedzēju noteikumu saturu, piemērošanu un izpildes panākšanu ar mērķi nodrošināt pārredzamību un aizsargāt pakalpojuma saņēmējus, kā arī lai izvairītos no netaisnīgiem vai patvaļīgiem rezultātiem. Starpniecības pakalpojumu sniedzējiem savos noteikumos būtu skaidri jānorāda un jāatjaunina informācija par iemesliem, uz kuru pamata tie var ierobežot savu pakalpojumu sniegšanu. Jo īpaši tiem būtu jāietver informācija par visām rīcībpolitikām, procedūrām, pasākumiem un rīkiem, kas tiek izmantoti satura moderācijai, tostarp par lēmumu pieņemšanas algoritmiem un cilvēka veikto pārskatīšanu, kā arī par iekšējās sūdzību izskatīšanas procedūras noteikumiem. Tiem būtu arī jāsniedz viegli piekļūstama informācija par pakalpojuma saņēmēja tiesībām pārtraukt pakalpojuma izmantošanu. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji pakalpojuma sniegšanas noteikumos var izmantot grafiskus elementus, piemēram, ikonas vai attēlus, lai ilustrētu šajā regulā noteiktos informēšanas prasību galvenos elementus. Pakalpojumu sniedzējiem, izmantojot piemērotus līdzekļus, būtu jāinformē pakalpojuma saņēmēji par būtiskām izmaiņām noteikumos, piemēram, ja tie groza noteikumus par informāciju, kas ir atļauta to platformā, vai citām šādām izmaiņām, kas varētu tieši ietekmēt saņēmēju spēju izmantot pakalpojumu.
- (46) To starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kuri, izmantojot pakalpojuma struktūru vai mārketingu, ir vērsti uz nepilngadīgajiem vai kurus galvenokārt izmanto nepilngadīgie, būtu īpaši jācenšas padarīt savu noteikumu skaidrojumu viegli saprotamu nepilngadīgajiem.

- (47) Minēto ierobežojumu izstrādāšanā, piemērošanā un izpildes panākšanā starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jāīstojas nepatvaļīgi un bez diskriminācijas un jāņem vērā pakalpojuma saņēmēju tiesības un leģitīmās intereses, tostarp Hartā noteiktās pamattiesības. Piemēram, ļoti lielu tiešsaistes platformu nodrošinātājiem jo īpaši būtu pienācīgi jāņem vērā vārda un informācijas brīvība, tostarp mediju brīvība un plurālisms. Visiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu arī pienācīgi jāņem vērā attiecīgie starptautiskie cilvēktiesību aizsardzības standarti, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Vadošie principi uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām.
- (48) Ņemot vērā to īpašo nozīmi un tvērumu, ir lietderīgi attiecībā uz ļoti lielām tiešsaistes platformām un ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām noteikt papildu informācijas sniegšanas un noteikumu pārredzamības prasības. Tāpēc ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jāizstrādā savi noteikumi visu to dalībvalstu oficiālajās valodās, kurās tie piedāvā savus pakalpojumus, kā arī jāsniedz pakalpojumu saņēmējiem kodolīgs un viegli lasāms noteikumu galveno elementu kopsavilkums. Šādos kopsavilkumos būtu jānorāda galvenie informēšanas prasību elementi, tostarp iespēju viegli atteikties no izvēles klauzulām.

- (49) Lai nodrošinātu pienācīgu pārredzamības un pārskatatbildības līmeni, starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu reizi gadā jāpublisko gada ziņojums mašīnlasāmā formātā saskaņā ar šajā regulā ietvertajām saskaņotajām prasībām par to veikto satura moderāciju, tostarp to noteikumu piemērošanas un izpildes panākšanas rezultātā veiktajiem pasākumiem. Taču, lai izvairītos no nesamērīga sloga, minētajiem pārredzamības ziņošanas pienākumiem nevajadzētu attiekties uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri saskaņā ar Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK¹ sniegto definīciju ir mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi un kuri nav ļoti lielas tiešsaistes platformas šīs regulas nozīmē.

¹ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

(50) Mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem ir īpaši svarīga nozīme cīņā pret nelikumīgu saturu tiešsaistē, jo tie uzglabā informāciju, kuru pakalpojuma saņēmēji sniedz un pieprasa tiem uzglabāt, kā arī parasti sniedz citiem saņēmējiem piekļuvi šai informācijai, dažkārt lielā apjomā. Visiem mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem neatkarīgi no to lieluma ir svarīgi ieviest viegli piekļūstamus un lietotājdraudzīgus paziņošanas un rīcības mehānismus, kuri atvieglo paziņojumu sniegšanu attiecīgajam mitināšanas pakalpojumu sniedzējam (“paziņošana”) par konkrētiem informācijas elementiem, ko paziņojumu sniegusī persona uzskata par nelikumīgu saturu, un uz kuru pamata attiecīgais pakalpojumu sniedzējs var pieņemt lēmumu, vai tas piekrīt šādam novērtējumam un vēlas izņemt minēto saturu vai liegt piekļuvi tam (“rīcība”). Šādiem mehānismiem vajadzētu būt skaidri identificējamiem, izvietotiem tuvu attiecīgajai informācijai un vismaz tikpat viegli atrodamiem un izmantojamiem kā paziņošanas mehānismiem attiecībā uz saturu, kas pārkāpj mitināšanas pakalpojuma sniedzēja noteikumus. Ja tiek ievērotas paziņošanas prasības, fiziskām personām un citiem subjektiem vajadzētu būt iespējai ziņot par vairākiem konkrētiem iespējamā nelikumīgā satura elementiem vienā paziņojumā, lai nodrošinātu paziņošanas un rīcības mehānismu efektīvu darbību. Paziņošanas mehānismam būtu jāļauj, bet ne jāpieprasa paziņojumu iesniegušās fiziskās personas vai cita subjekta identifikācija. Lai noteiktu, vai paziņotā informācija, kā apgalvots, ir nelikumīgs saturs, attiecībā uz dažiem informācijas veidiem varētu būt nepieciešams zināt paziņojumu iesniegušās fiziskās personas vai cita subjekta identitāti. Pienākums ieviest paziņošanas un rīcības mehānismus būtu jāpiemēro, piemēram, datņu uzglabāšanas un kopīgošanas pakalpojumiem, tīmekļa mitināšanas pakalpojumiem, reklāmas serveriem un teksta uzglabāšanas vietnēm, ciktāl tie ir kvalificējami par šīs regulas darbības jomā esošiem mitināšanas pakalpojumiem.

- (51) Ņemot vērā nepieciešamību pienācīgi ņemt vērā visu iesaistīto pušu Hartā garantētās pamattiesības, visām darbībām, ko mitināšanas pakalpojumu sniedzējs veic saskaņā ar paziņojuma saņemšanu, vajadzētu būt stingri mērķtiecīgām tādā nozīmē, ka tām būtu jāpalīdz izņemt konkrētus informācijas elementus, ko uzskata par nelikumīgu saturu, vai liegt tiem piekļuvi, nepamatoti neietekmējot pakalpojuma saņēmēju vārda un informācijas brīvību. Tāpēc paziņojumi parasti būtu jāadresē mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, no kuriem var pamatoti sagaidīt, ka tiem būs tehniskas un operatīvas spējas rīkoties pret šādiem konkrētiem elementiem. Mitināšanas pakalpojuma sniedzējiem, kuri, saņēmuši paziņojumu, tehnisku vai operatīvu iemeslu dēļ nevar izņemt konkrēto informācijas elementu, būtu jāinformē fiziskā persona vai cits subjekts, kas iesniedzis paziņojumu.

(52) Šādu paziņošanas un rīcības mehānismu noteikumi būtu jāaskaņo Savienības līmenī, lai nodrošinātu paziņojumu laicīgu, rūpīgu un nepatvaļīgu izskatīšanu uz vienotu, pārredzamu un skaidru noteikumu pamata, kuri nodrošina stingrus skarto personu tiesību un leģitīmo interešu, jo īpaši Hartā garantēto pamattiesību, aizsardzības pasākumus neatkarīgi no dalībvalsts, kurā šīs personas ir iedibinātas vai dzīvo, un attiecīgās tiesību jomas. Minētās pamattiesības attiecīgajā gadījumā ietver, bet var ietvert arī citas tiesības: pakalpojuma saņēmējiem – tiesības uz vārda un informācijas brīvību, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības uz nediskriminēšanu un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību; pakalpojuma sniedzējiem – uzņēmējdarbības brīvību, tostarp līgumu slēgšanas brīvību; pusēm, kuras skar nelikumīgs saturs, – tiesības uz cilvēka cieņu, bērna tiesības, tiesības uz īpašuma, tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzību un tiesības uz nediskriminēšanu. Mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem pēc paziņojumu saņemšanas būtu jārīkojas laikus, jo īpaši, ņemot vērā paziņotā nelikumīgā satura veidu un rīcības steidzamību. Piemēram, no šādiem pakalpojumu sniedzējiem var sagaidīt, ka tie rīkosies nekavējoties, ja tiek paziņots par iespējamu nelikumīgu saturu, kas ietver draudus cilvēku dzīvībai vai drošībai. Mitināšanas pakalpojumu sniedzējam bez nepamatotas kavēšanās pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par to, vai rīkoties saistībā ar paziņojumu, būtu jāinformē fiziskā persona vai cits subjekts, kas paziņo par konkrēto saturu.

(53) Paziņošanas un rīcības mehānismiem vajadzētu būt tādiem, ka var iesniegt paziņojumus, kas ir pietiekami precīzi un pienācīgi pamatoti, lai attiecīgais mitināšanas pakalpojumu sniedzējs varētu pieņemt pamatotu un rūpīgi apsvērtu lēmumu, kas ir saderīgs ar vārda un informācijas brīvību, attiecībā uz saturu, uz kuru attiecas paziņojums, jo īpaši par to, vai minētais saturs ir uzskatāms par nelikumīgu saturu un ir jāizņem vai jāliedz piekļuve tam. Minētajiem mehānismiem vajadzētu būt tādiem, kas atvieglo to paziņojumu sniegšanu, kuros iekļauts skaidrojums par iemesliem, kāpēc paziņojumu iesniegusī fiziskā persona vai cits subjekts minēto saturu uzskata par nelikumīgu saturu, un skaidra norāde par minēta satura atrašanās vietu. Ja paziņojumā ir pietiekami daudz informācijas, lai rūpīgs mitināšanas pakalpojumu sniedzējs bez detalizētas juridiskas pārbaudes varētu konstatēt, ka saturs ir nelikumīgs, būtu jāuzskata, ka paziņojums sniedz faktiskas zināšanas par nelikumību. Izņemot gadījumus, kad tiek iesniegti paziņojumi par nodarījumiem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/93/ES¹ 3.–7. pantā, minētajiem mehānismiem būtu jāprasa paziņojumu iesniegušajai fiziskajai personai vai citam subjektam atklāt tā identitāti, lai izvairītos no nepareizas izmantošanas.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.).

- (54) Ja mitināšanas pakalpojumu sniedzējs, pamatojoties uz to, ka pakalpojuma saņēmēja iesniegtā informācija ir nelikumīgs saturs vai neatbilst pakalpojumu sniedzēja noteikumiem, izlemj izņemt pakalpojuma saņēmēja sniegto informāciju vai liegt piekļuvi tai, vai citādi ierobežot tās redzamību vai monetizāciju, piemēram, pēc paziņojuma saņemšanas vai pēc savas iniciatīvas, tostarp izmantojot vienīgi automatizētus līdzekļus, attiecīgajam pakalpojumu sniedzējam vajadzētu skaidrā un viegli saprotamā veidā informēt saņēmēju par savu lēmumu, tā pamatojumu un pieejamajām lēmuma apstrīdēšanas iespējām, ņemot vērā šādu lēmumu potenciāli izraisītās negatīvās sekas saņēmējam, tostarp attiecībā uz tā vārda brīvības pamattiesību izmantošanu. Minētais pienākums būtu jāpiemēro neatkarīgi no lēmuma pieņemšanas iemesliem, jo īpaši neatkarīgi no tā, vai rīcība tiek īstenota tādēļ, ka informācija, par kuru iesniegts paziņojums, tiek uzskatīta par nelikumīgu saturu vai neatbilstīgu piemērojamajiem noteikumiem. Ja lēmums ir pieņemts pēc paziņojuma saņemšanas, mitināšanas pakalpojumu sniedzējam būtu jāatklāj tās personas vai subjekta identitāte, kas ir iesniegusi paziņojumu pakalpojuma saņēmējam, tikai tad, ja šī informācija ir nepieciešama, lai noteiktu satura nelikumīgumu, piemēram, intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu gadījumos.

- (55) Redzamības ierobežošana var izpausties kā pazemināšana attiecībā uz ranžējumu vai rekomendāciju sistēmām, kā arī pakalpojuma piekļūstamības ierobežošana vienam vai vairākiem pakalpojuma saņēmējiem vai lietotāja bloķēšana no tiešsaistes kopienas, lietotājam to nenojaušot (“neuzkrītoša bloķēšana”). Pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas monetizāciju, ko īsteno ar reklāmas ieņēmumiem, var ierobežot, apturot vai izbeidzot ar minēto informāciju saistīto naudas maksājumu vai ieņēmumus. Tomēr pienākums sniegt pamatojumu nebūtu jāpiemēro attiecībā uz maldinošu liela apjoma komerciālu saturu, kas izplatīts, tīši manipulējot ar pakalpojumu, jo īpaši uz pakalpojuma neautentisku izmantošanu, piemēram, botu vai viltus kontu izmantošanu, vai citiem maldinošiem pakalpojuma izmantošanas veidiem. Neatkarīgi no citām iespējām apstrīdēt mītināšanas pakalpojumu sniedzēja lēmumu, pakalpojuma saņēmējam vienmēr vajadzētu būt tiesībām uz efektīvu aizstāvību tiesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(56) Mitināšanas pakalpojumu sniedzējs var dažkārt, piemēram, saņemot paziņojumu no paziņojuma sniedzējas personas vai īstenojot savus brīvprātīgi ieviestos pasākumus, uzzināt tādu informāciju par pakalpojuma saņēmēja konkrētām darbībām, piemēram, noteiktu nelikumīga satura veidu nodrošināšanu, kura, ņemot vērā visus attiecīgos mitināšanas pakalpojumu sniedzējam zināmos apstākļus, pamato aizdomas, ka minētais saņēmējs varētu būt izdarījis, izdara vai, ļoti iespējams, izdarīs noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar draudiem personas vai personu dzīvībai vai drošībai, piemēram, kādu no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/36/ES¹, Direktīvā 2011/93/ES vai Direktīvā (ES) 2017/541² norādītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Piemēram, konkrēti satura elementi varētu radīt aizdomas par apdraudējumu sabiedrībai, piemēram, kūdīšana uz terorismu Direktīvas (ES) 2017/541 21. panta nozīmē. Šādos gadījumos mitināšanas pakalpojumu sniedzējam par šādām aizdomām būtu nekavējoties jāinformē kompetentās tiesībsardzības iestādes. Mitināšanas pakalpojumu sniedzējam būtu jāsniedz visa tam pieejamā attiecīgā informācija, tostarp attiecīgā gadījumā konkrētais saturs un, ja pieejams, laiks, kad saturs ticis publicēts, tostarp norādītā laika zona, skaidrojums par savām aizdomām un informācija, kas vajadzīga, lai noteiktu attiecīgā pakalpojuma saņēmēja atrašanās vietu un identificētu to. Šajā regulā nav paredzēts juridiskais pamats pakalpojumu saņēmēju profilēšanai, ar ko mitināšanas pakalpojumu sniedzēji, iespējams, varētu identificēt noziedzīgus nodarījumus. Mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, informējot tiesībsardzības iestādes, būtu arī jāievēro citi piemērojamie Savienības vai valstu tiesību aktu noteikumi attiecībā uz personu tiesību un brīvību aizsardzību.

¹ Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/36/ES (2011. gada 5. aprīlis) par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI (OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

(57) Lai neradītu nesamērīgu slogu, šajā regulā noteiktos papildu pienākumus tiešsaistes platformu, tostarp platformu, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nodrošinātājiem nevajadzētu piemērot nodrošinātājiem, kuri kvalificējami kā mikrouzņēmumi un mazie uzņēmumi, kā definēts Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK. Tā paša iemesla dēļ minētie papildu pienākumi nebūtu jāpiemēro arī tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kuri iepriekš 12 mēnešu laikposmā tikuši kvalificēti kā mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi, bet zaudē minēto statusu. Šādus nodrošinātājus nevajadzētu atbrīvot no pienākuma pēc iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatora vai Komisijas pieprasījuma sniegt informāciju par aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī. Tomēr, ņemot vērā to, ka ļoti lielām tiešsaistes platformām vai ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām ir plašāks tvērums un lielāka ietekme uz to, kā pakalpojuma saņēmēji iegūst informāciju un sazinās tiešsaistē, šādiem nodrošinātājiem nevajadzētu gūt labumu no minētās atbrīvošanas neatkarīgi no tā, vai tie kvalificējami vai bijuši nesen kvalificēti kā mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi. Ieteikumā 2003/361/EK paredzētie konsolidācijas noteikumi palīdz nodrošināt, ka ir novērsta jebkāda šādu papildu pienākumu apiešana. Nekas šajā regulā neliedz tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, uz kuriem attiecas minētais atbrīvojums, brīvprātīgi izveidot sistēmu, kura atbilst vienam vai vairākiem no šādiem pienākumiem.

(58) Pakalpojuma saņēmējiem būtu jāspēj vienkārši un rezultatīvi apstrīdēt noteiktus tos negatīvi ietekmējošus tiešsaistes platformu nodrošinātāju lēmumus par satura nelikumību vai neatbilstību noteikumiem. Tādēļ tiešsaistes platformu nodrošinātājiem būtu jāpiemēro prasība nodrošināt iekšējas sūdzību izskatīšanas sistēmas, kas atbilst konkrētiem nosacījumiem, kuru mērķis ir nodrošināt vieglu piekļuvi sistēmām un ātru, nediskriminējošu, nepatvaļīgu un taisnīgu rezultātu sasniegšanu, un ko automatizētu līdzekļu izmantošanas gadījumā kontrolē cilvēks. Šādām sistēmām būtu jādod iespēja visiem pakalpojuma saņēmējiem iesniegt sūdzību, un tajās nebūtu jānosaka oficiālas prasības, piemēram, atsaukšanās uz konkrētām, attiecīgām tiesību normām vai sarežģītiem juridiskiem paskaidrojumiem. Pakalpojuma saņēmējiem, kas iesnieguši paziņojumu, izmantojot šajā regulā paredzēto paziņošanas un rīcības mehānismu vai paziņošanas mehānismu attiecībā uz saturu, kurš neatbilst tiešsaistes platformu nodrošinātāja noteikumiem, vajadzētu būt tiesīgiem izmantot sūdzību mehānismu, lai apstrīdētu tiešsaistes platformu nodrošinātāja lēmumu par to paziņojumiem, tostarp gadījumos, kad tie uzskata, ka minētā nodrošinātāja rīcība nav bijusi adekvāta. Iespējai iesniegt sūdzību nolūkā panākt apstrīdēto lēmumu atcelšanu vajadzētu būt pieejamai vismaz sešus mēnešus, skaitot no brīža, kad tiešsaistes platformu nodrošinātājs informē pakalpojuma saņēmēju par lēmumu.

(59) Turklāt jāparedz iespēja labticīgi iesaistīties šādu strīdu izšķiršanā ārpus tiesas kārtībā, tostarp tādu strīdu, kurus nav bijis iespējams apmierinoši atrisināt, izmantojot iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas; strīdu izšķiršana būtu jāveic sertificētām iestādēm, kurām ir nepieciešamā neatkarība, līdzekļi un specializētās zināšanas, lai taisnīgi, ātri un izmaksefektīvi veiktu savas darbības. Ārpus tiesas strīdu izšķiršanas iestāžu neatkarība būtu jānodrošina arī to fizisko personu līmenī, kuras ir atbildīgas par strīdu izšķiršanu, tostarp izmantojot noteikumus par interešu konfliktu. Ārpus tiesas strīdu izšķiršanas iestāžu iekasētajai maksai vajadzētu būt patērētājam pamatotai, pieejamai, pievilcīgai un zemei, un tā būtu jānovērtē katrā gadījumā atsevišķi. Ja kompetentais digitālo pakalpojumu koordinators ir sertificējis ārpus tiesas strīdu izšķiršanas iestādi, minētajai sertifikācijai vajadzētu būt derīgai visās dalībvalstīs. Tiešsaistes platformu nodrošinātājiem vajadzētu būt iespējai saskaņā ar šo regulu atteikties iesaistīties ārpus tiesas strīdu izšķiršanas procedūrās, ja tas pats strīds, jo īpaši attiecībā uz attiecīgo informāciju un apstrīdētā lēmuma pieņemšanas iemesliem, lēmuma sekām un lēmuma apstrīdēšanas iemesliem, jau ir atrisināts kompetentajā tiesā vai citā kompetentā ārpus tiesas strīdu izšķiršanas iestādē vai uz to jau attiecas notiekoša procedūra. Pakalpojuma saņēmējiem vajadzētu būt iespējai izvēlēties starp iekšējo sūdzību mehānismu, strīdu izšķiršanu ārpus tiesas kārtībā un iespēju jebkurā posmā sākt tiesvedību. Tā kā ārpus tiesas strīdu izšķiršanas procedūras iznākums nav saistošs, pusēm nevajadzētu liegt uzsākt tiesvedību par to pašu strīdu. Šādi izveidotajām tiešsaistes platformu nodrošinātāju lēmumu apstrīdēšanas iespējām nevajadzētu nekādā veidā ietekmēt iespēju vērsties tiesā saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem un līdz ar to nevajadzētu ietekmēt iespēju izmantot savas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā paredzēts Hartas 47. pantā. Šīs regulas noteikumiem par strīdu izšķiršanu ārpus tiesas kārtībā nebūtu jāprasa dalībvalstīm izveidot šādas ārpus tiesas strīdu izšķiršanas iestādes.

- (60) Līgumstrīdu gadījumā starp patērētājiem un uzņēmumiem par preču vai pakalpojumu iegādi Direktīva 2013/11/ES nodrošina, ka Savienības patērētājiem un uzņēmumiem Savienībā ir pieejamas sertificētas darba kvalitātes strīdu izšķiršanas ārpustiesas kārtībā struktūras. Šajā sakarā būtu skaidri jānosaka, ka šīs regulas noteikumi par strīdu izšķiršanu ārpustiesas kārtībā neskar minētās direktīvas noteikumus, tostarp šajā direktīvā izklāstītās patērētāju tiesības jebkurā stadijā izstāties no procedūras, ja tie nav apmierināti ar procedūras izpildi vai norisi.

(61) Vēršanās pret nelikumīgu saturu var tikt īstenota ātrāk un uzticamāk, ja tiešsaistes platformu nodrošinātāji veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek piešķirta prioritāte paziņojumiem, kurus savā norīkotajā specializēto zināšanu jomā iesniedz uzticamie signalizētāji, izmantojot šajā regulā noteiktos paziņošanas un rīcības mehānismus, neskarot prasību laicīgi, rūpīgi un nepatvaļīgi izskatīt visus minētajos mehānismos iesniegtos paziņojumus un pieņemt attiecīgus lēmumus. Šāda uzticamā signalizētāja statusa piešķirējam vajadzētu būt tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoram, kurā iesniedzējs ir iedibināts, un tas būtu jāatzīst visiem tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma. Šāds uzticamā signalizētāja statuss būtu jāpiešķir nevis fiziskām personām, bet gan citiem subjektiem, kuri cita starpā ir pierādījuši, ka tiem ir specializētas zināšanas un kompetence cīņā ar nelikumīgu saturu un ka tie strādā rūpīgi, precīzi un objektīvi. Šādi citi subjekti var būt publiski, piemēram, teroristiska satura gadījumā tie var būt Eiropas Savienības Aģentūras tiesībsardzības sadarbībai ("Eiropols") valstu tiesībsardzības iestāžu vienības ziņošanai par interneta saturu vai nevalstiskas organizācijas un privātas vai daļēji publiskas struktūras, piemēram, Starptautiskās interneta uzticības līniju asociācijas (*INHOPE*) ziņošanai par bērnu pornogrāfiju tīkla organizācijas un organizācijas, kuru mērķis ir ziņot par nelikumīgiem rasistiskiem un ksenofobiskiem izteikumiem tiešsaistē. Lai izvairītos no šāda mehānisma pievienotās vērtības mazināšanās, saskaņā ar šo regulu noteikto uzticamo signalizētāju kopējais skaits būtu jāierobežo. Jo īpaši uzticamā signalizētāja statusa saņemšanai būtu jānodrošina pieteikties nozares apvienības, kas pārstāv savu biedru intereses, neskarot ne fizisku personu, ne citu privātu subjektu tiesības slēgt divpusējus nolīgumus ar tiešsaistes platformu nodrošinātājiem.

- (62) Uzticamiem signalizētājiem būtu jāpublicē viegli saprotami un detalizēti ziņojumi par paziņojumiem, kas iesniegti saskaņā ar šo regulu. Minētajos ziņojumos būtu jānorāda informācija, piemēram, mitināšanas pakalpojumu sniedzēja kategorizēti paziņojumi, paziņotā satura veids un pakalpojuma platformas nodrošinātāja veiktās darbības. Ņemot vērā to, ka uzticami signalizētāji ir pierādījuši, ka tiem ir specializētas zināšanas un kompetence, var sagaidīt, ka uzticamā signalizētāja iesniegto paziņojumu apstrāde radīs mazāku slogu un tādējādi būs ātrāka salīdzinājumā ar paziņojumiem, ko iesnieguši citi pakalpojuma saņēmēji. Tomēr vidējais apstrādes laiks joprojām var atšķirties atkarībā no tādiem faktoriem kā nelikumīga satura veids, paziņojumu kvalitāte un faktiskās tehniskās procedūras, kas ieviestas šādu paziņojumu iesniegšanai.

Piemēram, lai gan 2016. gada Rīcības kodeksā cīņai pret nelikumīgu naida runu tiešsaistē ir noteikts kritērijs iesaistītajiem uzņēmumiem attiecībā uz laiku, kas vajadzīgs, lai apstrādātu derīgus paziņojumus par nelikumīgas naida runas izņemšanu, cita veida nelikumīga satura gadījumā apstrādei var būt ievērojami atšķirīgi termiņi atkarībā no konkrētajiem faktiem un apstākļiem un attiecīgā nelikumīgā satura veida. Lai izvairītos no uzticamā signalizētāja statusa ļaunprātīgas izmantošanas, vajadzētu būt iespējai uz laiku atcelt šādu statusu, ja iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators legītimu iemeslu dēļ ir uzsācis izmeklēšanu. Nebūtu jāuzskata, ka šīs regulas noteikumi par uzticamajiem signalizētājiem liedz tiešsaistes platformu nodrošinātājiem līdzīgi izskatīt tādu fizisku personu vai citu subjektu iesniegtos paziņojumus, kurām nav piešķirts uzticamā signalizētāja statuss saskaņā ar šo regulu, un citādi sadarboties ar citām struktūrām saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem, tostarp šo regulu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794¹. Šīs regulas noteikumi nebūtu jāliedz tiešsaistes platformu nodrošinātājiem izmantot šādu uzticamo signalizētāju vai līdzīgus mehānismus, lai ātri un uzticami vērstos pret saturu, kas nav saderīgs ar to noteikumiem, jo īpaši pret saturu, kas kaitē neaizsargātiem pakalpojuma saņēmējiem, piemēram, nepilngadīgajiem.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

- (63) Tiešsaistes platformu nepareiza izmantošana, bieži nodrošinot acīmredzami nelikumīgu saturu vai bieži iesniedzot acīmredzami nepamatotus paziņojumus vai sūdzības saskaņā ar šo regulu izveidotajos mehānismos un sistēmās, grauj uzticēšanos un kaitē iesaistīto personu tiesībām un leģitīmajām interesēm. Šā iemesla dēļ pastāv nepieciešamība ieviest pienācīgus, samērīgus un iedarbīgus aizsardzības pasākumus pret šādu nepareizu izmantošanu, kuros ir jāievēro visu iesaistīto pušu tiesības un leģitīmās intereses, tostarp Hartā noteiktās piemērojamās pamattiesības un pamatbrīvības, jo īpaši vārda brīvība. Informācija būtu jāuzskata par acīmredzami nelikumīgu saturu un paziņojumi un sūdzības būtu jāuzskata par acīmredzami nepamatoti, ja nespeciālistam bez jebkādas būtiskas analīzes ir skaidrs, ka saturs ir nelikumīgs vai, attiecīgi, ka paziņojumi vai sūdzības ir nepamatoti.

(64) Noteiktos apstākļos tiešsaistes platformu nodrošinātājiem būtu īslaicīgi jāpārtrauc savas attiecīgās darbības nodrošināšana ļaunprātīgā rīcībā iesaistītajai personai. Tas neskar tiešsaistes platformu nodrošinātāju brīvību paredzēt savus noteikumus un ieviest stingrākus pasākumus ar smagiem noziedzīgiem nodarījumiem saistīta acīmredzami nelikumīga satura, piemēram, bērnu seksuālas izmantošanas attēlojumu, gadījumā. Pārredzamības labad šī iespēja būtu skaidri un pietiekami detalizēti jānosaka tiešsaistes platformu noteikumos. Vienmēr vajadzētu būt pieejamām apstrīdēšanas iespējām attiecībā uz šajā sakarā tiešsaistes platformu nodrošinātāju pieņemtajiem lēmumiem, un tie būtu jāpārtrauga kompetentajam digitālo pakalpojumu koordinatoram. Pirms lēmuma par apturēšanu pieņemšanas tiešsaistes platformu nodrošinātājiem būtu jānosūta iepriekšējs brīdinājums, kurā būtu jānorāda iespējamās apturēšanas iemesli un tiešsaistes platformas nodrošinātāju lēmumu apstrīdēšanas līdzekļi. Lemjot par apturēšanu, tiešsaistes platformu nodrošinātājiem būtu jānosūta pamatojums saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem. Šīs regulas noteikumiem par nepareizu izmantošanu nevajadzētu liegt tiešsaistes platformu nodrošinātājiem īstenot citus pasākumus saskaņā ar piemērojamajiem Savienības un valstu tiesību aktiem, lai novērstu, ka to pakalpojuma saņēmēji nodrošina nelikumīgu saturu vai citādi nepareizi izmanto to pakalpojumus, tostarp, pārkāpjot to noteikumus. Minētie noteikumi neskar iespēju piemērot atbildību nepareizā izmantošanā iesaistītajām personām, tostarp piemērot Savienības vai valstu tiesību aktos noteikto atbildību par zaudējumiem.

- (65) Ņemot vērā tiešsaistes platformu nodrošinātāju konkrētos pienākumus un saistības, tiem būtu jānosaka pienākums iesniegt pārredzamības ziņojumus, kurš būtu jāpiemēro papildus tiem pārredzamības ziņošanas pienākumiem, kas saskaņā ar šo regulu piemērojami visiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem. Lai noteiktu, vai tiešsaistes platformas un tiešsaistes meklētājprogrammas var uzskatīt par ļoti lielām tiešsaistes platformām vai attiecīgi ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām, kurām saskaņā ar šo regulu ir piemērojami noteikti papildu pienākumi, tiešsaistes platformu un tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju pārredzamības ziņošanas pienākumos būtu jāiekļauj noteikti pienākumi, kas saistīti ar informācijas publicēšanu un paziņošanu par Savienībā esošo aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī.
- (66) Lai nodrošinātu pārredzamību un varētu pienācīgi pārbaudīt tiešsaistes platformu nodrošinātāja satura moderācijas lēmumus un uzraudzīt nelikumīga satura izplatīšanu tiešsaistē, Komisijai būtu jāuztur un jāpublicē datubāze, kurā ir iekļauti tiešsaistes platformu nodrošinātāju lēmumi un pamatojumi, kad tie izņem vai kā citādi ierobežo informācijas pieejamību un piekļuvi tai. Lai datubāzi pastāvīgi atjauninātu, tiešsaistes platformu nodrošinātājiem lēmumi un pamatojums pēc lēmuma pieņemšanas, standarta formātā būtu jāiesniedz bez liekas kavēšanās, lai nodrošinātu reāllaika atjauninājumus, ja tas ir tehniski iespējams un samērīgi ar attiecīgās tiešsaistes platformas līdzekļiem. Strukturētajai datubāzei vajadzētu dot iespēju piekļūt attiecīgajai informācijai un to pieprasīt, jo īpaši attiecībā uz attiecīgā iespējamā nelikumīgā satura veidu.

(67) Tiešsaistes platformu tiešsaistes maldinošo saskarņu ieviešana ir prakse, kas vai nu ar nolūku, vai faktiski būtiski kropļo vai vājina pakalpojuma saņēmēju spēju izdarīt autonomas un informētas izvēles vai lēmumus. Minēto praksi var izmantot, lai pārliecinātu pakalpojuma saņēmējus iesaistīties nevēlamā rīcībā vai pieņemt nevēlamus lēmumus, kas tos negatīvi ietekmē. Tādēļ būtu jāaizliedz tiešsaistes platformu nodrošinātājiem maldināt vai uzvedināt pakalpojuma saņēmējus un, izmantojot tiešsaistes saskarnes vai tās daļas struktūru, uzbūvi vai funkcijas, iedragāt vai mazināt pakalpojuma saņēmēju autonomiju, lēmumu pieņemšanu vai izvēli. Tam būtu cita starpā jāietver ekspluatējošas uzbūves izvēles ar mērķi novirzīt saņēmēju uz darbībām, kas dod labumu tiešsaistes platformu nodrošinātājam, bet kas var nebūt saņēmēju interesēs, piedāvājot izvēles iespējas veidā, kas nav neitrāls, piemēram, tad, kad pakalpojuma saņēmējam tiek prasīts pieņemt lēmumu, ar vizuāliem, skaņas vai citiem komponentiem izceļot atsevišķas izvēles.

Tas būtu jāattiecina arī uz nemitīgu prasīšanu pakalpojuma saņēmējam izdarīt izvēli, ja šāda izvēle jau ir izdarīta, ievērojami apgrūtināšanu pakalpojuma atcelšanas procedūru salīdzinājumā ar pieteikšanos uz to vai atsevišķu izvēļu apgrūtināšanu vai laikietilpīgumu salīdzinājumā ar citām, kas nepamatoti apgrūtinā iespēju pārtraukt pirkumu vai atslēgties no konkrētas tiešsaistes platformas, ļaušanu patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem un pakalpojuma saņēmēju maldināšanu, skubinot viņus pieņemt lēmumus par darījumiem, vai ar noklusējuma iestatījumiem, ko ir ļoti grūti mainīt, nepamatoti apgrūtinot pakalpojuma saņēmēja lēmumu pieņemšanu, tādā veidā kropļojot un mazinot tā autonomiju, lēmumu pieņemšanu un izvēli. Tomēr noteikumi, kas novērš maldinošas saskarnes, nebūtu jāuzskata par tādiem, kas liedz pakalpojumu sniedzējiem tieši sazināties ar pakalpojuma saņēmējiem un piedāvāt tiem jaunus vai papildu pakalpojumus. Leģitīma prakse, piemēram, reklāmās, kas atbilst Savienības tiesību aktiem, pati par sevi nebūtu jāuzskata par maldinošām saskarnēm. Minētie noteikumi par maldinošām saskarnēm būtu jāinterpretē tā, ka tie attiecas uz aizliegtu praksi, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, ciktāl uz minēto praksi jau neattiecas Direktīva 2005/29/EK vai Regula (ES) 2016/679.

(68) Tiešsaistes reklāmai ir svarīga nozīme tiešsaistes vidē, tostarp saistībā ar tiešsaistes platformu nodrošināšanu, kur par pakalpojuma sniegšanu dažkārt tieši vai netieši saņem tiešu vai netiešu atlīdzību no reklāmas ieņēmumiem. Tiešsaistes reklāma var radīt ievērojamus riskus, sākot ar reklāmām, kas pašas par sevi ir nelikumīgs saturs, līdz finansiālu stimulu veicināšanai attiecībā uz nelikumīga vai citādi kaitīga satura vai darbību tiešsaistē publicēšanu vai izplatīšanu vai diskriminējošai reklāmas rādīšanai, kas ietekmē vienlīdzīgu attieksmi pret iedzīvotājiem un viņu iespējas. Papildus prasībām, kuras izriet no Direktīvas 2000/31/EK 6. panta, būtu jānosaka par pienākumu tiešsaistes platformu nodrošinātājiem gādāt, ka pakalpojuma saņēmēju rīcībā ir noteikta individualizēta informācija, kas nepieciešama, lai tie saprastu, kad un kuras personas vārdā tiek rādīta attiecīgā reklāma. Tiem būtu jānodrošina, ka informācija ir pamanāma, tostarp, izmantojot standartizētas vizuālās vai audio zīmes, vidusmēra pakalpojuma saņēmējam skaidri identificējama un nepārprotama, un tai vajadzētu būt pielāgotai konkrētā pakalpojuma tiešsaistes saskarnes būtībai. Turklāt pakalpojuma saņēmēju rīcībā vajadzētu būt informācijai, kas ir tieši pieejama no tiešsaistes saskarnes, kurā reklāma tiek iekļauta, par galvenajiem parametriem, kas izmantoti, lai noteiktu, ka viņiem tiek rādīta konkrēta reklāma, sniedzot jēgpilnus paskaidrojumus par minētajam nolūkam izmantoto loģiku, tostarp ja tās pamatā ir profilēšana.

Šādos paskaidrojumos būtu jāiekļauj informācija par reklāmas rādīšanai izmantoto metodi, piemēram, vai tā ir kontekstuāla vai cita veida reklāma, un attiecīgā gadījumā par galvenajiem izmantotajiem profilēšanas kritērijiem; tai būtu arī jāinformē saņēmējs par visiem līdzekļiem, kas pieejami, lai mainītu šādus kritērijus. Šajā regulā noteiktās prasības par informācijas sniegšanu saistībā ar reklāmu neskar Regulas (ES) 2016/679 attiecīgo noteikumu piemērošanu, jo īpaši par tiesībām iebilst, automatizētu individuālu lēmumu pieņemšanu, tostarp profilēšanu, un jo īpaši nepieciešamību iegūt datu subjekta piekrišanu pirms personas datu apstrādes mērķorientētas reklāmas nolūkiem. Tāpat tās neskar Direktīvā 2002/58/EK izklāstītos noteikumus, jo īpaši attiecībā uz informācijas uzglabāšanu galiekārtā un piekļuvi tajā uzglabātajai informācijai. Visbeidzot, šī regula papildina Direktīvas 2010/13/ES piemērošanu, ar kuru nosaka pasākumus, kas lietotājiem dod iespēju deklarēt audiovizuālus komercpaziņojumus lietotāju veidotos video. Tā arī papildina tirgotāju pienākumus attiecībā uz komercpaziņojumu izpaušanu, kas izriet no Direktīvas 2005/29/EK.

(69) Ja pakalpojuma saņēmēji nonāk saskarē ar reklāmām, kuru pamatā ir mērķauditorijas atlases metodes, kas ir optimizētas, lai atbilstu viņu interesēm, un kuras, iespējams, izmanto viņu vājos punktus, tam var būt īpaši nopietna negatīva ietekme. Dažos gadījumos manipulatīvi paņēmieni var negatīvi ietekmēt veselas grupas un palielināt kaitējumu sabiedrībai, piemēram, sniedzot ieguldījumu dezinformācijas kampaņās vai diskriminējot konkrētas grupas. Tiešsaistes platformas ir īpaši jutīga vide šādai praksei, un tās rada lielāku sabiedrības risku. Tāpēc tiešsaistes platformu nodrošinātājiem nebūtu jāiekļauj reklāmas, kuru pamatā ir profilēšana, kā definēts Regulas (ES) 2016/679 4. panta 4. punktā, izmantojot īpašas personas datu kategorijas, kā teikts minētās regulas 9. panta 1. punktā, tostarp izmantojot profilēšanas kategorijas, kuru pamatā ir minētās īpašās kategorijas. Šis aizliegums neskar pienākumus, kas piemērojami tiešsaistes platformu pakalpojumu nodrošinātājiem vai jebkuram citam pakalpojumu sniedzējam vai reklāmdevējam, kurš ir iesaistīts reklāmu izplatīšanā saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

(70) Tiešsaistes platformas uzņēmējdarbības svarīga sastāvdaļa ir veids, kādā informācija tiek prioritizēta un pasniegta tās tiešsaistes saskarnē, lai veicinātu un optimizētu pakalpojuma saņēmēju piekļuvi informācijai. To veic, piemēram, algoritmiski iesakot, sarindojot un prioritizējot informāciju teksta vai citu vizuālu attēlojumu veidā vai citādi pārvaldot saņēmēju sniegto informāciju. Šādas ieteikumu sistēmas var būtiski ietekmēt saņēmēju spēju izgūt informāciju tiešsaistē un mijiedarboties ar to, tostarp atvieglot attiecīgās informācijas meklēšanu pakalpojuma saņēmējiem un palīdzēt uzlabot lietotāju pieredzi. Tāpat tām ir svarīga nozīme noteiktu ziņojumu pastiprināšanā, informācijas virālā izplatīšanā un tiešsaistes izmantošanas paradumu stimulēšanā. Tādēļ tiešsaistes platformām būtu nepārtraukti jānodrošina, ka to saņēmēji ir pienācīgi informēti par to, kādā veidā ieteikumu sistēmas ietekmē informācijas parādīšanu un var ietekmēt to, kā informācija tiek pasniegta pakalpojuma saņēmējiem. Tām būtu skaidri jāatspoguļo šādu ieteikumu sistēmu parametri viegli saprotamā veidā, lai nodrošinātu, ka pakalpojuma saņēmēji saprot, kā tiek prioritizēta tiem sniegtā informācija. Minētajos parametros būtu jāiekļauj vismaz vissvarīgākie kritēriji, lai noteiktu pakalpojuma saņēmējam ieteikto informāciju un to attiecīgā svarīguma iemeslus, tostarp gadījumos, kad informācijai piešķir prioritāti, pamatojoties uz profilēšanu un pakalpojuma saņēmēju uzvedību tiešsaistē.

(71) Nepilngadīgo aizsardzība ir svarīgs Savienības politikas mērķis. Tiešsaistes platformu var uzskatīt par pieejamu nepilngadīgajiem, ja tās noteikumi ļauj nepilngadīgajiem pakalpojumu izmantot, ja tās pakalpojums ir vērsts uz nepilngadīgajiem vai to galvenokārt izmanto nepilngadīgie vai ja nodrošinātājs citādi apzinās, ka daži tā pakalpojuma saņēmēji ir nepilngadīgi, piemēram, tāpēc, ka tas jau apstrādā pakalpojuma saņēmēju personas datus, kas atklāj viņu vecumu citiem mērķiem. Nepilngadīgo izmantoto tiešsaistes platformu nodrošinātājiem būtu jāveic atbilstoši un samērīgi pasākumi, lai aizsargātu nepilngadīgos, piemēram, izstrādājot savas tiešsaistes saskarnes vai to daļas ar visaugstāko privātuma, drošuma un drošības līmeni nepilngadīgajiem pēc noklusējuma vai pieņemot nepilngadīgo aizsardzības standartus, vai piedaloties rīcības kodeksos nepilngadīgo aizsardzībai. Tām būtu jāapsver paraugprakse un pieejamās vadlīnijas, piemēram, tās, kas sniegtas Komisijas paziņojumā “Digitālā desmitgade bērniem un jauniešiem. Jaunā Eiropas stratēģija “Bērniem labāks internets” (BIK+)”. Tiešsaistes platformu nodrošinātājiem nebūtu jāiekļauj reklāmas, kuru pamatā ir profilēšana, izmantojot pakalpojuma saņēmēja personas datus, ja tie ar pietiekamu pārlicību zina, ka pakalpojuma saņēmējs ir nepilngadīgs. Saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679, jo īpaši datu minimizēšanas principu, kas paredzēts tās 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā, šim aizliegumam nevajadzētu likt tiešsaistes platformas nodrošinātājam saglabāt, iegūt vai apstrādāt vairāk personas datu, nekā tam jau ir, lai noskaidrotu, vai pakalpojuma saņēmējs ir nepilngadīgs. Tādējādi šim pienākumam nebūtu jāstimulē tiešsaistes platformu nodrošinātāji ievākt informāciju par pakalpojuma saņēmēju vecumu pirms platformas izmantošanas. Tam nevajadzētu skart Savienības tiesību aktus par personas datu aizsardzību.

(72) Lai veicinātu drošu, uzticamu un pārredzamu tiešsaistes vidi patērētājiem un citām ieinteresētajām personām, piemēram, konkurējošiem tirgotājiem un intelektuālā īpašuma tiesību turētājiem, un atturētu tirgotājus no produktu vai pakalpojumu pārdošanas pretrunā piemērojamiem noteikumiem, tām tiešsaistes platformām, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, būtu jānodrošina šādu tirgotāju izsekojamība. Tādēļ tirgotājam būtu jānosaka par pienākumu sniegt tiešsaistes platformu, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nodrošinātājiem noteiktu būtisku informāciju, tostarp, lai popularizētu ziņojumus par produktiem vai piedāvātu produktus. Minētā prasība būtu piemērojama arī tiem tirgotājiem, kuri uz līguma pamata zīmolu vārdā popularizē ziņojumus par produktiem vai pakalpojumiem. Minētajiem tiešsaistes platformu nodrošinātājiem visa informācija būtu drošā veidā jāuzglabā visu laiku, kamēr tiem ir līgumattiecības ar tirgotāju, un 6 mēnešus pēc tam, lai varētu iesniegt visas prasības pret tirgotāju vai izpildīt ar tirgotāju saistītos rīkojumus.

Šis pienākums ir nepieciešams un samērīgs, lai saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem, tostarp tiesību aktiem par personas datu aizsardzību, informācijai varētu piekļūt valsts iestādes un privātas puses, kam ir leģitīmas intereses, tostarp, pamatojoties uz šajā regulā minētajiem rīkojumiem sniegt informāciju. Šis pienākums neskar iespējamus pienākumus konkrētu saturu uzglabāt ilgākus laikposmus, pamatojoties uz citiem Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem atbilstoši Savienības tiesību aktiem. Neskarot šajā regulā sniegto definīciju, ikvienam tirgotājam – neatkarīgi no tā, vai tas ir fiziska persona vai cits subjekts, –, kas identificēts, pamatojoties uz Direktīvas 2011/83/ES 6.a panta 1. punkta b) apakšpunktu un Direktīvas 2005/29/EK 7. panta 4. punkta f) apakšpunktu, vajadzētu būt izsekojamam, ja tas piedāvā produktu vai pakalpojumu tiešsaistes platformā.

Direktīvā 2000/31/EK ir noteikts, ka visiem informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem ir pienākums pakalpojuma saņēmējiem un kompetentajām iestādēm viegli, tieši un pastāvīgi pieejamā veidā sniegt konkrētu informāciju, kas ļauj identificēt visus pakalpojumu sniedzējus. Šajā regulā noteiktās izsekojamības prasības tiešsaistes platformu, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nodrošinātājiem neietekmē Padomes Direktīvas (ES) 2021/514¹ noteikumu piemērošanu, ar kuru tiecas sasniegt citus leģitīmus sabiedrības interešu mērķus.

¹ Padomes Direktīva (ES) 2021/514 (2021. gada 22. marts), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā (OV L 104, 25.3.2021., 1. lpp.).

(73) Lai nodrošinātu efektīvu un pienācīgu šāda pienākuma piemērošanu, neradot nesamērīgu slogu, tiešsaistes platformu, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus, nodrošinātājiem būtu maksimāli jācenšas novērtēt attiecīgo tirgotāju sniegtās informācijas uzticamību, jo īpaši izmantojot brīvi pieejamas oficiālas tiešsaistes datubāzes un tiešsaistes saskarnes, piemēram, nacionālos komercreģistrus un PVN informācijas apmaiņas sistēmu, vai jāpieprasa attiecīgajiem tirgotājiem sniegt uzticamus pamatojuma dokumentus, piemēram, personu apliecinošu dokumentu kopijas, apstiprinātus maksājumu kontu izrakstus, uzņēmuma apliecību un komercreģistra apliecību. Lai izpildītu šo pienākumu, tās var izmantot arī citus attālināti pieejamos avotus ar līdzīgu uzticamības pakāpi. Taču nevajadzētu izvirzīt prasību attiecīgajiem tiešsaistes platformu nodrošinātājiem īstenot pārmērīgus vai dārgus tiešsaistes faktu noskaidrošanas pasākumus vai veikt nesamērīgas pārbaudes uz vietas. Tāpat nebūtu jāuzskata, ka šādi nodrošinātāji, kuri ir veikuši šajā regulā noteiktos labākos pasākumus, garantē informācijas uzticamību patērētājam un citām ieinteresētajām personām.

(74) Tiešsaistes platformu, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nodrošinātājiem būtu jāizstrādā un jāorganizē sava tiešsaistes saskarne tā, lai tirgotāji varētu ievērot savus Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES 6. un 8. pantā, Direktīvas 2005/29/EK 7. pantā, Direktīvas 2000/31/EK 5. un 6. pantā un Direktīvas 98/6/EK¹ 3. pantā noteiktos pienākumus. Minētajā nolūkā attiecīgajiem tiešsaistes platformu nodrošinātājiem būtu jādara viss iespējamais, lai novērtētu, vai tirgotāji, kas izmanto to pakalpojumus, ir augšupielādējuši pilnīgu informāciju to tiešsaistes saskarnēs saskaņā ar attiecīgajiem piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem. Tiešsaistes platformu nodrošinātājiem būtu jānodrošina, ka produkti vai pakalpojumi netiek piedāvāti, kamēr šāda informācija nav pilnīga. Tā dēļ nevajadzētu rasties ne attiecīgo tiešsaistes platformu nodrošinātāju pienākumam vispārēji pārraudzīt produktus vai pakalpojumus, ko tirgotāji piedāvā, izmantojot to pakalpojumus, ne arī vispārēju faktu noskaidrošanas pienākumam, jo īpaši pienākumam novērtēt tirgotāju sniegtās informācijas pareizību. Tiešsaistes saskarnēm vajadzētu būt lietotājdraudzīgām, un tirgotājiem un patērētājiem būtu jāvar tām viegli piekļūt. Turklāt pēc tam, kad tirgotājam ir sniegta atļauja piedāvāt produktu vai pakalpojumu, attiecīgajiem tiešsaistes platformu nodrošinātājiem būtu jāpieliek saprātīgas pūles, lai pēc nejausības principa pārbaudītu, vai piedāvāto pakalpojumu produkti ir identificēti kā nelikumīgi kādā dalībvalstī vai Savienībā pieejamās oficiālās, brīvi pieejamās un mašīnlasāmās tiešsaistes datubāzēs vai tiešsaistes saskarnēs. Komisijai būtu arī jāveicina produktu izsekojamība, izmantojot tādas tehnoloģiskos risinājumus kā digitāli parakstīti ātrās reaģēšanas kodi (jeb “QR kodi”) vai neaizstājami žetoni. Komisijai būtu jāveicina standartu izstrāde un, ja to nav, tirgus virzīti risinājumi, kas attiecīgajām pusēm var būt pieņemami.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/6/EK (1998. gada 16. februāris) par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvāto produktu cenas (OV L 80, 18.3.1998., 27. lpp.).

(75) Ņemot vērā ļoti lielu tiešsaistes platformu lomu, ko tās ar savu auditorijas sasniedzamību, jo īpaši pakalpojuma saņēmēju skaita izteiksmē, pilda, veicinot publiskās debates, ekonomiskos darījumus un izplatot informāciju sabiedrībai, viedokļus un idejas un ietekmējot to, kā saņēmēji iegūst un izplata informāciju tiešsaistē, ir svarīgi piemērot minēto platformu nodrošinātājiem konkrētus pienākumus papildus visām tiešsaistes platformām piemērojamajiem pienākumiem. Ņemot vērā ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju izšķirošo lomu informācijas atrašanā un padarīšanā par izgūstamu tiešsaistē, šie pienākumi, ciktāl tie ir piemērojami, ir jāattiecina arī uz tiem. Minētie ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem piemērojamie papildu pienākumi ir nepieciešami, lai risinātu minētos sabiedriskās politikas problēmjautājumus, ja nepastāv alternatīvi un mazāk ierobežojoši pasākumi, kas varētu dot līdzvērtīgu rezultātu.

- (76) Ļoti lielas tiešsaistes platformas un ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas var radīt tādus riskus sabiedrībai, kas tvēruma un ietekmes ziņā atšķiras no mazāku platformu radītajiem riskiem. Tādēļ šādu ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jāpiemēro visaugstākie pienācīgas rūpības pienākumu standarti proporcionāli to ietekmei uz sabiedrību. Tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas pakalpojumu aktīvo saņēmēju skaitam, ko aprēķina kā vidējo sešu mēnešu laikā, sasniedzot ievērojamu Savienības iedzīvotāju daļu, tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas radītajiem sistēmiskajiem riskiem var piemist nesamērīga ietekme uz Savienību. Būtu jāuzskata, ka šāda plaša mēroga auditorijas sasniedzamība pastāv, ja šāds skaits pārsniedz operatīvo sliekšni — 45 miljonus —, tas ir, apjomu, kas līdzvērtīgs 10 % no Savienības iedzīvotāju skaita. Šis operatīvais sliekšnis būtu jāatjaunina, un Komisijai tādēļ vajadzētu būt pilnvarotai papildināt šīs regulas noteikumus, vajadzības gadījumā pieņemot deleģētos aktus.
- (77) Lai noteiktu konkrētas tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas auditorijas lielumu, ir jānosaka katra pakalpojuma aktīvo saņēmēju vidējais skaits atsevišķi. Attiecīgi tiešsaistes platformas pakalpojumu aktīvo saņēmēju vidējam skaitam mēnesī būtu jāatspoguļo visi saņēmēji, kas faktiski izmanto pakalpojumu vismaz vienu reizi noteiktā laikposmā un ir pakļauti tiešsaistes platformas tiešsaistes saskarnē izplatītajai informācijai, piemēram, skatās vai klausās to, vai sniedz informāciju kā, piemēram, tirgotāji tiešsaistes platformā, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem.

Šīs regulas nolūkos izmantošana neaprobežojas tikai ar mijiedarbību ar informāciju, uzklikšķinot, komentējot, sasaistot, kopīgojot, pērkot vai veicot darījumus tiešsaistes platformā. Līdz ar to pakalpojuma aktīva saņēmēja jēdziens ne vienmēr sakrīt ar reģistrēta pakalpojuma lietotāja jēdzienu. Attiecībā uz tiešsaistes meklētājprogrammām jēdzienam “aktīvs pakalpojuma saņēmējs” būtu jāaptver tie, kas aplūko informāciju to tiešsaistes saskarnē, bet nebūtu jāaptver, piemēram, tiešsaistes meklētājprogrammas indeksēto tīmekļa vietņu īpašnieki, jo tie pakalpojumu neizmanto aktīvi. Pakalpojuma aktīvo saņēmēju skaitā būtu jāietver visi pakalpojuma unikālie saņēmēji, kas izmanto konkrēto pakalpojumu. Šajā nolūkā pakalpojuma saņēmējs, kas izmanto dažādas tiešsaistes saskarnes, piemēram, tīmekļa vietnes vai lietotnes, tostarp, ja pakalpojumiem piekļūst, izmantojot dažādus vienotus resursu vietražus (*URL*) vai domēnu nosaukumus, ja iespējams, būtu jāuzskaita tikai vienreiz. Tomēr jēdzienam “aktīvs pakalpojuma saņēmējs” nebūtu jāietver citu starpniecības pakalpojumu sniedzēju nejauši saņēmēji, kuri netieši dara pieejamu tiešsaistes platformu nodrošinātāja informāciju, uz kuru tas ir ievietojis saites vai kuru tas ir indeksējis. Turklāt šajā regulā tiešsaistes platformu vai tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem nav noteikts konkrēts pienākums veikt personu izsekošanu tiešsaistē. Ja šādi nodrošinātāji var no lietotāju skaita izslēgt automatizētos lietotājus, piemēram, botus vai skrēperus, bez turpmākas personas datu apstrādes un izsekošanas, tie to var darīt. Tirdzniecības un tehniskā attīstība var ietekmēt aktīvo pakalpojuma saņēmēju skaita noteikšanu, un tāpēc Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai papildināt šīs regulas noteikumus, pieņemot deleģētos aktus, ar kuriem nosaka metodiku tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas aktīvo pakalpojuma saņēmēju noteikšanai, vajadzības gadījumā atspoguļojot pakalpojuma būtību un veidu, kā pakalpojuma saņēmēji mijiedarbojas ar to.

(78) Ņemot vērā platformu ekonomiku raksturojošo tīkla efektu, tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas lietotāju bāze var strauji palielināties un sasniegt ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas apmēru, radot attiecīgu ietekmi uz iekšējo tirgu. Tas var notikt, ja tiek piedzīvota eksponenciāla izaugsme īsā laika periodā vai ja ir plaša globāla klātbūtne un apgrozījums, kas tiešsaistes platformai vai tiešsaistes meklētājprogrammai ļauj pilnībā izmantot tīkla efektu, kā arī apjomradītus un diversifikācijas radītus ietaupījumus. Liels gada apgrozījums vai tirgus kapitalizācija var jo īpaši liecināt par strauju mērogojamību lietotāju sasniedzamības ziņā. Minētajos gadījumos iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram vai Komisijai vajadzētu būt iespējai pieprasīt tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam biežāk ziņot par pakalpojuma aktīvo saņēmēju skaitu, lai laikus identificētu mirkli, kurā minētajai platformai vai minētajai tiešsaistes meklētājprogrammai piešķirams, attiecīgi, ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas statuss šīs regulas nolūkos.

(79) Ļoti lielas tiešsaistes platformas un ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas var izmantot veidā, kas spēcīgi ietekmē drošību tiešsaistē, sabiedriskās domas un diskursa veidošanu, kā arī tiešsaistes tirdzniecību. Veids, kādā šīs platformas veido savus pakalpojumus, ir vispārīgi optimizēts tā, lai gūtu labumu no bieži vien reklāmas virzītiem uzņēmējdarbības modeļiem, un tas var izraisīt ar sabiedrību saistītas bažas. Ir vajadzīgs lietderīgs regulējums un tā izpildes panākšana, lai iedarbīgi apzinātu un mazinātu riskus un iespējamo kaitējumu sabiedrībai un ekonomikai. Tādēļ saskaņā ar šo regulu ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jāizvērtē sistēmiskie riski, kuri izriet no to pakalpojuma struktūras, darbības un izmantošanas, kā arī no pakalpojuma saņēmēju veikta potenciāli nepareiza izmantojuma, un ievērojot pamattiesības būtu jāīsteno atbilstīgi to mazināšanas pasākumi. Nosakot iespējamās negatīvās ietekmes un iedarbības būtiskumu, nodrošinātājiem būtu jāņem vērā iespējamās ietekmes nopietnība un visu šādu sistēmisko risku varbūtība. Piemēram, tie varētu novērtēt, vai iespējamā negatīvā iedarbība var skart lielu skaitu personu, tās iespējamo neatgriezeniskumu vai to, cik grūti ir labot un atjaunot situāciju, kas pastāvēja pirms iespējamās ietekmes.

(80) Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu padziļināti jāizvērtē četras sistēmisko risku kategorijas. Pirmā kategorija ietver riskus, kas saistīti ar nelikumīga satura izplatīšanu, piemēram, bērnu seksuālas izmantošanas attēlojumu vai nelikumīgas nauda runas izplatīšanu, vai cita veida to pakalpojumu nepareizu izmantošanu noziedzīgiem nodarījumiem, un nelikumīgu darbību veikšanu, piemēram, Savienības vai valstu tiesību aktos aizliegtu produktu vai pakalpojumu, tostarp bīstamu vai viltotu produktu vai dzīvnieku nelikumīgu, tirgošanu. Piemēram, šāda izplatīšana vai darbības var radīt būtisku sistēmisku risku, ja piekļuve nelikumīgam saturam var strauji un plaši izplatīties, izmantojot kontus ar īpaši plašas auditorijas sasniedzamību vai citus pastiprināšanas līdzekļus. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jānovērtē nelikumīga satura izplatīšanas risks neatkarīgi no tā, vai informācija ir nesaderīga arī ar to noteikumiem. Šis novērtējums neskar ļoti lielu tiešsaistes platformu pakalpojuma saņēmēja vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu indeksētu tīmekļa vietņu īpašnieku personisko atbildību par to darbības iespējamo nelikumību saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem.

- (81) Otra kategorija ir saistīta ar pakalpojuma faktisko un paredzamo ietekmi uz Pamattiesību hartā aizsargāto pamattiesību izmantošanu, tostarp, bet ne tikai uz cilvēka cieņu, vārda un informācijas brīvību, tostarp mediju brīvību un plurālismu, tiesībām uz privāto dzīvi, datu aizsardzību, tiesībām uz nediskriminēšanu, bērna tiesībām un patērētāju tiesību aizsardzību. Šādi riski var rasties, piemēram, saistībā ar ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas izmantoto algoritmisko sistēmu struktūru vai to pakalpojuma nepareizu izmantošanu, iesniedzot ļaunprātīgus paziņojumus vai ar citām izteikumu apklusināšanas vai konkurences kavēšanas metodēm. Novērtējot riskus attiecībā uz bērna tiesībām, ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jāapsver, piemēram, cik viegli saprotama nepilngadīgajiem ir pakalpojuma struktūra un darbība, kā arī tas, kā nepilngadīgie līdz ar pakalpojuma izmantošanu var tikt pakļauti tāda satura iedarbībai, kas var kaitēt viņu veselībai, fiziskajai, garīgajai un tikumiskajai attīstībai. Šādi riski var rasties, piemēram, saistībā ar tādu tiešsaistes saskarņu struktūru, kuras tīši vai netīši izmanto nepilngadīgo vājības un pieredzes trūkumu vai kuras var izraisīt atkarību veicinošu uzvedību.
- (82) Trešā risku kategorija attiecas uz faktisko vai paredzamo negatīvo ietekmi uz demokrātiskajiem procesiem, pilsonisko diskursu un vēlēšanu procesiem, kā arī uz sabiedrisko drošību.

- (83) Ceturtā risku kategorija izriet no līdzīgām bažām attiecībā uz ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu struktūru, darbību vai izmantošanu, tostarp manipulāciju ceļā, ar faktisku vai paredzamu negatīvu ietekmi uz sabiedrības veselības aizsardzību, nepilngadīgajiem un nopietnām negatīvām sekām personas fiziskajai un garīgajai labbūtībai vai dzimumbalstītai vardarbībai. Šādus riskus var radīt arī koordinētas dezinformācijas kampaņas, kas saistītas ar sabiedrības veselību, vai tiešsaistes saskarnes dizains, kas var veicināt pakalpojuma saņēmēju uzvedības atkarību.

(84) Novērtējot šādus sistēmiskus riskus, ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jākoncentrējas uz sistēmām vai citiem elementiem, kas var veicināt riskus, tostarp visām algoritmiskajām sistēmām, kas var būt būtiskas, jo īpaši to ieteikumu sistēmām un reklāmas sistēmām, pievēršot uzmanību saistītajai datu vākšanas un izmantošanas praksei. Tiem būtu arī jānovērtē, vai to noteikumi un to izpildes panākšana ir piemērota, kā arī to satura moderācijas procesi, tehniskie rīki un piešķirtie resursi. Novērtējot šajā regulā apzinātos sistēmiskos riskus, minētajiem nodrošinātājiem būtu jākoncentrējas arī uz informāciju, kas nav nelikumīga, bet veicina šajā regulā apzinātos sistēmiskos riskus. Tāpēc šādiem nodrošinātājiem būtu jāpievērš īpaša uzmanība tam, kā to pakalpojumi tiek izmantoti, lai izplatītu vai paplašinātu mērķu vai maldinošu saturu, tostarp dezinformāciju. Ja informācijas algoritmiskā pastiprināšana veicina sistēmiskos riskus, minētajiem nodrošinātājiem tas būtu pienācīgi jāatspoguļo savos riska novērtējumos. Ja riski ir lokalizēti vai pastāv lingvistiskas atšķirības, minētajiem nodrošinātājiem tas būtu jāņem vērā arī savos riska novērtējumos. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem jo īpaši būtu jānovērtē, kā to pakalpojuma struktūra un darbība, kā arī apzināta un bieži vien koordinēta manipulācija ar to pakalpojumiem un to izmantošana vai to pakalpojumu noteikumu sistēmiska pārkāpšana veicina šādus riskus. Šādi riski var rasties, piemēram, ja pakalpojums tiek izmantots neautentiski, piemēram, izveidojot viltus kontus, izmantojot botus vai izmantojot pakalpojumu maldinošā veidā, un veicot citas automatizētas vai daļēji automatizētas darbības, kuras var izraisīt tādas informācijas strauju un plašu izplatīšanu sabiedrībai, kura ir nelikumīgs saturs vai neatbilst tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas noteikumiem un kura palīdz dezinformācijas kampaņām.

- (85) Lai nodrošinātu, ka turpmākie riska novērtējumi balstās cits uz citu un atspoguļo konstatēto risku attīstību, kā arī lai atvieglotu izmeklēšanu un izpildes panākšanas darbības, ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jā saglabā visi apliecinošie dokumenti, kas saistīti ar to veiktajiem riska novērtējumiem, piemēram, informācija par to sagatavošanu, pamatā esošie dati un dati par algoritmisko sistēmu testēšanu.
- (86) Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jāliet lietā nepieciešamie līdzekļi, lai, ievērojot pamattiesības, uzcītīgi mazinātu risku novērtējumos apzinātos sistēmiskos riskus. Visos pieņemtajos pasākumos būtu jāievēro šajā regulā noteiktās pienācīgas rūpības prasības, un tiem vajadzētu būt pamatotiem un iedarbīgiem konkrēto apzināto sistēmisko risku mazināšanā. Tiem vajadzētu būt samērīgiem, ņemot vērā ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja ekonomiskās spējas un nepieciešamību izvairīties no nevajadzīgiem ierobežojumiem to pakalpojuma izmantošanā, pienācīgi ņemot vērā iespējamo negatīvo ietekmi uz minētajām pamattiesībām. Minētajiem nodrošinātājiem būtu īpaši jāapsver ietekme uz vārda brīvību.

(87) Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem saskaņā ar šādiem riska mazināšanas pasākumiem būtu jāapsver iespēja, piemēram, pielāgot jebkādu nepieciešamo sava pakalpojuma struktūru, iezīmi vai darbību, piemēram, tiešsaistes saskarnes dizainu. Tiem pēc vajadzības un saskaņā ar šīs regulas noteikumiem būtu jāpielāgo un jāpiemēro savi noteikumi. Citi piemēroti pasākumi varētu būt satura moderācijas sistēmu un iekšējo procesu pielāgošana vai lēmumu pieņemšanas procesu un resursu pielāgošana, tostarp satura moderācijas personāla, viņu apmācības un vietējo specializēto zināšanu pielāgošana. Tas jo īpaši attiecas uz paziņojumu apstrādes ātrumu un kvalitāti. Šajā sakarā, piemēram, 2016. gada Rīcības kodekss cīņai pret nelikumīgu naida runu tiešsaistē nosaka kritēriju apstrādāt derīgus paziņojumus par nelikumīgas naida runas izņemšanu mazāk nekā 24 stundu laikā. Ļoti lielu tiešsaistes platformu, jo īpaši tādu, ko galvenokārt izmanto pornogrāfiska satura izplatīšanai sabiedrībai, nodrošinātājiem būtu rūpīgi jāpilda visi šajā regulā noteiktie pienākumi attiecībā uz nelikumīgu saturu, kas ir kibervardarbība, tostarp nelikumīgs pornogrāfisks saturs, jo īpaši attiecībā uz to, lai nodrošinātu, ka cietušie var efektīvi īstenot savas tiesības attiecībā uz saturu, kas izpaužas kā intīma vai manipulēta materiāla izplatīšana bez piekrišanas, ātri apstrādājot paziņojumus un bez nepamatotas kavēšanās dzēšot šādu saturu. Ar cita veida nelikumīgu saturu saistīto paziņojumu izskatīšanai var būt nepieciešams ilgāks vai īsāks laiks, kas būs atkarīgs no konkrētajiem faktiem, apstākļiem un nelikumīgā satura veida. Minētie nodrošinātāji var arī uzsākt vai pastiprināt sadarbību ar uzticamajiem signalizētājiem un rīkot apmācības sesijas un apmaiņu ar uzticamo signalizētāju organizācijām.

(88) Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem vajadzētu būt rūpīgiem arī attiecībā uz pasākumiem, ko tie veic, lai pārbaudītu un vajadzības gadījumā pielāgotu savas algoritmiskās sistēmas, tostarp ieteikumu sistēmas. Tām varētu būt nepieciešams mazināt personalizētu ieteikumu negatīvo ietekmi un labot ieteikumos izmantotos kritērijus. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju izmantotās reklāmas sistēmas arī var būt sistēmisko risku katalizatori. Minētajiem nodrošinātājiem būtu jāapsver arī novēršanas pasākumi, piemēram, reklāmas ieņēmumu gūšanas izbeigšana par noteiktu informāciju vai tādas citas darbības kā autoritatīvu informācijas avotu redzamības uzlabošana vai reklāmas sistēmu apjomīgāka strukturālā pielāgošana. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem varētu būt jāpastiprina savi iekšējie procesi vai jebkuras to darbības uzraudzība, jo īpaši attiecībā uz sistēmisku risku atklāšanu, un biežāk vai mērķtiecīgāk jāveic ar jaunām funkcijām saistīti riska novērtējumi. Jo īpaši, ja riski tiek dalīti starp dažādām tiešsaistes platformām vai tiešsaistes meklētājprogrammām, tām būtu jāsadarbojas ar citiem pakalpojumu sniedzējiem, tostarp ierosinot vai pievienojot esošos rīcības kodeksus vai citus pašregulācijas pasākumus. Tām būtu arī jāapsver izpratnes veicināšanas pasākumi, jo īpaši gadījumos, kad riski ir saistīti ar dezinformācijas kampaņām.

(89) Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jāņem vērā nepilngadīgo intereses, veicot tādus pasākumus kā to pakalpojumu un to tiešsaistes saskarnes izstrādes pielāgošana, jo īpaši tad, ja to pakalpojumi galvenokārt ir vērsti uz nepilngadīgajiem vai tos galvenokārt izmanto nepilngadīgie. Tiem būtu jānodrošina, ka pakalpojumi tiek organizēti tā, lai nepilngadīgie attiecīgā gadījumā varētu viegli piekļūt šajā regulā paredzētajiem mehānismiem, tostarp paziņošanas, rīcības un sūdzību mehānismiem. Tiem būtu arī jāveic pasākumi, lai aizsargātu nepilngadīgos no satura, kas var kaitēt viņu fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, un jānodrošina rīki, kas nodrošina ierobežotu piekļuvi šādai informācijai. Izvēloties piemērotos mazināšanas pasākumus, nodrošinātāji attiecīgā gadījumā var ņemt vērā nozares paraugpraksi, tostarp tādu, kas iedibināta ar sadarbību pašregulējuma jomā, piemēram, rīcības kodeksus, un tiem būtu jāņem vērā Komisijas vadlīnijas.

(90) Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jānodrošina, ka to pieeja riska novērtēšanai un mazināšanai ir balstīta uz labāko pieejamo informāciju un zinātniskajām atziņām un ka tie savus pieņēmumus testē, iesaistot grupas, kuras visvairāk ietekmē riski un veiktie pasākumi. Tādēļ tiem attiecīgajā gadījumā būtu jāveic risku novērtējums un jāizstrādā savi risku mazināšanas pasākumi, iesaistot pakalpojuma saņēmēju pārstāvjus, pakalpojumu potenciāli ietekmēto grupu pārstāvjus, neatkarīgos ekspertus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas. Tiem būtu jācenšas iekļaut šādas apspriedes savās metodikās, lai novērtētu riskus un izstrādātu riska mazināšanas pasākumus, tostarp attiecīgā gadījumā organizējot apsekojumus, fokusa grupas, apaļā galda sanāksmes un citas apspriešanās un plānošanas metodes. Novērtējot, vai pasākums ir pamatots, samērīgs un iedarbīgs, īpaša uzmanība būtu jāpievērš tiesībām uz vārda brīvību.

(91) Krīzes laikā ļoti lielu tiešsaistes platformu nodrošinātājiem varētu būt steidzami jāveic daži īpaši pasākumi papildus pasākumiem, ko tie veiku, ņemot vērā citus savus pienākumus saskaņā ar šo regulu. Minētajā sakarā būtu jāuzskata, ka krīze iestājas, ja rodas ārkārtēji apstākļi, kas var radīt nopietnus draudus sabiedrības drošībai vai sabiedrības veselībai Savienībā vai nozīmīgā tās daļā. Šādas krīzes varētu izraisīt bruņoti konflikti vai terora akti, tostarp briesošī konflikti vai terora akti, dabas katastrofas, piemēram, zemestrīces un viesuļvētras, kā arī pandēmijas un citi nopietni pārrobežu apdraudējumi sabiedrības veselībai. Komisijai vajadzētu būt iespējai pēc Eiropas Digitālo pakalpojumu padomes (“padome”) ieteikuma pieprasīt ļoti lielu tiešsaistes platformu nodrošinātājiem un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem steidzami sākt reaģēšanu, kas paredzēta krīzes situācijām. Pasākumi, kurus minētie nodrošinātāji var apzināt un kurus tie var apsvērt piemērot, var ietvert, piemēram, satura moderācijas procesu pielāgošanu un satura moderācijai atvēlēto resursu palielināšanu, noteikumu, attiecīgo algoritmisko sistēmu un reklāmas sistēmu pielāgošanu, sadarbības ar uzticamiem signalizētājiem pastiprināšanu, izpratnes veicināšanas pasākumu veikšanu un uzticamas informācijas veicināšanu, kā arī to tiešsaistes saskarņu dizaina pielāgošanu. Būtu jāparedz nepieciešamās prasības, lai nodrošinātu, ka šādi pasākumi tiek veikti ļoti īsā laikposmā un ka mehānismu reaģēšanai krīzes situācijā izmanto tikai tad, ja un ciktāl tas ir noteikti nepieciešams, un visi saskaņā ar šo mehānismu veiktie pasākumi ir efektīvi un samērīgi, pienācīgi ņemot vērā visu iesaistīto pušu tiesības un leģitīmās intereses. Mehānisma izmantošanai nebūtu jāskar citi šīs regulas noteikumi, piemēram, noteikumi par riska novērtējumiem un mazināšanas pasākumiem, un to izpildes panākšana, kā arī noteikumi par krīzes protokoliem.

(92) Ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt neatkarīgu ekspertu veiktu pārbaudi, ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem, veicot neatkarīgu revīziju, vajadzētu būt atbildīgiem par to, kā tie ievēro šajā regulā noteiktos pienākumus, un attiecīgā gadījumā par visām papildu saistībām, ko tie uzņēmušies, ievērojot rīcības kodeksus un krīzes protokolus. Lai nodrošinātu, ka revīzijas tiek veiktas rezultatīvi, lietderīgi un savlaicīgi, ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jānodrošina vajadzīgā sadarbība ar organizācijām, kas veic revīzijas, un palīdzība tām, tostarp sniedzot revidentam piekļuvi visiem attiecīgajiem datiem un telpām, kas nepieciešami, lai pienācīgi veiktu revīziju, tostarp attiecīgā gadījumā datiem, kas saistīti ar algoritmiskajām sistēmām, un atbildot uz mutiskiem vai rakstiskiem jautājumiem. Revidentiem vajadzētu būt arī iespējai izmantot citus objektīvas informācijas avotus, tostarp pārbaudītu pētnieku veiktus pētījumus. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem nevajadzētu apdraudēt revīzijas veikšanu. Revīzijas būtu jāveic saskaņā ar nozares paraugpraksi un augsta līmeņa profesionālo ētiku un objektivitāti, pēc vajadzības pienācīgi ņemot vērā revīzijas standartus un prakses kodeksus. Revidentiem būtu jāgarantē savu pienākumu izpildes laikā iegūtās informācijas, piemēram, komercnoslēpumu, konfidencialitāte, drošība un integritāte. Šādu garantiju nevajadzētu izmantot, lai apietu šajā regulā paredzētos revīzijas pienākumus. Revidentiem vajadzētu būt specializētajām zināšanām riska pārvaldības jomā un tehniskā kompetence algoritmu revīzijas veikšanai. Tiem vajadzētu būt neatkarīgiem, lai tie varētu veikt savus uzdevumus pienācīgā un uzticamā veidā. Tiem būtu jāatbilst neatkarības pamatprasībām attiecībā uz aizliegtiem ar revīziju nesaistītiem pakalpojumiem, uzņēmumu rotāciju un maksām, kas atkarīgas no revīzijas rezultāta. Ja pastāv šaubas par revidentu neatkarību un tehnisko kompetenci, tiem vajadzētu atkāpties vai atturēties no iesaistīšanās revīzijas veikšanā.

(93) Revīzijas ziņojums būtu jāpamato, lai sniegtu jēgpilnu pārskatu par veiktajām darbībām un izdarītajiem secinājumiem. Tam būtu jāpalīdz informēt par pasākumiem, kurus ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji veikuši, lai izpildītu savus šajā regulā noteiktos pienākumus, un attiecīgā gadījumā tajā būtu jāierosina uzlabojumi. Pēc revīzijas ziņojuma saņemšanas revīzijas ziņojums būtu jānosūta iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram, Komisijai un padomei. Nodrošinātājiem bez liekas kavēšanās uzreiz pēc pabeigšanas būtu jānosūta arī ziņojums par riska novērtējumu un riska mazināšanas pasākumiem, kā arī ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja revīzijas īstenošanas ziņojums par to, kā ir ievēroti revīzijas ieteikumi. Revīzijas ziņojumam būtu jāietver revīzijas atzinums, kura pamatā ir no iegūtajiem revīzijas pierādījumiem izdarītie secinājumi. Pozitīvs atzinums būtu jāsniedz tad, ja visi pierādījumi liecina, ka ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs atbilst visiem šajā regulā noteiktajiem pienākumiem vai attiecīgā gadījumā visām saistībām, kuras tā ir uzņēmusies saskaņā ar rīcības kodeksu vai krīzes protokolu, jo īpaši, apzinot, novērtējot un mazinot savas sistēmas un pakalpojumu radītos sistēmiskos riskus. Pozitīvam atzinumam būtu jāpievieno komentāri, ja revidents vēlas iekļaut piezīmes, kurām nav būtiskas ietekmes uz revīzijas iznākumu. Negatīvs atzinums būtu jāsniedz tad, ja revidents uzskata, ka ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs neievēro šīs regulas noteikumus vai uzņemtās saistības. Ja revīzijas atzinumā nebija iespējams izdarīt secinājumu par konkrētiem elementiem, kas ietilpst revīzijas tvērumā, revīzijas atzinumā būtu jāiekļauj paskaidrojums tam, kāpēc šāds secinājums nav izdarīts. Attiecīgā gadījumā ziņojumā būtu jāiekļauj to konkrēto elementu apraksts, kurus nebija iespējams revidēt, un paskaidrojums, kāpēc tos nevarēja revidēt.

(94) Ar pienākumiem, kas saistīti ar risku novērtēšanu un mazināšanu, katrā atsevišķā gadījumā būtu jāpanāk tas, ka ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem ir jānovērtē un vajadzības gadījumā jāpielāgo savu ieteikumu sistēmu struktūra, piemēram, veicot pasākumus, lai novērstu vai mazinātu neobjektivitāti, kas izraisa neaizsargātu personu diskrimināciju, jo īpaši, ja šāds pielāgojums ir saskaņā ar datu aizsardzības tiesību aktiem un ja informācija tiek personalizēta, pamatojoties uz īpašām personas datu kategorijām, kas minētas Regulas (ES) 2016/679 9. pantā. Turklāt, papildinot tiešsaistes platformām piemērojamos pārredzamības pienākumus attiecībā uz to ieteikumu sistēmām, ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu konsekventi jānodrošina, ka to pakalpojumu saņēmējiem ir alternatīvas iespējas, kas nav balstītas uz profilēšanu Regulas (ES) 2016/679 nozīmē attiecībā uz to ieteikumu sistēmu galvenajiem parametriem. Šādai izvēlei vajadzētu būt tieši pieejamai no tiešsaistes saskarnes, kurā sniegti ieteikumi.

(95) Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu izmantotās reklāmas sistēmas rada īpašus riskus, un tām nepieciešama turpmāka publiska un normatīva uzraudzība, ņemot vērā to mērogu un spēju vērst darbības uz pakalpojuma saņēmējiem un sasniegt tos, pamatojoties uz to rīcību minētās platformas vai meklētājprogrammas tiešsaistes saskarnē un ārpus tās. Ļoti lielām tiešsaistes platformām vai ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām būtu jānodrošina publiska piekļuve to tiešsaistes saskarnēs iekļauto reklāmu repozitorijiem, lai veicinātu reklāmas izplatīšanas tiešsaistē radīto jauno risku uzraudzību un izpēti par tiem, piemēram, saistībā ar nelikumīgu reklāmu vai manipulatīviem paņēmieniem un dezinformāciju, kam ir reāla vai paredzama negatīva ietekme uz sabiedrības veselību, sabiedrisko drošību, pilsonisko diskursu, politisko līdzdalību un līdztiesību. Repozitorijiem būtu jāietver reklāmu saturs, tostarp produkta, pakalpojuma vai zīmola nosaukums un reklāmas priekšmets, un saistītie dati par reklāmdevēju un, ja tā atšķiras, par fizisko personu vai citu subjektu, kas samaksājis par reklāmu, un par attiecīgās reklāmas piegādi, jo īpaši tad, ja reklāma ir mērķorientēta. Šajā informācijā būtu jāiekļauj gan informācija par mērķorientējošiem kritērijiem, gan piegādes kritērijiem, jo īpaši gadījumos, kad reklāmas nonāk līdz neaizsargātām personām, piemēram, nepilngadīgajiem.

- (96) Lai pienācīgi uzraudzītu un izvērtētu ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu atbilstību šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators vai Komisija var pieprasīt sniegt piekļuvi konkrētiem datiem vai ziņojumus par tiem, tostarp datiem, kas saistīti ar algoritmiem. Šāda prasība var ietvert, piemēram, ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas sistēmu radīto risku un iespējamā kaitējuma novērtēšanai nepieciešamos datus, satura moderācijas algoritmisko sistēmu, ieteikumu sistēmu vai reklāmas sistēmu precizitātes, darbības un testēšanas datus, tostarp attiecīgā gadījumā apmācības datus un algoritmus, vai datus par šīs regulas saturam atbilstīgu satura moderācijas vai sūdzību izskatīšanas iekšēju sistēmu procedūrām un iznākumu. Šādiem pieprasījumiem attiecībā uz piekļuvi datiem nebūtu jāietver pieprasījumus sagatavot konkrētu informāciju par atsevišķiem pakalpojuma saņēmējiem ar mērķi noteikt, vai šādi saņēmēji ievēro citus piemērojamus Savienības vai valsts tiesību aktus. Pētnieku veiktās izpētes par tiešsaistes sistēmisko risku attīstību un nozīmīguma pakāpi ir īpaši svarīgas, lai mazinātu informācijas asimetriju un izveidotu noturīgu risku mazināšanas sistēmu, kā arī informētu tiešsaistes platformu nodrošinātājus, tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājus, digitālo pakalpojumu koordinatorus, citas kompetentās iestādes, Komisiju un sabiedrību.

(97) Tāpēc ar šo regulu tiek izveidots satvars, ar kuru ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu datiem nodrošina piekļuvi pārbaudītiem pētniekiem, kuri ir saistīti ar pētniecības organizāciju Direktīvas (ES) 2019/790 2. panta nozīmē, kas šīs regulas vajadzībām var ietvert pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kuras veic zinātniskus pētījumus ar galveno mērķi pildīt savu sabiedrības interešu uzdevumu. Visiem pieprasījumiem attiecībā uz piekļuvi datiem saskaņā ar minēto sistēmu vajadzētu būt samērīgiem un atbilstīgi aizsargāt ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas un visu citu iesaistīto personu, tostarp pakalpojuma saņēmēju, tiesības un leģitīmās intereses, tostarp personas datu aizsardzību, komercnoslēpumus un citu konfidenciālu informāciju. Tomēr, lai nodrošinātu, ka tiek sasniegts šīs regulas mērķis, nodrošinātāju komerciālo interešu ievērošanai nevajadzētu novest pie tā, ka pēc pieprasījuma saskaņā ar šo regulu tiek atteikts nodrošināt piekļuvi datiem, kas vajadzīgi konkrētajam pētniecības mērķim. Šajā sakarā, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/943¹, nodrošinātājiem būtu jānodrošina pētniekiem pienācīga piekļuve, tostarp vajadzības gadījumā izmantojot tehnisko aizsardzību, piemēram, datu glabātavas. Datu piekļuves pieprasījumi varētu ietvert, piemēram, pakalpojuma saņēmēju viedokļu skaitu vai attiecīgā gadījumā cita veida piekļuvi saturam, pirms ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji to izņem.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/943 (2016. gada 8. jūnijs) par zinātības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (OV L 157, 15.6.2016., 1. lpp.).

(98) Turklāt publiski pieejamu datu gadījumā ļoti lielu tiešsaistes platformu nodrošinātājiem nevajadzētu pētniekiem, kuri atbilst piemērotam kritēriju apakškopumam, liegt izmantot šos datus pētniecības nolūkiem, kas palīdz atklāt, apzināt un izprast sistēmiskus riskus. Tiem būtu jānodrošina piekļuve šādiem pētniekiem, tostarp, ja tas ir tehniski iespējams, reāllaikā publiski pieejamiem datiem, piemēram, par apkopotu mijiedarbību ar saturu no publiskām lapām, publiskām grupām vai publiski pieejamiem datiem, tostarp par iespaida un izmantošanas datiem, piemēram, atbilžu, koplietojumu, pakalpojuma saņēmēju komentāru skaitu. Ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji būtu jā mudina sadarboties ar pētniekiem un nodrošināt plašāku piekļuvi datiem, lai uzraudzītu sabiedriska rakstura bažas, izmantojot brīvprātīgus centienus, tostarp saistības un procedūras, par kurām panākta vienošanās saskaņā ar rīcības kodeksiem vai krīzes protokoliem. Minētajiem nodrošinātājiem un pētniekiem būtu jāpievērš īpaša uzmanība personas datu aizsardzībai un jānodrošina, ka jebkāda personas datu apstrāde atbilst Regulai (ES) 2016/679. Nodrošinātājiem personas dati būtu jāanonimizē vai jāpseidonimizē, izņemot gadījumus, kad tas padarītu neiespējamu pētniecības mērķi.

- (99) Ņemot vērā izvērsto sistēmu darbības sarežģītību un sabiedrībai radītos sistēmiskos riskus, ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jāizveido atbilstības uzraudzības funkcija, kam vajadzētu būt neatkarīgai no nodrošinātāju darbības funkcijām. Atbilstības uzraudzības funkcijas vadītājam būtu tieši jāatskaitās minēto nodrošinātāju vadībai, tostarp attiecībā uz bažām par neatbilstību šai regulai. Atbilstības uzraudzības amatpersonām, kas pieder pie atbilstības uzraudzības funkcijas, vajadzētu būt nepieciešamajai kvalifikācijai, zināšanām, pieredzei un spējām, lai īstenotu pasākumus un pārraudzītu, kā ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju organizācijas ietvaros tiek panākta atbilstība šai regulai. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem būtu jānodrošina, ka atbilstības uzraudzības funkcija tiek pienācīgi un laikus iesaistīta visos ar šo regulu saistītajos jautājumos, tostarp risku novērtēšanas un mazināšanas stratēģijā un konkrētos pasākumos, kā arī attiecīgā gadījumā jānovērtē, vai minētie nodrošinātāji pilda saistības saskaņā ar to parakstītajiem rīcības kodeksiem vai krīzes protokoliem.
- (100) Ņemot vērā ar to darbībām un šajā regulā noteiktajiem papildu pienākumiem saistītos papildu riskus, īpaši ļoti lielām tiešsaistes platformām un ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām būtu jāpiemēro papildu pārredzamības prasības, jo īpaši visaptveroši ziņot par veikto risku novērtēšanu un pieņemtajiem pēcpasākumiem, kā paredzēts šajā regulā.

(101) Komisijas rīcībā vajadzētu būt visiem nepieciešamajiem resursiem attiecībā uz personālu, specializētajām zināšanām un finansiāliem līdzekļiem, lai tā varētu veikt šajā regulā paredzētos uzdevumus. Lai nodrošinātu resursus, kas nepieciešami pienācīgai uzraudzībai Savienības līmenī saskaņā ar šo regulu, un ņemot vērā to, ka dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām piemērot uzraudzības maksu nodrošinātājiem, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, attiecībā uz uzraudzības un izpildes panākšanas uzdevumiem, ko veic to iestādes, Komisijai no ļoti lielām tiešsaistes platformām un ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām būtu jāiekasē uzraudzības maksa, kuras apmērs būtu jānosaka katru gadu. Iekasētās gada uzraudzības maksas kopējā summa būtu jānosaka, pamatojoties uz to izmaksu kopējo summu, kas Komisijai radušās, pildot uzraudzības uzdevumus saskaņā ar šo regulu, kā pamatoti aplēsts iepriekš. Šādā summā būtu jāiekļauj izmaksas, kas saistītas ar īpašo pilnvaru un ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju uzraudzības, izmeklēšanas, izpildes panākšanas un pārraudzība uzdevumu īstenošanu, tostarp izmaksas, kas saistītas ar ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu izraudzīšanos vai šajā regulā paredzēto datubāzu izveidi, uzturēšanu un darbību.

Tajā būtu jāietver arī izmaksas, kas saistītas ar tādas pamatinformācijas un institucionālās infrastruktūras izveidi, uzturēšanu un darbību, kura paredzēta sadarbībai starp digitālo pakalpojumu koordinatoriem, padomi un Komisiju, ņemot vērā faktu, ka ļoti lielām tiešsaistes platformām un ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām to lieluma un plašās auditorijas dēļ ir būtiska ietekme uz resursiem, kas vajadzīgi šādas infrastruktūras uzturēšanai. Kopējo izmaksu aplēsē būtu jāņem vērā uzraudzības izmaksas, kas radušās iepriekšējā gadā, tostarp attiecīgā gadījumā tās izmaksas, kas pārsniedz individuālo gada uzraudzības maksu, kura iekasēta iepriekšējā gadā. Ārējos piešķirtos ieņēmumus, kas iegūti no gada uzraudzības maksas, varētu izmantot, lai finansētu papildu cilvēkresursus, piemēram, līgumdarbiniekus un norīkotos valstu ekspertus, un citus izdevumus, kas saistīti ar šajā regulā Komisijai uzticēto uzdevumu izpildi. Gada uzraudzības maksai, ko iekasē no ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem, vajadzētu būt samērīgai ar pakalpojuma apjomu, par ko liecina to pakalpojuma aktīvo saņēmēju skaits Savienībā. Turklāt individuālajai gada uzraudzības maksai nevajadzētu pārsniegt kopējo maksimālo apjomu katram ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam, ņemot vērā izraudzītā pakalpojuma vai pakalpojumu sniedzēja ekonomiskās spējas.

(102) Lai veicinātu tādu šajā regulā noteikto pienākumu rezultatīvu un konsekventu piemērošanu, kuru īstenošanai var būt nepieciešami tehnoloģiski līdzekļi, ir svarīgi veicināt konkrētas tehniskās procedūras ietverošu brīvprātīgu standartu izstrādi, ja nozare var palīdzēt izstrādāt standartizētus līdzekļus starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbalstam nolūkā nodrošināt atbilstību šai regulai, piemēram, par atļauju iesniegt paziņojumus, tostarp, izmantojot lietojumprogrammu saskarnes, vai standartus noteikumiem vai revīzijām vai reklāmas repozitoriju sadarbībai. Turklāt šādus standartus varētu izstrādāt tiešsaistes reklāmai, ieteikumu sistēmām, piekļūstamībai un nepilngadīgo aizsardzībai tiešsaistē. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji var brīvi pieņemt standartus, taču to pieņemšana nenozīmē atbilstību šai regulai. Tajā pašā laikā, nodrošinot paraugpraksi, šādi standarti varētu būt īpaši noderīgi relatīvi maziem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem. Standartos pēc nepieciešamības varētu nošķirt dažādus nelikumīga satura vai starpniecības pakalpojumu veidus.

(103) Lai palīdzētu piemērot šo regulu, Komisijai un padomei būtu jārosina brīvprātīgu rīcības kodeksu izstrāde, kā arī minēto kodeksu noteikumu īstenošana. Komisijai un padomei būtu jācenšas panākt, lai rīcības kodeksi skaidri definētu sasniedzamo sabiedrības interešu mērķu būtību, lai tajos būtu iekļauti mehānismi minēto mērķu sasniegšanas neatkarīgai novērtēšanai un lai būtu skaidri noteikta attiecīgo iestāžu loma. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai izvairītos no negatīvas ietekmes uz drošību, privātuma un personas datu aizsardzību, kā arī aizliegumam noteikt vispārējas pārraudzības pienākumus. Lai gan rīcības kodeksu īstenošanai vajadzētu būt izmērāmai un pakļautai publiskai pārraudzībai, tā nedrīkstētu mazināt šādu kodeksu brīvprātīgo raksturu un ieinteresēto personu brīvību izlemt par tajos noteikto pienākumu pildīšanu. Noteiktos apstākļos ļoti lielām tiešsaistes platformām ir svarīgi iesaistīties īpašu rīcības kodeksu izstrādē un ievērot tos. Šī regula nekādā veidā neliedz citiem pakalpojumu sniedzējiem ievērot minētos pienācīgas rūpības standartus, pieņemt paraugpraksi un gūt labumu no Komisijas un padomes sniegtajām vadlīnijām, uzņemoties pildīt šādos rīcības kodeksos noteiktos pienākumus.

(104) Šajā regulā ir lietderīgi noteikt konkrētas jomas, kas jāņem vērā attiecībā uz minētajiem rīcības kodeksiem. Jo īpaši būtu jāizpēta risku mazināšanas pasākumi attiecībā uz noteiktiem nelikumīga satura veidiem, noslēdzot pašregulējuma un kopregulējuma līgumus. Vēl viena apsverama joma ir tādu sistēmisko risku kā dezinformācijas vai manipulatīvu un ļaunprātīgu darbību vai jebkādas nepilngadīgo nelabvēlīgas ietekmēšanas iespējami negatīvā ietekme uz sabiedrību un demokrātiju. Tā ietver koordinētas darbības, kuras ir vērstas uz informācijas izvēršanu, tostarp dezinformāciju, piemēram, botu vai viltus kontu izmantošanu tādas tīši neprecīzas vai maldinošas informācijas radīšanai, dažkārt ar mērķi gūt ekonomisku labumu, kas ir īpaši kaitīga neaizsargātiem pakalpojuma saņēmējiem, piemēram, nepilngadīgajiem. Šādās jomās ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas veiktu attiecīgā rīcības kodeksa ievērošanu un atbilstību tam var uzskatīt par piemērotu risku mazināšanas pasākumu. Ja tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs bez pienācīga pamatojuma noraida Komisijas uzaicinājumu piedalīties šāda rīcības kodeksa piemērošanā, to attiecīgā gadījumā varētu ņemt vērā, kad nosaka, vai tiešsaistes platforma vai tiešsaistes meklētājprogramma ir pārkāpusi šajā regulā noteiktos pienākumus. Dalībai konkrētā rīcības kodeksā vai tā īstenošanai vien pašai par sevi nevajadzētu nozīmēt atbilstību šai regulai.

- (105) Rīcības kodeksiem būtu jāatvieglo ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu piekļūstamība saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem, lai atvieglotu to paredzamo izmantošanu personām ar invaliditāti. Jo īpaši rīcības kodeksi varētu nodrošināt, ka informācija tiek sniegta uztveramā, izmantojamā, saprotamā un stabilā veidā un ka saskaņā ar šo regulu paredzētās formas un pasākumi tiek darīti pieejami viegli atrodamā un personām ar invaliditāti piekļūstamā veidā.
- (106) Šīs regulas noteikumi par rīcības kodeksiem varētu kalpot par pamatu Savienības līmenī jau pastāvošiem pašregulējuma centieniem, tostarp Produktu drošuma solījumam, Saprašanās memorandam par viltotu preču tirdzniecību internetā, Rīcības kodeksam cīņai pret nelikumīgu naida runu tiešsaistē un Prakses kodeksam dezinformācijas jomā. Jo īpaši attiecībā uz pēdējo, ņemot vērā Komisijas vadlīnijas, Prakses kodekss dezinformācijas jomā tika stiprināts, kā paziņots Eiropas Demokrātijas rīcības plānā.

(107) Tiešsaistes reklāmas nodrošināšanā parasti ir iesaistītas vairākas personas, tostarp starpniecības pakalpojumi, kuri savieno reklāmas publicētājus ar reklamētājiem. Rīcības kodeksiem būtu jāatbalsta un jāpapildina šajā regulā noteiktie tiešsaistes platformu, ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju pārredzamības pienākumi attiecībā uz reklāmu, lai nodrošinātu elastīgus un iedarbīgus mehānismus minēto pienākumu ievērošanas veicināšanai un uzlabošanai, jo īpaši attiecīgās informācijas nosūtīšanas kārtības ziņā. Tam būtu jāietver informācijas par reklāmdevēju, kas maksā par reklāmu, nosūtīšanas atvieglošana, ja minētā persona nav tā pati fiziskā vai juridiskā persona, kuras vārdā reklāma parādās tiešsaistes platformas tiešsaistes saskarnē. Rīcības kodeksos būtu jāiekļauj arī pasākumi, lai nodrošinātu, ka visā vērtības ķēdē tiek pienācīgi izplatīta jēgpilna informācija par datu monetizāciju. Iesaistot plašu ieinteresēto personu loku, būtu jānodrošina, ka šādi rīcības kodeksi tiek plaši atbalstīti, ir tehniski pamatoti, iedarbīgi un piedāvā visaugstāko lietošanas ērtības līmeni ar mērķi nodrošināt pārredzamības pienākumu mērķu sasniegšanu. Lai nodrošinātu rīcības kodeksu efektivitāti, Komisijai rīcības kodeksu izstrādē būtu jāiekļauj izvērtēšanas mehānismi. Attiecīgā gadījumā Komisija var aicināt Pamattiesību aģentūru vai Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju paust savus viedokļus par attiecīgo rīcības kodeksu.

(108) Papildus ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu mehānismam reaģēšanai krīzes situācijā, Komisija var uzsākt veidot brīvprātīgu krīzes protokolu, lai koordinētu ātru un kolektīvu pārrobežu mēroga reaģēšanu tiešsaistes vidē. Tā tas var būt, piemēram, gadījumos, kad tiešsaistes platformas tiek izmantotas nepareizi, lai ātri izplatītu nelikumīgu saturu vai dezinformāciju, vai ja rodas nepieciešamība ātri izplatīt uzticamu informāciju. Ņemot vērā ļoti lielu tiešsaistes platformu svarīgo nozīmi informācijas izplatīšanā mūsu sabiedrībā un pārrobežu mērogā, šādu platformu nodrošinātāji būtu jārosina izstrādāt un piemērot īpašus krīzes protokolus. Šādi krīzes protokoli būtu jāaktivizē tikai uz ierobežotu laiku, un būtu jāīsteno tikai attiecīgo ārkārtas apstākļu novēršanai absolūti nepieciešamie pieņemtie pasākumi. Minētajiem pasākumiem būtu jāatbilst šai regulai, un to dēļ nevajadzētu rasties vispārējam pienākumam iesaistītajiem ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem pārraudzīt informāciju, ko tie pārsūta vai uzglabā, vai aktīvi meklēt uz nelikumīgu saturu norādošus faktus vai apstākļus.

(109) Lai nodrošinātu šajā regulā izklāstīto pienākumu pienācīgu pārraudzību un izpildes panākšanu, dalībvalstīm būtu jāieceļ vismaz viena iestāde, kuras uzdevums ir uzraudzīt šīs regulas piemērošanu un panākt tās izpildi, neliedzot iecelt jau pastāvošu iestādi un saglabāt tās juridisko formu, kas noteikta saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Taču dalībvalstīm vajadzētu spēt uzticēt īpašus uzraudzības un izpildes panākšanas uzdevumus un kompetences saistībā ar šīs regulas piemērošanu vairāk nekā vienai kompetentajai iestādei, piemēram, attiecībā uz tādiem īpašiem sektoriem, kuros par kompetentām var noteikt arī jau esošas iestādes, kā elektroniskos sakarus regulējošām iestādēm, medijus regulējošām iestādēm vai patērētāju tiesību aizsardzības iestādēm, atspoguļojot to vietējo uzbūves, organizatorisko un administratīvo struktūru. Pildot savus uzdevumus, visām kompetentajām iestādēm būtu jāpalīdz sasniegt šīs regulas mērķus, proti, nodrošināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību starpniecības pakalpojumu jomā, kur tiek efektīvi uzraudzīti un īstenoti saskaņoti noteikumi par drošu, paredzamu un uzticamu tiešsaistes vidi, kas veicina inovāciju, un jo īpaši dažādām starpniecības pakalpojumu sniedzēju kategorijām piemērojamie pienācīgas rūpības pienākumi, lai nodrošinātu, ka tiek efektīvi aizsargātas Hartā nostiprinātās pamattiesības, tostarp patērētāju tiesību aizsardzības princips. Šī regula neuzliek dalībvalstīm pienākumu uzdot kompetentajām iestādēm lemt par konkrētu satura elementu likumību.

(110) Ņemot vērā aplūkoto pakalpojumu pārrobežu raksturu un šīs regulas ieviesto horizontālo pienākumu loku, viena iestāde, kuru norīko uzraudzīt regulas piemērošanu un attiecīgā gadījumā nodrošināt tās izpildi, būtu jāidentificē kā digitālo pakalpojumu koordinators katrā dalībvalstī. Ja vairāk nekā viena kompetentā iestāde tiek norīkota uzraudzīt šīs regulas piemērošanu un panākt tās izpildi, attiecīgajā dalībvalstī par digitālo pakalpojumu koordinators būtu jāieceļ tikai viena iestāde. Digitālo pakalpojumu koordinators būtu jāpilda centrālā kontaktpunkta funkcijas visos ar šīs regulas piemērošanu saistītajos jautājumos attiecībā uz Komisiju, padomi, citu dalībvalstu digitālo pakalpojumu koordinators, kā arī citām attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Konkrēti, ja šajā regulā noteiktie uzdevumi tiek uzticēti vairākām attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, digitālo pakalpojumu koordinators būtu jāveic koordinācija un jāsadarbojas ar minētajām iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuros noteikti to attiecīgie uzdevumi, un neskarot citu kompetento iestāžu veiktu neatkarīgu novērtēšanu. Nesaistot to ar nekādu hierarhisku pārsvaru pār citām kompetentajām iestādēm to uzdevumu veikšanā, digitālo pakalpojumu koordinators būtu jānodrošina visu attiecīgo kompetento iestāžu efektīva iesaiste un saistībā ar sadarbību uzraudzības un izpildes panākšanas jomā Savienības līmenī savlaicīgi jāpaziņo to novērtējums. Turklāt papildus šajā regulā paredzētajiem konkrētajiem mehānismiem attiecībā uz sadarbību Savienības līmenī dalībvalstīm būtu arī jānodrošina sadarbība starp digitālo pakalpojumu koordinators un citām valsts līmenī ieceltajām kompetentajām iestādēm, attiecīgā gadījumā ar piemērotiem instrumentiem, piemēram, resursu apvienošanu, kopīgām darba grupām, kopīgu izmeklēšanu un savstarpējas palīdzības mehānismiem.

(111) Digitālo pakalpojumu koordinatoram, kā arī citām saskaņā ar šo regulu ieceltajām kompetentajām iestādēm ir būtiska nozīme šajā regulā noteikto tiesību un pienākumu iedarbīguma nodrošināšanā un tās mērķu sasniegšanā. Līdz ar to ir jānodrošina, ka šīm iestādēm ir nepieciešamie līdzekļi, tostarp finanšu resursi un cilvēkresursi, lai uzraudzītu visus starpniecības pakalpojumu sniedzējus, kas ir to kompetencē, visu Savienības pilsoņu interesēs. Ņemot vērā starpniecības pakalpojumu sniedzēju dažādību un to, ka tie savu pakalpojumu sniegšanā izmanto progresīvas tehnoloģijas, ir būtiski arī, lai digitālo pakalpojumu koordinatoram un attiecīgajām kompetentajām iestādēm savu uzdevumu veikšanai būtu nepieciešamā skaitā nodrošināti darbinieki un eksperti ar specializētām prasmēm un progresīviem tehniskiem līdzekļiem un lai tie autonomi pārvaldītu finanšu resursus. Turklāt resursu līmenī būtu jāņem vērā to kompetencē esošo starpniecības pakalpojumu sniedzēju lielums, sarežģītība un iespējamā ietekme uz sabiedrību, kā arī to pakalpojumu tvērums Savienībā. Šī regula neskar dalībvalstu iespēju izveidot finansēšanas mehānismus, kuru pamatā ir uzraudzības maksa, ko iekasē no starpniecības pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ievērojot Savienības tiesību aktus, ciktāl to iekasē no starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kuru galvenā iedibinājuma vieta ir attiecīgajā dalībvalstī, tā ir stingri ierobežota līdz apjomam, kas ir nepieciešams un samērīgs, lai segtu izmaksas par to uzdevumu izpildi, kuri kompetentajām iestādēm uzticēti saskaņā ar šo regulu, izņemot Komisijai uzticētos uzdevumus, un tiek nodrošināta pienācīga pārredzamība attiecībā uz šādas uzraudzības maksas iekasēšanu un izmantošanu.

(112) Saskaņā ar šo regulu izraudzītajām kompetentajām iestādēm būtu arī jādarbojas pilnīgi neatkarīgi no privātajām un publiskajām iestādēm bez nepieciešamības un pienākuma lūgt vai saņemt norādījumus, tostarp no valdības, neskarot konkrētus pienākumus sadarboties ar citām kompetentajām iestādēm, digitālo pakalpojumu koordinatoriem, padomi un Komisiju. No otras puses, minēto iestāžu neatkarībai nevajadzētu nozīmēt, ka, ievērojot valsts konstitūciju un neapdraudot šīs regulas mērķu sasniegšanu, uz tām nevar attiecināt samērīgus pārskatatbildības mehānismus attiecībā uz digitālo pakalpojumu koordinatoru vispārējām darbībām, piemēram, to finanšu izdevumiem vai ziņošanu valstu parlamentiem. Neatkarības prasībai nebūtu arī jāliedz veikt izskatīšanu tiesā vai iespēja attiecīgā gadījumā apspriesties vai regulāri apmainīties viedokļiem ar citām valsts iestādēm, tostarp tiesībsardzības iestādēm, krīzes pārvaldības iestādēm vai attiecīgā gadījumā patērētāju tiesību aizsardzības iestādēm, lai savstarpēji informētu par notiekošām izmeklēšanām, neietekmējot to attiecīgo pilnvaru īstenošanu.

(113) Dalībvalstis var iecelt pastāvošu valsts iestādi pildīt digitālo pakalpojumu koordinatora funkcijas vai noteikt tai konkrētus uzdevumus uzraudzīt šīs regulas piemērošanu un panākt tās izpildi, ar noteikumu, ka šāda norīkotā iestāde atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, piemēram, attiecībā uz tās neatkarību. Turklāt dalībvalstīm principā nav aizliegts apvienot pastāvošas iestādes funkcijas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Minētajam nolūkam paredzētie pasākumi cita starpā var ietvert pastāvošas iestādes koleģiālās struktūras priekšsēdētāja vai valdes locekļa atlaišanas pirms viņa pilnvaru termiņa beigām nepieļaušanu, ja atlaišanas pamatā ir tikai fakts, ka ir notikusi institucionāla reforma, kas ietver dažādu funkciju apvienošanu vienā iestādē gadījumos, kad nepastāv noteikumi, kas garantē, ka šāda atlaišana neapdraud minēto locekļu neatkarību un objektivitāti.

- (114) Dalībvalstīm būtu jānodrošina digitālo pakalpojumu koordinatoram un ikvienai citai saskaņā ar šo regulu ieceltajai kompetentajai iestādei pienācīgas pilnvaras un līdzekļi, lai tie varētu nodrošināt rezultatīvu izmeklēšanu un izpildi, saskaņā ar tiem noteiktajiem uzdevumiem. Tas ietver kompetento iestāžu pilnvaras nopietna kaitējuma riska gadījumā pieņemt pagaidu pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Šādiem pagaidu pasākumiem, kas var ietvert rīkojumus izbeigt vai novērst attiecīgo iespējamo pārkāpumu, vajadzētu būt vienīgi tādiem, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka – kamēr nav pieņemts galīgais lēmums – tiek novērsts nopietns kaitējums. Digitālo pakalpojumu koordinatoriem jo īpaši vajadzētu būt iespējai meklēt un iegūt savā teritorijā esošu informāciju, tostarp kopīgas izmeklēšanas kontekstā, pienācīgi ņemot vērā to, ka attiecīgā gadījumā pārraudzības un izpildes panākšanas pasākumi, kas vērsti uz pakalpojumu sniedzēju, kurš atrodas citas dalībvalsts jurisdikcijā vai Komisijas jurisdikcijā, jāpieņem šīs citas dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoram saskaņā ar pārrobežu sadarbības procedūrām vai attiecīgā gadījumā Komisijai.
- (115) Dalībvalstīm saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un jo īpaši šo regulu un Hartu savos valsts tiesību aktos būtu jānosaka savu digitālo pakalpojumu koordinatoru un attiecīgajā gadījumā citu kompetento iestāžu izmeklēšanas un izpildes panākšanas pilnvaru detalizēti nosacījumi un robežas atbilstoši šai regulai.

(116) Īstenojot minētās pilnvaras, kompetentajām iestādēm būtu jāievēro procedūrām un jautājumiem piemērojamie valstu noteikumi, piemēram, attiecībā uz nepieciešamību saņemt iepriekšēju tiesas atļauju iekļūšanai noteiktās telpās un advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti. Minētajiem noteikumiem jo īpaši būtu jānodrošina pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, tostarp tiesības uz aizstāvību, un tiesības uz privāto dzīvi. Šajā sakarā garantijas, kas noteiktas saistībā ar Komisijas procedūrām saskaņā ar šo regulu, varētu kalpot par atbilstīgu atskaites punktu. Pirms ikviena galīgā lēmuma pieņemšanas būtu jāgarantē iepriekšēja, taisnīga un objektīva procedūra, tostarp attiecīgo personu tiesības tikt uzklausītām un piekļūt lietas materiāliem, vienlaikus ievērojot konfidencialitāti un dienesta noslēpuma un komercnoslēpuma prasības, kā arī pienākumu pienācīgi pamatot lēmumus. Taču tam nevajadzētu atturēt pienācīgi pamatotos steidzamos gadījumos īstenot pasākumus saskaņā ar atbilstīgiem nosacījumiem un procedūrām. Arī pilnvaru izmantošanai vajadzētu būt cita starpā samērīgai ar pārkāpuma vai iespējamā pārkāpuma raksturu un vispārējo faktisko vai potenciālo kaitējumu. Kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā visi attiecīgie fakti un apstākļi, tostarp citu dalībvalstu kompetento iestāžu apkopotā informācija.

(117) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka sankcijas par šajā regulā noteikto pienākumu pārkāpumiem tiek piemērotas iedarbīgā, samērīgā un atturošā veidā, ņemot vērā pārkāpuma būtību, smagumu, atkārtoto un ilgumu, atbilstoši sabiedrības interesēm, veikto darbību apjomam un veidam, kā arī pārkāpēja saimnieciskajam stāvoklim. Jo īpaši, piemērojot sodu, jāņem vērā, vai attiecīgais starpniecības pakalpojumu sniedzējs sistemātiski un atkārtoti neievēro no šīs regulas izrietošos pienākumus, kā arī attiecīgajā gadījumā ir jāņem vērā ietekmēto pakalpojuma saņēmēju skaits, tas, vai pārkāpums ir bijis tīšs vai aiz nolaidības un vai pakalpojumu sniedzējs īsteno darbību vairākās dalībvalstīs. Ja šajā regulā ir paredzēta naudas sodu vai periodiska soda maksājuma maksimālā summa, šī maksimālā summa būtu jāpiemēro par katru šīs regulas pārkāpumu un neskarot naudas sodu vai periodisku soda maksājumu modulāciju attiecībā uz konkrētiem pārkāpumiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka naudas sodu vai periodisku soda maksājumu piemērošana par pārkāpumiem katrā atsevišķā gadījumā ir iedarbīga, samērīga un atturoša, paredzot valsts noteikumus un procedūras saskaņā ar šo regulu, ņemot vērā visus kritērijus attiecībā uz vispārējiem nosacījumiem naudas sodu vai periodisku soda maksājumu piemērošanai.

(118) Lai nodrošinātu šajā regulā noteikto pienākumu efektīvu izpildi, fiziskām personām vai pārstāvju organizācijām vajadzētu būt iespējai iesniegt digitālo pakalpojumu koordinatoram visas sūdzības, kas saistītas ar atbilstību minētajiem pienākumiem, tās dalībvalsts teritorijā, kurā ir saņemts pakalpojums, neskarot šajā regulā izklāstītos kompetenču piešķiršanas noteikumus un piemērojamos noteikumus par sūdzību izskatīšanu saskaņā ar valsts principiem attiecībā uz labu pārvaldību. Sūdzības varētu dot patiesu pārskatu par bažām, kas saistītas ar konkrēta starpniecības pakalpojumu sniedzēja atbilstību, un tās varētu arī sniegt informāciju digitālo pakalpojumu koordinatoram par visiem citiem transversālajiem jautājumiem. Ja jautājuma risināšanas nolūkā ir nepieciešama pārrobežu sadarbība, digitālo pakalpojumu koordinatoram būtu jāiesaista citas valsts kompetentās iestādes un citu dalībvalstu digitālo pakalpojumu koordinatori, jo īpaši tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kurā starpniecības pakalpojumu sniedzējs ir iedibināts.

- (119) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka digitālo pakalpojumu koordinatori var īstenot pasākumus, lai produktīvi un samērīgi risinātu noteiktus īpaši smagus un pastāvīgus šīs regulas pārkāpumus. It īpaši situācijās, kad minētie pasākumi var ietekmēt trešo personu tiesības un intereses, kas var pastāvēt, jo īpaši gadījumos, kad tiek ierobežota piekļuve tiešsaistes saskarnēm, ir lietderīgi noteikt, ka šādiem pasākumiem jāpiemēro papildu aizsardzības pasākumi. Jo īpaši potenciāli skartajām trešām personām vajadzētu sniegt iespēju tikt uzklautām, un šādi rīkojumi būtu jāizdod tikai tad, ja pamatoti nav iespējams īstenot pilnvaras šādu pasākumu veikšanai saskaņā ar citiem Savienības vai valstu tiesību aktiem, piemēram, aizsargāt patērētāju kolektīvās intereses, nodrošināt bērnu pornogrāfiju saturošu vai izplatošu tīmekļa lapu ātru likvidēšanu vai liegt piekļuvi pakalpojumiem, kurus izmanto trešā persona intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpšanas nolūkos.
- (120) Šādam rīkojumam ierobežot piekļuvi nebūtu jāpārsniedz mērķa sasniegšanai nepieciešamie pasākumi. Tādēļ rīkojumam vajadzētu būt īslaicīgam un principā adresētam starpniecības pakalpojumu sniedzējam, piemēram, attiecīgajam mitināšanas pakalpojumu sniedzējam, interneta pakalpojumu sniedzējam vai domēnu reģistram vai reģistratoram, kuram ir pamatotas iespējas sasniegt minēto mērķi, nepamatoti neierobežojot piekļuvi likumīgai informācijai.

- (121) Neskarot šajā regulā paredzētos noteikumus par atbrīvojumu no atbildības attiecībā uz informāciju, ko nosūta vai glabā pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma, starpniecības pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt atbildīgiem par kaitējumu, kas nodarīts pakalpojuma saņēmējiem un ko izraisījis minētā sniedzēja izdarīts šajā regulā noteikto pienākumu pārkāpums. Šādai kompensācijai vajadzētu būt saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas piemērojamajos valsts tiesību aktos un, neskarot citas apstrīdēšanas iespējas, kas pieejamas saskaņā ar patērētāju tiesību aizsardzības noteikumiem.
- (122) Digitālo pakalpojumu koordinatoram būtu regulāri jāpublicē, piemēram, savā tīmekļa vietnē, ziņojums par darbībām, kas veiktas saskaņā ar šo regulu. Jo īpaši, ziņojums būtu jāpublicē mašīnlasāmā formātā un tajā būtu jāiekļauj pārskats par saņemtajām sūdzībām un ar tām saistītiem pēcpasākumiem, piemēram, kopējais saņemto sūdzību skaits un to sūdzību skaits, kuru dēļ sāka oficiāla izmeklēšana vai kuras nosūtītas citiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, neminot nekādus personas datus. Ņemot vērā to, ka digitālo pakalpojumu koordinatori ir arī informēti par rīkojumiem vērsties pret šajā regulā reglamentēto nelikumīgo saturu vai sniegt informāciju, izmantojot informācijas kopīgošanas sistēmu, digitālo pakalpojumu koordinatoram būtu savā gada pārskatā jānorāda šādu starpniecības pakalpojumu sniedzējiem adresēto rīkojumu skaits un kategorijas, kurus dalībvalstī izdevušas tiesu un administratīvās iestādes.

(123) Skaidrības, vienkāršības un efektivitātes labad pilnvaras uzraudzīt šajā regulā noteiktos pienākumus un panākt to izpildi būtu jāpiešķir kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā atrodas starpniecības pakalpojumu sniedzēja galvenā iedibinājuma vieta, tas ir, kur atrodas starpniecības pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs vai juridiskā adrese, kurā tiek veiktas galvenās finanšu funkcijas un darbības kontrole. Tādu pakalpojumu sniedzēju gadījumā, kuri nav iedibināti Savienībā, bet kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā un tādējādi atbilst šīs regulas darbības jomai, vajadzētu būt tās dalībvalsts kompetencē, kurā tie ir iecēluši savu juridisko pārstāvi, ņemot vērā šajā regulā noteiktās juridisko pārstāvju funkcijas. Taču šīs regulas iedarbīgas piemērošanas nolūkā attiecīgi visām dalībvalstīm vai Komisijai vajadzētu būt kompetencei attiecībā uz tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri nav iecēluši savu juridisko pārstāvi. Minēto kompetenci var īstenot jebkura kompetentā iestāde vai Komisija, ar noteikumu, ka pakalpojumu sniedzējam par tiem pašiem faktiem nepiemēro izpildes panākšanas procedūru, ko veic cita kompetentā iestāde vai Komisija. Lai nodrošinātu, ka tiek ievērots *ne bis in idem* princips, un jo īpaši lai izvairītos no tā, ka par vienu un to pašu šajā regulā noteikto pienākumu pārkāpumu tiek piemērotas sankcijas vairāk nekā vienu reizi, katrai dalībvalstij, kas plāno īstenot savu kompetenci attiecībā uz šādiem pakalpojumu sniedzējiem, bez liekas kavēšanās būtu jāinformē visas pārējās iestādes, tostarp Komisija, izmantojot informācijas kopīgošanas sistēmu, kas izveidota šīs regulas vajadzībām.

- (124) Ņemot vērā to potenciālo ietekmi un problēmas, kas saistītas ar to efektīvu uzraudzību, ir vajadzīgi īpaši noteikumi par uzraudzību un izpildes panākšanu attiecībā uz ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem.
- Komisijai attiecīgā gadījumā ar valstu kompetento iestāžu atbalstu vajadzētu būt atbildīgai par sistēmisku jautājumu, piemēram, jautājumu, kuriem ir plaša ietekme uz pakalpojuma saņēmēju kolektīvajām interesēm, uzraudzību un izpildes panākšanu, ko nodrošina publiskās struktūras. Tāpēc Komisijai vajadzētu būt ekskluzīvām uzraudzības un izpildes panākšanas pilnvarām attiecībā uz sistēmisko risku pārvaldības papildu pienākumiem, kas ar šo regulu noteikti ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem. Komisijas ekskluzīvajām pilnvarām nebūtu jāskar daži administratīvi uzdevumi, kas ar šo regulu uzticēti iedibinājuma vietas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, piemēram, pētnieku pārbaude.

(125) Komisijai un valstu kompetentajām iestādēm būtu kopīgi jāizmanto uzraudzības un izpildes panākšanas pilnvaras attiecībā uz pienācīgas rūpības pienākumiem, kas ar šo regulu noteikti ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem, izņemot sistēmisko risku pārvaldības papildu pienākumus. No vienas puses, Komisija daudzos gadījumos varētu būt labāk piemērota tam, lai vērstos pret sistēmiskiem pārkāpumiem, ko izdarījuši minētie nodrošinātāji, piemēram, pret pārkāpumiem, kas skar vairākas dalībvalstis, vai nopietniem atkārtotiem pārkāpumiem, vai saistībā ar nespēju izveidot šajā regulā prasītos efektīvos mehānismus. No otras puses, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā atrodas ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja galvenā iedibinājuma vieta, varētu būt labāk piemērotas tam, lai vērstos pret nodrošinātāju izdarītajiem individuālajiem pārkāpumiem, kas nerada nekādas sistēmiskas vai pārrobežu problēmas. Efektivitātes labad, lai izvairītos no dublēšanās un nodrošinātu atbilstību *ne bis in idem* principam, Komisijai būtu jānovērtē, vai tā uzskata par lietderīgu īstenot minēto kopīgo kompetenci konkrētajā lietā, un pēc tam, kad tā ir uzsākusi procedūru, dalībvalstīm vairs nevajadzētu būt iespējai to darīt. Dalībvalstīm būtu cieši jāsadarbojas gan savā starpā, gan ar Komisiju, un Komisijai būtu cieši jāsadarbojas ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu ar šo regulu izveidotās uzraudzības un izpildes panākšanas sistēmas netraucētu un efektīvu darbību.

- (126) Šīs regulas noteikumiem par kompetences sadali nebūtu jāskar Savienības tiesību aktu noteikumi un valstu noteikumi par starptautiskajām privāttiesībām attiecībā uz jurisdikciju un piemērojamajiem tiesību aktiem civillietās un komercietās, piemēram, tiesvedības, ko patērētāji saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem uzsāk domicila dalībvalsts tiesās. Attiecībā uz šajā regulā noteiktajiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem noteiktajiem pienākumiem informēt izdevējstādi par to, kā tiek īstenoti rīkojumi vērsties pret nelikumīgu saturu un rīkojumi sniegt informāciju, noteikumi par kompetences sadali būtu jāpiemēro tikai minēto pienākumu izpildes panākšanas uzraudzībai, bet ne citiem ar rīkojumu saistītiem jautājumiem, piemēram, kompetencei izdot rīkojumu.

(127) Ņemot vērā starpniecības pakalpojumu pārrobežu un starpnozaru nozīmi, ir vajadzīga augsta līmeņa sadarbība, lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu un relevantas informācijas pieejamību izpildes panākšanas uzdevumu veikšanai, izmantojot informācijas kopīgošanas sistēmu. Sadarbība var izpausties dažādos veidos atkarībā no izskatāmajiem jautājumiem, neskarot konkrētas kopīgas izmeklēšanas. Jebkurā gadījumā ir nepieciešams, lai starpniecības pakalpojumu sniedzēja iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators informētu citus digitālo pakalpojumu koordinatorus par jautājumiem, izmeklēšanu un darbībām, kas tiks veiktas attiecībā uz šādu pakalpojumu sniedzēju. Turklāt, ja kādas dalībvalsts kompetentās iestādes rīcībā ir būtiska informācija attiecībā uz izmeklēšanu, ko veic iedibinājuma vietas dalībvalsts kompetentās iestādes, vai ja tā var savākt šādu tās teritorijā esošu informāciju, kurai iedibinājuma vietas dalībvalsts kompetentās iestādes nevar piekļūt, galamērķa digitālo pakalpojumu koordinators būtu savlaicīgi jāpalīdz iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators, tostarp, īstenojot savas izmeklēšanas pilnvaras saskaņā ar piemērojamajām valsts procedūrām un Hartu. Šādu izmeklēšanas pasākumu adresātam tie būtu jāievēro un vajadzētu būt atbildīgam neizpildes gadījumā, un iedibinājuma vietas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai paļauties uz informāciju, kas savākta, izmantojot savstarpēju palīdzību, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai.

(128) Galamērķa digitālo pakalpojumu koordinatoram, jo īpaši, pamatojoties uz saņemtajām sūdzībām vai attiecīgā gadījumā citu valsts kompetento iestāžu sniegto informāciju, vai padomei tādu jautājumu gadījumā, kuros iesaistītas vismaz trīs dalībvalstis, vajadzētu būt iespējai lūgt iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoru veikt izmeklēšanas vai izpildes panākšanas darbības attiecībā uz pakalpojuma sniedzēju, kas ir tā kompetencē. Šādu prasību pamatā vajadzētu būt labi pamatotiem pierādījumiem, kas liecina par iespējamu pārkāpumu, kurš negatīvi ietekmē pakalpojuma saņēmēju kolektīvās intereses tā dalībvalstī vai kuram ir negatīva ietekme uz sabiedrību. Iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram vajadzētu būt iespējai paļauties uz savstarpēju palīdzību vai aicināt pieprasījumu iesniegušo digitālo pakalpojumu koordinatoru piedalīties kopīgā izmeklēšanā, ja ir vajadzīga papildu informācija, lai pieņemtu lēmumu, neskarot iespēju pieprasīt Komisijai izvērtēt jautājumu, ja tai ir pamats aizdomām, ka varētu būt runa par ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas veiktu sistēmisku pārkāpumu.

(129) Padomei vajadzētu būt iespējai nodot jautājumu Komisijai gadījumos, kad pastāv jebkādas domstarpības par ierosinātajiem vai veiktajiem izvērtējumiem vai pasākumiem vai ja pēc pārrobežu sadarbības pieprasījuma vai kopīgas izmeklēšanas nav pieņemti nekādi pasākumi saskaņā ar šo regulu. Ja Komisija, pamatojoties uz informāciju, kuru dara pieejamu iesaistītās iestādes, uzskata, ka ierosinātie pasākumi, tostarp ierosinātais naudas sodu apmērs, nevar nodrošināt šajā regulā noteikto pienākumu efektīvu izpildi, tai attiecīgi vajadzētu būt iespējai paust nopietnas šaubas un pieprasīt kompetentajam digitālo pakalpojumu koordinatoram atkārtoti izvērtēt lietu un īstenot nepieciešamos pasākumus, lai noteiktajā laikposmā nodrošinātu atbilstību šai regulai. Šī iespēja neskar Komisijas vispārīgo pienākumu pārraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu un attiecīgajā gadījumā panākt to izpildi, ko saskaņā ar līgumiem kontrolē Eiropas Savienības Tiesa.

(130) Lai veicinātu tādu pārrobežu uzraudzību un izmeklēšanu attiecībā uz šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, kurā iesaistītas vairākas dalībvalstis, iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatori vajadzētu būt iespējai, izmantojot informācijas kopīgošanas sistēmu, uzaicināt citus digitālo pakalpojumu koordinatorus uz kopīgu izmeklēšanu par iespējamu šīs regulas pārkāpumu. Citiem digitālo pakalpojumu koordinatori un attiecīgā gadījumā citām kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai pievienoties iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators ierosinātajai izmeklēšanai, ja vien tas neuzskata, ka pārmērīgs iesaistīto iestāžu skaits var ietekmēt izmeklēšanas efektivitāti, ņemot vērā iespējamā pārkāpuma iezīmes un to, ka nav tiešas ietekmes uz pakalpojuma saņēmējiem minētajās dalībvalstīs. Kopīgas izmeklēšanas darbības var ietvert dažādas darbības, kas jākoordinē iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators saskaņā ar iesaistīto iestāžu iespējām, piemēram, koordinētas datu vākšanas darbības, resursu apvienošanu, darba grupas, koordinētus informācijas pieprasījumus vai kopējas telpu inspekcijas. Visām kompetentajām iestādēm, kas piedalās kopīgā izmeklēšanā, būtu jāsadarbojas ar iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators, cita starpā īstenojot savas izmeklēšanas pilnvaras savā teritorijā saskaņā ar piemērojamām valstu procedūrām. Kopīgā izmeklēšana būtu jāpabeidz noteiktā termiņā ar nobeiguma ziņojumu, kurā tiek ņemts vērā visu iesaistīto kompetento iestāžu ieguldījums. Arī padome, ja to pieprasa vismaz trīs galamērķa digitālo pakalpojumu koordinators, var ieteikt iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators uzsākt šādu kopīgu izmeklēšanu un sniegt norādes par tās organizēšanu. Lai izvairītos no strupceļa, padomei konkrētos gadījumos, tostarp gadījumos, kad iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators atsakās sākt izmeklēšanu un padome nepiekrīt sniegtajam pamatojumam, vajadzētu būt iespējai nodot jautājumu Komisijai.

- (131) Lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu, ir nepieciešams izveidot neatkarīgu Savienības līmeņa padomdevēju grupu, Eiropas Digitālo pakalpojumu padomi, kurai būtu jāatbalsta Komisiju un palīdzētu koordinēt digitālo pakalpojumu koordinatoru darbības. Padomes sastāvā vajadzētu būt digitālo pakalpojumu koordinatoriem, ja tādi ir iecelti, neskarot digitālo pakalpojumu koordinatoru iespēju uzaicināt uz savām sanāksmēm un iecelt *ad hoc* delegātus no citām kompetentajām iestādēm, kurām saskaņā ar šo regulu ir noteikti konkrēti uzdevumi, ja tas ir nepieciešams, ievērojot to uzdevumu un kompetenču sadalījumu valstī. Ja vienu dalībvalsti pārstāv vairāki dalībnieki, balsstiesībām vajadzētu būt tikai vienam katras dalībvalsts pārstāvim.
- (132) Padomei būtu jādarbojas, lai palīdzētu sasniegt vienotu Savienības perspektīvu šīs regulas konsekventā piemērošanā un sadarboties ar kompetentajām iestādēm, tostarp konsultējot Komisiju un digitālo pakalpojumu koordinatorus par atbilstīgiem izmeklēšanas un izpildes panākšanas pasākumiem, jo īpaši attiecībā uz ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem un jo īpaši ņemot vērā starpniecības pakalpojumu sniedzēju brīvību sniegt pakalpojumus visā Savienībā. Tāpat padomei būtu jāpiedalās attiecīgo veidņu un rīcības kodeksu izstrādē un jāanalizē digitālo pakalpojumu vispārīgās attīstības tendences Savienībā, tostarp sniedzot atzinumus vai ieteikumus par jautājumiem, kas saistīti ar standartiem.

- (133) Minētajam nolūkam padomei vajadzētu būt iespējai pieņemt atzinumus un izveidot digitālo pakalpojumu koordinatoriem vai citām kompetentām valsts iestādēm adresētus pieprasījumus un ieteikumus. Nenosakot juridiskas saistības, lēmumam par atkāpšanos vajadzētu būt pienācīgi pamatotam, un to var ņemt vērā Komisija, izvērtējot attiecīgās dalībvalsts atbilstību šai regulai.
- (134) Padomei Komisijas vadībā būtu jāpūlce digitālo pakalpojumu koordinatoru un citu iespējamo kompetento iestāžu pārstāvji, lai nodrošinātu tai iesniegto lietu izvērtēšanu pilnvērtīgā Eiropas dimensijā. Ņemot vērā iespējamus transversālos elementus, kuri var būt nozīmīgi citam Savienības līmeņa tiesiskajam regulējumam, būtu jāļauj padomei savu uzdevumu izpildes nolūkā sadarboties ar citām Savienības struktūrām, birojiem, aģentūrām un padomdevēju grupām, kuras pilda pienākumus tādās jomās kā līdztiesība, tostarp dzimumu līdztiesība, kā arī nediskriminēšana, datu aizsardzība, elektroniskie sakari, audiovizuālie pakalpojumi, krāpšanas attiecībā pret Savienības budžetu atklāšana un izmeklēšana muitas nodokļu, patērētāju tiesību aizsardzības vai konkurences tiesību jomā.

- (135) Komisijai būtu jāpiedalās padomes darbā, pildot priekšsēdētāja funkcijas, kam nav balsstiesību. Komisijai padomes priekšsēdētāja personā būtu jānodrošina sanāksmju darba kārtības noteikšana, pamatojoties uz padomes locekļu pieprasījumiem, saskaņā ar padomes reglamentu un šajā regulā noteiktajiem padomes pienākumiem.
- (136) Ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt atbalstu padomes darbībām, padomei vajadzētu būt iespējai paļauties uz Komisijas un kompetento valsts iestāžu specializētajām zināšanām un cilvēkresursiem. Padomes īpašais iekšējais darbības mehānisms būtu detalizētāk jāprecizē tās reglamentā.

(137) Ņemot vērā ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nozīmīgumu auditorijas sasniedzamības un ietekmes ziņā, tas, ka tās neievēro konkrētus tām piemērojamus noteikumus, var ietekmēt ievērojamu skaitu pakalpojumu saņēmēju dažādās dalībvalstīs un izraisīt lielu kaitējumu sabiedrībai, savukārt šādas pienākumu neievērošanas identificēšana un novēršana var būt īpaši sarežģīta. Tādēļ Komisijai sadarbībā ar digitālo pakalpojumu koordinatoriem un padomi vajadzētu attīstīt Savienības specializētās zināšanas un spējas attiecībā uz ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu uzraudzību. Tāpēc Komisijai vajadzētu būt iespējai koordinēt un paļauties uz šādu iestāžu specializētajām zināšanām un resursiem, piemēram, pastāvīgi vai pagaidu kārtībā analizējot konkrētas tendences vai jautājumus, kas rodas saistībā ar vienu vai vairākām ļoti lielām tiešsaistes platformām vai ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām. Dalībvalstīm būtu jāsadarbojas ar Komisiju šādu spēju attīstīšanā, tostarp vajadzības gadījumā norīkojot personālu, un palīdzībā izveidot kopīgas Savienības uzraudzības spējas. Lai attīstītu Savienības specializētās zināšanas un spējas, Komisija var izmantot arī ar Komisijas 2018. gada 26. aprīļa Lēmumu par tiešsaistes platformu ekonomikas novērošanas centra ekspertu grupas izveidi izveidotā Tiešsaistes platformu ekonomikas novērošanas centra attiecīgo ekspertu struktūru, kā arī izcilības centru specializētās zināšanas un spējas. Komisija var uzaicināt ekspertus ar konkrētām specializētajām zināšanām, tostarp jo īpaši pārbaudītus pētniekus, Savienības aģentūru un struktūru pārstāvjus, nozares pārstāvjus, lietotāju vai pilsonisko sabiedrību pārstāvošas apvienības, starptautiskas organizācijas, privātā sektora ekspertus, kā arī citas ieinteresētās personas.

(138) Komisijai vajadzētu būt iespējai pēc savas iniciatīvas izmeklēt pārkāpumus saskaņā ar šajā regulā paredzētajām pilnvarām, tostarp lūdzot piekļuvi datiem, pieprasot informāciju vai veicot inspekcijas, kā arī paļaujoties uz digitālo pakalpojumu koordinatoru atbalstu. Ja kompetento valsts iestāžu uzraudzība pār atsevišķiem iespējamiem ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju pārkāpumiem norāda uz sistēmiskām problēmām, piemēram, problēmām, kam ir plaša ietekme uz pakalpojuma saņēmēju kolektīvajām interesēm, digitālo pakalpojumu koordinatori vajadzētu būt iespējai, pamatojoties uz pienācīgi motivētu pieprasījumu, šādus jautājumus nodot Komisijai. Šādā pieprasījumā būtu jāietver vismaz visi nepieciešamie fakti un apstākļi, kas apliecina iespējamo pārkāpumu un tā sistēmisko raksturu. Komisijai atkarībā no sava novērtējuma rezultātiem vajadzētu būt iespējai veikt nepieciešamos izmeklēšanas un izpildes panākšanas pasākumus saskaņā ar šo regulu, tostarp attiecīgā gadījumā uzsākot izmeklēšanu vai pieņemot pagaidu pasākumus.

(139) Lai efektīvi veiktu savus uzdevumus, Komisijai būtu jā saglabā rīcības brīvība attiecībā uz lēmumu uzsākt procedūru pret ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju. Tiklīdz Komisija ir uzsākusi procedūru, attiecīgie iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatori būtu jā attur no savu izmeklēšanas un izpildes panākšanas pilnvaru īstenošanas attiecībā uz ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja izskatāmo rīcību, lai izvairītos no pasākumu dublēšanās, nekoncekvences un riskiem, ievērojot *ne bis in idem* principu. Tomēr Komisijai vajadzētu būt iespējai pieprasīt digitālo pakalpojumu koordinatoru individuālu vai kopīgu ieguldījumu izmeklēšanā. Saskaņā ar lojālas sadarbības pienākumu digitālo pakalpojumu koordinatoram būtu jā dara viss iespējamais, lai izpildītu pamatotus un samērīgus Komisijas pieprasījumus izmeklēšanas kontekstā. Turklāt, iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram, kā arī padomei un, attiecīgā gadījumā, jebkuriem citiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem būtu jā sniedz Komisijai visa nepieciešamā informācija un palīdzība, lai tā varētu efektīvi veikt savus uzdevumus, tostarp – informācija, kas savākta citos datu vākšanas vai datu piekļuves pasākumos, ciktāl to neliedz juridiskais pamats, saskaņā ar kuru informācija ir savākta. Savukārt Komisijai būtu jā informē iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators un padome par savu pilnvaru īstenošanu un jo īpaši par to, kad tā plāno sākt procedūru un īstenot izmeklēšanas pilnvaras. Turklāt, kad Komisija par saviem sākotnējiem konstatējumiem, tostarp par jebkādiem jautājumiem, pret kuriem tā iebilst, informē ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājus, tai būtu par tiem jā informē arī padome. Padomei būtu jā sniedz savs viedoklis par iebildumiem un novērtējumu, ko devusi Komisija, kurai šis atzinums būtu jā ņem vērā Komisijas galīgā lēmuma pamatojumā.

(140) Ņemot vērā gan īpašās problēmas, kas var rasties, cenšoties nodrošināt ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju atbilstību, gan to, cik svarīga ir šādu pasākumu efektivitāte atbilstīgi to lielumam, ietekmei un iespējami radītajam kaitējumam, Komisijai vajadzētu būt spēcīgām izmeklēšanas un izpildes panākšanas pilnvarām, lai tā varētu izmeklēt šajā regulā paredzēto noteikumu ievērošanu, panākt to izpildi un tos pārraudzīt, pilnībā ievērojot pamattiesības tikt uzklautam un piekļūt lietas materiāliem izpildes panākšanas procedūru kontekstā, proporcionalitātes principu un skarto personu tiesības un intereses.

(141) Komisijai vajadzētu būt iespējai pieprasīt informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu šajā regulā noteikto pienākumu efektīvu īstenošanu un izpildi visā Savienībā. Jo īpaši Komisijai vajadzētu būt piekļuvei visiem dokumentiem, datiem un informācijai, kas attiecīgi nepieciešami, lai uzsāktu un veiktu izmeklēšanu un pārraudzītu atbilstību attiecīgajiem šajā regulā izklāstītajiem pienākumiem, neatkarīgi no tā, kuras personas valdījumā atrodas minēties dokumenti, dati vai informācija, un neatkarīgi no to veida un formāta, glabāšanas vietas vai precīzas glabāšanas vietas. Komisijai vajadzētu būt iespējai tiešā veidā, izmantojot pienācīgi pamatotu pieprasījumu pēc informācijas, pieprasīt attiecīgajam ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam, kā arī jebkurai citai fiziskai vai juridiskai personai, kura darbojas nolūkos, kas saistīti ar šā nodrošinātāja komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, un par kurām ir saprātīgs pamats domāt, ka tās var zināt informāciju par šīs regulas pārkāpumu vai attiecīgi iespējamo pārkāpumu, sniegt jebkādas attiecīgus pierādījumus, datus un informāciju. Turklāt Komisijai vajadzētu būt iespējai pieprasīt šīs regulas vajadzībām visu attiecīgo informāciju no jebkuras attiecīgās dalībvalsts iestādes, struktūras vai aģentūras. Komisijai, izmeklēšanas pilnvaru īstenošanā izmantojot, piemēram, informācijas pieprasījumus vai intervijas, vajadzētu būt iespējai pieprasīt piekļuvi un paskaidrojumus saistībā ar attiecīgo personu dokumentiem, datiem, informāciju, datubāzēm un algoritmiem, kā arī ar to piekrišanu iztaujāt visas fiziskās vai juridiskās personas, kuru valdījumā var būt noderīga informācija, un ar jebkādiem tehniskiem līdzekļiem ierakstīt to sniegtos paziņojumus. Komisijai arī vajadzētu būt pilnvarotai pēc nepieciešamības īstenot šādas inspekcijas, lai panāktu attiecīgo šīs regulas noteikumu izpildi. Minēto izmeklēšanas pilnvaru mērķis ir papildināt Komisijas iespējas lūgt digitālo pakalpojumu koordinatoriem un citām dalībvalstu iestādēm palīdzību, piemēram, sniegt informāciju vai īstenot minētās pilnvaras.

- (142) Pagaidu pasākumi var būt svarīgs instruments, lai nodrošinātu, ka izmeklēšanas laikā izmeklētais pārkāpums nerada nopietna kaitējuma risku pakalpojuma saņēmējiem. Šis rīks ir svarīgs, lai nepieļautu norises, kuras varētu būt ļoti grūti neitralizēt ar lēmumu, ko Komisija pieņem procedūras noslēgumā. Tāpēc Komisijai vajadzētu būt pilnvarām ar lēmumu noteikt pagaidu pasākumus saistībā ar procedūru, kas uzsākta, lai, iespējams, pieņemtu lēmumu par neatbilstību. Šis pilnvaras būtu jāpiemēro gadījumos, kad Komisija ir pirmšķietami konstatējusi, ka ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs ir pārkāpis šajā regulā noteiktos pienākumus. Lēmumu, ar ko nosaka pagaidu pasākumus, vajadzētu piemērot tikai uz noteiktu laikposmu – vai nu tādu, kas noslēdzas tad, kad Komisija pabeidz procedūru, vai uz konkrētu laikposmu, ko vajadzības gadījumā var atbilstoši pagarināt.
- (143) Komisijai vajadzētu spēt īstenot vajadzīgās darbības, lai uzraudzītu šajā regulā noteikto pienākumu faktisku īstenošanu un izpildi. Šādām darbībām būtu jāietver iespēja iecelt neatkarīgus ārējos ekspertus un revidentus, lai tie Komisijai palīdzētu šajā procesā, tostarp attiecīgā gadījumā no dalībvalstu kompetentajām iestādēm, piemēram, datu vai patērētāju tiesību aizsardzības iestādēm. Ieceļot revidentus, Komisijai būtu jānodrošina pietiekama rotācija.

(144) Vajadzētu būt iespējai panākt atbilstību attiecīgajiem šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, piemērojot naudas sodus un periodiskus soda maksājumus. Minētajā nolūkā būtu jānosaka arī atbilstīgs līmenis naudas sodiem un periodiskiem soda maksājumiem, kurus piemēro par pienākumu neizpildi un procedūras noteikumu pārkāpumiem, un jāparedz atbilstīgi noilguma periodi saskaņā ar proporcionalitātes un *ne bis in idem* principiem. Komisijai un attiecīgajām valstu iestādēm būtu jākoordinē savi izpildes panākšanas centieni, lai nodrošinātu, ka minētie principi tiek ievēroti. Jo īpaši – Komisijai būtu jāņem vērā visi naudas sodi un soda maksājumi, kas tai pašai juridiskajai personai par tiem pašiem faktiem ir piemēroti ar galīgo lēmumu procedūrā par citu Savienības vai valsts noteikumu pārkāpšanu, lai tādējādi nodrošinātu, ka kopējie piemērotie naudas sodi un soda maksājumi ir samērīgi un atbilst izdarīto pārkāpumu smagumam. Visi saskaņā ar šo regulu pieņemtie Komisijas lēmumi ir pakļauti Eiropas Savienības Tiesas kontrolei saskaņā ar LESD. Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar LESD 261. pantu vajadzētu būt neierobežotai jurisdikcijai attiecībā uz naudas sodiem un soda maksājumiem.

(145) Ņemot vērā to, ka sistēmisko risku pārvaldības papildu pienākumu, kas attiecas tikai uz ļoti lielām tiešsaistes platformām un ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām, pārkāpumi var radīt ievērojamu ietekmi uz sabiedrību, un nolūkā risināt minētos sabiedriskās politikas problēmjautājumus ir nepieciešams izveidot sistēmu labākai uzraudzībai attiecībā uz jebkādiem veicamajiem pasākumiem, lai patiešām izbeigtu un novērstu šīs regulas pārkāpumus. Tāpēc pēc tam, kad ir konstatēts kāda no šīs regulas noteikumiem, kas attiecas tikai uz ļoti lielām tiešsaistes platformām vai ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām, pārkāpums un vajadzības gadījumā piemērots sods, Komisijai būtu jāpieprasa šādas platformas vai šādas meklētājprogrammas nodrošinātājam izstrādāt detalizētu rīcības plānu, lai novērstu pārkāpuma sekas nākotnē, un paziņot par šādu rīcības plānu Komisijas noteiktajā termiņā, digitālo pakalpojumu koordinatoriem, Komisijai un padomei. Komisijai, ņemot vērā padomes atzinumu, būtu jānosaka, vai rīcības plānā iekļautie pasākumi ir pietiekami, lai novērstu pārkāpumu, ņemot vērā arī to, vai ierosināto pasākumu vidū ir iekļauta attiecīgā rīcības kodeksa ievērošana. Komisijai būtu arī jāuzrauga jebkādi pēcpasākumi, ko veic attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs, kā izklāstīts tā rīcības plānā, ņemot vērā arī attiecībā uz nodrošinātāju veiktu neatkarīgu revīziju. Ja pēc rīcības plāna īstenošanas pabeigšanas Komisija joprojām uzskata, ka pārkāpums nav pilnībā novērsts vai ka rīcības plāns nav izstrādāts vai nav uzskatāms par piemērotu, tai vajadzētu būt iespējai izmantot visas izmeklēšanas vai izpildes panākšanas pilnvaras saskaņā ar šo regulu, tostarp pilnvaras uzlikt periodiskus soda maksājumus un uzsākt procedūru, lai liegtu piekļuvi pārkāpjošajam pakalpojumam.

- (146) Būtu jāsniedz iespēja ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam un citām Komisijas pilnvaru īstenošanai pakļautajām personām, kuru intereses skar lēmums, iepriekš iesniegt savus apsvērumus, un pieņemtie lēmumi būtu plaši jāpublicē. Nodrošinot iesaistīto personu tiesības uz aizstāvību, jo īpaši tiesības piekļūt lietas materiāliem, ir svarīgi aizsargāt konfidencialu informāciju. Turklāt, ievērojot informācijas konfidencialitāti, Komisijai būtu jānodrošina, ka visa informācija, uz kuru balstīts lēmums, tiek izpausta tādā mērā, kas ļauj lēmuma adresātam saprast šī lēmuma pamatā esošos faktus un apsvērumus.
- (147) Lai panāktu šīs regulas saskaņotu piemērošanu un izpildi, ir svarīgi nodrošināt, ka valstu iestādēm, tostarp valstu tiesām, ir visa vajadzīgā informācija, lai nodrošinātu, ka to lēmumi nav pretrunā lēmumam, ko saskaņā ar šo regulu ir pieņēmusi Komisija. Tas neskar LESD 267. pantu.

(148) Lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu izpildes panākšanu un uzraudzību, ir vajadzīga netraucēta un reāllaikā notiekoša informācijas apmaiņa starp digitālo pakalpojumu koordinatoriem, padomi un Komisiju, pamatojoties uz šajā regulā izklāstītajām informācijas plūsmām un procedūrām. Tas attiecīgā gadījumā var arī pamatot citu kompetento iestāžu piekļuvi šai sistēmai. Tajā pašā laikā, ņemot vērā to, ka informācija, ar kuru notikusi apmaiņa, var būt konfidenciāla vai saturēt personas datus, tai būtu jāpaliek aizsargātai pret neatļautu piekļuvi saskaņā ar mērķiem, kādiem informācija tikusi savākta. Šā iemesla dēļ visa saziņa starp minētajām iestādēm būtu jāveic, pamatojoties uz uzticamu un drošu informācijas kopīgošanas sistēmu, kuras sīks izklāsts būtu jāsniedz īstenošanas aktā. Informācijas kopīgošanas sistēmas pamatā var būt pastāvošie iekšējā tirgus instrumenti, ciktāl tie izmaksefektīvā veidā var sasniegt šīs regulas mērķus.

(149) Neskarot pakalpojumu saņēmēju tiesības vērsties pie pārstāvja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2020/1828¹ vai izmantot jebkuru citu valsts tiesību aktos paredzētu pārstāvības veidu, pakalpojumu saņēmējiem vajadzētu būt arī tiesībām pilnvarot juridisku personu vai publisku iestādi izmantot savas šajā regulā paredzētās tiesības. Šādas tiesības var ietvert tiesības saistībā ar paziņojumu iesniegšanu, starpniecības pakalpojumu sniedzēju pieņemto lēmumu apstrīdēšanu un sūdzību iesniegšanu pret pakalpojumu sniedzējiem par šīs regulas pārkāpumiem. Dažām struktūrām, organizācijām un apvienībām ir konkrētas specializētās zināšanas un kompetence atklāt un signalizēt kļūdainus vai nepamatotus satura moderācijas lēmumus, un to sūdzībām pakalpojuma saņēmēju vārdā var būt pozitīva ietekme uz vārda un informācijas brīvību kopumā, tāpēc tiešsaistes platformu nodrošinātājiem minētās sūdzības būtu jāizskata bez liekas kavēšanās.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/1828 (2020. gada 25. novembris) par pārstāvības prasībām patērētāju kolektīvo interešu aizsardzībai un ar ko atceļ Direktīvu 2009/22/EK (OV L 409, 4.12.2020., 1. lpp.).

(150) Lietderības un efektivitātes labad Komisijai būtu jāveic šīs regulas vispārēja izvērtēšana. Minētajā vispārējā izvērtēšanā jo īpaši būtu cita starpā jāpievēršas to pakalpojumu tvērumam, uz kuriem attiecas šī regula, mijiedarbībai ar citiem tiesību aktiem, šīs regulas ietekmei uz iekšējā tirgus darbību, jo īpaši attiecībā uz digitālajiem pakalpojumiem, rīcības kodeksu īstenošanu, pienākumiem izraudzīties Savienībā iedibinātu juridisko pārstāvi, pienākumu ietekmei uz mazajiem uzņēmumiem un mikrouzņēmumiem, uzraudzības un izpildes panākšanas mehānisma efektivitātei un ietekmei uz tiesībām uz vārda un informācijas brīvību. Turklāt, lai izvairītos no nesamērīga sloga un nodrošinātu šīs regulas pastāvīgu efektivitāti, Komisijai trīs gadu laikā pēc tās piemērošanas sākuma būtu jāizvērtē šajā regulā noteikto pienākumu ietekme uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un jāizvērtē šajā regulā ietvertu pakalpojumu tvērums, jo īpaši attiecībā uz ļoti lielām tiešsaistes platformām un ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām, un mijiedarbība ar citiem tiesību aktiem trīs gadu laikā pēc tās stāšanās spēkā.

(151) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai noteikt veidnes attiecībā uz ziņojumu par satura moderāciju formu, saturu un citu informāciju, noteikt gada uzraudzības maksas summu ļoti lielas tiešsaistes platformu un ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem, noteikt praktisko kārtību procedūrām, uzklaušīšanām un informācijas saskaņotai izpaušanai, ko veic saistībā ar ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju uzraudzību, izmeklēšanu, izpildes panākšanu un pārraudzību, kā arī noteikt praktisko un operatīvo kārtību informācijas kopīgošanas sistēmas darbībai un tās sadarbībai ar citām attiecīgajām sistēmām. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(152) Lai sasniegtu šīs regulas mērķus un to papildinātu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu identificēšanas kritērijiem, procedūras posmiem, metodiku un ziņošanas veidnēm revīzijām, piekļuves pieprasījumu tehniskajām specifikācijām un detalizētu metodiku un procedūrām uzraudzības maksas noteikšanai. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu¹. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

¹ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (153) Šajā regulā ir respektētas Hartā atzītās pamattiesības un vispārīgos Savienības tiesību principus veidojošās pamattiesības. Attiecīgi šī regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar minētajām pamattiesībām, tostarp vārda un informācijas brīvību, kā arī mediju brīvību un plurālismu. Situācijās, kad pastāv konflikts starp attiecīgajām pamattiesībām, visām iesaistītajām valsts iestādēm, īstenojot šajā regulā noteiktās pilnvaras, būtu jāpanāk taisnīgs līdzsvars starp attiecīgajām tiesībām saskaņā ar proporcionalitātes principu.
- (154) Ņemot vērā to risku apmēru un ietekmi, ko sabiedrībai varētu radīt ļoti lielas tiešsaistes platformas un ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas, nepieciešamību pievērsties minētajiem riskiem prioritārā kārtā un spēju veikt nepieciešamos pasākumus, ir pamatoti ierobežot laikposmu, pēc kura šo regulu sāk piemērot minēto pakalpojumu sniedzējiem.

- (155) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, veicināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību un nodrošināt tādas drošu, paredzamu un uzticamu tiešsaistes vidi, kurā tiek atbilstīgi aizsargātas Hartā noteiktās pamattiesības, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tās nespēj nodrošināt nepieciešamo sadarbību un koordināciju, rīkojoties atsevišķi, bet minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, ievērojot tās teritoriālo tvērumu un darbības jomu attiecībā uz personām, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (156) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725¹ 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2021. gada 10. februārī sniedza atzinumu²,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

² OV C 149, 27.4.2021., 3. lpp.

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

1. Šīs regulas mērķis ir veicināt starpniecības pakalpojumu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, paredzot saskaņotus noteikumus par drošu, paredzamu un uzticamu tiešsaistes vidi, kura veicina inovāciju un kurā tiek efektīvi aizsargātas Hartā noteiktās pamattiesības, tostarp patērētāju tiesību aizsardzības princips.
2. Šajā regulā ir paredzēti saskaņoti noteikumi par starpniecības pakalpojumu sniegšanu iekšējā tirgū. Jo īpaši tā nosaka:
 - a) satvaru nosacītai starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbrīvošanai no atbildības;
 - b) atsevišķām starpniecības pakalpojumu sniedzēju kategorijām pielāgotus īpašus pienācīgas rūpības pienākumus;
 - c) šīs regulas īstenošanas un izpildes panākšanas noteikumus, tostarp par sadarbību un koordināciju kompetento iestāžu starpā.

2. pants
Darbības joma

1. Šo regulu piemēro starpniecības pakalpojumiem, kas tiek piedāvāti pakalpojuma saņēmējiem, kuru iedibinājuma vieta vai atrašanās vieta ir Savienībā, neatkarīgi no minēto starpniecības pakalpojumu sniedzēju iedibinājuma vietas.
2. Šo regulu nepiemēro pakalpojumiem, kuri nav starpniecības pakalpojumi, vai jebkādām attiecībā uz šādiem pakalpojumiem noteiktām prasībām, neatkarīgi no tā, vai pakalpojums tiek sniegts, izmantojot starpniecības pakalpojumu.
3. Šī regula neietekmē Direktīvas 2000/31/EK piemērošanu.
4. Šī regula neskar noteikumus, kas paredzēti citos Savienības tiesību aktos, kuri reglamentē citus starpniecības pakalpojumu sniegšanas iekšējā tirgū aspektus vai precizē un papildina šo regulu, jo īpaši šādos:
 - a) Direktīva 2010/13/ES;
 - b) Savienības tiesību akti par autortiesībām un blakustiesībām;
 - c) Regula (ES) 2021/784;

- d) Regula (ES) 2019/1148;
- e) Regula (ES) 2019/1150;
- f) Savienības tiesību akti par patērētāju tiesību aizsardzības un produktu drošumu, tostarp Regulas (ES) 2017/2394 un (ES) 2019/1020 un Direktīvas 2001/95/EK un 2013/11/ES;
- g) Savienības tiesību akti par personas datu aizsardzību, jo īpaši Regula (ES) 2016/679 un Direktīva 2002/58/EK;
- h) Savienības tiesību akti tiesu iestāžu sadarbības civillietās jomā, jo īpaši Regula (ES) Nr. 1215/2012 vai jebkurš Savienības tiesību akts, kas paredz noteikumus par līgumisko un ārpuslīgumisko saistību jomā piemērojamiem tiesību aktiem;
- i) Savienības tiesību akti tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā, jo īpaši Regula par Eiropas elektronisko pierādījumu sniegšanas un saglabāšanas rīkojumiem elektronisko pierādījumu gūšanai krimināllietās;
- j) Direktīva, ar ko paredz saskaņotus noteikumus juridisko pārstāvju iecelšanai ar mērķi iegūt pierādījumus kriminālprocesā.

3. pants
Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) “informācijas sabiedrības pakalpojums” ir “pakalpojums”, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/1535 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- b) “pakalpojuma saņēmējs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura izmanto starpniecības pakalpojumu, jo īpaši lai atrastu informāciju vai darītu to piekļūstamu;
- c) “patērētājs” ir jebkura fiziska persona, kura veic ar savu komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju nesaistītas darbības;
- d) “piedāvāt pakalpojumus Savienībā” nozīmē sniegt iespēju fiziskām vai juridiskām personām vienā vai vairākās dalībvalstīs izmantot tāda starpniecības pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, kam ir būtiska saikne ar Savienību;
- e) “būtiska saikne ar Savienību” ir starpniecības pakalpojumu sniedzēja saikne ar Savienību, kas izriet vai nu no tā, ka tas ir iedibināts Savienībā, vai no konkrētiem faktiskiem kritērijiem, piemēram:
 - ievērojams pakalpojuma saņēmēju skaits vienā vai vairākās dalībvalstīs pret tās vai to iedzīvotāju skaitu; vai
 - darbību vēršana uz vienu vai vairākām dalībvalstīm;

- f) “tirgotājs” ir jebkura fiziska persona vai jebkura privāta vai publiska juridiska persona, kura darbojas ar savu komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju saistītos nolūkos, tostarp ar jebkuras citas personas, kas darbojas tās vārdā vai uzdevumā, starpniecību;
- g) “starpniecības pakalpojums” ir viens no šādiem informācijas sabiedrības pakalpojumiem:
- i) “tālākpārsūtīšanas” (“*mere conduit*”) pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas nosūtīšanas sakaru tīklā vai piekļuves sniegšanas sakaru tīklam;
 - ii) “pieglabāšanas” (“*caching*”) pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas nosūtīšanas sakaru tīklā un kurš ietver minētās informācijas automātisku, starpniecisku un īslaicīgu uzglabāšanu, kas veikta vienīgi nolūkā padarīt efektīvāku tālāku informācijas nosūtīšanu citiem pakalpojuma saņēmējiem pēc to pieprasījuma;
 - iii) “mitināšanas” (“*hosting*”) pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas uzglabāšanas pēc tā pieprasījuma;

- h) “nelikumīgs saturs” ir jebkura informācija, kura pati par sevi vai attiecībā uz darbību, tostarp produktu pārdošanu vai pakalpojumu sniegšanu, neatbilst Savienības vai nevienas dalībvalsts tiesību aktiem neatkarīgi no attiecīgā tiesību akta konkrētā priekšmeta vai būtības;
- i) “tiešsaistes platforma” ir mitināšanas pakalpojums, kurš pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma uzglabā un izplata informāciju sabiedrībā, izņemot gadījumus, kad šāda darbība ir cita pakalpojuma nenozīmīgs un tikai papildinošs elements vai galvenā pakalpojuma nenozīmīga funkcionalitāte un objektīvu un tehnisku iemeslu dēļ nav izmantojama bez šāda cita pakalpojuma, un šā papildu elementa vai funkcionalitātes integrācija minētajā citā pakalpojumā nav līdzeklis šīs regulas noteikumu apiešanai;
- j) “tiešsaistes meklētājprogramma” ir starpniecības pakalpojums, kas ļauj lietotājiem ievadīt vaicājumus nolūkā veikt meklējumus principā visās tīmekļa vietnēs vai visās tīmekļa vietnēs konkrētā valodā, pamatojoties uz vaicājumu par jebkādu tematu atslēgvārda, frāzes, balss pieprasījuma vai citu ievaddatu veidā, un sniedz rezultātus jebkādā formātā, kurā var atrast informāciju par prasīto saturu;
- k) “izplatīšana sabiedrībā” nozīmē informācijas darīšanu pieejamu potenciāli neierobežotam trešo personu skaitam uz tādu informāciju sniedzošā pakalpojumu saņēmēja pieprasījuma pamata;
- l) “distances līgums” ir “distances līgums”, kā definēts Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7) punktā;
- m) “tiešsaistes saskarne” ir jebkāda programmatūra, tostarp tīmekļa vietne vai tās daļa, un lietotnes, tostarp mobilās lietotnes;

- n) “iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators” ir tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kur starpniecības pakalpojumu sniedzējam ir galvenā iedibinājuma vieta vai kurā dzīvo vai ir iedibināts tā juridiskais pārstāvis;
- o) “galamērķa digitālo pakalpojumu koordinators” ir tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kurā tiek sniegts starpniecības pakalpojums;
- p) “aktīvs tiešsaistes platformas saņēmējs” ir pakalpojuma saņēmējs, kurš izmanto tiešsaistes platformu, vai nu veicot pieprasījumu tiešsaistes platformai mitināt informāciju, vai saņemot informāciju, kas tiek mitināta tiešsaistes platformā un tiek izplatīta, izmantojot tās tiešsaistes saskarni;
- q) “aktīvs tiešsaistes meklētājprogrammas saņēmējs” ir pakalpojuma saņēmējs, kurš ir veicis vaicājumu tiešsaistes meklētājprogrammai un ir saņēmis informāciju, kas tiek indeksēta un tiek sniegta tās tiešsaistes saskarnē;
- r) “reklāma” ir informācija, kura ir izveidota, lai popularizētu juridiskas vai fiziskas personas vēstījumu komerciālos vai nekomerciālos nolūkos, un kuru tiešsaistes platforma iekļauj savā tiešsaistes saskarnē, saņemot atlīdzību par attiecīgās informācijas popularizēšanu;
- s) “ieteikumu sistēma” ir pilnīgi vai daļēji automatizēta sistēma, kuru izmanto tiešsaistes platforma, lai savā tiešsaistes saskarnē pakalpojuma saņēmējiem ieteiktu vai prioritizētu minēto informāciju, tostarp attiecīgā pakalpojuma saņēmēja veiktas meklēšanas rezultātā vai citādi nosakot parādītās informācijas izcelšanas relatīvo secību;

- t) “satura moderācija” ir starpniecības pakalpojumu sniedzēju īstenotās automatizētās vai neautomatizētās darbības, kas jo īpaši vērstas uz pakalpojuma saņēmēju iesniegta nelikumīga satura vai platformas noteikumiem neatbilstošas informācijas atklāšanu, identificēšanu un novēršanu, tostarp tādi īstenotie pasākumi, kuri ietekmē attiecīgā nelikumīgā satura vai informācijas pieejamību, redzamību un piekļūstamību, piemēram, pazemināšana, demonetizācija, liegums piekļūt šādai informācijai vai tās izņemšana, vai kas ietekmē pakalpojuma saņēmēju spējas sniegt minēto informāciju, piemēram, dzēšot pakalpojuma saņēmēja kontu vai apturot tā darbību;
- u) “noteikumi” ir visas klauzulas neatkarīgi no to nosaukuma un formas, kas regulē līgumiskās attiecības starp starpniecības pakalpojumu sniedzēju un pakalpojumu saņēmēju;
- v) “personas ar invaliditāti” ir “personas ar invaliditāti”, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/882¹ 3. panta 1) punktā;
- w) “komercpaziņojumi” ir “komercpaziņojumi”, kā definēts Direktīvas 2000/31/EK 2. panta f) punktā;
- x) “apgrozījums” ir uzņēmuma iegūtā summa Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004² 5. panta 1. punkta nozīmē.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp.).

² Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.).

II nodaļa

Starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildība

4. pants

Tālākpārsūtīšana

1. Ja tiek piedāvāts informācijas sabiedrības pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas nosūtīšana sakaru tīklā vai piekļuves nodrošināšana sakaru tīklam, pakalpojuma sniedzējs neatbild par nosūtīto informāciju vai informāciju, kurai piekļūts, ar nosacījumu, ka pakalpojuma sniedzējs:
 - a) nesāk nosūtīšanu;
 - b) neizvēlas nosūtītā saņēmēju; un
 - c) neizvēlas un nepārveido informāciju, kas ietilpst nosūtījumā.
2. Šā panta 1. punktā minētās nosūtīšanas un piekļuves nodrošināšanas darbība ietver automātisku, starpniecisku un īslaicīgu nosūtītās informācijas uzglabāšanu, ciktāl to veic vienīgi ar nolūku veikt nosūtīšanu sakaru tīklā un ar noteikumu, ka informāciju neglabā ilgāk par nosūtīšanai nepieciešamo laiku.
3. Šis pants neietekmē tiesu iestādes vai administratīvās iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalsts tiesību sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam likvidēt vai novērst pārkāpumu.

5. pants
Pieglabāšana

1. Ja tiek piedāvāts informācijas sabiedrības pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas nosūtīšana sakaru tīklā, pakalpojuma sniedzējs neatbild par automatisku, starpniecisku un īslaicīgu minētās informācijas uzglabāšanu, kas veikta vienīgi nolūkā padarīt efektīvāku vai drošāku turpmāku informācijas nosūtīšanu citiem pakalpojuma saņēmējiem pēc to pieprasījuma, ar nosacījumu, ka pakalpojuma sniedzējs:
- a) informāciju nepārveido;
 - b) ievēro nosacījumus par piekļuvi informācijai;
 - c) ievēro noteikumus par informācijas atjaunināšanu nozarē plaši atzītā un izmantotā veidā;
 - d) neiejaucas likumīgā tehnoloģijas izmantošanā, kas plaši atzīta un izmantota šajā nozarē, lai iegūtu datus par informācijas izmantošanu; un
 - e) rīkojas ātri, lai izņemtu saglabāto informāciju vai liegtu piekļuvi tai, kad tas uzzinājis, ka informācija sākotnējā pārraidīšanas avotā ir izņemta no tīkla vai piekļuve tai ir liegta, vai tiesu iestāde vai administratīvā iestāde ir pieprasījusi izņemt šādu informāciju vai liegt tai piekļuvi.

2. Šis pants neietekmē tiesu iestādes vai administratīvās iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalsts tiesību sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam likvidēt vai novērst pārkāpumu.

6. pants

Mitināšana

1. Ja tiek piedāvāts informācijas sabiedrības pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas uzglabāšanas, pakalpojuma sniedzējs neatbild par informāciju, kas uzglabāta pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma, ar nosacījumu, ka:
 - a) pakalpojuma sniedzējam nav faktiski zināšanu par nelikumīgu darbību vai nelikumīgu saturu un attiecībā uz prasībām atlīdzināt zaudējumus tam nav zināmi fakti vai apstākļi, kas liecina par nelikumīgu darbību vai nelikumīgu saturu; vai
 - b) pēc šādu zināšanu vai ziņu iegūšanas pakalpojuma sniedzējs rīkojas ātri, lai izņemtu šādu saturu vai liegtu tam piekļūt.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja pakalpojuma saņēmēja rīcību nosaka vai kontrolē pakalpojuma sniedzējs.

3. Šā panta 1. punktu nepiemēro attiecībā uz atbildību, kas patērētāju tiesību aizsardzības tiesību aktos noteikta tiešsaistes platformām, kuras ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, ja šāda tiešsaistes platforma sniedz konkrētu informācijas elementu vai citādi dara iespējamu konkrēto darījumu tādā veidā, kas rada vidusmēra patērētājam priekšstatu, ka informāciju vai darījuma priekšmetu veidojošo produktu vai pakalpojumu sniedz pati tiešsaistes platforma vai pakalpojuma saņēmējs, kurš darbojas tās pakļautībā vai kontrolē.
4. Šis pants neietekmē tiesu iestādes vai administratīvās iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalsts tiesību sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam vai novērst pārkāpumu.

7. pants

Brīvprātīga izmeklēšana pēc savas iniciatīvas un juridiskā atbilstība

Starpniecības pakalpojumu sniedzējus nevar uzskatīt par neatbilstīgiem 4., 5. un 6. pantā noteiktajiem atbrīvojumiem no atbildības tādēļ vien, ka tie labticīgi un rūpīgi veic brīvprātīgu izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas vai citus pasākumus, kas vērsti uz nelikumīga satura atklāšanu, identificēšanu, izņemšanu, piekļuves liegšanu tam, vai veic vajadzīgos pasākumus ar mērķi izpildīt Savienības tiesību aktu un valsts tiesību aktu prasības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp šajā regulā noteiktās prasības.

8. pants

Vispārējas pārraudzības vai aktīvas faktu noskaidrošanas pienākumu neesamība

Starpniecības pakalpojumu sniedzējiem neuzliek vispārīgu pienākumu pārraudzīt to nosūtīto vai uzglabāto informāciju vai aktīvi noskaidrot faktus vai apstākļus, kas liecina par nelikumīgu darbību.

9. pants

Rīkojumi vērsties pret nelikumīgu saturu

1. Saņemot rīkojumu vērsties pret vienu vai vairākiem konkrētiem nelikumīga satura elementiem, kuru uz piemērojamo Savienības tiesību akta vai valsts tiesību aktu pamata ir izdekušas attiecīgās valsts tiesu vai administratīvās iestādes, starpniecības pakalpojumu sniedzēji saskaņā ar Savienības tiesību aktiem bez nepamatotas kavēšanās informē rīkojumu izdekušo iestādi vai jebkādu citu iestādi, kas norādīta rīkojumā, par rīkojuma izpildi, norādot, vai un kad rīkojums izpildīts.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad pakalpojumu sniedzējam tiek nosūtīts 1. punktā minētais rīkojums, tas atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:
 - a) minētajā rīkojumā ietilpst šādi elementi:
 - i) atsauce uz rīkojuma juridisko pamatu saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem;

- ii) pamatojums tam, kādēļ informācija ir nelikumīgs saturs, ar atsaucēm uz vienu vai vairākiem konkrētiem pārkāptajiem Savienības tiesību aktu vai valsts tiesību aktu noteikumiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem;
 - iii) informācija par izdevējiesādes identifikāciju;
 - iv) skaidra informācija, kas starpniecības pakalpojumu sniedzējam dod iespēju identificēt un atrast attiecīgo nelikumīgo saturu, piemēram, viens vai vairāki URL, un attiecīgajā gadījumā papildu informācija;
 - v) informācija par starpniecības pakalpojumu sniedzējam un saturu iesniegušajam pakalpojuma saņēmējam pieejamajām apstrīdēšanas mehānismu iespējām;
 - vi) attiecīgā gadījumā informācija par to, kurai iestādei jāsaņem informācija par rīkojumu izpildi;
- b) minētā rīkojuma teritoriālā darbības joma, pamatojoties uz piemērojamiem Savienības un valstu tiesību aktu noteikumiem, tostarp Hartu, un attiecīgā gadījumā starptautisko tiesību vispārīgiem principiem, nepārsniedz tā mērķa sasniegšanai absolūti nepieciešamo;

c) minēto rīkojumu nosūta vienā no starpniecības pakalpojumu sniedzēja deklarētajām valodām saskaņā ar 11. panta 3. punktu vai citā dalībvalsts oficiālajā valodā, par ko vienojušies rīkojumu izdevusī iestāde un minētais pakalpojumu sniedzējs, un to nosūta minētā pakalpojumu sniedzēja izraudzītajam elektroniskajam kontaktpunktam saskaņā ar 11. pantu; ja rīkojums nav sagatavots starpniecības pakalpojumu sniedzēja deklarētajā valodā vai citā valodā, par kuru divpusēji panākta vienošanās, rīkojumu var nosūtīt izdevējiestādes valodā, ar noteikumu, ka tam ir pievienots vismaz to elementu tulkojums šādā deklarētajā valodā vai valodā, par kuru divpusēji panākta vienošanās, kuri izklāstīti šā punkta a) un b) apakšpunktā.

3. Rīkojuma izdevējiestāde vai attiecīgā gadījumā iestāde, kas norādīta rīkojumā, nosūta rīkojumu kopā ar jebkuru citu no starpniecības pakalpojumu sniedzēja saņemto informāciju par minētā rīkojuma izpildi izdevējiestādes dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoram.
4. Pēc tam, kad attiecīgās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatori saņēmis rīkojumu no tiesu vai administratīvās iestādes, tas bez nepamatotas kavēšanās nosūta 1. punktā minēto rīkojumu kopiju visiem pārējiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, izmantojot sistēmu, kas izveidota saskaņā ar 85. pantu.

5. Vēlākais brīdī, kad rīkojums tiek izpildīts, vai attiecīgā gadījumā brīdī, ko izdevējiestāde paredzējusi savā rīkojumā, starpniecības pakalpojumu sniedzēji informē attiecīgā pakalpojuma saņēmēju par saņemto rīkojumu un tā izpildi. Šādā pakalpojuma saņēmējam sniegtajā informācijā iekļauj pamatojumu, pastāvošās apstrīdēšanas iespējas un rīkojuma teritoriālā darbības jomas aprakstu saskaņā ar 2. punktu.
6. Šajā pantā izklāstītie nosacījumi un prasības neskar prasības, kas noteiktas valsts civilprocesa un kriminālprocesa tiesību aktos.

10. pants

Rīkojumi sniegt informāciju

1. Saņemot rīkojumu sniegt konkrētu informāciju par vienu vai vairākiem konkrētiem pakalpojuma saņēmējiem, kuru uz piemērojamo Savienības tiesību aktu vai valsts tiesību aktu pamata atbilstīgi Savienības tiesību aktiem ir izdevušas attiecīgās valsts tiesu vai administratīvās iestādes, starpniecības pakalpojumu sniedzēji bez nepamatotas kavēšanās informē rīkojumu izdevušo iestādi vai jebkuru citu rīkojumā norādītu iestādi par tā saņemšanu un par rīkojuma izpildi, norādot, vai un kad rīkojums izpildīts.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad pakalpojuma sniedzējam tiek nosūtīts 1. punktā minētais rīkojums, tas atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:

- a) minētajā rīkojumā ietilpst šādi elementi:
 - i) atsauce uz rīkojuma juridisko pamatu saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem;
 - ii) informācija par izdevējiestādes identifikāciju;
 - iii) skaidra informācija, kas starpniecības pakalpojumu sniedzējam dod iespēju identificēt konkrēto saņēmēju vai saņēmējus, par kuriem pieprasīta informācija, piemēram, viens vai vairāki konta nosaukumi vai unikālie identifikatori;
 - iv) pamatojums tam, kādam mērķim ir nepieciešama informācija un kādēļ informācijas sniegšanas pieprasīšana ir nepieciešama un samērīga, lai noteiktu starpniecības pakalpojumu saņēmēju atbilstību piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, izņemot gadījumus, kad nav iespējams sniegt šādu pamatojumu tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu un kriminālvajāšanu;
 - v) informācija par pakalpojumu sniedzējam un attiecīgajiem pakalpojuma saņēmējiem pieejamajiem apstrīdēšanas mehānismiem;
 - vi) attiecīgā gadījumā informācija par to, kurai iestādei jānosūta informācija par rīkojumu izpildi;

- b) minētajā rīkojumā pakalpojumu sniedzējam tiek pieprasīts sniegt tikai tādu informāciju, kas jau ir ievākta tā kontrolē esoša pakalpojuma sniegšanas nolūkā;
 - c) minēto rīkojumu nosūta vienā no pakalpojuma sniedzēja deklarētajām valodām saskaņā ar 11. panta 3. punktu vai citā dalībvalstu oficiālajā valodā, par ko vienojušies rīkojuma izdevējiestāde un pakalpojumu sniedzējs, un to nosūta minētā pakalpojumu sniedzēja izraudzītajam elektroniskajam kontaktpunktam saskaņā ar 11. pantu; ja rīkojums nav sagatavots pakalpojumu sniedzēja deklarētajā valodā vai citā valodā, par kuru divpusēji panākta vienošanās, rīkojumu var nosūtīt rīkojuma izdevējiestādes valodā, ar noteikumu, ka tam ir pievienots vismaz to elementu tulkojums šādā deklarētajā valodā vai valodā, par kuru divpusēji panākta vienošanās, kuri izklāstīti šā punkta a) un b) apakšpunktā.
3. Rīkojuma izdevējiestāde vai attiecīgā gadījumā iestāde, kas norādīta rīkojumā, nosūta rīkojumu kopā ar jebkuru citu no starpniecības pakalpojumu sniedzēja saņemto informāciju par minētā rīkojuma izpildi izdevējiestādes dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoram.

4. Pēc tam, kad attiecīgās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators saņēmis rīkojumu no tiesu vai administratīvās iestādes, tas bez nepamatotas kavēšanās nosūta 1. punktā minētā rīkojuma kopiju visiem pārējiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, izmantojot sistēmu, kas izveidota saskaņā ar 86. pantu.
5. Vēlākais brīdī, kad rīkojums tiek izpildīts, vai attiecīgā gadījumā brīdī, ko izdevējiestāde paredzējusi savā rīkojumā, starpniecības pakalpojumu sniedzēji informē attiecīgā pakalpojuma saņēmēju par saņemto rīkojumu un tā izpildi. Šādā pakalpojuma saņēmējam sniegtajā informācijā iekļauj pamatojumu, pastāvošās apstrīdēšanas iespējas un rīkojuma teritoriālā darbības jomu saskaņā ar 2. punktu.
6. Šajā pantā izklāstītie nosacījumi un prasības neskar prasības, kas noteiktas valsts civilprocesa un kriminālprocesa tiesību aktos.

III nodaļa
Pienācīgas rūpības pienākumi
pārredzamas un drošas tiešsaistes vides nodrošināšanai

1. IEDAĻA

VISIEM STARPniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojami noteikumi

11. pants

Dalībvalstu iestāžu, Komisijas un padomes kontaktpunkti

1. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji izraugās vienotu kontaktpunktu, lai tie šīs regulas piemērošanas nolūkā varētu tiešā veidā elektroniski sazināties ar dalībvalstu iestādēm, Komisiju un 61. pantā minēto padomi.
2. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji padara publisku informāciju, kas nepieciešama to vienotā kontaktpunkta ērtai identificēšanai un saziņai ar to. Minētā informācija ir viegli piekļūstama, un to atjaunina.
3. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji 2. punktā minētajā informācijā norāda dalībvalstu oficiālo valodu vai valodas, ko papildus tai valodai, kuru saprot lielākais iespējamais Savienības iedzīvotāju skaits, var izmantot saziņai ar to kontaktpunktiem, un tā ietver vismaz vienu tās dalībvalsts oficiālo valodu, kurā atrodas starpniecības pakalpojumu sniedzēja galvenā iedibinājuma vieta vai kurā dzīvo vai ir iedibināts tā juridiskais pārstāvis.

12. pants

Kontaktpunkti pakalpojumu saņēmējiem

1. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji izraugās vienotu kontaktpunktu, lai pakalpojuma saņēmēji varētu tieši, ātri, elektroniski un lietotājdraudzīgi sazināties ar tiem, tostarp dodot pakalpojuma saņēmējiem iespēju izvēlēties saziņas līdzekļus, kas neaprobežojas tikai ar automatizētiem rīkiem.
2. Papildus Direktīva 2000/31/EK paredzētajiem pienākumiem starpniecības pakalpojumu sniedzēji publisko informāciju, kas pakalpojuma saņēmējiem vajadzīga, lai viegli identificētu to vienotos kontaktpunktus un sazinātos ar tiem. Minētā informācija ir viegli pieklūstama, un to atjaunina.

13. pants

Juridiskie pārstāvji

1. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji, kuri nav iedibināti Savienībā, bet kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā, rakstveidā ieceļ juridisku vai fizisku personu, kas pilda juridiskā pārstāvja funkcijas vienā no dalībvalstīm, kurā tie piedāvā savus pakalpojumus.

2. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji pilnvaro savus juridiskos pārstāvjus, lai dalībvalstu kompetentās iestādes, Komisija un padome varētu vērsties pie tiem papildus šādiem pakalpojumu sniedzējiem vai to vietā visos jautājumos, kas nepieciešami attiecībā uz tādu lēmumu saņemšanu, izpildes panākšanu un atbilstības tiem nodrošināšanu, kas izdoti saskaņā ar šo regulu. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji piešķir saviem juridiskajiem pārstāvjiem nepieciešamās pilnvaras un pietiekamus resursus, lai garantētu to efektīvu un savlaicīgu sadarbību ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, Komisiju un padomi un ievērotu šādus lēmumus.
3. Ieceltos juridiskos pārstāvjus ir iespējams saukt pie atbildības par šajā regulā paredzēto pienākumu nepildīšanu, neskarot saukšanu pie atbildības un prasības tiesā, kuras var tikt uzsāktas pret starpniecības pakalpojumu sniedzēju.
4. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji informē sava juridiskā pārstāvja dzīvesvietas vai iedibinājuma dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinātoru par sava juridiskā pārstāvja vārdu, uzvārdu vai nosaukumu, pasta adresi, e-pasta adresi un tālruņa numuru. Tie nodrošina, ka minētā informācija ir publiski pieejama, viegli piekļūstama, precīza un atjaunināta.
5. Juridiskā pārstāvja iecelšana Savienībā saskaņā ar 1. punktu nav uzskatāma par iedibinājumu Savienībā.

14. pants

Noteikumi

1. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji savos noteikumos iekļauj informāciju par visiem to piemērotajiem pakalpojuma izmantošanas ierobežojumiem, kas attiecas uz pakalpojuma saņēmēju sniegto informāciju. Minētā informācija ietver informāciju par satura moderācijai izmantotajām politikām, procedūrām, pasākumiem un rīkiem, tostarp algoritmisko lēmumu pieņemšanu un cilvēku veiktām pārbaudēm, kā arī par iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas kārtību. To izklāsta skaidrā, vienkāršā, saprotamā, lietotājdraudzīgā un nepārprotamā valodā, un tā ir publiski pieejama viegli piekļūstamā un mašīnlasāmā formātā.
2. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji informē pakalpojumu saņēmējus par visām būtiskajām noteikumu izmaiņām.
3. Ja starpniecības pakalpojums galvenokārt tiek vērsts uz nepilngadīgajiem vai ja to pārsvarā izmanto nepilngadīgie, starpniecības pakalpojuma sniedzējs izskaidro pakalpojuma izmantošanas nosacījumus un ierobežojumus nepilngadīgajiem saprotamā veidā.

4. Piemērojot un izpildot 1. punktā noteiktos ierobežojumus, starpniecības pakalpojumu sniedzēji rīkojas rūpīgi, objektīvi un samērīgi, pienācīgi ņemot vērā visu iesaistīto personu tiesības un leģitīmās intereses, tostarp pakalpojuma saņēmējiem piemērojamās pamattiesības, piemēram, vārda brīvību, mediju brīvību un plurālismu, kā arī citas pamattiesības un brīvības, kas noteiktas Hartā.
5. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji pakalpojumu saņēmējiem sniedz kodolīgu, viegli piekļūstamu mašīnlasāma noteikumu kopsavilkumu, tostarp par pieejamajiem korektīvajiem pasākumiem un apstrīdēšanas mehānismiem, skaidrā un nepārprotamā valodā.
6. Ļoti lielas tiešsaistes platformas un ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas 33. panta nozīmē savus noteikumus publicē visu to dalībvalstu oficiālajās valodās, kurās tās piedāvā savus pakalpojumus.

15. pants

Starpniecības pakalpojumu sniedzēju pārredzamības ziņošanas pienākumi

1. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji vismaz reizi gadā mašīnlasāmā formātā un viegli piekļūstamā veidā dara publiski pieejamus skaidrus, viegli saprotamus ziņojumus par jebkādām satura moderācijas darbībām, ko tie veikuši attiecīgajā periodā. Minētajos ziņojumos attiecīgā gadījumā jo īpaši ietilpst šāda informācija:
 - a) starpniecības pakalpojumu sniedzējiem — no dalībvalstu iestādēm saņemto rīkojumu skaits, tostarp saskaņā ar 9. un 10. pantu izdotie rīkojumi, kas iedalīti pēc attiecīgā nelikumīgā satura veida, rīkojumu izdevusī dalībvalsts un mediānais laiks, kas vajadzīgs, lai informētu rīkojuma izdevējiestādi vai jebkuru citu rīkojumā norādītu iestādi par tā saņemšanu un nodrošinātu rīkojuma izpildi;
 - b) mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem — saskaņā ar 16. pantu iesniegto paziņojumu skaits, iedalot pēc attiecīgā iespējamā nelikumīgā satura veida, uzticamo signalizētāju iesniegto paziņojumu skaits, visas saskaņā ar paziņojumiem veiktās darbības, iedalot pēc tā, vai darbības veiktas saskaņā ar tiesību aktiem vai pakalpojumu sniedzēja noteikumiem, ar automatizētiem līdzekļiem apstrādāto paziņojumu skaits un mediānais laiks, kas nepieciešams rīcības veikšanai;

- c) starpniecības pakalpojumu sniedzējiem — jēgpilna un saprotama informācija par satura moderācijas darbībām, kas veiktas pēc pakalpojumu sniedzēja iniciatīvas, tostarp automatizētu rīku izmantošanu, pasākumiem, kas veikti, lai sniegtu apmācību un palīdzību personām, kuras atbild par satura moderāciju, tādu veikto darbību skaitu un veidu, kuras ietekmē pakalpojuma saņēmēju sniegtās informācijas pieejamību, redzamību un pieklūstamību un pakalpojuma saņēmēju spēju sniegt informāciju, izmantojot pakalpojumu, un citiem saistītiem pakalpojuma ierobežojumiem; paziņoto informāciju iedala pēc nelikumīgā satura vai pakalpojumu sniedzēja noteikumu pārkāpuma veida, pēc atklāšanas metodes un pēc piemērotā ierobežojuma veida;
- d) starpniecības pakalpojumu sniedzējiem — to sūdzību skaits, kas saņemtas, izmantojot iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas saskaņā ar pakalpojumu sniedzēja noteikumiem un papildus — tiešsaistes platformu nodrošinātājiem — saskaņā ar 20. pantu, minēto sūdzību pamats, par tām pieņemtie lēmumi, mediānais laiks, kas nepieciešams minēto lēmumu pieņemšanai, un to gadījumu skaits, kuros minētie lēmumi atcelti;
- e) jebkāda automatizētu līdzekļu izmantošana ar mērķi moderēt saturu, tostarp kvalitatīvu aprakstu, konkrētu mērķu izklāstījumu, minēto mērķu sasniegšanai izmantoto automatizēto līdzekļu precizitātes rādītājus un iespējamo kļūdu īpatsvaru un izmantotos aizsardzības pasākumus.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kas kvalificējami kā mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi, kā definēts Ieteikumā 2003/361/EK, un kas nav ļoti lielas tiešsaistes platformas šīs regulas 33. panta nozīmē.
3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu veidnes attiecībā uz formu, saturu un citām detaļām ziņojumiem, kas sniedzami, ievērojot šā panta 1. punktu, tostarp saskaņotus ziņošanas periodus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 88. pantā.

2. IEDAĻA

MITINĀŠANAS PAKALPOJUMU, TOSTARP TIEŠSAISTES PLATFORMU, SNIEDZĒJIEM PIEMĒROJAMIE PAPILDU NOTEIKUMI

16. pants

Paziņošanas un rīcības mehānismi

1. Mitināšanas pakalpojumu sniedzēji ievieš mehānismus, kas ikvienai fiziskai personai un citam subjektam personai dod iespēju ziņot tiem par tādu konkrētu informācijas elementu esību to pakalpojumā, kurus attiecīgā fiziskā persona vai cits subjekts uzskata par nelikumīgu saturu. Minētie mehānismi ir viegli piekļūstami un lietotājdraudzīgi un ļauj iesniegt paziņojumus tikai elektroniski.

2. Šā panta 1. punktā minēto mehānismu mērķis ir veicināt pietiekami precīzu un pienācīgi pamatotu paziņojumu iesniegšanu. Minētajā nolūkā mitināšanas pakalpojumu sniedzēji īsteno nepieciešamos pasākumus, lai darītu iespējamu un veicinātu šādus elementus saturošu paziņojumu iesniegšanu:
- a) pienācīgi pamatots paskaidrojums tam, kādēļ fiziskā persona vai cits subjekts attiecīgo informāciju uzskata par nelikumīgu saturu;
 - b) satura veidam un konkrētajam mitināšanas pakalpojuma veidam pielāgota skaidra norāde uz precīzu šādas informācijas elektroniskās piekļuves vietu, piemēram, precīzs vienotais resursu vietrādītājs vai vietrādītāji, un attiecīgajā gadījumā papildu informācija, kas ļauj identificēt nelikumīgo saturu;
 - c) paziņojumu iesniedzošās fiziskās personas vārds, uzvārds un e-pasta adrese vai cita subjekta nosaukums un e-pasta adrese, izņemot gadījumus, kad informācija tiek uzskatīta par saistītu ar vienu no Direktīvas 2011/93/ES 3.–7. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem;
 - d) paziņojuma iesniedzējas fiziskās personas vai cita subjekta apliecinājums par to, ka tā *bona fide* uzskata, ka paziņojumā iekļautā informācija un apgalvojumi ir pareizi un pilnīgi.
3. Šajā pantā minētos paziņojumus uzskata par pamatu faktiskām zināšanām vai ziņām 6. panta nolūkos par konkrēto attiecīgās informācijas elementu, ja tie rūpīgam mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dod iespēju identificēt attiecīgās darbības vai informācijas nelikumību bez detalizētas juridiskās pārbaudes.

4. Ja paziņojumā ir norādīta to iesniegušās fiziskās personas vai cita subjekta elektroniskā kontaktinformācija, mitināšanas pakalpojumu sniedzējs bez nepamatotas kavēšanās nosūta attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai paziņojuma saņemšanas apstiprinājumu.
5. Pakalpojuma sniedzējs bez nepamatotas kavēšanās arī paziņo minētajai fiziskajai personai vai citam subjektam par savu lēmumu par informāciju, uz kuru attiecas paziņojums, norādot pieejamās lēmuma apstrīdēšanas iespējas.
6. Mitināšanas pakalpojumu sniedzēji izskata visus paziņojumus, kas saņemti ar šā panta 1. punktā minētajiem mehānismiem, un laicīgi, rūpīgi, nepatvaļīgi un objektīvi pieņem lēmumus par informāciju, uz kuru attiecas šie paziņojumi. Ja šādi izskatīšanai vai lēmumu pieņemšanai tiek izmantoti automatizēti līdzekļi, šā panta 5. punktā minētajā paziņojumā iekļauj informāciju par to izmantošanu.

17. pants
Pamatojumi

1. Mitināšanas pakalpojumu sniedzēji visiem skartajiem pakalpojuma saņēmējiem sniedz skaidru un konkrētu pamatojumu attiecībā uz jebkuru no šādiem ierobežojumiem, kas uzlikti, pamatojoties uz to, ka pakalpojuma saņēmēja sniegtā informācija ir nelikumīgs saturs vai neatbilst to noteikumiem:
 - a) jebkādi pakalpojuma saņēmēja sniegtu konkrētu informācijas elementu redzamības ierobežojumi, tostarp satura izņemšana, piekļuves liegšana tam vai satura popularitātes pazemināšana;
 - b) naudas maksājumu apturēšana, izbeigšana vai citi ierobežojumi;
 - c) pakalpojuma sniegšanas pilnīga vai daļēja apturēšana vai izbeigšana;
 - d) pakalpojuma saņēmēja konta darbības apturēšana vai izbeigšana.
2. Šā panta 1. punktu piemēro tikai tad, ja pakalpojumu sniedzējam ir zināma attiecīgā elektroniskā kontaktinformācija. To piemēro vēlākais no dienas, kad tiek piemērots ierobežojums, un neatkarīgi no tā, kāpēc vai kā tas piemērots.

Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja informācija ir maldinošs liela apjoma komerciālais saturs.

3. Šā panta 1. punktā minētajā pamatojumā ietilpst vismaz šāda informācija:
- a) informācija par to, vai lēmums ietver attiecīgās informācijas izņemšanu, piekļuves tai liegšanu, tās popularitātes pazemināšanu vai redzamības ierobežojumu, vai ar minēto informāciju saistīto naudas maksājumu apturēšanu vai izbeigšanu, vai šīs informācijas sakarā piemēro citus pasākumus, kas minēti 1. punktā, un attiecīgajā gadījumā lēmuma teritoriālā darbības joma un tā darbības ilgums;
 - b) fakti un apstākļi, uz kuriem balstīts lēmums, tostarp attiecīgajā gadījumā informācija par to, vai lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz paziņojumu, kas iesniegts saskaņā ar 16. pantu, vai brīvprātīgi uz pašiniciatīvas izmeklēšanas darbību pamata, un, ja patiešām nepieciešams, paziņojuma sniedzēja identitāte;
 - c) attiecīgajā gadījumā informācija par lēmuma pieņemšanā izmantotajiem automatizētajiem līdzekļiem, tostarp informācija par to, vai lēmums ir pieņemts par saturu, kas atklāts vai identificēts ar automatizētiem līdzekļiem;
 - d) ja lēmums attiecas uz iespējamu nelikumīgu saturu, atsauce uz attiecīgo juridisko pamatu un paskaidrojumi par to, kādēļ uz šā pamata informācija tiek uzskatīta par nelikumīgu saturu;

- e) ja lēmuma pamatā ir informācijas iespējama neatbilstība mitināšanas pakalpojumu sniedzēja noteikumiem — atsauce uz līgumisko pamatu un paskaidrojumi, kādēļ informācija tiek uzskatīta par neatbilstīgu minētajam pamatam;
 - f) skaidra un lietotājdraudzīga informācija par pakalpojuma saņēmējam pieejamajām lēmuma apstrīdēšanas iespējām, attiecīgā gadījumā it īpaši — izmantojot iekšējos sūdzību izskatīšanas mehānismus, strīdu izšķiršanu ārpustiesas kārtībā un tiesiskās aizsardzības līdzekļus.
4. Informācija, kuru mitināšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz saskaņā ar šo pantu, ir skaidra un viegli saprotama un tik precīza un konkrēta, cik attiecīgajos apstākļos iespējams. Galvenais, tā ir noformēta tā, ka attiecīgā pakalpojuma saņēmējs pienācīgi var patiešām izmantot 3. punkta f) apakšpunktā minētās apstrīdēšanas iespējas.
5. Šo pantu nepiemēro rīkojumiem, kas minēti 9. pantā.

18. pants

Ziņošana par aizdomām par noziedzīgu nodarījumu

1. Ja mitināšanas pakalpojumu sniedzējam kļūst zināma jebkāda informācija, kas rada aizdomas par to, ka ir izdarīts, tiek izdarīts vai varētu tikt izdarīts noziedzīgs nodarījums, kas apdraud personas vai personu dzīvību vai drošību, tas nekavējoties informē attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu tiesībaizsardzības vai tiesu iestādes par savām aizdomām un sniedz visu pieejamo attiecīgo informāciju.
2. Ja mitināšanas pakalpojumu sniedzējs nevar ar pietiekamu pārliecību identificēt attiecīgo dalībvalsti, tas informē tās dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādes, kurā tas ir iedibināts vai kurā dzīvo vai ir iedibināts tā juridiskais pārstāvis, vai Eiropolu, vai abus.

Šā panta nolūkā attiecīgā dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā, iespējams, ir izdarīts, tiek izdarīts vai varētu tikt izdarīts noziedzīgais nodarījums, vai dalībvalsts, kurā dzīvo vai atrodas iespējamais noziedzīgā nodarījuma izdarītājs, vai dalībvalsts, kurā dzīvo vai atrodas iespējamā noziedzīgā nodarījuma upuris.

3. IEDAĻA

TIEŠSAISTES PLATFORMU PAKALPOJUMU SNIEDZĒJIEM PIEMĒROJAMIE PAPILDU NOTEIKUMI

19. pants

Izņēmums mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem

1. Šo iedaļu, izņemot tās 24. panta 3. punktu, nepiemēro tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kas kvalificējami kā mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi, kā definēts Ieteikumā 2003/361/EK.

Šo iedaļu, izņemot tās 24. panta 3. punktu, nepiemēro tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kas iepriekš bijuši kvalificējami mikrouzņēmuma statusam, kā definēts Ieteikumā 2003/361/EK, 12 mēnešus pēc minētā statusa zaudēšanas, ievērojot tā 4. panta 2. punktu, ja vien tie nav ļoti lielas tiešsaistes platformas saskaņā ar 33. pantu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, šo iedaļu piemēro tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kas saskaņā ar 33. pantu ir noteikti kā ļoti lielas tiešsaistes platformas, neatkarīgi no tā, vai tie ir kvalificējami kā mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi.

20. pants

Iekšējā sūdzību izskatīšanas sistēma

1. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji pakalpojuma saņēmējiem, tostarp tām fiziskām personām un citiem subjektiem, kas iesnieguši paziņojumu, vismaz sešus mēnešus pēc šajā punktā minētā lēmuma pieņemšanas nodrošina piekļuvi efektīvai iekšējai sūdzību izskatīšanas sistēmai, kura ļauj tiem elektroniski bez maksas iesniegt sūdzības par tiešsaistes platformas nodrošinātāja lēmumu pēc paziņojuma saņemšanas vai vērsties pret šādiem tiešsaistes platformas nodrošinātāja lēmumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz to, ka pakalpojuma saņēmēja iesniegtā informācija ir nelikumīgs saturs vai neatbilst pakalpojumu sniedzēja noteikumiem:
 - a) lēmumi par to, vai izņemt informāciju vai liegt piekļuvi tai, vai ierobežot tās redzamību;
 - b) lēmumi par to, vai pilnīgi vai daļēji apturēt vai izbeigt pakalpojuma sniegšanu saņēmējiem;
 - c) lēmumi par to, vai apturēt vai izbeigt pakalpojuma saņēmēja konta darbību;
 - d) lēmumi par to, vai apturēt, izbeigt vai citādi ierobežot iespēju monetizēt pakalpojuma saņēmēja sniegto informāciju.

2. Šā panta 1. punktā minētais vismaz sešu mēnešu laikposms sākas dienā, kad pakalpojuma saņēmējs tiek informēts par lēmumu saskaņā ar 16. panta 5. punktu vai 17. pantu.
3. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji nodrošina, ka to iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas ir viegli piekļūstamas, lietotājdraudzīgas, dod iespēju iesniegt pietiekami precīzas un pienācīgi pamatotas sūdzības un veicina šādu sūdzību iesniegšanu.
4. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji laicīgi, nediskriminējoši, rūpīgi un nepatvaļīgi izskata sūdzības, kas iesniegtas, izmantojot to sūdzību izskatīšanas iekšējo sistēmu. Tiešsaistes platformas nodrošinātājs bez nepamatotas kavēšanās atceļ savu šā panta 1. punktā minēto lēmumu, ja sūdzība satur pietiekamu pamatu tiešsaistes platformas nodrošinātājam uzskatīt, ka tā lēmums paziņojuma sakarā nerīkoties nav pamatots vai ka informācija, uz kuru sūdzība attiecas, nav nelikumīga un tā nav neatbilstīga tā noteikumiem, vai ja tā ietver informāciju, kas liecina, ka sūdzības iesniedzēja rīcība nepamato veiktos pasākumus.
5. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji bez nepamatotas kavēšanās informē sūdzību iesniedzējus par savu motivēto lēmumu par informāciju, par kuru iesniegtas sūdzības, un par iespēju izmantot 21. pantā noteikto strīdu izšķiršanu ārpusstiesas kārtībā un citām pieejamajām apstrīdēšanas iespējām.

6. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji nodrošina, ka 5. punktā minētie lēmumi tiek pieņemti pienācīgi kvalificēta personāla uzraudzībā un netiek pieņemti tikai uz automatizētu līdzekļu pamata.

21. pants

Strīdu izšķiršana ārpustiesas kārtībā

1. Pakalpojuma saņēmējiem — tostarp fiziskām personām vai citiem subjektiem, kas ir iesnieguši paziņojumus, — kuriem ir adresēti 20. panta 1. punktā minētie lēmumi, ir tiesības izvēlēties jebkuru iestādi strīdu izšķiršanai ārpustiesas kārtībā, kas ir sertificēta saskaņā ar šā panta 3. punktu, lai izšķirtu strīdus par minētajiem lēmumiem, tostarp sūdzībām, kuras nav bijis iespējams atrisināt, izmantojot minētajā pantā norādīto iekšējo sūdzību izskatīšanas sistēmu.

Tiešsaistes platformu nodrošinātāji nodrošina, ka informācija par pakalpojuma saņēmēju iespēju izmantot strīdu izšķiršanu ārpustiesas kārtībā, kā minēts pirmajā daļā, ir viegli pieklūstama to tiešsaistes saskarnē, ir skaidra un lietotājdraudzīga.

Šā punkta pirmā daļa neskar attiecīgā pakalpojuma saņēmēja tiesības jebkurā brīdī vērsties tiesā saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem, lai apstrīdētu minētos tiešsaistes platformu nodrošinātāju lēmumus.

2. Abas puses labticīgi sadarbojas ar izraudzīto sertificēto ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādi, lai izšķirtu strīdu.

Tiešsaistes platformu nodrošinātāji var atteikties iesaistīties ar šādu ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādi, ja jau ir atrisināts strīds par to pašu informāciju un tiem pašiem satura iespējamās nelikumības vai neatbilstības pamatiem.

Sertificētā ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādei nav pilnvaru pusēm noteikt saistošu strīda izšķiršanu.

3. Tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kurā ir iedibināta ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestāde, uz ne vairāk kā piecu gadu laikposmu, ko var pagarināt, pēc iestādes pieprasījuma to sertificē, ja minētā iestāde ir pierādījusi savu atbilstību visiem šiem nosacījumiem:

- a) tā ir objektīva un neatkarīga, tostarp finansiāli neatkarīga, no tiešsaistes platformu nodrošinātājiem un no tiešsaistes platformu nodrošinātāju sniegtā pakalpojuma saņēmējiem, tostarp fiziskām personām un citiem subjektiem, kuri iesnieguši paziņojumus;
- b) tai ir nepieciešamās specializētās zināšanas attiecībā uz jautājumiem, kas izriet no vienas vai vairākām nelikumīgā satura konkrētajām jomām, vai attiecībā uz viena vai vairāku tiešsaistes platformu veidu noteikumu piemērošanu un izpildes panākšanu, kas šai iestādei dod iespēju sniegt lietderīgu ieguldījumu strīda izšķiršanā;

- c) tās locekļu atalgojumu neietekmē procedūras iznākums;
- d) strīda izšķiršana ārpustiesas kārtībā, ko tā piedāvā, ir viegli piekļūstama ar elektronisko sakaru tehnoloģijām un nodrošina iespēju strīda izšķiršanu sākt un vajadzīgos pamatojuma dokumentus iesniegt tiešsaistē;
- e) tā spēj ātri, efektīvi un izmaksefektīvi izšķirt strīdu vismaz vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām;
- f) strīda izšķiršanu ārpustiesas kārtībā, ko tā piedāvā, veic saskaņā ar skaidru un taisnīgu reglamentu, kas ir viegli un publiski piekļūstams, un ir saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem, tostarp šā panta prasībām.

Digitālo pakalpojumu koordinators attiecīgajā gadījumā sertifikātā norāda:

- a) konkrētos jautājumus, uz kuriem attiecas iestādes specializētās zināšanas, kā minēts pirmās daļas b) apakšpunktā; un
- b) Savienības iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kurās iestāde spēj izšķirt strīdus, kā minēts pirmās daļas e) punktā.

4. Sertificētas ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādes ik gadu ziņo digitālo pakalpojumu koordinatoram, kurš tās sertificējis, par savu darbību, norādot vismaz saņemto strīdu skaitu, informāciju par minēto strīdu iznākumu, vidējo laiku, kas vajadzīgs, lai tos atrisinātu, un visus konstatētos trūkumus vai grūtības. Pēc minētā digitālo pakalpojumu koordinatora pieprasījuma tās sniedz papildu informāciju.

Digitālo pakalpojumu koordinatori ik divus gadus sagatavo ziņojumu par to, kā darbojas to sertificētās ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādes. Minētajā ziņojumā jo īpaši:

- a) norāda, cik strīdu katra sertificētā ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestāde katru gadu saņēmusi;
- b) norāda minētajās iestādēs ierosināto procedūru iznākumus un vidējo laiku, kas vajadzīgs, lai izšķirtu strīdus;
- c) apzina un izskaidro visus sistemātiskos vai nozares trūkumus vai grūtības, ar ko minētās iestādes saskārušās savā darbā;
- d) apzina minētā darba paraugpraksi;

e) attiecīgā gadījumā sniedz ieteikumus, kā minēto darbu uzlabot.

Sertificētās ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādes savu lēmumu pusēm dara pieejamu saprātīgā termiņā un ne vēlāk kā 90 kalendāro dienu laikā pēc dienas, kad saņemta sūdzība. Ļoti sarežģītu strīdu gadījumā sertificētā ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestāde pēc saviem ieskatiem var pagarināt 90 kalendāro dienu termiņu par papildu laikposmu, kas nepārsniedz 90 dienas, kopumā nepārsniedzot 180 dienas.

5. Ja ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestāde izšķir strīdu par labu pakalpojuma saņēmējam, tostarp fiziskai personai vai citam subjektam, kurš iesniedzis paziņojumu, tiešsaistes platformas nodrošinātājs sedz ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādes prasītās maksas, un atlīdzina minētajam pakalpojumu saņēmējam, tostarp fiziskai personai vai citam subjektam, visus citus pamatotus izdevumus, kurus tas ir samaksājis sakarā ar strīda izšķiršanu. Ja ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestāde izšķir strīdu par labu tiešsaistes platformas nodrošinātājam, pakalpojumu saņēmējam, tostarp fiziskai personai vai citam subjektam, nav jāatlīdzina nekādas maksas un citi izdevumi, kurus tiešsaistes platformas nodrošinātājs ir samaksājis vai kuri tam ir jāmaksā sakarā ar strīda izšķiršanu, ja vien ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestāde nekonstatē, ka minētais saņēmējs acīmredzami rīkojies negodprātīgi.

Maksas, ko ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestāde piemēro tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, par strīda izšķiršanu ir saprātīga un nekādā gadījumā nepārsniedz izmaksas, kas radušās iestādei. Pakalpojuma saņēmējiem strīda izšķiršana ir pieejama bez maksas vai par nominālu maksu.

Sertificētās ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādes attiecīgajam pakalpojumu saņēmējam, tostarp fiziskām personām vai citiem subjektiem, kuri iesnieguši paziņojumu, un tiešsaistes platformas nodrošinātājam dara zināmu maksu vai tās noteikšanai izmantotos mehānismus pirms iesaistīšanās strīda izšķiršanā.

6. Dalībvalstis var izveidot ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādes 1. punkta nolūkiem vai atbalstīt tādu dažu vai visu ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestāžu darbību, kuras tās ir sertificējušas saskaņā ar 3. punktu.

Dalībvalstis nodrošina, ka visas darbības, kuras tās uzņemas saskaņā ar pirmo daļu, neietekmē to digitālo pakalpojumu koordinātoru spēju sertificēt attiecīgās iestādes saskaņā ar 3. punktu.

7. Digitālo pakalpojumu koordinātors, kurš ir sertificējis ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādi, anulē šādu sertifikāciju, ja tas, veicot izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas vai pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no trešām personām, konstatē, ka ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestāde vairs neatbilst 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Pirms sertifikācijas anulēšanas digitālo pakalpojumu koordinātors sniedz minētajai iestādei iespēju reaģēt uz tā veiktās izmeklēšanas konstatējumiem un nodomu anulēt ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādes sertifikāciju.

8. Digitālo pakalpojumu koordinatori informē Komisiju par ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādēm, kuras tie ir sertificējuši saskaņā ar 3. punktu, attiecīgā gadījumā iekļaujot minētā punkta otrajā daļā norādītās specifikācijas, kā arī tās ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādes, kuru sertifikāciju tie ir anulējuši. Komisija publicē un regulāri atjaunina minēto iestāžu sarakstu un minētās specifikācijas īpaši tam paredzētā viegli piekļūstamā vietnē.
9. Šis pants neskar Direktīvu 2013/11/ES un tajā noteiktās patērētājiem paredzētās strīdu alternatīvas izšķiršanas procedūras un struktūras.

22. pants

Uzticamie signalizētāji

1. Tiešsaistes platformu pakalpojumu sniedzēji veic visus nepieciešamos tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tādiem uzticamo signalizētāju, kas darbojas tiem noteiktajā specializēto zināšanu jomā, paziņojumiem, kuri iesniegti, izmantojot 16. pantā minētos mehānismus, tiek piešķirta prioritāte, un tie tiek izskatīti un par tiem tiek pieņemti lēmumi bez nepamatotas kavēšanās.
2. Uzticama signalizētāja statusu saskaņā ar šo regulu piešķir uz jebkuras struktūras pieteikuma pamata tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kurā pieteikuma iesniedzējs ir iedibināts, ja pieteikuma iesniedzējs ir pierādījis savu atbilstību visiem šādiem nosacījumiem:
 - a) tam ir specializētās zināšanas un kompetence nelikumīga satura atklāšanai, identificēšanai un ziņošanai par to;

- b) tas ir neatkarīgs no jebkura tiešsaistes platformu nodrošinātāja;
 - c) tas veic savu darbību, lai rūpīgi, precīzi un objektīvi iesniegtu paziņojumus.
3. Uzticamie signalizētāji vismaz reizi gadā publicē viegli saprotamus un detalizētus ziņojumus par visiem paziņojumiem, kas attiecīgajā laikposmā iesniegti saskaņā ar 16. pantu. Ziņojumā norāda vismaz paziņojumu skaitu, kas iedalīti kategorijās pēc:
- a) mitināšanas pakalpojuma sniedzēja identitātes;
 - b) paziņotā iespējamā nelikumīgā satura veida;
 - c) pakalpojumu sniedzēja veiktās darbības.

Minētajos ziņojumos iekļauj skaidrojumu par procedūrām, kas ieviestas, lai nodrošinātu, ka uzticamais signalizētājs saglabā savu neatkarību.

Uzticamie signalizētāji minētos ziņojumus nosūta piešķirējam digitālo pakalpojumu koordinatoram un tos dara publiski pieejamus. Ziņojumā neiekļauj personas datus.

4. Digitālo pakalpojumu koordinatori paziņo Komisijai un padomei to struktūru nosaukumu, adresi un e-pasta adresi, kurām tie ir piešķīruši uzticamā signalizētāja statusu saskaņā ar 2. punktu vai kurām tie ir apturējuši uzticamā signalizētāja statusu saskaņā ar 6. punktu vai to anulējuši saskaņā ar 7. punktu.

5. Komisija publicē 4. punktā minēto informāciju publiski pieejamā datubāzē viegli piekļūstamā un mašīnlasāmā formātā, un datubāzi regulāri atjaunina.
6. Ja tiešsaistes platformas nodrošinātāja rīcībā ir informācija, kas liecina, ka uzticamais signalizētājs ir iesniedzis ievērojamu skaitu nepietiekami precīzu, neprecīzu vai pienācīgi nepamatotu paziņojumu, izmantojot 16. pantā minētos mehānismus, tostarp informāciju, kas ievākta saistībā ar 20. panta 4. punktā minētajās iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmās iesniegtu sūdzību izskatīšanu, tas iesniedz šādu informāciju tam digitālo pakalpojumu koordinatoram, kurš attiecīgajai struktūrai ir piešķīris uzticamā signalizētāja statusu, nodrošinot nepieciešamos paskaidrojumus un pamatojuma dokumentus. Ja ir saņemta informācija no tiešsaistes platformu nodrošinātāja un ja digitālo pakalpojumu koordinatori uzskata, ka ir leģitīmi iemesli sākt izmeklēšanu, uz izmeklēšanas laiku uzticamā signalizētāja statuss tiek apturēts. Minēto izmeklēšanu veic bez nepamatotas kavēšanās.

7. Digitālo pakalpojumu koordinators, kurš ir piešķīris struktūrai uzticamā signalizētāja statusu, anulē minēto statusu, ja, veicot izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas vai pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no trešām personām, tostarp pamatojoties uz informāciju, kuru tiešsaistes platformu nodrošinātājs iesniedzis saskaņā ar 6. punktu, tas konstatē, ka struktūra vairs neatbilst šā panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Pirms statusa anulēšanas digitālo pakalpojumu koordinators sniedz attiecīgajai struktūrai iespēju reaģēt uz tā veiktās izmeklēšanas konstatējumiem un nodomu anulēt struktūrai piešķirto uzticamā signalizētāja statusu.
8. Pēc konsultēšanās ar padomi Komisija vajadzības gadījumā izdod vadlīnijas, lai tiešsaistes platformu nodrošinātājiem un digitālo pakalpojumu koordinatoriem palīdzētu piemērot šā panta 2., 6. un 7. punktu.

23. pants

Pasākumi un aizsardzība pret nepareizu izmantošanu

1. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji uz saprātīgu laikposmu un pēc iepriekšēja brīdinājuma pārtrauc sniegt savus pakalpojumus tiem pakalpojuma saņēmējiem, kuri bieži iesniedz acīmredzami nelikumīgu saturu.
2. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji uz saprātīgu laikposmu un pēc iepriekšēja brīdinājuma pārtrauc izskatīt paziņojumus un sūdzības, ko iesniedz tādas fiziskas personas vai citi subjekti vai sūdzību iesniedzēji, kuri regulāri iesniedz acīmredzami nepamatotus paziņojumus vai sūdzības, izmantojot attiecīgi 16. un 20. pantā minētos paziņošanas un rīcības mehānismus un iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas.

3. Lemjot par apturēšanu, tiešsaistes platformu nodrošinātāji katrā atsevišķā gadījumā laicīgi, rūpīgi un objektīvi novērtē, vai pakalpojuma saņēmējs, fiziska persona, cits subjekts vai sūdzības iesniedzējs veic šā panta 1. un 2. punktā minētās nepareizas izmantošanas darbības, ņemot vērā visus attiecīgos faktus un apstākļus, kas izriet no tiešsaistes platformas nodrošinātājam pieejamās informācijas. Minētie apstākļi ietver vismaz šādu informāciju:
- a) noteiktā laikposmā iesniegto acīmredzami nelikumīgā satura elementu vai acīmredzami nepamatoto paziņojumu vai sūdzību absolūtais skaits;
 - b) to relatīvais īpatsvars attiecībā pret noteiktā laikposmā iesniegto informācijas elementu vai paziņojumu kopskaitu;
 - c) nepareizas izmantošanas smaguma pakāpe, tostarp nelikumīgā satura raksturs, un tās sekas;
 - d) ja to ir iespējams konstatēt — pakalpojuma saņēmēja, fiziskās personas, cita subjekta vai sūdzības iesniedzēja nodoms.

4. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji savos noteikumos skaidri un detalizēti izklāsta savu politiku attiecībā uz 1. un 2. punktā minēto nepareizo izmantošanu, un sniedz piemērus ar faktiem un apstākļiem, kurus tie ņem vērā, novērtējot, vai konkrētā rīcība ir uzskatāma par nepareizu izmantošanu, un pakalpojumu apturēšanas ilgumu.

24. pants

Tiešsaistes platformu nodrošinātāju pārredzamības ziņošanas pienākumi

1. Papildus 15. pantā izklāstītajai informācijai tiešsaistes platformu nodrošinātāji minētajā pantā norādītajos ziņojumos ietver šādu informāciju:
 - a) šīs regulas 21. pantā minētajām ārpustiesas strīdu izšķiršanas iestādēm iesniegto strīdu skaits, to izšķiršanas iznākumi, mediānais laiks, kas nepieciešams strīdu izšķiršanas procedūru pabeigšanai, kā arī to strīdu īpatsvars, attiecībā uz kuriem tiešsaistes platformas nodrošinātājs īstenoja iestādes lēmumus;
 - b) šīs regulas 23. pantā noteiktās pakalpojuma sniegšanas apturēšanas gadījumu skaits, nošķirot apturēšanas gadījumus, kas piemēroti par klaji nelikumīga satura iesniegšanu, klaji nepamatotu paziņojumu iesniegšanu un klaji nepamatotu sūdzību iesniegšanu.

2. Līdz ... [trīs mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] un pēc tam vismaz reizi sešos mēnešos nodrošinātāji publiski pieejamā savas tiešsaistes saskarnes sadaļā par katru tiešsaistes platformu vai tiešsaistes meklētājprogrammu publicē informāciju par aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī Savienībā, kuru aprēķina kā vidējo rādītāju pēdējo sešu mēnešu laikā un saskaņā ar metodiku, kas paredzēta 33. panta 3. punktā minētajos deleģētajos tiesību aktos, ja minētie deleģētie akti ir pieņemti.
3. Tiešsaistes platformu vai tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji pēc iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatora un Komisijas pieprasījuma un bez nepamatotas kavēšanās sniedz tiem 2. punktā minēto informāciju, ko līdz pieprasījuma iesniegšanas brīdim atjaunina. Digitālo pakalpojumu koordinators vai Komisija var pieprasīt tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam sniegt papildu informāciju par minētajā punktā minēto aprēķinu, tostarp paskaidrojumus un pamatojumu par izmantotajiem datiem. Minētajā informācijā neiekļauj personas datus.
4. Ja, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators ir pamats uzskatīt, ka tiešsaistes platformu vai tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājs sasniedz 33. panta 1. punktā noteikto sliekšni attiecībā uz Savienībā esošo aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī, tas par to informē Komisiju.

5. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji bez nepamatotas kavēšanās iesniedz Komisijai lēmumus un 17. panta 1. punktā minētos pamatojumus iekļaušanai publiski piekļūstamā mašīnlasāmā datubāzē, kuru pārvalda Komisija. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji nodrošina, ka iesniegtajā informācijā nav personas datu.
6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu veidnes attiecībā uz šā panta 1. punktā noteikto ziņojumu formu, saturu un citu informāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 88. pantā.

25. pants

Tiešsaistes saskarnes dizains un organizācija

1. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji neizstrādā, neorganizē un neekspluatē savas tiešsaistes saskarnes tādā veidā, kas maldina vai manipulē to pakalpojuma saņēmējus, vai tādā veidā, kas kā citādi būtiski kropļo vai vājina pakalpojumu saņēmēju spēju pieņemt brīvus un informētus lēmumus.
2. Šā panta 1. punktā minēto aizliegumu nepiemēro praksēm, uz ko attiecas Direktīva 2005/29/EK vai Regula (ES) 2016/679.

3. Komisija var izdot vadlīnijas par to, kā piemērot 1. punktu konkrētām praksēm, jo īpaši:
 - a) vizuāli vairāk izcelt kādu no variantiem, kad pakalpojuma saņēmējam prasa izvēlēties;
 - b) atkārtoti prasīt pakalpojuma saņēmējam izdarīt izvēli, ja minētā izvēle jau ir izdarīta, jo īpaši — izmantojot uznirstošās izvēlnes, kas traucē lietotājam;
 - c) padarīt atteikšanos no pakalpojuma sarežģītāku nekā pieteikšanos uz to.

26. pants

Reklāma tiešsaistes platformās

1. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji, kuri rāda reklāmu savās tiešsaistes saskarnēs, nodrošina, ka pakalpojuma saņēmēji var skaidri, uzskatāmi, nepārprotami un reāllaikā attiecībā uz katru konkrēto reklāmu, kas tiek parādīta katram atsevišķam saņēmējam, identificēt:
 - a) ka rādītā informācija ir reklāma, tostarp ar labi redzamiem marķējumiem, kurus varētu standartizēt saskaņā ar 44. pantu;

- b) fizisko vai juridisko personu, kuras vārdā reklāma tiek rādīta;
- c) fizisko vai juridisko personu, kas finansē reklāmu, ja minētā persona nav tā pati, kas minēta b) apakšpunktā;
- d) jēgpilnu informāciju, kas ir tieši un viegli piekļūstama no reklāmas, par galvenajiem parametriem, kas izmantoti, lai noteiktu to saņēmēju, kam tiek rādīta reklāma, un attiecīgā gadījumā, kā minētos parametrus var mainīt.

2. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji nodrošina pakalpojuma saņēmējiem funkciju, kas dod iespēju deklarēt, vai to sniegtais saturs ir komercziņojumi vai tos ietver.

Ja pakalpojuma saņēmējs saskaņā ar šo punktu iesniedz deklarāciju, tiešsaistes platformas nodrošinātājs nodrošina, ka citi pakalpojuma saņēmēji var skaidri, nepārprotami un reāllaikā — tostarp ar labi redzamiem marķējumiem, kurus varētu standartizēt saskaņā ar 44. pantu, — identificēt, ka pakalpojuma saņēmēja sniegtais saturs ir komercziņojumi vai tos ietver, kā aprakstīts minētajā pakalpojuma saņēmēja deklarācijā.

3. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji pakalpojuma saņēmējiem nerāda reklāmu, kuras pamatā ir profilēšana, kā definēts Regulas (ES) 2016/679 4. panta 4. punktā, kas izmanto īpašas Regulas (ES) 2016/679 9. panta 1. punktā minētās personu datu kategorijas.

27. pants

Ieteikumu sistēmas pārredzamība

1. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji, kuri izmanto ieteikumu sistēmas, vienkāršā un saprotamā valodā savos noteikumos nosaka galvenos ieteikumu sistēmās izmantotos parametrus, kā arī pakalpojuma saņēmēju iespējas modificēt vai ietekmēt minētos galvenos parametrus.
2. Šā panta 1. punktā minētajos galvenajos parametros paskaidro, kāpēc pakalpojuma saņēmējam tiek ieteikta konkrēta informācija. Tajos iekļauj vismaz:
 - a) kritērijus, kas pakalpojuma saņēmējam piedāvātās informācijas noteikšanā ir visbūtiskākie;
 - b) minēto parametru relatīvā svarīguma pamatus.
3. Ja attiecībā uz ieteikumu sistēmām, kas nosaka pakalpojuma saņēmējiem rādītās informācijas relatīvo secību, ir pieejamas vairākas iespējas saskaņā ar 1. punktu, tiešsaistes platformu nodrošinātāji nodrošina piekļuvi arī funkcijai, kas pakalpojuma saņēmējam dod iespēju jebkurā laikā izvēlēties un modificēt vēlamu iespēju. Minētā funkcija ir tieši un viegli piekļūstama no konkrētās tiešsaistes platformas tiešsaistes saskarnes sadaļas, kurā informācijai tiek piešķirta prioritāte.

28. pants

Nepilngadīgo aizsardzība tiešsaistē

1. Nepilngadīgajiem piekļūstamu tiešsaistes platformu nodrošinātāji ievieš pienācīgus un samērīgus pasākumus, lai savā pakalpojumā nodrošinātu augstu nepilngadīgo privātuma un drošības līmeni.
2. Tiešsaistes platformas nodrošinātāji savā saskarnē nerāda reklāmu, kuras pamatā ir profilēšana, kā definēts Regulas (ES) 2016/679 4. panta 4. punktā, kas izmanto pakalpojuma saņēmēja personas datus, ja tie ar pietiekamu pārliecību zina, ka pakalpojuma saņēmējs ir nepilngadīgs.
3. Šajā pantā noteikto pienākumu pildīšana neuzliek tiešsaistes platformu nodrošinātājiem pienākumu apstrādāt papildu personas datus, lai novērtētu, vai pakalpojuma saņēmējs ir nepilngadīgs.
4. Pēc konsultēšanās ar padomi Komisija var izdot vadlīnijas, lai palīdzētu tiešsaistes platformu nodrošinātājiem piemērot 1. punktu.

4. IEDAĻA

PAPILDU NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI TIEŠSAISTES PLATFORMU NODROŠINĀTĀJIEM, KAS ĻAUJ PATĒRĒTĀJIEM NOSLĒGT DISTANCES LĪGUMUS AR TIRGOTĀJIEM

29. pants

Izņēmums mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem

1. Šo iedaļu nepiemēro tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem un kas kvalificējami kā mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi, kā definēts Ieteikumā 2003/361/EK.

Šo iedaļu nepiemēro tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem un kas iepriekš bijuši kvalificējami maza uzņēmuma vai mikrouzņēmuma statusam, kā definēts Ieteikumā 2003/361/EK, 12 mēnešus pēc minētā statusa zaudēšanas saskaņā ar minētā ieteikuma 4. panta 2. punktu, ja vien tie nav ļoti lielas tiešsaistes platformas saskaņā ar 33. pantu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, šo iedaļu piemēro tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem un kas saskaņā ar 33. pantu ir noteikti kā ļoti lielas tiešsaistes platformas, neatkarīgi no tā, vai tie ir kvalificējami kā mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi.

30. pants

Tirgotāju izsekojamība

1. Tiešsaistes platformas, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nodrošina, ka tirgotāji var izmantot minētās tiešsaistes platformas tikai tam, lai popularizētu vēstījumus par produktiem un pakalpojumiem vai piedāvātu tos patērētājiem Savienībā, ja pirms to pakalpojumu izmantošanas minētajiem nolūkiem ir ieguvuši šādu informāciju, ja tā ir piemērojama tirgotājam:
 - a) tirgotāja vārds, uzvārds / nosaukums, adrese, tālruņa numurs un e-pasta adrese;
 - b) tirgotāja identifikācijas dokumenta kopija vai jebkurš cits elektronisks dokuments saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 910/2014¹ 3. pantā sniegto definīciju;
 - c) tirgotāja maksājumu konta informācija;
 - d) ja tirgotājs ir reģistrēts komercreģistrā vai tamlīdzīgā publiskā reģistrā — komercreģistrs, kurā tirgotājs reģistrēts, un tā reģistrācijas numurs vai līdzvērtīgi šajā reģistrā iekļautie identifikācijas līdzekļi;
 - e) tirgotāja pašsertifikācija, kas ietver apņemšanos piedāvāt tikai tādus produktus vai pakalpojumus, kuri atbilst piemērojamām Savienības tiesību aktu normām.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

2. Kad tiešsaistes platformas nodrošinātājs saņēmis 1. punktā minēto informāciju un pirms tas ļauj tirgotājam izmantot savus pakalpojumus, tiešsaistes platformas nodrošinātājs, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, izmantojot jebkuru tādu brīvi pieejamu oficiālu tiešsaistes datubāzi vai saskarni, kuru dara pieejamu dalībvalstis vai Savienība, vai pieprasot tirgotājam sniegt uzticamu avotu izdotus pamatojuma dokumentus, dara visu iespējamo, lai novērtētu, vai 1. punkta a)–e) apakšpunktā minētā informācija ir uzticama un pilnīga. Šīs regulas nolūkos tirgotāji ir atbildīgi par sniegtās informācijas pareizību.

Attiecībā uz tirgotājiem, kas 1. punktā minētajos nolūkos ... [šīs regulas piemērošanas sākuma diena] jau izmanto tiešsaistes platformu nodrošinātāju, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, pakalpojumus, nodrošinātāji dara visu iespējamo, lai minēto informāciju no attiecīgajiem tirgotājiem iegūtu 12 mēnešu laikā. Ja attiecīgie tirgotāji nesniedz informāciju minētajā termiņā, tiešsaistes platformu nodrošinātāji aptur savu pakalpojumu sniegšanu minētajiem tirgotājiem līdz brīdim, kad tie ir iesnieguši visu informāciju.

3. Ja tiešsaistes platformas nodrošinātājs, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, iegūst pietiekamas norādes vai tam ir pamats uzskatīt, ka kāds 1. punktā minētais informācijas elements, kas iegūts no attiecīgā tirgotāja, ir neprecīzs, nepilnīgs vai nav atjaunināts, minētais nodrošinātājs pieprasa tirgotājam izlabot situāciju bez kavēšanās vai Savienības vai valstu tiesību aktos noteiktajā laikposmā.

Ja tirgotājs neizlabo vai nepapildina šo informāciju, tiešsaistes platformu nodrošinātājs, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, ātri pārtrauc sniegt attiecīgajam tirgotājam pakalpojumu attiecībā uz produktu vai pakalpojumu piedāvāšanu patērētājiem, kas atrodas Savienībā, līdz pieprasījuma pilnīgai izpildei.

4. Neskarot Regulas (ES) 2019/1150 4. pantu, ja tiešsaistes platformu nodrošinātājs, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, atsakās atļaut tirgotājam izmantot savu pakalpojumu saskaņā ar 1. punktu vai aptur sava pakalpojuma sniegšanu saskaņā ar šā panta 3. punktu, attiecīgajam tirgotājam ir tiesības iesniegt sūdzību, kā paredzēts šīs regulas 20. un 21. pantā.
5. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, drošā veidā uzglabā informāciju, kas iegūta saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, sešus mēnešu laikposmā pēc līgumattiecību izbeigšanas ar attiecīgo tirgotāju. Pēc tam tie minēto informāciju izdzēš.
6. Neskarot šā panta 2. punktu, tiešsaistes platformu nodrošinātājs, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, minēto informāciju izpauž trešām personām tikai tad, ja to prasa piemērojamie tiesību akti, tostarp 10. pantā minētie rīkojumi un dalībvalstu kompetento iestāžu vai Komisijas izdoti rīkojumi ar mērķi izpildīt šajā regulā noteiktos uzdevumus.

7. Tiešsaistes platformu nodrošinātājs, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, dara pieejamu 1. punkta a), d) un e) apakšpunktā minēto informāciju savā tiešsaistes platformā pakalpojuma saņēmējiem skaidrā, viegli piekļūstamā un saprotamā veidā. Minētā informācija ir piekļūstama vismaz tiešsaistes platformas tiešsaistes saskarnē, kur norādīta informācija par produktu vai pakalpojumu.

31. pants

Integrēta atbilstība

1. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nodrošina to, ka to tiešsaistes saskarne ir izstrādāta un organizēta tādā veidā, kas tirgotājiem dod iespēju pirms līguma noslēgšanas izpildīt savus pienākumus attiecībā uz piemērojamajos Savienības tiesību aktos noteikto informāciju, atbilstību un informāciju par produkta drošumu.

Jo īpaši attiecīgais nodrošinātājs nodrošina, ka tā tiešsaistes saskarne tirgotājiem dod iespēju sniegt informāciju par uzņēmēja nosaukumu, adresi, tālruna numuru un e-pasta adresi, kā definēts Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 13. punktā un citos Savienības tiesību aktos.

2. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nodrošina to, ka to tiešsaistes saskarne ir izstrādāta un organizēta tādā veidā, lai tirgotāji varētu sniegt vismaz sekojošo:
 - a) informāciju, kas vajadzīga, lai skaidri un nepārprotami identificētu produktus vai pakalpojumus, kurus, izmantojot nodrošinātāju pakalpojumus, tie reklamē vai piedāvā patērētājiem, kas atrodas Savienībā;

- b) jebkādu zīmi, kas identificē tirgotāju, piemēram, preču zīmi, simbolu vai logotipu; un
 - c) attiecīgā gadījumā informāciju par marķēšanu un apzīmēšanu saskaņā ar piemērojamo Savienības tiesību aktu noteikumiem par produktu drošumu un atbilstību.
3. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, dara visu iespējamo, lai novērtētu, vai šādi tirgotāji ir snieguši 1. un 2. punktā minēto informāciju, pirms tiem atļauj piedāvāt to produktus vai pakalpojumus minētajās platformās. Pēc tam, kad tirgotājam atļauts piedāvāt produktus vai pakalpojumus nodrošinātāja tiešsaistes platformā, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nodrošinātājs veic saprātīgus pasākumus, lai pēc nejaušības principa pārbaudītu kādā oficiālā, brīvi pieejamā un mašīnlasāmā tiešsaistes datubāzē vai tiešsaistes saskarnē, vai piedāvātie produkti vai pakalpojumi nav identificēti kā nelikumīgi.

32. pants

Tiesības uz informāciju

1. Ja tiešsaistes platformas nodrošinātājs, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, neatkarīgi no izmantotajiem līdzekļiem uzzina, ka tirgotājs, izmantojot tā pakalpojumus, ir piedāvājis nelikumīgu produktu vai pakalpojumu patērētājiem, kuri atrodas Savienībā, minētais nodrošinātājs, ciktāl tam ir to kontaktinformācija, informē patērētājus, kuri, izmantojot tā pakalpojumus, ir iegādājušies nelikumīgo produktu vai pakalpojumu, par:
 - a) to, ka produkts vai pakalpojums ir nelikumīgs;
 - b) tirgotāja identitāti; un
 - c) visiem attiecīgajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

Pirmajā daļā noteiktie pienākumi attiecas tikai uz nelikumīgu produktu vai pakalpojumu iegādi sešu mēnešu laikā pirms brīža, kad nodrošinātājs uzzinājis par nelikumību.

2. Ja 1. punktā minētajā situācijā tiešsaistes platformas nodrošinātājam, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nav visu attiecīgo patērētāju kontaktinformācijas, minētais nodrošinātājs savā tiešsaistes saskarnē publisko viegli piekļūstamu informāciju par nelikumīgo produktu vai pakalpojumu, tirgotāja identitāti un visiem attiecīgajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

5. IEDAĻA

ĻOTI LIELU TIEŠSAISTES PLATFORMU UN ĻOTI LIELU TIEŠSAISTES MEKLĒTĀJPROGRAMMU NODROŠINĀTĀJU PAPILDU PIENĀKUMI SISTĒMISKOS RISKU PĀRVALDĪŠANAI

33. pants

Ļoti lielas tiešsaistes platformas un ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas

1. Šo iedaļu piemēro tiešsaistes platformām un tiešsaistes meklētājprogrammām, kuru Savienībā esošo aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējais skaits mēnesī ir vienāds ar 45 miljoniem vai ir lielāks par to un kuras saskaņā ar 4. punktu ir noteiktas kā ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas.
2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 87. pantu, lai koriģētu 1. punktā minēto Savienībā esošo aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī, ja Savienības iedzīvotāju skaits palielinās vai samazinās par 5 % attiecībā pret tās iedzīvotāju skaitu 2020. gadā vai pēc korekciju ieviešanas ar deleģēto aktu pret tās iedzīvotāju skaitu tajā gadā, kurā pieņemts nesenākais deleģētais akts. Šādā gadījumā tā koriģē minēto skaitli tā, lai tas atbilstu 10 % no Savienības iedzīvotāju skaita tajā gadā, kurā tā pieņem deleģēto aktu, izsakot minēto skaitli miljonos un noapaļojot to uz augšu vai uz leju.

3. Komisija pēc konsultēšanās ar padomi var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 87. pantu, lai papildinātu šīs regulas noteikumus, nosakot metodiku, ko var izmantot, lai šā panta 1. punkta un 24. panta 2. punkta vajadzībām aprēķinātu Savienībā esošo aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī, nodrošinot, ka šāda metodika pienācīgi ņem vērā tirgus un tehnoloģiju attīstību.
4. Komisija pēc konsultēšanās ar iedibinājuma dalībvalsti vai ņemot vērā informāciju, ko iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators sniedzis saskaņā ar 24. panta 4. punktu, pieņem lēmumu, ar kuru tiešsaistes platformu vai tiešsaistes meklētājprogrammu, kuras vidējais aktīvo pakalpojuma saņēmēju skaits mēnesī ir vienāds ar šā panta 1. punktā minēto skaitu vai lielāks par to, nosaka par ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu šīs regulas nolūkos. Komisija savu lēmumu pieņem, balstoties uz datiem, ko tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs paziņojis saskaņā ar 24. panta 2. punktu, vai informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar 24. panta 3. punktu, vai jebkādu citu Komisijai pieejamu informāciju.

Tas, ka tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs neievēro 24. panta 2. punktu vai neizpilda iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators vai Komisijas pieprasījumu saskaņā ar 24. panta 3. punktu, neliedz Komisijai noteikt šo nodrošinātāju par ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāju saskaņā ar šo punktu.

Ja Komisija savu lēmumu balsta uz citu informāciju, kas tai pieejama saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, vai uz papildu informāciju, kura pieprasīta saskaņā ar 24. panta 3. punktu, Komisija dod iespēju attiecīgajam tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam 10 darbdienās iesniegt savu viedokli par Komisijas sākotnējo ieceri noteikt tiešsaistes platformu vai tiešsaistes meklētājprogrammu attiecīgi par ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu. Komisija pienācīgi ņem vērā attiecīgā nodrošinātāja iesniegto viedokli.

Attiecīgā tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja nespēja iesniegt viedokli saskaņā ar šā punkta trešo daļu neliedz Komisijai minēto tiešsaistes platformu vai minēto tiešsaistes meklētājprogrammu noteikt attiecīgi par ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu, balstoties uz citu tai pieejamu informāciju.

5. Komisija ļoti lielas tiešsaistes platformas statusu atceļ, ja viena gada laikā tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas vidējais aktīvo pakalpojuma saņēmēju skaits mēnesī nav vienāds ar 1. punktā minēto skaitu vai lielāks par to.

6. Komisija bez liekas kavēšanās savus lēmumus saskaņā ar 4. un 5. punktu paziņo attiecīgajam tiešsaistes platformas vai tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam, padomei un iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram.

Komisija nodrošina, ka noteikto ļoti lielo tiešsaistes platformu un ļoti lielo tiešsaistes meklētājprogrammu saraksts tiek publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un minēto sarakstu atjaunina. Šajā iedaļā noteiktie pienākumus piemēro attiecīgajām ļoti lielajām tiešsaistes platformām un ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām vai to piemērošana tām tiek izbeigta, sākot ar četriem mēnešiem pēc attiecīgā nodrošinātāja informēšanas saskaņā ar šā punkta pirmo daļu.

34. pants

Riska novērtēšana

1. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji rūpīgi apzina, analizē un novērtē visus sistēmiskos riskus Savienībā, kas izriet no to pakalpojumu un to attiecīgo sistēmu konstrukcijas vai darbības, tostarp algoritmiskās sistēmas, vai no to pakalpojumu izmantošanas.

Tie veic riska novērtējumus no 33. panta 6. punkta otrajā daļā noteiktā piemērošanas sākuma datuma un pēc tam vismaz reizi gadā un jebkurā gadījumā pirms tādu funkciju izvēršanas, kurām varētu būt kritiska ietekme uz riskiem, kas apzināti saskaņā ar šo pantu. Risku novērtējums ir vērsts uz to pakalpojumiem un ir samērīgs ar sistēmiskajiem riskiem, ņemot vērā to smagumu un varbūtību, un tas ietver šādus sistēmiskos riskus:

- a) nelikumīga satura izplatīšana ar to pakalpojumiem;
- b) jebkāda faktiskā vai paredzama negatīva ietekme uz pamattiesību īstenošanu, jo īpaši pamattiesību uz Hartas 1. pantā noteikto cilvēka cieņu, Hartas 7. pantā noteikto privātās un ģimenes dzīves respektēšanu, Hartas 8. pantā noteikto personas datu aizsardzību, Hartas 11. pantā noteikto vārda un informācijas brīvību, tostarp mediju brīvību un plurālismu, un Hartas 21. pantā noteikto diskriminēšanas aizliegumu, Hartas 24. pantā noteiktajām bērna tiesībām un Hartas 38. pantā noteikto augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzību;
- c) jebkāda faktiskā vai paredzama negatīva ietekme uz pilsonisko diskursu, vēlēšanu procesiem un sabiedrisko drošību;

d) jebkāda faktiskā vai paredzama negatīva ietekme attiecībā uz dzimumbalstītu vardarbību, sabiedrības veselības aizsardzību un nepilngadīgajiem un nopietna negatīva ietekme uz personas fizisko un garīgo labbūtību.

2. Veicot riska novērtēšanu, ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji jo īpaši ņem vērā to, vai un kā kādu no 1. punktā minētajiem sistēmiskajiem riskiem ietekmē šādi faktori:

- a) ieteikumu sistēmu un jebkuras citas relevantas algoritmiskās sistēmas dizains;
- b) to satura moderācijas sistēmas;
- c) piemērojamie noteikumi un to izpildes panākšana;
- d) reklāmas atlases un rādīšanas sistēmas;
- e) ar datiem saistītās nodrošinātāja prakses.

Novērtējumos analizē arī to, vai un kā riskus saskaņā ar 1. punktu ietekmē tīša manipulācija ar to pakalpojumu, tostarp pakalpojuma neautentiska izmantošana vai automatizēta izmantošana, kā arī nelikumīga satura un to noteikumiem neatbilstošas informācijas pastiprināšana un potenciāli ātra izplatīšana plašā mērogā.

Novērtējumā ņem vērā īpašus reģionālus vai lingvistiskus aspektus, tostarp tad, ja tie ir specifiski dalībvalstij.

3. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji riska novērtējumu apliecinošos dokumentus glabā vismaz trīs gadus pēc riska novērtējumu veikšanas un pēc pieprasījuma nosūta tos Komisijai un iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram.

35. pants

Riska mazināšana

1. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji ievieš saprātīgus, samērīgus un iedarbīgus riska mazināšanas pasākumus, kas pielāgoti saskaņā ar 34. pantu apzinātajiem konkrētajiem sistēmiskajiem riskiem, īpašu uzmanību pievēršot šādu pasākumu ietekmei uz pamattiesībām. Attiecīgā gadījumā tie var ietvert šādus pasākumus:
 - a) pakalpojumu konstrukcijas, iezīmju vai funkciju, tostarp tiešsaistes saskarņu, pielāgošana;
 - b) noteikumu un to izpildes panākšanas pielāgošana;
 - c) satura moderācijas procesu pielāgošana, tostarp tādu paziņojumu izskatīšanas ātrumu un kvalitāti, kuri saistīti ar konkrētiem nelikumīga satura veidiem, un — attiecīgā gadījumā —paziņotā satura ātru izņemšanu vai piekļuves liegšanu tam, jo īpaši nelikumīgas naida runas vai kibervardarbības gadījumā, kā arī jebkuru lēmumu pieņemšanas procesu un satura moderācijai paredzētu resursu pielāgošana;

- d) algoritmisko sistēmu, tostarp ieteikumu sistēmu, testēšana un pielāgošana;
- e) reklāmas sistēmu pielāgošana un tādu mērķorientētu pasākumu pieņemšana, kas vērsti uz reklāmas rādīšanas ierobežošanu vai pielāgošanu saistībā ar to sniegto pakalpojumu;
- f) iekšējo procesu, resursu, testēšanas, dokumentēšanas vai savu darbību uzraudzības pastiprināšana, it īpaši attiecībā uz sistēmisko risku atklāšanu;
- g) ar uzticamajiem signalizētājiem veidojamās sadarbības sākšana vai koriģēšana saskaņā ar šīs regulas 22. pantu un ārpusstiesas strīdu izšķiršanas lēmumu īstenošana saskaņā ar 21. pantu;
- h) ar citiem tiešsaistes platformu vai tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem veidojamās sadarbības uzsākšana vai koriģēšana ar attiecīgi 45. un 48. pantā minētajiem rīcības kodeksiem un krīzes protokoliem;
- i) izpratnes veicināšanas pasākumu veikšana un to tiešsaistes saskarņu pielāgošana, lai pakalpojumu saņēmējiem dotu vairāk informācijas;

- j) mērķorientētu pasākumu veikšana nolūkā aizsargāt bērna tiesības, tostarp vecuma pārbaudes un vecākvadības rīkus un tādus rīkus, kuru mērķis ir palīdzēt nepilngadīgajiem ziņot par vardarbību vai saņemt atbalstu, ja nepieciešams;
- k) nodrošināšana, ka informācijas elements neatkarīgi no tā, vai tas ir ģenerēts vai manipulēts attēls, audio vai video saturs, kas ticami atgādina reālas personas, priekšmetus, vietas vai citus subjektus vai notikumus un lietotājam maldinoši šķiet autentisks vai paties, tiešsaistes saskarnēs ir atšķirams ar labi redzamu marķējumu, un turklāt tādas viegli lietojamas funkcijas nodrošināšana, kas pakalpojuma saņēmējiem ļauj norādīt šādu informāciju.

2. Padome sadarbībā ar Komisiju reizi gadā publicē visaptverošus ziņojumus. Ziņojumos ietver šādu informāciju:

- a) tādu nozīmīgāko un visbiežāk konstatēto sistēmisko risku apzināšanu un novērtēšanu, par kuriem ziņo ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji vai kuri apzināti, izmantojot citus informācijas avotus, jo īpaši tos, kas sniegti saskaņā ar 39., 40. un 42. pantu;

- b) tāda paraugprakse ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem, kas mazina apzinātos sistēmiskos riskus.

Minētajos ziņojumos sistēmiskos riskus attiecīgi norāda pa dalībvalstīm, kurās tie radušies, un par Savienību kopumā.

- 3. Komisija sadarbībā ar digitālo pakalpojumu koordinatoriem var izdot vadlīnijas par šā panta 1. punkta piemērošanu attiecībā uz konkrētiem riskiem, it īpaši, lai piedāvātu paraugpraksi un ieteicamos iespējamus pasākumus, pienācīgi ņemot vērā pasākumu iespējamo ietekmi uz Hartā noteiktajām visu iesaistīto personu pamattiesībām. Gatavojot šādas vadlīnijas, Komisija rīko sabiedrisko apspriešanu.

36. pants

Mehānisms reaģēšanai krīzes situācijā

- 1. Krīzes gadījumā Komisija, rīkojoties pēc padomes ieteikuma, var pieņemt lēmumu, kurā prasīts, lai viens vai vairāki ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji veic vienu vai vairākas no šādām darbībām:
 - a) novērtē, vai un, ja jā, cik lielā mērā un kā to pakalpojumu darbība un izmantošana būtiski veicina nopietnu apdraudējumu, kas minēts 2. punktā, vai var to būtiski veicināt;

- b) apzina un piemēro konkrētus, iedarbīgus un samērīgus pasākumus, piemēram, tos, kas paredzēti 35. panta 1. punktā vai 48. panta 2. punktā, lai nepieļautu, izbeigtu vai ierobežotu jebkādu šādu nopietna drauda veicināšanu, kura apzināta saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu;
- c) līdz noteiktai dienai vai regulāri, kā norādīts lēmumā, ziņo Komisijai par a) apakšpunktā minētajiem novērtējumiem, par saskaņā ar b) apakšpunktu veikto konkrēto pasākumu precīzu saturu, īstenošanu un kvalitatīvo un kvantitatīvo ietekmi un par visiem citiem jautājumiem, kas saistīti ar minētajiem novērtējumiem vai minētajiem pasākumiem, kā norādīts lēmumā.

Apzinot un piemērojot pasākumus saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu, pakalpojumu sniedzējs vai sniedzēji pienācīgi ņem vērā 2. punktā minētā nopietnā apdraudējuma smagumu, pasākumu steidzamību un faktisko vai potenciālo ietekmi uz visu iesaistīto personu tiesībām un leģitīmajām interesēm, tostarp pasākumu iespējamo neatbilstību Hartā paredzētajām pamattiesībām.

- 2. Šā panta nolūkā uzskata, ka krīze ir tad, ja ārkārtēji apstākļi rada nopietnu apdraudējumu sabiedrības drošībai vai sabiedrības veselībai Savienībā vai ievērojamā tās daļā.

3. Kad Komisija pieņem 1. punktā minēto lēmumu, tā nodrošina, ka ir izpildītas visas šādas prasības:
- a) lēmuma prasītās darbības ir patiešām nepieciešamas, pamatotas un samērīgas, jo īpaši ņemot vērā 2. punktā minētā nopietnā apdraudējuma smagumu, pasākumu steidzamību un faktisko vai potenciālo ietekmi uz visu iesaistīto personu tiesībām un leģitīmajām interesēm, tostarp pasākumu iespējamo neatbilstību Hartā paredzētajām pamattiesībām;
 - b) lēmumā ir norādīts saprātīgs laikposms, kurā jāveic 1. punkta b) apakšpunktā minētie konkrētie pasākumi, jo īpaši ņemot vērā minēto pasākumu steidzamību un laiku, kas vajadzīgs to sagatavošanai un īstenošanai;
 - c) lēmumā prasītās darbības ir ierobežotas uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus.
4. Pēc tam, kad Komisija pieņēmusi 1. punktā minēto lēmumu, tā bez nepamatotas kavēšanās veic šādas darbības:
- a) paziņo lēmumu pakalpojumu sniedzējam vai sniedzējiem, kam tas ir adresēts;

- b) dara lēmumu publiski pieejamu; un
 - c) informē par lēmumu padomi, aicina to iesniegt savu viedokli par lēmumu un pastāvīgi informē to par jebkādām turpmākām norisēm, kas ar lēmumu saistītas.
5. Saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu un 7. punkta otro daļu veicamo konkrēto pasākumu izvēle paliek tā pakalpojumu sniedzēja vai sniedzēju ziņā, kam adresēts Komisijas lēmums.
6. Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma var iesaistīties dialogā ar pakalpojumu sniedzēju, lai noteiktu, vai, ņemot vērā pakalpojuma sniedzēja konkrētos apstākļus, plānotie vai īstenotie pasākumi, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, ir rezultatīvi un samērīgi izvirzīto mērķu sasniegšanā. Jo īpaši Komisija nodrošina, ka pasākumi, ko pakalpojumu sniedzējs veic saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, atbilst 3. punkta a) un c) apakšpunktā minētajām prasībām.
7. Komisija uzrauga, kā tiek piemēroti konkrētie pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punktā minēto lēmumu, pamatojoties uz minētā punkta c) apakšpunktā minētajiem ziņojumiem un jebkādu citu attiecīgu informāciju, tostarp informāciju, ko tā var pieprasīt saskaņā ar 40. vai 67. pantu, ņemot vērā krīzes attīstību. Komisija regulāri — vismaz reizi mēnesī — par šo uzraudzību ziņo padomei.

Ja Komisija uzskata, ka saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu plānotie vai īstenotie konkrētie pasākumi nav iedarbīgi vai samērīgi, tā ar lēmumu, kas pieņemts pēc apspriešanās ar padomi, var pieņemt lēmumu pieprasīt pakalpojumu sniedzējam pārskatīt minēto konkrēto pasākumu apzināšanu vai piemērošanu.

8. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā krīzes attīstību, Komisija, rīkojoties pēc padomes ieteikuma, var grozīt 1. punktā vai 7. punkta otrajā daļā minēto lēmumu:
- a) atceļot lēmumu un attiecīgā gadījumā pieprasot ļoti lielai tiešsaistes platformai vai ļoti lielai tiešsaistes meklētājprogrammai izbeigt piemērot pasākumus, kas apzināti un īstenoti saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu vai 7. punkta otro daļu, jo īpaši tad, ja šādu pasākumu pamatojums vairs nepastāv;
 - b) pagarinot 3. punkta c) apakšpunktā minēto laikposmu par laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus;
 - c) ņemot vērā pasākumu piemērošanā gūto pieredzi, jo īpaši pasākumu iespējamo neatbilstību Hartā nostiprinātajām pamattiesībām.

9. Šā panta 1.–6. punkta prasības piemēro šajā pantā minētajam lēmumam un tā grozījumiem.
10. Komisija maksimāli ņem vērā padomes ieteikumu, kas izdots saskaņā ar šo pantu.
11. Komisija katru gadu pēc lēmumu pieņemšanas saskaņā ar šo pantu un jebkurā gadījumā trīs mēnešus pēc krīzes beigām ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par saskaņā ar minētajiem lēmumiem pieņemto konkrēto pasākumu piemērošanu.

37. pants

Neatkarīga revīzija

1. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem par to līdzekļiem vismaz vienu reizi gadā veic neatkarīgu revīziju, lai novērtētu atbilstību šādiem nosacījumiem:
 - a) šīs regulas III nodaļā izklāstītie pienākumi;
 - b) visas apņemšanās, kuras tie ir uzņēmušies saskaņā ar 45. un 46. pantā minētajiem rīcības kodeksiem un 48. pantā minētajiem krīzes protokoliem.

2. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji organizācijām, kas veic revīzijas saskaņā ar šo pantu, piedāvā sadarbību un palīdzību, kas nepieciešama, lai tās varētu rezultatīvi, efektīvi un laikus veikt minētās revīzijas, cita starpā nodrošinot tām piekļuvi visiem attiecīgajiem datiem un telpām un atbildot uz mutiskiem vai rakstiskiem jautājumiem. Tie atturas kavēt, nepienācīgi ietekmēt vai apdraudēt revīzijas veikšanu.

Šādas revīzijas nodrošina adekvātu konfidencialitātes līmeni un dienesta noslēpumu attiecībā uz informāciju, kas revīzijas kontekstā, tostarp pēc tās beigām, iegūta no ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem un trešām personām. Tomēr minētās prasības ievērošana nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt revīziju veikšanu un citus šīs regulas noteikumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz pārredzamību, uzraudzību un izpildes panākšanu. Ja tas nepieciešams 42. panta 4. punktā minētās pārredzamības ziņojumu sniegšanas vajadzībām, revīzijas ziņojumam un revīzijas īstenošanas ziņojumam, kas minēti šā panta 4. un 6. punktā, pievieno versijas, kurās nav informācijas, ko varētu pamatoti uzskatīt par konfidenciālu.

3. Revīziju, kas paredzēta šā panta 1. punktā, veic organizācijas, kuras ir:
- a) neatkarīgas no attiecīgo ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāja un ar to saistītām juridiskām personām un kurām nav interešu konfliktu ar tiem; jo īpaši:
 - i) 12 mēnešus pirms revīzijas sākuma ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam un ar minēto nodrošinātāju saistītai jebkurai juridiskai personai nav sniegušas ar revīziju nesaistītus pakalpojumus, kuri attiecas uz revidētajiem jautājumiem, un ir apņēmušās tām šādus pakalpojumus nesniegt 12 mēnešus pēc revīzijas pabeigšanas;
 - ii) nav sniegušas revīzijas pakalpojumus saskaņā ar šo pantu attiecīgajam ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam un ar minēto nodrošinātāju saistītai jebkurai juridiskai personai laikposmā, kas ilgāks par 10 secīgiem gadiem;
 - iii) neveic revīziju par maksu, kas ir atkarīga no revīzijas rezultāta;
 - b) pierādījušas savas specializētās zināšanas riska pārvaldības jomā, kā arī tehnisko kompetenci un spējas;
 - c) pierādījušas savu objektivitātes un profesionālās ētikas līmeni, pamatojoties uz prakses kodeksu un atbilstīgo standartu ievērošanu.

4. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji nodrošina, ka organizācijas, kuras veic revīziju, sagatavo revīzijas ziņojumu par katru veikto revīziju. Minēto ziņojumu pamato rakstveidā, un tas ietver vismaz šādu informāciju:
- a) revīzijai pakļautā ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja nosaukums, adrese un kontaktpunkts un aplūkotais laika periods;
 - b) revīziju veicošās organizācijas vai organizāciju nosaukums un adrese;
 - c) interešu deklarācija;
 - d) konkrēto revidēto elementu apraksts un izmantotā metodika;
 - e) galveno revīzijas konstatējumu apraksts un kopsavilkums;
 - f) to trešo pušu apraksts, ar kurām revīzijas ietvaros notikusi apspriešanās;
 - g) revīzijas atzinums par to, vai revidētais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs ir ievērojis savus pienākumus un šā panta 1. punktā noteiktās apņemšanās, proti, “pozitīvs”, “pozitīvs ar iebildēm” vai “negatīvs”;
 - h) ja revīzijas atzinums nav “pozitīvs”, darbības ieteikumi par konkrētiem pasākumiem atbilstības panākšanai un ieteicamais atbilstības panākšanas termiņš.

5. Ja organizācija, kas veica revīziju, nav varējusi revidēt konkrētus īpašus elementus vai sniegt revīzijas atzinumu, pamatojoties uz veikto izmeklēšanu, revīzijas ziņojumā iekļauj paskaidrojumu par apstākļiem un iemesliem, kāpēc minētos elementus nevarēja revidēt.
6. Saņemot revīzijas atzinumu, kurš nav “pozitīvs”, ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji pienācīgi ņem vērā visus tiem adresētos darbības ieteikumus, lai veiktu nepieciešamos pasākumus to īstenošanai. Viena mēneša laikā pēc šādu ieteikumu saņemšanas tie pieņem revīzijas ieteikumu īstenošanas ziņojumu, kurā norādīti šie pasākumi. Ja tie neīsteno darbības ieteikumus, tie savā revīzijas ieteikumu īstenošanas ziņojumā pamato neīstenošanas iemeslus un izklāsta visus alternatīvos pasākumus, kurus tie ir īstenojuši, lai novērstu konstatētās neatbilstības.
7. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 87. pantu, lai papildinātu šo regulu, paredzot noteikumus, kas vajadzīgi revīziju veikšanai saskaņā ar šo pantu, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamajiem noteikumiem par procedūras posmiem, revīzijas metodiku un ziņošanas veidnēm revīzijām, kuras tiek veiktas saskaņā ar šo pantu. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā 44. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētos brīvprātīgos revīzijas standartus.

38. pants

Ieteikumu sistēmas

Papildus 27. pantā noteiktajām prasībām ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji, kas izmanto ieteikumu sistēmas, nodrošina vismaz vienu iespēju katrai no savām ieteikumu sistēmām, kura nav balstīta uz profilēšanu, kā definēts Regulas (ES) 2016/679 4. panta 4. punktā.

39. pants

Tiešsaistes reklāmas papildu pārredzamība

1. Ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji, kuri rāda reklāmu savās tiešsaistes saskarnēs, visā reklāmas rādīšanas laikposmā un līdz vienam gadam pēc tam, kad reklāma pēdējo reizi minētajās saskarnēs parādīta īpašā saskarnes sadaļā, izmantojot ar meklēšanas funkciju aprīkotu un uzticamu rīku, kurā iespējami vairākkritēriju vaicājumi, un lietojumprogrammas saskarnes, apkopo un dara publiski pieejamu 2. punktā minēto informāciju saturošu repozitoriju. Tie nodrošina, ka repozitorijs nesatur to pakalpojuma saņēmēju personas datus, kuriem tika rādīta vai varēja tikt rādīta reklāma, un veic saprātīgus pasākumus, lai nodrošinātu informācijas precizitāti un pilnīgumu.

2. Repozitorijs ietver vismaz visu šādu informāciju:

- a) reklāmas saturs, tostarp produkta, pakalpojuma vai zīmola nosaukums un reklāmas priekšmets;
- b) fiziskā vai juridiskā persona, kuras vārdā reklāma rādīta;
- c) fiziskā vai juridiskā persona, kas maksājusi par reklāmu, ja attiecīgā persona nav tā pati, kas minēta b) apakšpunktā;
- d) laikposms, kurā reklāma rādīta;
- e) tas, vai reklāmu bija iecerēts rādīt vienai vai vairākām konkrētām pakalpojuma saņēmēju grupām, un, ja tā, tad galvenie šim nolūkam izmantotie parametri, tostarp attiecīgā gadījumā lēmumi par galvenajiem parametriem, kas izmantoti, lai izslēgtu vienu vai vairākas šādas konkrētas grupas;
- f) komercpaziņojumi, kas publicēti ļoti lielajās tiešsaistes platformās un identificēti saskaņā ar 26. panta 2. punktu;
- g) sasniegto pakalpojuma saņēmēju kopējais skaits un attiecīgā gadījumā visu to grupu vai grupas veidojošo pakalpojuma saņēmēju kopskaits katrā dalībvalstī, kurām reklāma tika īpaši adresēta.

3. Attiecībā uz 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu — ja ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs ir izņēmis konkrētu reklāmu vai liedzis piekļuvi tai, pamatojoties uz iespējamu nelikumību vai neatbilstību tā noteikumiem, repozitorijs minētajos punktos minēto informāciju neietver. Šādā gadījumā repozitorijs par attiecīgo konkrēto reklāmu ietver informāciju, kas minēta attiecīgi 17. panta 3. punkta a)–e) apakšpunktā vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā.

Komisija pēc apspriešanās ar padomi, attiecīgajiem pārbaudītajiem pētniekiem, kas minēti 40. pantā, un sabiedrību var izdot vadlīnijas par šajā pantā minēto repozitoriju struktūru, organizāciju un funkcijām.

40. pants

Piekļuve datiem un to kontrole

1. Pēc motivēta pieprasījuma un tajā norādītā saprātīgā laikposmā ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji sniedz iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinātoram vai Komisijai piekļuvi datiem, kas nepieciešami, lai pārraudzītu un novērtētu atbilstību šai regulai.

2. Digitālo pakalpojumu koordinatori un Komisija datus, kuriem piekļūts saskaņā ar 1. punktu, izmanto, tikai lai pārraudzītu un novērtētu atbilstību šai regulai, un pienācīgi ņem vērā ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju un attiecīgā pakalpojuma saņēmēju tiesības un intereses, tostarp personas datu aizsardzību, konfidencialas informācijas — jo īpaši komercnoslēpumu — aizsardzību un to pakalpojuma drošības saglabāšanu.
- 3 Šā panta 1. punkta nolūkā ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji pēc iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatora vai Komisijas pieprasījuma izskaidro savu algoritmisko sistēmu, tostarp ieteikumu sistēmu, dizainu, loģiku, darbību un testēšanu.
4. Pēc iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatora vai Komisijas motivēta pieprasījuma un tajā norādītā saprātīgā laikposmā ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji dod piekļuvi datiem pārbaudītiem pētniekiem, kuri atbilst šā panta 8. punktā noteiktajām prasībām, lai tie veiktu tādas pētījumus, kas palīdz atklāt, apzināt un izprast sistēmiskos riskus Savienībā, kā noteikts saskaņā ar 34. panta 1. punktu, un novērtēt 35. pantā paredzēto riska mazināšanas pasākumu pietiekamību, efektivitāti un ietekmi.

5. Piecpadsmit dienu laikā no šā panta 4. punktā minētā pieprasījuma saņemšanas ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji var pieprasīt iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram attiecīgā gadījumā grozīt pieprasījumu, ja tie uzskata, ka tie nespēj sniegt piekļuvi pieprasītajiem datiem viena no šādiem diviem iemesliem dēļ:
- a) tiem nav piekļuves datiem;
 - b) piekļuves sniegšana datiem izraisīs ievērojamu ievainojamību to pakalpojuma drošībai vai konfidenciālas informācijas un sevišķi komercnoslēpumu aizsardzībai.
6. Saskaņā ar šā panta 5. punktu iesniegtie grozījumu pieprasījumi ietver priekšlikumus viena vai vairāku tādu alternatīvo līdzekļu izmantošanai, ar kuriem var tikt sniegta piekļuve pieprasītajiem datiem vai citiem datiem, kas ir piemēroti un pietiekami pieprasījuma izpildei.
- Iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatori pieņem lēmumu par grozījumu pieprasījumu 15 dienu laikā un paziņo to ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājam, kā arī attiecīgajā gadījumā izsniedz grozītu pieprasījumu un nosaka jaunu laikposmu pieprasījuma izpildei.
7. Ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji atvieglo un dod piekļuvi datiem saskaņā ar 1. un 4. punktu, izmantojot pieprasījumā norādītās attiecīgās saskarnes, tostarp tiešsaistes datubāzes vai lietojumprogrammu saskarnes.

8. Pēc pētnieku pienācīgi pamatota pieteikuma iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators piešķir šādiem konkrēta pētījuma pētniekiem “pārbaudītu pētnieku” statusu un izdod motivētu pieprasījumu par piekļuvi datiem ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam saskaņā ar 4. punktu, ja pētnieki pierāda, ka viņi atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:
- a) viņi ir saistīti ar pētniecības organizāciju, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/790 2. panta 1. punktā;
 - b) viņi ir neatkarīgi no komerciālām interesēm;
 - c) viņu pieteikumā ir norādīts pētniecības finansējums;
 - d) viņi spēj izpildīt katram pieprasījumam atbilstīgās konkrētās datu drošības un konfidencialitātes prasības un aizsargāt personas datus un savā pieprasījumā apraksta attiecīgos tehniskos un organizatoriskos pasākumus, ko viņi šajā nolūkā ieviesuši;
 - e) viņu pieteikumā ir parādīts, ka viņu piekļuve datiem un pieprasītie termiņi ir nepieciešami un samērīgi ar to pētījuma nolūkiem un ka minētā pētījuma gaidāmie rezultāti palīdzēs sasniegt 4. punktā paredzētos mērķus;

- f) plānotie pētniecības pasākumi tiks veikti 4. punktā paredzētajiem nolūkiem;
- g) viņi ir apņēmušies saprātīgā laikposmā pēc pētījuma pabeigšanas pētījuma rezultātus darīt publiski pieejamus bez maksas, ņemot vērā attiecīgā pakalpojuma saņēmēju tiesības un intereses saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679.

Kad iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators ir saņēmis pieteikumu saskaņā ar šo punktu, tas informē Komisiju un padomi.

9. Pētnieki var arī iesniegt savu pieteikumu tās pētniecības organizācijas dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinātoram, ar kuru tie ir saistīti. Kad digitālo pakalpojumu koordinators ir saņēmis pieteikumu saskaņā ar šo punktu, tas veic sākotnējo novērtējumu par to, vai attiecīgie pētnieki atbilst visiem 8. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Attiecīgais digitālo pakalpojumu koordinators pēc tam pieteikumu kopā ar attiecīgo pētnieku iesniegtajiem apliecinošajiem dokumentiem un sākotnējo novērtējumu nosūta iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinātoram. Iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators bez nepamatotas kavēšanās pieņem lēmumu par to, vai piešķirt pētniekam pārbaudīta pētnieka statusu.

Pienācīgi ņemot vērā iesniegto sākotnējo novērtējumu, galīgais lēmums piešķirt pētniekam pārbaudīta pētnieka statusu saskaņā ar 8. punktu ir iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatora kompetencē.

10. Digitālo pakalpojumu koordinators, kas piešķīris pārbaudīta pētnieka statusu un izdevis motivētu pieprasījumu par piekļuvi datiem ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem par labu pārbaudītam pētniekam, izdod lēmumu par piekļuves izbeigšanu, ja tas pēc izmeklēšanas vai nu pēc savas iniciatīvas, vai pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no trešām personām, konstatē, ka pārbaudītais pētnieks vairs neatbilst 8. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, un par lēmumu informē attiecīgo ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāju. Pirms piekļuves izbeigšanas digitālo pakalpojumu koordinators ļauj pārbaudītajam pētniekam reaģēt uz izmeklēšanas konstatējumiem un ieceri izbeigt piekļuvi.
11. Iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatori paziņo padomei to fizisko personu vārdus, uzvārdus un kontaktinformāciju vai citu subjektu nosaukumus un kontaktinformāciju, kurām tie ir piešķīruši pārbaudīta pētnieka statusu saskaņā ar 8. punktu, kā arī pētījuma, par kuru tika iesniegts pieteikums saskaņā ar 4. punktu, mērķi vai paziņo padomei, ja tie ir atcēluši piekļuvi datiem saskaņā ar 10. punktu.

12. Ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji bez liekas kavēšanās sniedz piekļuvi datiem, tostarp, ja tas ir tehniski iespējams, reāllaika datiem, ar noteikumu, ka dati to tiešsaistes saskarnē ir publiski pieejami pētniekiem — tostarp ar bezpeļņas struktūrām, organizācijām un apvienībām saistītiem pētniekiem —, kuri atbilst 8. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem un kuri datus izmanto tikai tādu pētījumu veikšanai, kas palīdz atklāt, apzināt un izprast sistēmiskos riskus Savienībā saskaņā ar 34. panta 1. punktu.
13. Komisija pēc konsultēšanās ar padomi pieņem deleģētos aktus, ar kuriem papildina šo regulu, nosakot tehniskos nosacījumus, saskaņā ar kuriem ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem ir jākopīgo dati saskaņā ar šā panta 1. un 4. punktu, un nolūkus, kuriem dati var tikt izmantoti. Minētajos deleģētajos aktos nosaka konkrētus nosacījumus, saskaņā ar kuriem var notikt šāda datu kopīgošana ar pētniekiem atbilstoši Regulai (ES) 2016/679, kā arī attiecīgus objektīvus rādītājus, procedūras un attiecīgā gadījumā neatkarīgus konsultāciju mehānismus, kas palīdz kopīgot datus, ņemot vērā attiecīgo ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju un pakalpojuma saņēmēju tiesības un intereses, tostarp konfidencialas informācijas un sevišķi komercnoslēpumu aizsardzību un to pakalpojuma drošības saglabāšanu.

41. pants

Atbilstības uzraudzības funkcija

1. Ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji izveido atbilstības uzraudzības funkciju, kas ir neatkarīga no to darbības funkcijām un ko veido viena vai vairākas atbilstības uzraudzības amatpersonas, tostarp atbilstības uzraudzības funkcijas vadītājs. Minētā atbilstības uzraudzības funkcijai ir pietiekamas pilnvaras, statuss un resursi, kā arī piekļuve ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vadības struktūrai, lai pārraudzītu attiecīgā platformas nodrošinātāja atbilstību šai regulai.
2. Ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vadības struktūra nodrošina, ka atbilstības uzraudzības amatpersonām ir profesionālā kvalifikācija, zināšanas, pieredze un spējas, kas nepieciešamas šā panta 3. punktā minēto uzdevumu veikšanai.

Ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vadības struktūra nodrošina, ka atbilstības uzraudzības funkcijas vadītājs ir neatkarīgs augstākā līmeņa vadītājs ar konkrētu atbildību par atbilstības uzraudzības funkciju.

Atbilstības uzraudzības funkcijas vadītājs tieši atskaitās ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vadības struktūrai un var paust bažas minētajai struktūrai un to brīdināt, ja 34. pantā minētie riski vai neatbilstība šai regulai ietekmē vai var ietekmēt attiecīgo ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāju, neskarot vadības struktūras pienākumus tās uzraudzības un vadības funkcijās.

Atbilstības uzraudzības funkcijas vadītāju neatbrīvo no amata bez ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vadības struktūras iepriekšēja apstiprinājuma.

3. Atbilstības uzraudzības amatpersonām ir šādi uzdevumi:

- a) sadarboties ar iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoru un Komisiju šīs regulas nolūkos;
- b) nodrošināt, ka visi 34. pantā minētie riski tiek apzināti un pienācīgi paziņoti un ka tiek veikti pamatoti, samērīgi un iedarbīgi riska mazināšanas pasākumi saskaņā ar 35. pantu;

- c) organizēt un pārraudzīt ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja darbības, kas saistītas ar neatkarīgo revīziju saskaņā ar 37. pantu;
 - d) informēt un konsultēt ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vadību un darbiniekus par attiecīgajiem šajā regulā noteiktajiem pienākumiem;
 - e) uzraudzīt ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja atbilstību šajā regulā noteiktajiem pienākumiem;
 - f) attiecīgā gadījumā uzraudzīt ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja atbilstību saistībām, kas noteiktas rīcības kodeksos saskaņā ar 45. un 46. pantu vai krīzes protokolos saskaņā ar 48. pantu.
4. Ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji paziņo iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram un Komisijai atbilstības uzraudzības funkcijas vadītāja vārdu, uzvārdu un kontaktinformāciju.

5. Ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vadības struktūra nosaka, pārtrauga un ir atbildīga par to nodrošinātāja pārvaldības pasākumu īstenošanu, kas nodrošina atbilstības funkcijas neatkarību, tostarp pienākumu nošķiršanu ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja organizācijā, interešu konfliktu novēršanu un saskaņā ar 34. pantu apzināto sistēmisko risku pareizu pārvaldību.
6. Vadības struktūra periodiski — vismaz reizi gadā — apstiprina un pārskata stratēģijas un politiku attiecībā uz to risku uzņemšanos, pārvaldību, pārraudzību un mazināšanu, kuri apzināti saskaņā ar 34. pantu un kuriem ļoti lielā tiešsaistes platforma vai ļoti lielā tiešsaistes meklētājprogramma ir vai varētu tikt pakļauta.
7. Vadības struktūra velta pietiekami daudz laika, lai apsvērtu pasākumus, kas saistīti ar riska pārvaldību. Tā aktīvi iesaistās ar riska pārvaldību saistīto lēmumu pieņemšanā un nodrošina, ka tiek piešķirti adekvāti resursi saskaņā ar 34. pantu apzināto risku pārvaldībai.

42. pants

Pārredzamības ziņošanas pienākumi

1. Ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji publicē 15. pantā minēto ziņojumu vēlākais divu mēnešu laikā no 33. panta 6. punkta otrajā daļā minētā piemērošanas sākuma datuma un pēc tam publicē to vismaz reizi sešos mēnešos.
2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos, ko publicē ļoti lielu tiešsaistes platformu nodrošinātāji, papildus 15. pantā un 24. panta 1. punktā minētajai informācijai norāda:
 - a) cilvēkresursus, ko ļoti lielu tiešsaistes platformu nodrošinātājs atvēl satura moderācijai attiecībā uz Savienībā piedāvāto pakalpojumu, iedalot pēc katras piemērojamās dalībvalstu oficiālās valodas, tostarp 16. un 22. pantā noteikto pienākumu izpildei, kā arī 20. pantā noteikto pienākumu izpildei;
 - b) to personu kvalifikāciju un valodu zināšanas, kuras veic a) apakšpunktā minētās darbības, kā arī šādam personālam sniegto apmācību un atbalstu;

- c) šīs regulas 15. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētos precizitātes rādītājus un saistīto informāciju, iedalot pēc katras piemērojamās dalībvalstu oficiālās valodas.

Ziņojumus publicē vismaz vienā no dalībvalstu oficiālajām valodām.

- 3. Papildus 24. panta 2. punktā minētajai informācijai ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj informāciju par katrā dalībvalstī esošo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī.
- 4. Ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji bez nepamatotas kavēšanās pēc pabeigšanas nosūta iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram un Komisijai un dara publiski pieejamu vēlākais trīs mēnešus pēc katra 37. panta 4. punktā minētā revīzijas ziņojuma saņemšanas:
 - a) ziņojumu, kurā izklāstīti saskaņā ar 34. pantu veiktās riska novērtēšanas rezultāti;
 - b) konkrētos mazināšanas pasākumus, kas veikti saskaņā ar 35. panta 1. punktu;

- c) revīzijas ziņojumu, kas minēts 37. panta 4. punktā;
- d) revīzijas ieteikumu īstenošanas ziņojumu, kas minēts 37. panta 6. punktā;
- e) attiecīgā gadījumā informāciju par apspriešanos, ko nodrošinātājs veicis, lai atbalstītu riska novērtējumus un riska mazināšanas pasākumu izstrādi.

5. Ja ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs uzskata, ka informācijas publicēšana saskaņā ar šā panta 4. punktu varētu izraisīt attiecīgā nodrošinātāja vai pakalpojuma saņēmēju konfidenciālas informācijas izpaušanu, ievērojami kaitēt tā pakalpojuma drošībai, apdraudēt sabiedrisko drošību vai kaitēt pakalpojuma saņēmējiem, nodrošinātājs var šādu informāciju izņemt no publiski pieejamajiem ziņojumiem. Minētajā gadījumā nodrošinātājs iesniedz pilnus ziņojumus iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinātoram un Komisijai kopā ar pamatojumu informācijas izņemšanai no publiski pieejamajiem ziņojumiem.

43 pants
Uzraudzības maksa

1. Komisija no ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem, kad tiem noteikts statuss saskaņā ar 33. pantu, iekasē gada uzraudzības maksu.
2. Gada uzraudzības maksas kopsumma sedz aplēstās izmaksas, kas Komisijai rodas šajā regulā paredzēto uzraudzības uzdevumu veikšanā, jo īpaši izmaksas, kas saistītas ar statusa piešķiršanu saskaņā ar 33. pantu, datubāzes izveidi, uzturēšanu un darbību saskaņā ar 24. panta 5. punktu un ar informācijas kopīgošanas sistēmu saskaņā ar 85. pantu, ar lietu nodošanu saskaņā ar 59 pantu, ar atbalstu padomei saskaņā ar 62. pantu un ar uzraudzības uzdevumiem saskaņā ar 56. pantu un IV nodaļas 4. iedaļu.
3. Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem katru gadu piemēro uzraudzības maksu par katru pakalpojumu, kuram tie ir izraudzīti saskaņā ar 33. pantu

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka gada uzraudzības maksas summu katram ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam. Pieņemot minētos īstenošanas aktus, Komisija piemēro metodiku, kas noteikta šā panta 4. punktā minētajā deleģētajā aktā, un ievēro šā panta 5. punktā izklāstītos principus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 88. pantā.

4. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 87. pantu, ar kuriem nosaka detalizētu metodiku un procedūras tam, kā:
- a) noteikt 2. punktā minētās aplēstās izmaksas;
 - b) noteikt 5. punkta b) un c) apakšpunktā minētās individuālās gada uzraudzības maksas;
 - c) noteikt 5. punkta c) apakšpunktā noteikto maksimālo kopējo robežvērtību; un
 - d) noteikt detalizētu kārtību maksājumu veikšanai.

Pieņemot minētos deleģētos aktus, Komisija ievēro šā panta 5. punktā izklāstītos principus.

5. Šā panta 3. punktā minētajā īstenošanas aktā un 4. punktā minētajā deleģētajā aktā ievēro šādus principus:
- a) gada uzraudzības maksas kopējās summas aplēsē ņem vērā izmaksas, kas radušās iepriekšējā gadā;
 - b) gada uzraudzības maksa ir proporcionāla katras ļoti lielas tiešsaistes platformas vai katras ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas, kas noteiktas saskaņā ar 33. pantu, Savienībā esošo aktīvo pakalpojumu saņēmēju vidējam skaitam mēnesī;

- c) gada uzraudzības maksas kopsumma, ko iekasē no konkrēta ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas meklētājprogrammas nodrošinātāja, jebkurā gadījumā nepārsniedz 0,05 % no tā globālajiem gada neto ienākumiem iepriekšējā finanšu gadā.
6. Individuālās gada uzraudzības maksas, kas iekasētas saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir ārējie piešķirtie ieņēmumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) 2018/1046¹ 21. panta 5. punktu.
7. Komisija katru gadu ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par kopējām izmaksām, kas radušās, pildot uzdevumus saskaņā ar šo regulu, un par iepriekšējā gadā iekasēto individuālo gada uzraudzības maksu kopsummu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

6. IEDAĻA

CITI NOTEIKUMI PAR PIENĀCĪGAS RŪPĪBAS PIENĀKUMIEM

44. pants

Standarti

1. Komisija konsultējas ar padomi un atbalsta un veicina attiecīgo Eiropas un starptautisko standartizācijas iestāžu noteikto brīvprātīgo standartu izstrādāšanu un īstenošanu vismaz attiecībā uz:
 - a) elektroniska paziņojumu iesniegšanu saskaņā ar 16. pantu;
 - b) veidņu, dizaina un procesa standartiem lietotājdraudzīgai saziņai ar pakalpojuma saņēmējiem par ierobežojumiem, kas izriet no noteikumiem un to izmaiņām;
 - c) uzticamo signalizētāju veiktu elektronisku paziņojumu iesniegšanu saskaņā ar 22. pantu, tostarp ar lietojumprogrammu saskarnēm;
 - d) konkrētām saskarnēm, tostarp lietojumprogrammu saskarnēm, ar mērķi veicināt atbilstību 39. un 40. pantā noteiktajiem pienākumiem;
 - e) ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu revīziju saskaņā ar 37. pantu;

- f) šīs regulas 39. panta 2. punktā minēto reklāmas repozitoriju sadarbību;
 - g) datu nosūtīšanu reklāmas starpnieku starpā ar mērķi atbalstīt pārredzamības pienākumu pildīšanu saskaņā ar 26. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu;
 - h) tehniskiem pasākumiem, kas dara iespējamu atbilstību pienākumiem attiecībā uz reklāmu, kuri paredzēti šajā regulā, tostarp pienākumiem attiecībā uz labi redzamu marķējumu reklāmām un komercpaziņojumiem, kas minēti 26. pantā;
 - i) izvēles saskarnēm un informācijas sniegšanu par dažādu veidu ieteikumu sistēmu galvenajiem parametriem saskaņā ar 27. un 38. pantu;
 - j) standartiem mērķorientētiem pasākumiem nepilngadīgo aizsardzībai tiešsaistē.
2. Komisija atbalsta standartu atjaunināšanu, ņemot vērā tehnoloģisko attīstību un attiecīgo pakalpojumu saņēmēju rīcību. Attiecīgā informācija par standartu atjaunināšanu ir publiski pieejama un viegli piekļūstama.

45. pants

Rīcības kodeksi

1. Komisija un padome veicina un sekmē brīvprātīgu rīcības kodeksu izstrādi Savienības līmenī, lai sniegtu ieguldījumu šīs regulas pienācīgā piemērošanā, sevišķi ņemot vērā specifiskās problēmas, kas saistītas ar dažādu veidu nelikumīga satura un sistēmisku risku novēršanu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši konkurences un personas datu aizsardzības jomā.
2. Ja rodas ievērojams sistēmisks risks 34. panta 1. punkta nozīmē, kurš skar vairākas ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas, Komisija var uzaicināt attiecīgos ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājus un attiecīgā gadījumā citus ļoti lielu tiešsaistes platformu, ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu un tiešsaistes platformu nodrošinātājus un citu starpniecības pakalpojumu sniedzējus, kā arī attiecīgās kompetentās iestādes, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un citas ieinteresētās personas piedalīties rīcības kodeksu izstrādē, cita starpā nosakot saistības īstenot īpašus risku mazināšanas pasākumus, kā arī izveidojot regulāras ziņošanas sistēmu par visiem īstenotajiem pasākumiem un to rezultātiem.

3. Īstenojot šā panta 1. un 2. punktu, Komisija un padome un attiecīgā gadījumā citas struktūras tiecas nodrošināt, ka rīcības kodeksos ir skaidri noteikti konkrēti mērķi, iekļauti galvenie snieguma rādītāji minēto mērķu sasniegšanas novērtēšanai un pienācīgi ņemtas vērā visu ieinteresēto personu, jo īpaši iedzīvotāju, vajadzības un intereses Savienības līmenī. Komisija un padome arī tiecas nodrošināt, ka dalībnieki regulāri ziņo Komisijai un saviem attiecīgajiem iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoriem par visiem īstenotajiem pasākumiem un to iznākumiem salīdzinājumā ar tajos ietvertajiem galvenajiem snieguma rādītājiem. Galvenajos snieguma rādītājos un ziņošanas saistībās ņem vērā lieluma un spēju atšķirības starp dažādiem dalībniekiem.
4. Komisija un padome novērtē, vai rīcības kodeksi atbilst šā panta 1. un 3. punktā izklāstītajiem mērķiem un regulāri pārbauda un izvērtē minēto mērķu sasniegšanu, ņemot vērā galvenos snieguma rādītājus, ko tie varētu ietvert. Tās publicē savus secinājumus.
- Komisija un padome arī veicina un atvieglo rīcības kodeksu regulāru pārskatīšanu un pielāgošanu.
- Ja rīcības kodeksi sistemātiski netiek ievēroti, Komisija un padome var aicināt rīcības kodeksu parakstītājus veikt vajadzīgos pasākumus.

46. pants

Rīcības kodeksi tiešsaistes reklāmai

1. Komisija veicina un sekmē brīvprātīgu rīcības kodeksu izstrādi Savienības līmenī tiešsaistes platformu nodrošinātāju un citu attiecīgo pakalpojumu sniedzēju, piemēram, tiešsaistes reklāmas starpniecības pakalpojumu sniedzēju, citu programmatiskās reklāmas vērtības ķēdē iesaistīto dalībnieku vai pakalpojuma saņēmēju pārstāvju organizāciju un pilsoniskās sabiedrības organizāciju vai attiecīgo iestāžu, vidū ar mērķi uzlabot tiešsaistes reklāmas vērtības ķēdes dalībnieku pārredzamību ārpus 26. un 39. pantā noteiktajām prasībām.
2. Komisija tiecas nodrošināt, ka rīcības kodeksu mērķis ir panākt informācijas rezultatīvu nosūtīšanu, pilnīgi ievērojot visu iesaistīto personu tiesības un intereses, kā arī konkurenciālu, pārredzamu un taisnīgu tiešsaistes reklāmas vidi saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem, jo īpaši konkurences un privātuma un personas datu aizsardzības jomā. Komisija tiecas nodrošināt, ka rīcības kodeksi vismaz ietver sekojošo:
 - a) tiešsaistes reklāmas starpnieku turētās informācijas nosūtīšanu pakalpojuma saņēmējiem attiecībā uz 26. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā noteiktajām prasībām;
 - b) tiešsaistes reklāmas starpnieku turētās informācijas nosūtīšanu repozitorijiem saskaņā ar 39. pantu;

- c) jēgpilnu informāciju par datu monetizāciju.
3. Komisija veicina rīcības kodeksu izstrādi līdz ...[viens gads pēc šīs regulas piemērošanas sākuma dienas] un to piemērošanu līdz ... [18 mēneši pēc šīs regulas piemērošanas sākuma dienas].
4. Komisija mudina visus 1. punktā minētajā tiešsaistes reklāmas vērtības ķēdē iesaistītos dalībniekus atbalstīt saistības, kas noteiktas rīcības kodeksos, un pildīt tās.

47. pants

Rīcības kodeksi piekļūstamībai

1. Komisija veicina un sekmē rīcības kodeksu izstrādi Savienības līmenī, kurā iesaistās tiešsaistes platformu nodrošinātāji un citi attiecīgi pakalpojumu sniedzēji, pakalpojuma saņēmējus pārstāvošas organizācijas un pilsoniskās sabiedrības organizācijas vai attiecīgās iestādes, lai veicinātu pilnīgu un īstenu vienlīdzīgu līdzdalību, uzlabojot piekļuvi tiešsaistes pakalpojumiem, kas ar savu sākotnējo konstrukciju vai turpmākiem pielāgojumiem atbilst personu ar invaliditāti īpašajām vajadzībām.

2. Komisija cenšas nodrošināt, ka rīcības kodeksi tiecas nodrošināt minēto pakalpojumu piekļūstamību saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem, lai personas ar invaliditāti pēc iespējas vairāk izmantotu šos pakalpojumus. Komisija cenšas nodrošināt, ka rīcības kodeksi tiecas sasniegt vismaz šādus mērķus:
- a) izstrādāt un pielāgot pakalpojumus tā, lai tie būtu piekļūstami personām ar invaliditāti, padarot tos uztveramus, izmantojamus, saprotamus un robustus;
 - b) izskaidrot, kā pakalpojumi atbilst piemērojamajām piekļūstamības prasībām, un šo informāciju personām ar invaliditāti piekļūstamā veidā darīt pieejamu sabiedrībai;
 - c) saskaņā ar šo regulu sniegto informāciju, veidnes un pasākumus darīt pieejamus tā, lai tie būtu viegli atrodam, viegli saprotami un piekļūstami personām ar invaliditāti.
3. Komisija veicina rīcības kodeksu izstrādi līdz ... [viens gads pēc šīs regulas piemērošanas sākuma dienas] un to piemērošanu līdz ... [18 mēneši pēc šīs regulas piemērošanas sākuma dienas].

48. pants
Krīzes protokoli

1. Padome var ieteikt Komisijai sākt izstrādāt brīvprātīgus krīzes protokolus saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu, lai risinātu krīzes situācijas. Minētās situācijas attiecas tikai uz ārkārtas apstākļiem, kas ietekmē sabiedrisko drošību vai sabiedrības veselību.
2. Komisija mudina ļoti lielu tiešsaistes platformu, ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu un attiecīgā gadījumā citu tiešsaistes platformu vai citu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājus un palīdz tiem iesaistīties krīzes protokolu izstrādē, testēšanā un piemērošanā. Komisija cenšas nodrošināt to, ka minētie krīzes protokoli ietver vienu vai vairākus šādus pasākumus:
 - a) uzskatāmi parādīt informācija par krīzes situāciju, ko sniedz dalībvalstu iestādes vai Savienības līmenī, vai atkarībā no krīzes konteksta – citas attiecīgas uzticamas struktūras;
 - b) nodrošināt, ka starpniecības pakalpojumu sniedzējs izraugās konkrētu kontaktpunktu krīzes pārvaldībai; attiecīgā gadījumā tas var būt 11. pantā minētais elektroniskais kontaktpunkts vai — ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju gadījumā — 41. pantā minētā atbilstības uzraudzības amatpersona;

- c) attiecīgā gadījumā resursus, kas piešķirti, lai izpildītu 16., 20., 22., 23. un 35. pantā noteiktos pienākumus, pielāgot attiecīgās krīzes situācijas izraisītajām vajadzībām.
3. Komisija attiecīgā gadījumā krīzes protokolu izstrādē, testēšanā un piemērošanas uzraudzīšanā iesaista dalībvalstu iestādes un var iesaistīt arī Savienības struktūras, birojus un aģentūras. Komisija pēc nepieciešamības un attiecīgā gadījumā krīzes protokolu izstrādē var iesaistīt arī pilsoniskās sabiedrības organizācijas vai citas attiecīgas organizācijas.
4. Komisija tiecas nodrošināt, lai krīzes protokolos būtu skaidri izklāstīti visi šie nosacījumi:
- a) īpašie parametri, pēc kuriem nosaka, kas veido īpašus ārkārtas apstākļus, kurus krīzes protokols tiecas risināt, un kādi ir tā mērķi;
 - b) katra dalībnieka loma un pasākumi, kas tam jāievieš sagatavošanās nolūkā un tiklīdz ir aktivizēts krīzes protokols;
 - c) skaidra procedūra, kā noteikt, kad jāaktivizē krīzes protokols;
 - d) skaidra procedūra, kā noteikt laikposmu, kurā īstenojami pasākumi pēc krīzes protokola aktivizēšanas, stingri aprobežojoties ar to, kas nepieciešams konkrēto ārkārtas apstākļu pārvarēšanai;

- e) aizsardzības pasākumi, ar ko novērst negatīvu ietekmi uz Hartā noteikto pamattiesību, sevišķi vārda un informācijas brīvības un tiesību uz nediskriminēšanu, izmantošanu;
 - f) procedūra, kā, beidzoties krīzes situācijai, publiski ziņot par visiem īstenotajiem pasākumiem, to ilgumu un rezultātiem.
5. Ja Komisija uzskata, ka krīzes protokols nerisina produktīvi krīzes situāciju vai nenodrošina 4. punkta e) apakšpunktā minēto pamattiesību aizsardzību, tā lūdz dalībniekus pārskatīt krīzes protokolu, cita starpā īstenojot papildu pasākumus.

IV nodaļa

Īstenošana, sadarbība, sodi un izpildes panākšana

1. IEDAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES UN VALSTS DIGITĀLO PAKALPOJUMU KOORDINATORI

49. pants

Kompetentās iestādes un digitālo pakalpojumu koordinatori

1. Dalībvalstis ieceļ vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kas atbild par starpniecības pakalpojumu sniedzēju uzraudzību un šīs regulas izpildes panākšanu (“kompetentās iestādes”).

2. Dalībvalstis vienu no kompetentajām iestādēm ieceļ par savu digitālo pakalpojumu koordinatoru. Digitālo pakalpojumu koordinators atbild par visiem jautājumiem, kas attiecas uz šīs regulas uzraudzību un izpildes panākšanu minētajā dalībvalstī, ja vien attiecīgā dalībvalsts noteiktus konkrētus uzdevumus vai jomas nav piešķīrusi citām kompetentajām iestādēm. Digitālo pakalpojumu koordinatora pienākums katrā ziņā ir koordinēt minētos jautājumus valsts līmenī un veicināt iedarbīgu un konsekventu šīs regulas uzraudzību un izpildes panākšanu Savienībā.

Minētajā nolūkā digitālo pakalpojumu koordinatori sadarbojas cits ar citu, ar citām valsts kompetentajām iestādēm, padomi un Komisiju, neskarot dalībvalstu iespēju nodrošināt sadarbības mehānismus un regulāru viedokļu apmaiņu starp digitālo pakalpojumu koordinatoru un citām valsts iestādēm, ja tas nepieciešams to attiecīgo uzdevumu veikšanai.

Ja dalībvalsts papildus digitālo pakalpojumu koordinatoram ieceļ vienu vai vairākas kompetentās iestādes, tā nodrošina, ka minēto iestāžu un digitālo pakalpojumu koordinatora attiecīgie uzdevumi ir skaidri noteikti un šīs iestādes, veicot savus uzdevumus, cieši un produktīvi sadarbojas.

3. Dalībvalstis ieceļ digitālo pakalpojumu koordinatoru līdz ... [15 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas].

Dalībvalstis publisko un dara zināmu Komisijai un padomei savas par digitālo pakalpojumu koordinatoru ieceltās kompetentās iestādes nosaukumu un informāciju par to, kā ar to var sazināties. Attiecīgā dalībvalsts Komisijai un padomei dara zināmu pārējo 2. punktā minēto kompetento iestāžu nosaukumus, kā arī to attiecīgos uzdevumus.

4. Digitālo pakalpojumu koordinatoriem piemērojamos noteikumus, kas izklāstīti 50., 51. un 56. pantā, piemēro arī jebkurām citām kompetentajām iestādēm, ko dalībvalstis ieceļ saskaņā ar šā panta 1. punktu.

50. pants

Prasības digitālo pakalpojumu koordinatoriem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to digitālo pakalpojumu koordinatori veic ar šo regulu noteiktos uzdevumus objektīvi, pārredzami un laicīgi. Dalībvalstis nodrošina, ka to digitālo pakalpojumu koordinatoriem to uzdevumu veikšanai ir visi nepieciešamie resursi, tostarp pietiekami tehniskie resursi, finansiālie resursi un cilvēkresursi, lai pienācīgi uzraudzītu visus to kompetencē esošos starpniecības pakalpojumu sniedzējus. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās digitālo pakalpojumu koordinatoram ir pietiekama autonomija budžeta pārvaldībā, ievērojot budžeta vispārējos ierobežojumus, lai negatīvi neietekmētu digitālo pakalpojumu koordinatora neatkarību.

2. Veicot savus uzdevumus un īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar šo regulu, digitālo pakalpojumu koordinatori darbojas pilnīgi neatkarīgi. Tie ir brīvi no tiešas vai netiešas ārējas ietekmes, un tie nelūdz un nesaņem norādījumus no citām publiskām iestādēm vai privātā sektora pusēm.
3. Šā panta 2. punkts neskar digitālo pakalpojumu koordinatoru uzdevumus, kas tiem jāveic šajā regulā noteiktajā uzraudzības un izpildes panākšanas sistēmā, un sadarbību ar citām kompetentajām iestādēm saskaņā ar 49. panta 2. punktu. Šā panta 2. punkts neliedz veikt pārskatīšanu tiesā un neskar arī samērīgas pārskatbildības prasības attiecībā uz digitālo pakalpojumu koordinatoru vispārējām darbībām, piemēram, finanšu izdevumiem vai ziņošanu valstu parlamentiem, ar noteikumu, ka minētās prasības neapdraud šīs regulas mērķu sasniegšanu.

51. pants

Digitālo pakalpojumu koordinatoru pilnvaras

1. Ja tas nepieciešams šajā regulā noteikto uzdevumu veikšanai, digitālo pakalpojumu koordinatori ir šādas pilnvaras izmeklēt to dalībvalsts kompetencē esošo starpniecības pakalpojumu sniedzēju darbības:
 - a) pilnvaras pieprasīt, lai šie pakalpojumu sniedzēji, kā arī visas citas personas, kuras darbojas nolūkos, kas saistīti ar šo pakalpojumu sniedzēju komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, un par kurām ir saprātīgs pamats domāt, ka tās var zināt informāciju par iespējamu šīs regulas pārkāpumu, tostarp organizācijas, kas veic 37. pantā un 75. panta 2. punktā minētās revīzijas, sniedz šādu informāciju bez nepamatotas kavēšanās;
 - b) pilnvaras veikt vai lūgt savas dalībvalsts tiesu iestādi uzdot veikt inspekcijas telpās, ko šie pakalpojumu sniedzēji vai minētās personas izmanto nolūkos, kuri saistīti ar to komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, vai pieprasīt, lai šīs inspekcijas veic citas valsts iestādes, nolūkā pārbaudīt, konfiscēt, paņemt ar iespējamu pārkāpumu saistītu informāciju vai iegūt tās kopijas neatkarīgi no datu uzglabāšanas līdzekļa;
 - c) pilnvaras lūgt, lai šo pakalpojumu sniedzēju vai minēto personu darbinieki vai pārstāvji sniedz skaidrojumus par informāciju, kas ir saistīta ar iespējamu pārkāpumu, un ar to piekrišanu ierakstīt atbildes ar jebkādiem tehniskiem līdzekļiem.

2. Digitālo pakalpojumu koordinatoriem ir šādas izpildes panākšanas pilnvaras attiecībā uz to dalībvalsts kompetencē esošajiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, ja tas nepieciešams šajā regulā noteikto uzdevumu veikšanai:
- a) pilnvaras pieņemt apņemšanos, ko piedāvā minētie pakalpojumu sniedzēji attiecībā uz šīs regulas ievērošanu, un padarīt minētās apņemšanās saistošas;
 - b) pilnvaras pieprasīt pārkāpumu izbeigšanu un attiecīgā gadījumā piemērot korektīvus pasākumus, kas ir samērīgi ar pārkāpumu un ir nepieciešami, lai pārkāpums tiktu faktiski izbeigts, vai lūgt to darīt savas dalībvalsts tiesu iestādei;
 - c) pilnvaras uzlikt naudas sodus vai pieprasīt to darīt savas dalībvalsts tiesu iestādei saskaņā ar 52. pantu par šīs regulas neievērošanu, arī ar izmeklēšanas rīkojumiem, kas izdoti saskaņā ar šā panta 1. punktu;
 - d) pilnvaras piemērot periodisku soda maksājumu vai pieprasīt to darīt savas dalībvalsts tiesu iestādei saskaņā ar 52. pantu, lai nodrošinātu, ka pārkāpums tiek izbeigts atbilstoši rīkojumam, kas izdots saskaņā ar šīs daļas b) apakšpunktu, vai par atbilstoši šā panta 1. punktam izdotā izmeklēšanas rīkojuma neizpildi;

- e) pilnvaras pieņemt pagaidu pasākumus vai pieprasīt to darīt savas dalībvalsts tiesu iestādei, lai novērstu nopietna kaitējuma risku.

Attiecībā uz pirmās daļas c) un d) apakšpunktu digitālo pakalpojumu koordinatori ir arī minētajos apakšpunktos noteiktās izpildes panākšanas pilnvaras attiecībā uz citām 1. punktā minētajām personām, ja tās nav izpildījušas rīkojumu, kas tām izdots saskaņā ar minēto punktu. Tie īsteno minētās izpildes panākšanas pilnvaras tikai pēc tam, kad minētajām citām personām ir laikus sniegta visa attiecīgā informācija par šādiem rīkojumiem, cita starpā par piemērojamajiem termiņiem, naudas sodiem vai periodiskajiem soda maksājumiem par rīkojuma neizpildi, kā arī par apstrīdēšanas iespējām.

- 3. Ja nepieciešams šajā regulā noteikto uzdevumu veikšanai un ja visas citas šajā pantā noteiktās pilnvaras, kas īstēnotas, lai panāktu pārkāpuma izbeigšanu, ir izmantotas, un pārkāpums turpinās vai tiek turpināts un rada nopietnu kaitējumu, ko nevar novērst, īstenojot citas Savienības vai valstu tiesību aktos paredzētās pilnvaras, digitālo pakalpojumu koordinatori attiecībā uz to dalībvalsts kompetencē esošajiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem ir arī pilnvaras veikt šādus pasākumus:

- a) pieprasīt, lai minēto pakalpojumu sniedzēju vadības struktūra bez nepamatotas kavēšanās pārbauda situāciju, pieņem un iesniedz rīcības plānu, kurā ir noteikti pasākumi, kas nepieciešami pārkāpuma izbeigšanai, nodrošina, ka pakalpojumu sniedzējs veic minētos pasākumus, un ziņo par veiktajiem pasākumiem;

- b) ja digitālo pakalpojumu koordinators uzskata, ka starpniecības pakalpojumu sniedzējs nav pienācīgi izpildījis a) apakšpunktā minētās prasības, pārkāpums nav novērsts vai turpinās un rada nopietnu kaitējumu, un minētais pārkāpums ir noziedzīgs nodarījums, kas apdraud personu dzīvību vai drošību, pieprasīt tā dalībvalsts kompetentajai tiesu iestādei izdot rīkojumu uz laiku ierobežot saņēmēju piekļuvi attiecīgajam pakalpojumam, ko skāris pārkāpums, vai, ja tas tehniski nav iespējams, starpniecības pakalpojumu sniedzēja tiešsaistes saskarnei, kurā notiek pārkāpums.

Digitālo pakalpojumu koordinators, izņemot gadījumos, kad tas rīkojas pēc Komisijas pieprasījuma, kā norādīts 82. pantā, pirms šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētā pieprasījuma iesniegšanas aicina ieinteresētās puses iesniegt rakstveida apsvērumus laikposmā, kas nav īsāks par divām nedēļām, raksturojot, kādus pasākumus tas paredzējis pieprasīt, un norādot vienu vai vairākus adresātus, kam pasākumi paredzēti. Kompetentās tiesu iestādes tiesvedībā drīkst piedalīties starpniecības pakalpojumu sniedzējs, viens vai vairāki paredzētie adresāti un jebkura cita trešā puse, kas apliecina leģitīmas intereses. Uzdotie pasākumi ir samērīgi ar pārkāpuma raksturu, smagumu, atkārtošanos un ilgumu, un tie nedrīkst nepamatoti ierobežot attiecīgā pakalpojuma saņēmēju piekļuvi likumīgai informācijai.

Pieklūves ierobežojumu nosaka uz četrām nedēļām ar iespēju, ka kompetentā tiesu iestāde savā rīkojumā ļauj digitālo pakalpojumu koordinatoram šo laikposmu pagarināt uz turpmākiem tāda paša garuma termiņiem, ņemot vērā maksimālo šādu pagarinājumu skaitu, ko noteikusi minētā tiesu iestāde. Digitālo pakalpojumu koordinators šo laikposmu pagarina tikai tad, ja, ņemot vērā visu minētā ierobežojuma skarto pušu tiesības un intereses un visus attiecīgos apstākļus, tostarp jebkādu informāciju, ko starpniecības pakalpojumu sniedzējs, viens vai vairāki adresāti un visas citas trešās puses, kas apliecinājušas leģitīmas intereses, var tam sniegt, tas uzskata, ka, ir izpildīti abi šie nosacījumi:

- a) starpniecības pakalpojumu sniedzējs nav veicis nepieciešamos pasākumus, lai izbeigtu pārkāpumu;
- b) pagaidu ierobežojums nepienācīgi neierobežo pakalpojumu saņēmēju piekļuvi likumīgai informācijai, ņemot vērā skarto pakalpojuma saņēmēju skaitu un to, vai pastāv adekvātas un tūlītēji piekļūstamas alternatīvas.

Ja digitālo pakalpojumu koordinators uzskata, ka trešās daļas a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, tomēr vairs nevar pagarināt laikposmu saskaņā ar šā punkta trešo daļu, tas iesniedz kompetentajai tiesu iestādei jaunu pieprasījumu, kā norādīts pirmās daļas b) apakšpunktā.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā uzskaitītās pilnvaras neskar 3. iedaļu.
5. Pasākumi, ko digitālo pakalpojumu koordinatori veic, īstenojot 1., 2. un 3. punktā noteiktās pilnvaras, ir iedarbīgi, atturoši un samērīgi, sevišķi ņemot vērā ar minētajiem pasākumiem saistītā pārkāpuma vai iespējamā pārkāpuma raksturu, smagumu, atkārtošanos un ilgumu, kā arī attiecīgā gadījumā attiecīgā starpniecības pakalpojumu sniedzēja ekonomisko, tehnisko un darbības spēju.
6. Dalībvalstis paredz konkrētus noteikumus un procedūras 1., 2. un 3. punktā noteikto pilnvaru īstenošanai un nodrošina, ka minētās pilnvaras tiek īstenotas, ievērojot pienācīgus aizsardzības pasākumus, kas noteikti piemērojamajos valsts tiesību aktos saskaņā ar Hartu un Savienības tiesību aktu vispārīgajiem principiem. Jo īpaši, minētos pasākumus veic tikai saskaņā ar tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesībām uz aizstāvību, tostarp tiesībām tikt uzklautam un piekļūt lietas materiāliem, un tiem ir piemērojamas visu skarto pušu tiesības uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

52. pants

Sodi

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro to kompetencē esošajiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu saskaņā ar 51. pantu.
2. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka naudas sodu maksimālais apmērs, ko var piemērot par šajā regulā noteikta pienākuma neizpildi, ir 6 % no attiecīgā starpniecības pakalpojumu sniedzēja gada globālā apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā. Dalībvalstis nodrošina, ka naudas soda maksimālais apmērs, ko var piemērot par nepareizas, nepilnīgas vai maldinošas informācijas sniegšanu, par atbildes nesniegšanu vai nepareizas, nepilnīgas vai maldinošas informāciju nelabošanu un par nepakļaušanos pārbaudei, ir 1 % no attiecīgā starpniecības pakalpojumu sniedzēja vai personas globālā gada apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka periodiskā soda maksājuma maksimālais apmērs par katru dienu ir 5 % no attiecīgā starpniecības pakalpojumu sniedzēja vidējā globālā dienas apgrozījuma vai ienākuma iepriekšējā finanšu gadā, ko aprēķina no attiecīgajā lēmumā norādītā datuma.

53. pants

Tiesības iesniegt sūdzību

Pakalpojuma saņēmējiem un struktūrām, organizācijām un apvienībām, kas pilnvarotas to vārdā īstenot šajā regulas piešķirtās tiesības, ir tiesības iesniegt sūdzību par starpniecības pakalpojumu sniedzējiem par šīs regulas pārkāpumu tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoram, kurā pakalpojuma saņēmējs atrodas vai ir iedibināts. Digitālo pakalpojumu koordinatori sūdzību novērtē un attiecīgā gadījumā pārsūta iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram, pievienojot savu atzinumu, ja to uzskata par vajadzīgu. Ja par sūdzības izskatīšanu dalībvalstī atbild cita kompetentā iestāde, sūdzību saņēmušais digitālo pakalpojumu koordinatori to pārsūta minētajai iestādei. Šīs procedūras laikā abām pusēm ir tiesības tikt uzklaustītām un saņemt attiecīgu informāciju par sūdzības statusu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

54. pants
Kompensācija

Pakalpojuma saņēmējiem ir tiesības saskaņā ar attiecīgajiem Savienības un valsts tiesību aktiem pieprasīt kompensāciju no starpniecības pakalpojumu sniedzējiem par jebkādu kaitējumu vai zaudējumiem, kas radušies tāpēc, ka minētie pakalpojumu sniedzēji pārkāpuši šajā regulā noteiktos pienākumus.

55. pants
Darbības ziņojumi

1. Digitālo pakalpojumu koordinatori sagatavo gada ziņojumu par savām darbībām, kas tiek veiktas saskaņā ar šo regulu, tostarp par sūdzību skaitu, kas saņemtas saskaņā ar 53. pantu, un pārskatu par attiecīgajiem pēcpasākumiem. Digitālo pakalpojumu koordinatori gada ziņojumus dara publiski pieejamus mašīnlasāmā formātā, ievērojot piemērojamus noteikumus par informācijas konfidencialitāti saskaņā ar 84 pantu, un paziņo tos Komisijai un padomei.
2. Gada ziņojumā iekļauj arī šādu informāciju:
 - a) cik un par kādiem jautājumiem ir izdoti rīkojumi vērsties pret nelikumīgu saturu un rīkojumi sniegt informāciju, ko saskaņā ar 9. un 10. pantu ir izdevusi attiecīgā digitālo pakalpojumu koordinatora dalībvalsts tiesu vai administratīvā iestāde;

- b) kāda iedarbība ir piešķirta minētajiem rīkojumiem, kā paziņots digitālo pakalpojumu koordinātoram saskaņā ar 9. un 10. pantu.
3. Ja dalībvalsts ir iecēlusi vairākas kompetentās iestādes saskaņā ar 49. pantu, tā nodrošina, ka digitālo pakalpojumu koordinātoram sagatavo vienu ziņojumu, kurā ietver visu kompetento iestāžu darbības, un ka digitālo pakalpojumu koordinātoram no citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm saņem visu attiecīgo informāciju un tam nepieciešamo atbalstu.

2. IEDAĻA

KOMPETENCES, KOORDINĒTAS IZMEKLĒŠANAS UN KONSEKVENCES MEHĀNISMI

56 pants

Kompetences

1. Dalībvalstij, kurā atrodas starpniecības pakalpojumu sniedzēja galvenā iedibinājuma vieta, ir ekskluzīvas pilnvaras uzraudzīt šo regulu un panākt tās izpildi, izņemot pilnvaras, kas paredzētas 2., 3. un 4. punktā.
2. Komisijai ir ekskluzīvas pilnvaras uzraudzīt III nodaļas 5. iedaļu un panākt tās izpildi.

3. Komisijai ir pilnvaras uzraudzīt šo regulu panākt tās izpildi attiecībā uz ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem, izņemot tos pienākumus, kas paredzēti III nodaļas 5. iedaļā.
4. Ja Komisija nav sākusi procedūru par to pašu pārkāpumu, dalībvalstij, kurā atrodas ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja galvenā iedibinājuma vieta, ir pilnvaras uzraudzīt šajā regulā noteiktos pienākumus un panākt to izpildi attiecībā uz minētajiem nodrošinātājiem, izņemot tos pienākumus, kas paredzēti III nodaļas 5. iedaļā.
5. Dalībvalstis un Komisija, cieši sadarbojoties, uzrauga šīs regulas noteikumus un panāk to izpildi.
6. Ja starpniecības pakalpojumu sniedzējam nav iedibinājuma Savienībā, dalībvalstij, kurā dzīvo vai ir iedibināts tā juridiskais pārstāvis, vai Komisijai ir pilnvaras attiecīgi saskaņā ar šā panta 1. un 4. punktu uzraudzīt attiecīgos šajā regulā noteiktos pienākumus un panākt to izpildi.
7. Ja starpniecības pakalpojumu sniedzējs neieceļ juridisko pārstāvi saskaņā ar 13. pantu, visām dalībvalstīm un ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja gadījumā Komisijai ir pilnvaras uzraudzīt un panākt to izpildi saskaņā ar šo pantu.

Ja digitālo pakalpojumu koordinators plāno īstenot savas pilnvaras saskaņā ar šo punktu, tas par to paziņo visiem pārējiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem un Komisijai un nodrošina, ka tiek ievēroti Hartā paredzētie piemērojamie aizsardzības pasākumi, jo īpaši, lai nepieļautu, ka viena un tā pati rīcība kā šajā regulā noteikto pienākumu neizpilde tiek sodīta vairāk nekā vienu reizi. Ja Komisija plāno īstenot savas pilnvaras saskaņā ar šo punktu, tā par minēto nodomu paziņo visiem pārējiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem. Pēc paziņojuma, kas sniegts saskaņā ar šo punktu, saņemšanas citas dalībvalstis nesāk procedūru par to pašu pārkāpumu, kas minēts paziņojumā.

57. pants

Savstarpējā palīdzība

1. Digitālo pakalpojumu koordinatori un Komisija cieši sadarbojas un palīdz cits citam, lai konsekventi un efektīvi piemērotu šo regulu. Savstarpējā palīdzība jo īpaši ietver informācijas apmaiņu saskaņā ar šo pantu un iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators pienākumu informēt visus galamērķa digitālo pakalpojumu koordinators, padomi un Komisiju par izmeklēšanas sākšanu un nodomu pieņemt galīgu lēmumu, tostarp tā novērtējumu, attiecībā uz konkrētu starpniecības pakalpojumu sniedzēju.

2. Izmeklēšanas nolūkā iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators var pieprasīt citiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem sniegt to rīcībā esošu konkrētu informāciju par konkrētu starpniecības pakalpojumu sniedzēju vai īstenot 51. panta 1. punktā minētās izmeklēšanas pilnvaras attiecībā uz konkrētu informāciju, kas atrodas to dalībvalstī. Attiecīgā gadījumā digitālo pakalpojumu koordinators, kas saņem pieprasījumu, var iesaistīt attiecīgās dalībvalsts citas kompetentās iestādes vai citas publiskās iestādes.
3. Digitālo pakalpojumu koordinators, kas saņem pieprasījumu saskaņā ar 2. punktu, to izpilda un bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā divus mēnešus pēc tā saņemšanas informē iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoru par savu rīcību, ja vien:
 - a) pieprasījuma tvērums vai priekšmets attiecībā uz izmeklēšanas nolūku nav pietiekami precīzi formulēts, pamatots vai samērīgs; vai
 - b) ne pieprasījumu saņēmušā digitālo pakalpojumu koordinators, ne citas tā dalībvalsts kompetentās iestādes vai publiskās iestādes rīcībā nav pieprasītās informācijas vai piekļuves tai; vai
 - c) pieprasījumu nevar izpildīt, nepārkāpjot Savienības vai valsts tiesību aktus.

Digitālo pakalpojumu koordinators, kas saņem pieprasījumu, atteikumu pamato, pirmajā daļā noteiktajā termiņā iesniedzot motivētu atbildi.

58. pants

Digitālo pakalpojumu koordinātoru pārrobežu sadarbība

1. Ja vien Komisija nav sākusi izmeklēšanu par to pašu iespējamo pārkāpumu, kad galamērķa digitālo pakalpojumu koordinātoram ir pamats aizdomām, ka starpniecības pakalpojuma sniedzējs ir pārkāpis šo regulu tādā veidā, kas negatīvi ietekmē pakalpojumu saņēmējus digitālo pakalpojumu koordinātorā dalībvalstī, tas var pieprasīt iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinātoram novērtēt lietu un veikt nepieciešamos izmeklēšanas un izpildes panākšanas pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu.
2. Ja vien Komisija nav sākusi izmeklēšanu par to pašu iespējamo pārkāpumu un pēc vismaz trīs tādu galamērķa digitālo pakalpojumu koordinātoru pieprasījuma, kuriem ir pamats aizdomām, ka konkrēts starpniecības pakalpojuma sniedzējs ir pārkāpis šo regulu tādā veidā, kas negatīvi ietekmē to dalībvalstīs esošos pakalpojuma saņēmējus, padome var pieprasīt iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinātoram novērtēt lietu un veikt nepieciešamos izmeklēšanas un izpildes panākšanas pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu.
3. Šā panta 1. vai 2. punktā minēto pieprasījumu pienācīgi motivē, un tajā norāda vismaz šādu informāciju:
 - a) attiecīgā starpniecības pakalpojuma sniedzēja kontaktpunkts, kā noteikts 11. pantā;

- b) apraksts, kurā izklāstīti attiecīgie fakti, attiecīgie šīs regulas noteikumi un iemesli, kāpēc digitālo pakalpojumu koordinatoram, kas nosūtījis pieprasījumu, vai padomei ir aizdomas, ka pakalpojumu sniedzējs ir pārkāpis šo regulu, tostarp iespējamā pārkāpuma negatīvās ietekmes apraksts;
 - c) citāda informācija, ko pieprasījumu nosūtījušais digitālo pakalpojumu koordinatori vai padome uzskata par relevantu, attiecīgā gadījumā arī informācija, kas ievākta pēc savas iniciatīvas, vai ieteikumi par to, kādi konkrēti izmeklēšanas vai izpildes panākšanas pasākumi, tostarp pagaidu pasākumi, ir veicami.
4. Iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatori maksimāli ņem vērā saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu sniegto pieprasījumu. Ja tas uzskata, ka informācija nav pietiekama, lai rīkotos uz saņemtā pieprasījuma vai ieteikuma pamata, un tam ir iemesls uzskatīt, ka pieprasījumu nosūtījušais digitālo pakalpojumu koordinatori vai padome varētu sniegt papildu informāciju, iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatori var vai nu pieprasīt šādu informāciju saskaņā ar 57. pantu, vai arī sākt kopīgu izmeklēšanu saskaņā ar 60. panta 1. punktu, iesaistot vismaz pieprasījumu iesniegušo digitālo pakalpojumu koordinatoru. Šā panta 5. punktā norādīto laikposmu aptur līdz minētās papildu informācijas saņemšanas brīdim vai līdz brīdim, kad piedalīšanās kopīgajā izmeklēšanā atteikta.

5. Iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā divus mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas saskaņā ar 1. vai 2. punktu paziņo pieprasījumu nosūtītjušajam digitālo pakalpojumu koordinatoram un padomei novērtējumu par iespējamo pārkāpumu un paskaidrojumu par izmeklēšanas vai izpildes panākšanas pasākumiem, kas veikti vai paredzēti sakarā ar pieprasījumu vai ieteikumu, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai.

59. pants

Nosūtīšana Komisijai

1. Ja 58. panta 5. punktā noteiktajā laikposmā nav dotas nekādas ziņas vai ja padome nepiekrīt novērtējumam vai pasākumiem, kas veikti vai paredzēti saskaņā ar 58. panta 5. punktu, vai gadījumos, kuri minēti 60. panta 3. punktā, padome lietu var iesniegt Komisijai, sniedzot visu attiecīgo informāciju. Minētajā informācijā ietver vismaz iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators nosūtīto pieprasījumu vai ieteikumu, minētā digitālo pakalpojumu koordinators sagatavoto novērtējumu, iebildumu pamatojumu un jebkādu papildu informāciju, kas pamato lietas nodošanu.
2. Komisija pēc apspriešanās ar iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators novērtē lietu divu mēnešu laikā pēc lietas nodošanas saskaņā 1. punktu.

3. Ja saskaņā ar šā panta 2. punktu, Komisija uzskata, ka novērtējums vai saskaņā ar 58. panta 5. punktu veiktie vai paredzētie izmeklēšanas vai izpildes panākšanas pasākumi nav pietiekami, lai nodrošinātu tās rezultatīvu izpildes panākšanu, vai citādi nav saderīgi ar šo regulu, tā par savu viedokli informē iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoru un padomi un pieprasa iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram lietu pārskatīt.

Iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators veic nepieciešamos izmeklēšanas vai izpildes panākšanas pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, maksimāli ņemot vērā Komisijas viedokli un pārskatīšanas pieprasījumu. Iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators divu mēnešu laikā pēc pārskatīšanas pieprasījuma par veiktajiem pasākumiem informē Komisiju, kā arī pieprasījumu iesniegušo digitālo pakalpojumu koordinatoru vai padomi, kas rīkojās saskaņā ar 58. panta 1. vai 2. punktu.

60. pants

Kopīga izmeklēšana

1. Iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators var sākt un vadīt kopīgas izmeklēšanas, kurās piedalās viens vai vairāki citi attiecīgie digitālo pakalpojumu koordinatori:
 - a) pēc savas iniciatīvas, lai izmeklētu iespējamu šīs regulas pārkāpumu, ko izdarījis konkrēts starpniecības pakalpojumu sniedzējs vairākās dalībvalstīs; vai

b) saskaņā ar padomes ieteikumu, rīkojoties pēc vismaz trīs digitālo pakalpojumu koordinātoru pieprasījuma, kura pamatā ir pamatotas aizdomas par pārkāpumu, ko izdarījis konkrēts starpniecības pakalpojumu sniedzējs un kas ietekmē pakalpojuma saņēmējus to dalībvalstīs.

2. Ikviens digitālo pakalpojumu koordinātor, kas pierāda, ka tam ir leģitīmas intereses piedalīties šā panta 1. punktā minētajā kopīgajā izmeklēšanā, var to pieprasīt darīt. Kopīgo izmeklēšanu pabeidz trīs mēnešu laikā no tās uzsākšanas, ja vien dalībnieki nevienojas citādi.

Iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinātor ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc pirmajā daļā minētā termiņa beigām visiem digitālo pakalpojumu koordinātoriem, Komisijai un padomei paziņo savu provizorisko nostāju par iespējamo pārkāpumu. Provizoriskajā nostājā ņem vērā visu pārējo kopīgajā izmeklēšanā iesaistīto digitālo pakalpojumu koordinātoru viedokļus. Attiecīgā gadījumā provizoriskajā nostājā izklāsta arī iecerētos izpildes panākšanas pasākumus.

3. Padome var lietu nodot Komisijai saskaņā ar 59. pantu, ja:

a) iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinātor nav 2. punktā noteiktajā termiņā paziņojis savu provizorisko nostāju;

- b) padome būtiski nepiekrīt provizoriskajai nostājai, ko paziņojis iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators; vai
 - c) iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators nav tūlīt sācis kopīgu izmeklēšanu pēc padomes ieteikuma saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.
4. Kopīgajā izmeklēšanā digitālo pakalpojumu koordinatori, kas tajā piedalās, labticīgi sadarbojas, ņemot vērā attiecīgā gadījumā iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators norādījumus un padomes ieteikumu. Galamērķa digitālo pakalpojumu koordinatori, kas piedalās kopīgajā izmeklēšanā, pēc iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators pieprasījuma vai pēc apspriešanās ar to ir tiesīgi īstenot savas 51. panta 1. punktā minētās izmeklēšanas pilnvaras attiecībā uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem attiecas iespējamais pārkāpums, sakarā ar informāciju un telpām, kas atrodas to teritorijā.

3. IEDAĻA

EIROPAS DIGITĀLO PAKALPOJUMU PADOME

61. pants

Eiropas Digitālo pakalpojumu padome

1. Tiek izveidota neatkarīga digitālo pakalpojumu koordinātoru padomdevēja grupa, kas uzrauga starpniecības pakalpojumu sniedzējus un ko sauc par Eiropas Digitālo pakalpojumu padomi (“padome”).
2. Padome konsultē digitālo pakalpojumu koordinātorus un Komisiju saskaņā ar šo regulu nolūkā sasniegt šādus mērķus:
 - a) veicināt šīs regulas konsekventu piemērošanu un digitālo pakalpojumu koordinātoru un Komisijas rezultatīvu sadarbību lietās, uz kurām šī regula attiecas;
 - b) koordinēt un līdzveidot Komisijas, digitālo pakalpojumu koordinātoru un citu kompetento iestāžu vadlīnijas un analīzi par jautājumiem, kas kļūst aktuāli iekšējā tirgū attiecībā uz lietām, uz kurām šī regula attiecas;
 - c) palīdzēt digitālo pakalpojumu koordinātoriem un Komisijai uzraudzīt ļoti lielas tiešsaistes platformas.

62. pants
Padomes struktūra

1. Padomes sastāvā ir digitālo pakalpojumu koordinatori, kurus pārstāv augsta līmeņa amatpersonas. Tas, ka viena vai vairākas dalībvalstis nav izraudzījušās digitālo pakalpojumu koordinatoru, neliedz padomei veikt uzdevumus, kas tai paredzēti šajā regulā. Ja valsts tiesību aktos tā ir noteikts, padomē var piedalīties citas kompetentās iestādes, kurām līdztekus digitālo pakalpojumu koordinatoriem ir uzticēti īpaši operatīvi pienākumi šīs regulas piemērošanā un izpildes panākšanā. Sanāksmēs var pieaicināt citas valsts iestādes, ja tiek apspriesti tām būtiski jautājumi.
2. Padomi vada Komisija. Komisija sasauc sanāksmes un sagatavo darba kārtību saskaņā ar padomes uzdevumiem, kas tai noteikti šajā regulā, un atbilstīgi tās reglamentam. Ja padomei prasa pieņemt ieteikumu saskaņā ar šo regulu, tā pieprasījumu nekavējoties dara pieejamu pārējiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, izmantojot 85. pantā minēto informācijas kopīgošanas sistēmu.
3. Katrai dalībvalstij ir viena balss. Komisijai nav balsstiesību.

Padome pieņem savus aktus ar vienkāršu balsu vairākumu. Pieņemot 36. panta 1. punkta pirmajā daļā minēto ieteikumu Komisijai, padome balso 48 stundu laikā pēc padomes priekšsēdētāja pieprasījuma.

4. Komisija sniedz administratīvo un analītisko atbalstu darbībām, kuras padome veic saskaņā ar šo regulu.
5. Padome var uzaicināt ekspertus un novērotājus piedalīties savās sanāksmēs un var sadarboties ar citām Savienības struktūrām, birojiem, aģentūrām un padomdevējām grupām, kā arī attiecīgā gadījumā ar ārējiem ekspertiem. Šīs sadarbības rezultātus padome dara publiski pieejamus.
6. Padome apspriežas ar ieinteresētajām personām un šādas apspriešanās rezultātus dara publiski pieejamus.
7. Padome ar Komisijas piekrišanu pieņem savu reglamentu.

63. pants

Padomes uzdevumi

1. Ja tas nepieciešams, lai sasniegtu 61. panta 2. punktā izvirzītos mērķus, padome jo īpaši:
 - a) atbalsta kopīgās izmeklēšanas koordinēšanu;

- b) atbalsta kompetentās iestādes ļoti lielu tiešsaistes platformu vai ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu revīziju ziņojumu un rezultātu, kas jāpārsūta saskaņā ar šo regulu, analīzē;
- c) sniedz atzinumus, ieteikumus vai padomus digitālo pakalpojumu koordinatoriem saskaņā ar šo regulu, jo īpaši ņemot vērā starpniecības pakalpojumu sniedzēju pakalpojumu sniegšanas brīvību;
- d) sniedz padomus Komisijai par 66. pantā minēto pasākumu veikšanu un pieņem atzinumus par ļoti lielām tiešsaistes platformām vai ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām saskaņā ar šo regulu;
- e) atbalsta un veicina Eiropas standartu, vadlīniju, ziņojumu, veidņu un rīcības kodeksu izstrādi un ieviešanu ciešā sadarbībā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, kā noteikts šajā regulā, tostarp — sniedzot atzinumus vai ieteikumus par jautājumiem, kuri saistīti ar 44. pantu, kā arī apzina jautājumus, kas kļūst aktuāli attiecībā uz lietām, uz kurām šī regula attiecas.

2. Digitālo pakalpojumu koordinatori un attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes, kas neievēro padomes pieņemtus atzinumus, pieprasījumus vai ieteikumus, kuri tiem adresēti, attiecīgi sniedzot ziņojumus saskaņā ar šo regulu vai pieņemot attiecīgos lēmumus, norāda, kādu iemeslu dēļ ir izdarīta šāda izvēle, un sniedz arī paskaidrojumu par izmeklēšanām, darbībām un pasākumiem, ko tie veikuši.

4. IEDAĻA

ĻOTI LIELU TIEŠSAISTES PLATFORMU UN ĻOTI LIELU TIEŠSAISTES MEKLĒTĀJPROGRAMMU NODROŠINĀTĀJU UZRAUDZĪBA, IZMEKLĒŠANA, IZPILDES PANĀKŠANA UN PĀRRAUDZĪBA

64. pants

Specializēto zināšanu un spēju attīstīšana

1. Komisija sadarbībā ar digitālo pakalpojumu koordinatoriem un padomi attīsta Savienības specializētās zināšanas un spējas, tostarp — attiecīgā gadījumā norīkojot dalībvalstu personālu.
2. Turklāt Komisija sadarbībā ar digitālo pakalpojumu koordinatoru un padomi koordinē tādu sistēmisku un jaunu problēmu novērtēšanu Savienībā, kuras saistītas ar ļoti lielām tiešsaistes platformām vai ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām jautājumos, uz ko šī regula attiecas.
3. Komisija var lūgt digitālo pakalpojumu koordinatoriem, padomei un citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, kam ir attiecīgas specializētās zināšanas, atbalstīt novērtējumu par sistēmiskiem un jauniem jautājumiem Savienībā saskaņā ar šo regulu.
4. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, jo īpaši izmantojot savus attiecīgos digitālo pakalpojumu koordinatorus un attiecīgā gadījumā citas kompetentās iestādes, tostarp — darot pieejamas savas specializētās zināšanas un spējas.

65. pants

*Ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāju
pienākumu izpildes panākšana*

1. Attiecībā uz izmeklēšanu par to, kā ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji ievēro šajā regulā noteiktos pienākumus, Komisija var izmantot šajā iedaļā noteiktās izmeklēšanas pilnvaras vēl pirms 66. panta 2. punktā minētās procedūras sākšanas. Minētās pilnvaras tā var izmantot pēc savas iniciatīvas vai pēc šā panta 2. punktā minētā pieprasījuma.
2. Ja digitālo pakalpojumu koordinatoram ir pamats aizdomām, ka ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs ir pārkāpis III nodaļas 5. iedaļas noteikumus vai sistēmiski pārkāpis kādu no šīs regulas noteikumiem, nopietni ietekmējot pakalpojuma saņēmējus tā dalībvalstī, koordinatori, izmantojot 85. pantā minēto informācijas apmaiņas sistēmu, var nosūtīt Komisijai pieprasījumu novērtēt attiecīgo lietu.
3. Šā panta 2. punktā minēto pieprasījumu pienācīgi motivē, un tajā norāda vismaz šādu informāciju:
 - a) attiecīgā ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja kontaktpunkts, kā paredzēts 11. pantā;

- b) apraksts, kurā izklāstīti attiecīgie fakti, attiecīgie šīs regulas noteikumi un iemesli, kāpēc digitālo pakalpojumu koordinatoram, kas nosūtīja pieprasījumu, ir aizdomas, ka ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs ir pārkāpis šo regulu, tostarp apraksts par faktiem, kas liecina par pārkāpuma sistēmisko raksturu;
- c) jebkāda cita informācija, ko digitālo pakalpojumu koordinatoram, kas nosūtīja pieprasījumu, uzskata par būtisku, attiecīgā gadījumā arī informācija, kas savākta pēc paša iniciatīvas.

66. pants

Procedūras sākšana, ko veic Komisija, un sadarbība izmeklēšanā

1. Komisija var sākt procedūru, lai, iespējams, pieņemtu lēmumus saskaņā ar 73. un 74. pantu par ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja attiecīgo rīcību, par kuru Komisijai ir aizdomas, ka tā ir kāda šīs regulas noteikuma pārkāpums.
2. Ja Komisija ir nolēmusi sākt šā panta 1. punktā minēto procedūru, tā par to paziņo visiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem un padomei, izmantojot 85. pantā minēto informācijas apmaiņas sistēmu, kā arī attiecīgajam ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam.

Digitālo pakalpojumu koordinatori bez nepamatotas kavēšanās pēc informēšanas par procedūras sākšanu nosūta Komisijai jebkādu to rīcībā esošo informāciju par attiecīgo pārkāpumu.

Ja Komisija sāk šā panta 1. punktā minēto procedūru, tā atbrīvo digitālo pakalpojumu koordinatoru vai attiecīgā gadījumā jebkuru kompetento iestādi no uzraudzības un izpildes panākšanas pilnvarām, kas paredzētas šīs regulas 56. panta 4. punktā.

3. Īstenojot savas izmeklēšanas pilnvaras saskaņā ar šo regulu, Komisija var pieprasīt individuālu vai kopīgu atbalstu no visiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, kurus skar aizdomas par pārkāpumu, tostarp iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinators. Digitālo pakalpojumu koordinatori, kas saņēmuši šādu pieprasījumu, un jebkura cita kompetentā iestāde, ja digitālo pakalpojumu koordinators to iesaistījis, labticīgi un savlaicīgi sadarbojas ar Komisiju un ir tiesīgi īstenot savas 51. panta 1. punktā minētās izmeklēšanas pilnvaras attiecībā uz attiecīgo ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāju sakarā ar informāciju, personām un telpām, kas atrodas to dalībvalsts teritorijā, un saskaņā ar pieprasījumu.

4. Komisija sniedz iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram un padomei visu attiecīgo informāciju par 67.–72. pantā minēto pilnvaru izmantošanu un savus provizoriskos konstatējumus, kas minēti 79. panta 1. punktā. Padome laikposmā, kas noteikts saskaņā ar 79. panta 2. punktu, iesniedz Komisijai savu viedokli par minētajiem provizoriskajiem konstatējumiem. Pieņemot lēmumu, Komisija maksimāli ņem vērā jebkuru padomes viedokli.

67. pants

Informācijas pieprasījumi

1. Lai Komisija veiktu tai šajā iedaļā noteiktos uzdevumus, tā ar vienkāršu pieprasījumu vai ar lēmumu var pieprasīt, lai attiecīgais ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs, kā arī citas fiziskas vai juridiskas personas, kuras darbojas nolūkos, kas saistīti ar minēto nodrošinātāju komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, un par kurām ir saprātīgs pamats domāt, ka tās var zināt informāciju par iespējamu šīs regulas pārkāpumu, tostarp organizācijas, kas veic 37. pantā un 75. panta 2. punktā minētās revīzijas, sniedz šādu informāciju saprātīgā laikposmā.

2. Nosūtot vienkāršu informācijas pieprasījumu attiecīgajam ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam vai citai šā panta 1. punktā minētajai personai, Komisija norāda šāda pieprasījuma juridisko pamatu un pieprasījuma nolūku, to, kāda informācija tiek prasīta, laikposmu, kurā informācija ir jāiesniedz, kā arī 74. pantā noteiktos naudas sodus par nepareizas, nepilnīgas vai maldinošas informācijas sniegšanu.
3. Ja Komisija pieņem lēmumu, kurā attiecīgajam ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam vai citai šā panta 1. punktā minētajai personai pieprasa sniegt informāciju, tā norāda šāda pieprasījuma juridisko pamatu un pieprasījuma nolūku, to, kāda informācija tiek prasīta, kā arī laikposmu, kurā informācija ir jāiesniedz. Tā arī norāda 74. pantā noteiktos naudas sodus un norāda vai piemēro 76. pantā noteiktos periodiskos soda maksājumus. Tā norāda arī tiesības panākt, ka šo lēmumu pārskata Eiropas Savienības Tiesā.

4. Attiecīgās ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāji vai cita 1. punktā minētā persona vai to pārstāvji un — juridisku personu gadījumā — sabiedrības vai uzņēmumi, vai, ja tiem nav juridiskā statusa, personas, kas saskaņā ar tiesību aktiem vai statūtiem ir pilnvarotas tos pārstāvēt, iesniedz prasīto informāciju attiecīgās ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vai citu 1. punktā minēto personu vārdā. Juristi, kas ir pilnībā pilnvaroti rīkoties, var sniegt informāciju savu klientu vārdā. Ja sniegtā informācija ir nepilnīga, nepareiza vai maldinoša, par to pilnībā atbild klients.
5. Pēc Komisijas pieprasījuma digitālo pakalpojumu koordinatori un citas kompetentās iestādes sniedz Komisijai visu informāciju, kas tai nepieciešama šajā iedaļā norādīto uzdevumu veikšanai.
6. Komisija bez nepamatotas kavēšanās pēc šā panta 1. punktā minētā vienkāršā pieprasījuma vai lēmuma nosūtīšanas nosūta tā kopiju digitālo pakalpojumu koordinatoriem, izmantojot 85. pantā minēto informācijas apmaiņas sistēmu.

68. pants

Pilnvaras veikt iztaujāšanu un pieņemt liecības

1. Lai Komisija varētu veikt šajā iedaļā noteiktos uzdevumus, tā var iztaujāt ikvienu fizisku vai juridisku personu, kas devusi piekrišanu, lai savāktu informāciju par izmeklēšanas priekšmetu attiecībā uz iespējamo pārkāpumu. Komisijai ir tiesības ar piemērotiem tehniskajiem līdzekļiem ierakstīt šādu iztaujāšanu.
2. Ja 1. punktā minētā iztaujāšana notiek nevis Komisijas, bet citās telpās, Komisija informē tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinātoru, kuras teritorijā iztaujāšana notiek. Ja to pieprasa minētais digitālo pakalpojumu koordinātors, tā amatpersonas var palīdzēt amatpersonām un citām pavadošām personām, kuras Komisija pilnvarojusi veikt iztaujāšanu.

69. pants

Pilnvaras veikt inspekcijas

1. Lai Komisija varētu veikt tai šajā iedaļā noteiktos uzdevumus, tā var veikt visas nepieciešamās inspekcijas attiecīgā ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vai citu 67. panta 1. punktā minēto personu telpās.

2. Amatpersonām un citām pavadošajām personām, ko Komisija pilnvarojusi veikt inspekciju, ir atļauts:
- a) iekļūt visās attiecīgā ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja, vai citas personas telpās, zemes īpašumos un transportlīdzekļos;
 - b) pārbaudīt grāmatvedības dokumentus un citus dokumentus, kas saistīti ar attiecīgā pakalpojuma sniegšanu, neatkarīgi no datu nesēja, kurā tie tiek glabāti;
 - c) jebkādā veidā paņemt vai iegūt šo grāmatvedības dokumentu vai citu dokumentu kopijas vai izvilkumus;
 - d) pieprasīt attiecīgajam ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam vai citai personai nodrošināt piekļuvi tā organizācijai, darbībai, IT sistēmai, algoritmiem, datu apstrādei un uzņēmējdarbības praksēm, tās izskaidrot un ierakstīt vai dokumentēt sniegtos skaidrojumus;
 - e) aizzīmogot visas telpas, kas tiek izmantotas nolūkos, kuri saistīti ar ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vai citas personas komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, kā arī grāmatvedības dokumentus vai citus dokumentus uz laiku un tādā apmērā, kāds inspekcijai nepieciešams;

- f) pieprasīt jebkuram attiecīgā ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vai citas personas pārstāvim vai darbiniekam paskaidrojumus par faktiem vai dokumentiem, kas saistīti ar inspekcijas priekšmetu un mērķi, un ierakstīt atbildes;
 - g) uzdot jebkuram pārstāvim vai darbiniekam jautājumus, kas saistīti ar inspekcijas priekšmetu un mērķi, un ierakstīt atbildes.
3. Inspekcijas var veikt ar tādu revidentu vai ekspertu palīdzību, kurus Komisija iecēlusi saskaņā ar 72. panta 2. punktu, kā arī kopā ar tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoru vai citām kompetentajām valsts iestādēm, kuras teritorijā inspekcija notiek.
4. Ja pieprasītie grāmatvedības dokumenti vai citi dokumenti, kuri saistīti ar pakalpojuma sniegšanu, ir uzrādīti nepilnīgi vai ja atbildes uz jautājumiem, kas uzdoti saskaņā ar šā panta 2. punktu, ir nepareizas, nepilnīgas vai maldinošas, amatpersonas un citas pavadošās personas, kuras Komisija pilnvarojusi veikt inspekciju, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku pilnvarojumu, kurā norādīts inspekcijas priekšmets un mērķis un 74. un 76. pantā paredzētās sankcijas. Komisija laikus pirms inspekcijas veikšanas informē tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoru, kuras teritorijā inspekcija tiks veikta.

5. Inspekciju laikā amatpersonas un citas pavadošās personas, ko pilnvarojusi Komisija, Komisijas ieceltie revidenti un eksperti, digitālo pakalpojumu koordinators vai citas tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras teritorijā inspekcija tiek veikta, var pieprasīt attiecīgajam ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam vai citai personai sniegt skaidrojumus par savu organizāciju, darbību, IT sistēmu, algoritmiem, datu apstrādi un uzņēmējdarbības praksi un var uzdot jautājumus tās galvenajiem darbiniekiem.
6. Attiecīgo ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vai citu fizisko vai juridisko personu pienākums ir pakļauties ar Komisijas lēmumu noteiktajai inspekcijai. Lēmumā norāda inspekcijas priekšmetu un nolūku, datumu, kurā tai jā sākas, un 74. un 76. pantā paredzētās sankcijas, kā arī norāda tiesības panākt, ka šo lēmumu pārskata Eiropas Savienības Tiesā. Pirms lēmuma pieņemšanas Komisija apspriežas ar tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinātoru, kuras teritorijā inspekcija tiks veikta.

7. Tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators amatpersonas vai citas tā pilnvarotās vai ieceltās personas, kuras teritorijā inspekcija notiks, pēc minētā digitālo pakalpojumu koordinators vai Komisijas pieprasījuma aktīvi palīdz amatpersonām un citām pavadošajām personām, ko inspekcijas sakarā pilnvarojusi Komisija. Šajā nolūkā tām ir 2. punktā noteiktās pilnvaras.
8. Ja amatpersonas un citas pavadošās personas, ko pilnvarojusi Komisija, konstatē, ka attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs vai cita attiecīgā persona iebilst pret inspekciju, kas uzdots saskaņā ar šo pantu, dalībvalsts, kuras teritorijā inspekcija paredzēta, pēc minēto amatpersonu vai citu pavadošo personu pieprasījuma un saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem sniedz tām nepieciešamo palīdzību, tostarp — kad saskaņā ar valsts tiesību aktiem tas ir pienācīgi — ar piespiedu pasākumiem, ko veic kompetenta tiesībsardzības iestāde, lai būtu iespējams veikt inspekciju.
9. Ja 8. punktā paredzētajai palīdzībai ir vajadzīga valsts tiesu iestādes atļauja saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, šādas atļaujas pieteikumu iesniedz minētās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators pēc Komisijas pilnvarotu amatpersonu un citu pavadošo personu pieprasījuma. Šādu atļauju var pieprasīt arī kā piesardzības pasākumu.

10. Ja tiek pieprasīta 9. punktā minētā atļauja, valsts tiesu iestāde, kurā lieta sākta, verificē, ka Komisijas lēmums par inspekciju ir autentisks un ka paredzētie piespiedu pasākumi, ņemot vērā inspekcijas priekšmetu, nav nedz patvaļīgi, nedz pārmērīgi. Veicot šādu verifikāciju, valsts tiesu iestāde var tieši vai ar attiecīgās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinātoru starpniecību lūgt Komisiju sniegt detalizētus skaidrojumus, jo īpaši par pamatu Komisijas aizdomām par šīs regulas pārkāpumu, kā arī par iespējamā pārkāpuma smagumu un par attiecīgā ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vai citas personas iesaistes raksturu. Tomēr valsts tiesu iestāde neapšaubā inspekcijas nepieciešamību un nepieprasa Komisijas lietas materiālos esošo informāciju. Komisijas lēmuma likumīgumu pārbauda vienīgi Eiropas Savienības Tiesa.

70. pants

Pagaidu pasākumi

1. Saistībā ar procedūru, kuras rezultātā var tikt pieņemts lēmums par neatbilstību saskaņā ar 73. panta 1. punktu, ja ir steidzami jārīkojas, ņemot vērā risku, ka pakalpojuma saņēmējiem var būt nodarīts nopietns kaitējums, Komisija var ar lēmumu uzdot veikt pagaidu pasākumus pret attiecīgo ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāju, pamatojoties uz pārkāpuma pirmšķietamu konstatējumu.

2. Šā panta 1. punktā minēto lēmumu piemēro uz noteiktu laiku un var attiecīgā gadījumā un pēc vajadzības atjaunināt.

71. pants

Saistības

1. Ja šajā iedaļā norādītās procedūras laikā attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs apņemas nodrošināt attiecīgo šīs regulas noteikumu ievērošanu, Komisija var ar lēmumu noteikt, ka minētā apņemšanās attiecīgajam ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam ir saistoša, un pasludināt, ka turpmākai rīcībai vairs nav pamata.
2. Komisija pēc pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas var atsākt procedūru:
 - a) ja ir būtiski mainījušies fakti, uz kuru pamata pieņemts lēmums;
 - b) ja attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs rīkojas pretēji tam, ko apņēmis; vai

- c) ja lēmums pieņemts, pamatojoties uz nepilnīgu, nepareizu vai maldinošu informāciju, ko sniedzis attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs vai cita 67. panta 1. punktā minēta persona.
3. Ja Komisija uzskata, ka attiecīgā ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja piedāvātā apņemšanās nespēj nodrošināt attiecīgo šīs regulas noteikumu ievērošanu, tā minēto apņemšanos noraida motivētā lēmumā, noslēdzot procedūru.

72. pants

Pārraudzības darbības

1. Lai Komisija varētu veikt tai šajā iedaļā noteiktos uzdevumus, tā var veikt darbības, kas nepieciešamas, lai pārraudzītu, vai attiecīgie ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāji faktiski īsteno un ievēro šo regulu. Komisija var uzdot, lai tie dod piekļuvi savām datubāzēm un algoritmiem un sniedz skaidrojumus par tiem. Šādas darbības var ietvert pienākuma noteikšanu ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam glabāt visus dokumentus, ko uzskata par nepieciešamiem, lai novērtētu šajā regulā paredzēto pienākumu īstenošanu un ievērošanu.

2. Darbības saskaņā ar 1. punktu var ietvert neatkarīgu ārējo ekspertu un revidentu iecelšanu, kā arī kompetento valsts iestāžu ekspertu un revidentu iecelšanu ar attiecīgās iestādes piekrišanu, lai tie palīdzētu Komisijai pārraudzīt, vai tiek faktiski īstenoti un ievēroti attiecīgie šīs regulas noteikumi, un nodrošinātu Komisijai specializētās zināšanas vai citas zināšanas.

73. pants

Neatbilstība

1. Komisija pieņem lēmumu par neatbilstību, ja tā konstatē, ka attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs neievēro vienu vai vairākus šādus elementus:
- a) attiecīgos šīs regulas noteikumus;
 - b) saskaņā ar 70. pantu uzdotos pagaidu pasākumus;
 - c) saskaņā ar 71. pantu par saistošām noteiktās apņemšanās.

2. Pirms 1. punktā noteiktā lēmuma pieņemšanas Komisija attiecīgajam ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam paziņo savus provizoriskos konstatējumus. Provizoriskajos konstatējumos Komisija paskaidro, kādus pasākumus tā apsver veikt vai kuri tās ieskatā būtu jāveic attiecīgajam ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam, lai rezultatīvi risinātu provizoriski konstatētās problēmas.
3. Saskaņā ar 1. punktu pieņemtajā lēmumā Komisija uzdod attiecīgajam ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu 1. punktā minētā lēmuma izpildi saprātīgā laikposmā, kas tajā noteikts, un sniegt informāciju par to, kādus pasākumus minētais nodrošinātājs plāno veikt, lai izpildītu lēmumu.
4. Pēc pasākumu īstenošanas attiecīgais ļoti lielās tiešsaistes platformas vai ļoti lielās tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs iesniedz Komisijai aprakstu, kurā norāda, kādus pasākumus tas ir veicis, lai nodrošinātu 1. punktā noteiktā lēmuma izpildi.
5. Ja Komisija konstatē, ka 1. punkta nosacījumi nav izpildīti, tā izmeklēšanu ar lēmumu noslēdz. Lēmumu piemēro nekavējoties.

74. pants
Naudas sodi

1. Šīs regulas 73. pantā minētajā lēmumā Komisija var attiecīgajam ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam uzlikt naudas sodus, kas nepārsniedz 6 % no tā globālā gada kopējā apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā, ja tā konstatē, ka nodrošinātājs ar nodomu vai neuzmanības dēļ:
 - a) pārkāpj attiecīgos šīs regulas noteikumus;
 - b) nepilda lēmumu, kurā uzdots veikt 70. pantā noteiktos pagaidu pasākumus; vai
 - c) nepilda apņemšanos, kas ar lēmumu ir noteikta par saistošu saskaņā ar 71. pantu.

2. Komisija var pieņemt lēmumu, ar ko attiecīgajam ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam vai citai 67. panta 1. punktā minētai fiziskai vai juridiskai personai uzliek naudas sodus, kas nepārsniedz 1 % no kopējā gada ienākuma vai globālā apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā, ja tas ar nodomu vai neuzmanības dēļ:
 - a) ir sniedzis nepareizu, nepilnīgu vai maldinošu informāciju, atbildot uz vienkāršu pieprasījumu vai pieprasījumu, kas noteikts ar lēmumu, saskaņā ar 67. pantu;
 - b) noteiktajā laikposmā nav sniedzis atbildi uz informācijas pieprasījumu, kas noteikts ar lēmumu;

- c) Komisijas noteiktajā laikposmā nav izlabojis nepareizo, nepilnīgo vai maldinošo informāciju, kuru sniedzis darbinieks, vai arī nav sniedzis vai ir atteicies sniegt pilnīgu informāciju;
 - d) atsakās pakļauties inspekcijai saskaņā ar 69. pantu;
 - e) nepilda saskaņā ar 72. pantu Komisijas pieņemtos pasākumus; vai
 - f) neievēro nosacījumus attiecībā uz piekļuvi Komisijas lietas materiāliem saskaņā ar 79. panta 4. punktu.
3. Pirms šā panta 2. punktā noteiktā lēmuma pieņemšanas Komisija attiecīgajam ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam vai citai 67. panta 1. punktā minētai personai paziņo savus provizoriskos konstatējumus.
4. Nosakot naudas soda apmēru, Komisija ņem vērā pārkāpuma būtību, smagumu, ilgumu un atkārtošanos un attiecībā uz 2. punktā norādītā naudas soda apmēru — lietas izskatīšanai radīto kavējumu.

75. pants

Pastiprināta tādu līdzekļu uzraudzība, kurus izmanto, lai novērstu III nodaļas 5. iedaļā noteikto pienākumu pārkāpumus

1. Ja Komisija saskaņā ar 73. pantu pieņem lēmumu par to, ka ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs ir pārkāpis kādu no III nodaļas 5. iedaļas noteikumiem, tā izmanto šajā pantā noteikto pastiprinātas uzraudzības sistēmu. To darot, tā maksimāli ņem vērā visus padomes sniegtos atzinumus saskaņā ar šo pantu.
2. Lēmumā, kas minēts 73. pantā, Komisija pieprasa, lai attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs saprātīgā laikposmā, kurš noteikts lēmumā, izstrādā un paziņo digitālo pakalpojumu koordinatoriem, Komisijai un padomei rīcības plānu, kas paredz nepieciešamos pasākumus, kuri ir pietiekami, lai pārkāpumu izbeigtu vai labotu. Minētie pasākumi ietver apņemšanos veikt neatkarīgu revīziju saskaņā ar 37. panta 3. un 4. punktu par pārējo pasākumu īstenošanu, un precizē revidentu identitāti, kā arī revīzijas metodiku, grafiku un pēcpasākumus. Pasākumi attiecīgā gadījumā var ietvert arī apņemšanos piedalīties attiecīgā rīcības kodeksā, kā paredzēts 45. pantā.

3. Viena mēneša laikā pēc rīcības plāna saņemšanas padome paziņo Komisijai savu atzinumu par rīcības plānu. Viena mēneša laikā pēc minētā atzinuma saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par to, vai rīcības plānā paredzētie pasākumi ir pietiekami, lai izbeigtu vai novērstu pārkāpumu, un nosaka saprātīgu termiņu tā īstenošanai. Minētajā lēmumā ņem vērā iespējamo apņemšanos ievērot attiecīgus rīcības kodeksus. Komisija pēc tam pārbauda rīcības plāna īstenošanu. Minētajā nolūkā attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs bez nepamatotas kavēšanās pēc tam, kad tas kļūst pieejams, revīzijas ziņojumu nosūta Komisijai, un informē Komisiju par rīcības plāna īstenošanai veiktajiem pasākumiem. Ja šādi pārraudzībai nepieciešams, Komisija var pieprasīt, lai attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs Komisijas noteiktā saprātīgā laikposmā sniedz papildu informāciju.

Komisija informē padomi un digitālo pakalpojumu koordinātorus par rīcības plāna īstenošanu un tā pārraudzību.

4. Komisija var veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar šo regulu, jo īpaši tās 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 82. panta 1. punktu, ja:
- a) attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs attiecīgajā laikposmā nav iesniedzis nevienu rīcības plānu, revīzijas ziņojumu, nepieciešamos atjauninājumus vai vajadzīgo papildu informāciju;
 - b) Komisija noraida ierosināto rīcības plānu, jo uzskata, ka tajā paredzētie pasākumi nav pietiekami, lai izbeigtu vai labotu pārkāpumu; vai
 - c) Komisija, pamatojoties uz revīzijas ziņojumu, sniegtajiem atjauninājumiem vai papildu informāciju vai jebkādu citu tai pieejamu attiecīgu informāciju, uzskata, ka rīcības plāna īstenošana nav pietiekama, lai izbeigtu vai novērstu pārkāpumu.

76. pants

Periodiski soda maksājumi

1. Komisija var pieņemt lēmumu, ar ko attiecīgajam ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam vai citai 67. panta 1. punktā minētajai personai uzliek periodiskus soda maksājumus par katru dienu apmērā, kas nepārsniedz 5 % no vidējā dienas ienākuma vai globālā gada apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā un ko aprēķina no attiecīgajā lēmumā noteiktā datuma, lai piespiestu:
- a) sniegt pareizu un pilnīgu informāciju, reaģējot uz 67. pantā noteikto lēmumu par informācijas pieprasījumu;

- b) atļaut veikt inspekciju, ko uzdots veikt ar lēmumu saskaņā ar 69. pantu;
 - c) izpildīt 70. panta 1. punktā noteikto lēmumu, kurā uzdots veikt pagaidu pasākumus;
 - d) izpildīt apņemšanās, kas ar lēmumu saskaņā ar 71. panta 1. punktu ir padarītas saistošas;
 - e) izpildīt 73. panta 1. punktā noteikto lēmumu, attiecīgā gadījumā arī tajā ietvertās prasības par 75. pantā minēto rīcības plānu.
2. Ja attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs vai cita 67. panta 1. punktā minētā persona ir izpildījusi saistības, kuru izpildes panākšanai bijis paredzēts piemērot periodisku soda maksājumu, Komisija var noteikt periodisku soda maksājumu apmērā, kas ir zemāks par sākotnējā lēmumā paredzēto.

77. pants

Noilgums sodu piemērošanai

1. Pilnvarām, kas Komisijai piešķirtas ar 74. un 76. pantu, ir piecu gadu noilgums.
2. Laiku skaita no pārkāpuma izdarīšanas dienas. Tomēr gadījumā, kad pārkāpumi turpinās vai atkārtojas, laiku skaita no dienas, kad pārkāpums beidzas.

3. Ja Komisija vai digitālo pakalpojumu koordinators veic darbības, kuru mērķis ir pārkāpuma izmeklēšana vai tiesvedība, naudas sodu un periodisko soda maksājumu piemērošanas noilgums tiek pārtraukts. Noilgumu cita starpā pārtrauc šādas darbības:
 - a) Komisijas vai digitālo pakalpojumu koordinatora informācijas pieprasījumi;
 - b) inspekcija;
 - c) procedūra, ko Komisija sāk saskaņā ar 66. panta 1. punktu.
4. Pēc katra pārtraukuma noilgums sākas no jauna. Tomēr noilgums naudas soda vai periodisko soda maksājumu piemērošanai iestājas ne vēlāk kā dienā, kad pagājis laiks, kurš ir divkārt ilgāks par noilgumu un kurā Komisija nav piemērojusi naudas sodu vai periodisko soda maksājumu. Minēto laikposmu pagarina uz laiku, kamēr noilgums ir apturēts saskaņā ar 5. punktu.
5. Noilgumu naudas sodu vai periodisko soda maksājumu piemērošanai aptur uz laiku, kamēr Komisijas lēmumu izskata Eiropas Savienības Tiesas procesā.

78. pants

Noilgums sodu izpildes panākšanai

1. Komisijas pilnvarām panākt saskaņā ar 74. un 76. pantu pieņemtu lēmumu izpildi ir piecu gadu noilgums.
2. Laiku skaita no dienas, kad lēmums ir kļuvis galīgs.
3. Noilgums sodu izpildes panākšanai tiek pārtraukts:
 - a) ar paziņojumu par lēmumu, kurā tiek mainīta naudas soda vai periodiskā soda maksājuma sākotnējā summa vai kurā ir atteikts piemērot izmaiņas;
 - b) ja Komisija vai dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma veic naudas soda vai periodiskā soda maksājuma izpildes panākšanas darbības.
4. Pēc katra pārtraukuma noilgums sākas no jauna.
5. Noilgums sodu izpildes panākšanai tiek atlikts uz laiku:
 - a) kas tiek dots maksājuma veikšanai;
 - b) kamēr maksājuma izpildes panākšana ir apturēta saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas lēmumu vai ar valsts tiesas lēmumu.

79. pants

Tiesības tikt uzklautam un piekļūt lietas materiāliem

1. Pirms 73. panta 1. punktā, 74. pantā vai 76. pantā noteiktā lēmuma pieņemšanas Komisija attiecīgajam ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājam vai citai 67. panta 1. punktā minētajai personai dod iespēju tikt uzklautiem par:
 - a) Komisijas provizoriskajiem konstatējumiem, tostarp visiem jautājumiem, kuros Komisijai ir iebildumi; un
 - b) pasākumiem, ko Komisija varētu plānot veikt, ņemot vērā a) apakšpunktā minētos provizoriskos konstatējumus.
2. Attiecīgais ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātājs vai cita 67. panta 1. punktā minētā persona var iesniegt savus apsvērumus par Komisijas provizoriskajiem konstatējumiem saprātīgā laikposmā, ko Komisija ir noteikusi savos provizoriskajos konstatējumos un kas nevar būt īsāks par 14 dienām.
3. Komisija lēmumus pieņem, pamatojoties vienīgi uz iebildumiem, par kuriem pusēm ir bijis iespējams sniegt komentārus.

4. Procedūrā pilnībā ievēro attiecīgo pušu aizstāvības tiesības. Tām ir tiesības piekļūt Komisijas lietas materiāliem saskaņā ar vienošanos par izpaušanas nosacījumiem, ņemot vērā attiecīgā ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja vai citas personas leģitīmās intereses aizsargāt savus komercnoslēpumus. Komisijai ir pilnvaras pieņemt lēmumus, kuros nosaka šādus izpaušanas nosacījumus pušu domstarpību gadījumā. Tiesības piekļūt Komisijas lietas materiāliem neattiecas uz Komisijas, padomes, digitālo pakalpojumu koordinatoru, citu kompetento iestāžu vai citu dalībvalsts publisko iestāžu konfidenciālu informāciju un iekšējiem dokumentiem. Piekļuves tiesības it īpaši neattiecas uz Komisijas un minēto iestāžu saraksti. Nekas šajā punktā neliedz Komisijai izpaust un izmantot informāciju, kas nepieciešama pārkāpuma pierādīšanai.
5. Saskaņā ar 67., 68. un 69. pantu savākto informāciju izmanto vienīgi šīs regulas mērķiem.

80. pants

Lēmumu publicēšana

1. Saskaņā ar 70. panta 1. punktu, 71. panta 1. punktu un 73. līdz 76. pantu pieņemtos lēmumus Komisija publicē. Publikācijā norāda pušu nosaukumus un lēmuma galveno saturu, tostarp piemērotos sodus.

- Publicējot lēmumu, ņem vērā attiecīgā ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja, citu 67. panta 1. punktā minēto personu un trešo personu tiesības un leģitīmās intereses aizsargāt savu konfidenciālo informāciju.

81 pants

Pārskatīšana Eiropas Savienības Tiesā

Saskaņā ar LESD 261. pantu Eiropas Savienības Tiesai ir neierobežota jurisdikcija pārskatīt lēmumus, ar kuriem Komisija ir uzlikusi naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus. Uzlikto naudas sodu vai periodisko soda maksājumu tā var atcelt, samazināt vai palielināt.

82. pants

Pieļuves ierobežošanas pieprasījumi un sadarbība ar valstu tiesām

- Ja ir izmantotas visas šajā iedaļā noteiktās pilnvaras ar mērķi panākt šīs regulas pārkāpuma izbeigšanu, bet pārkāpums turpinās un rada nopietnu kaitējumu, kuru nevar novērst, īstenojot citas Savienības vai valstu tiesību aktos paredzētās pilnvaras, Komisija var pieprasīt attiecīgā ļoti lielas tiešsaistes platformas vai ļoti lielas tiešsaistes meklētājprogrammas nodrošinātāja iedibinājuma vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram rīkoties saskaņā ar 51. panta 3. punktu.

Pirms šāda pieprasījuma iesniegšanas digitālo pakalpojumu koordinatoram Komisija vispirms aicina noteiktā laikposmā, kas nav īsāks par 14 darbdienām, ieinteresētās puses iesniegt rakstveida apsvērumus, norādot, kādus pasākumus tā paredzējusi pieprasīt un kas ir šo pasākumu paredzētais adresāts.

2. Komisija, rīkojoties pēc savas iniciatīvas, var iesniegt rakstveida apsvērumus 51. panta 3. punktā minētajai kompetentajai tiesu iestādei, ja tas nepieciešams regulas saskanīgai piemērošanai. Ar attiecīgās tiesu iestādes atļauju tā var sniegt arī mutiskus apsvērumus.

Vienīgi savu apsvērumu sagatavošanai Komisija var lūgt, lai tiesu iestāde tai pārsūta lietas novērtēšanai nepieciešamos dokumentus vai nodrošina to pārsūtīšanu.

3. Ja valsts tiesa lemj par jautājumu, par kuru Komisija jau pieņēmusi lēmumu saskaņā ar šo regulu, minētā valsts tiesa nepieņem nekādu lēmumu, kas būtu pretrunā minētajam Komisijas lēmumam. Valsts tiesas vairās arī no tādu lēmumu pieņemšanas, kas varētu būt pretrunā lēmumam, kuru Komisija iecerējusi procedūrā saskaņā ar šo regulu. Minētajā nolūkā valsts tiesa var izvērtēt, vai tai sava tiesvedība jāaptur. Tas neskar LESD 267. pantu.

83. pants

Īstenošanas akti, kas attiecas uz Komisijas iejaukšanos

Šajā iedaļā aplūkotās Komisijas iejaukšanās sakarā Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par praktisko kārtību, kādā notiek:

- a) procedūra saskaņā ar 69. un 72. pantu;
- b) šīs regulas 79. pantā paredzētā uzklauššana;
- c) saskaņotā informācijas izpaušana, kas noteikta 79. pantā.

Pirms šā panta 1. punktā norādīto aktu pieņemšanas Komisija publicē to projektu un aicina visas ieinteresētās puses iesniegt savus komentārus tajā noteiktajā laikposmā, kas nav īsāks par vienu mēnesi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 88. pantā.

5. IEDAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI PAR IZPILDES PANĀKŠANU

84. pants

Dienesta noslēpums

Neskarot šajā nodaļā minēto informācijas apmaiņu un izmantošanu, Komisija, padome, dalībvalstu kompetentās iestādes un to attiecīgās amatpersonas, ierēdņi un citas to uzraudzībā strādājošās personas, kā arī jebkādas citas iesaistītās fiziskās vai juridiskās personas, to vidū revidenti un eksperti, kuri iecelti saskaņā ar 72. panta 2. punktu, neizpauž informāciju, ko tie saņēmuši vai ar ko apmainījušies saskaņā ar šo regulu, un tāda veida informāciju, uz ko attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

85. pants

Informācijas kopīgošanas sistēma

1. Komisija izveido un uztur uzticamu un drošu informācijas kopīgošanas sistēmu, kas atbalsta saziņu starp digitālo pakalpojumu koordinatori, Komisiju un padomi. Piekļuvi šai sistēmai var piešķirt arī citām kompetentajām iestādēm, ja tas tām ir nepieciešams tādu uzdevumu veikšanai, kas tām uzticēti saskaņā ar šo regulu.
2. Digitālo pakalpojumu koordinatori, Komisija un padome izmanto informācijas kopīgošanas sistēmu visai saziņai saskaņā ar šo regulu.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka praktisko un operatīvo kārtību informācijas kopīgošanas sistēmas darbībai un tās sadarbībai ar citām attiecīgajām sistēmām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 88. pantā.

86. pants

Pārstāvība

1. Neskarot Direktīvu (ES) 2020/1828 vai kādu citu pārstāvības veidu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, starpniecības pakalpojumu saņēmēji ir vismaz tiesīgi pilnvarot kādu struktūru, organizāciju vai apvienību pakalpojumu saņēmēju vārdā īstenot ar šo regulu piešķirtās tiesības ar noteikumu, ka struktūra, organizācija vai apvienība atbilst visiem šiem nosacījumiem:
 - a) tā darbojas bez peļņas gūšanas nolūka;
 - b) tā ir pienācīgi izveidota saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem;
 - c) tās statūtos noteiktie mērķi ietver leģitīmās intereses nodrošināt šīs regulas ievērošanu.
2. Tiešsaistes platformu nodrošinātāji īsteno visus nepieciešamos tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai nodrošinātu, ka sūdzības, ko pakalpojuma saņēmēju vārdā, izmantojot 20. panta 1. punktā minētos mehānismus, iesniedz šā panta 1. punktā minētās struktūras, organizācijas vai apvienības, tiek izskatītas un par tām tiek pieņemti lēmumi prioritārā kārtībā un bez nepamatotas kavēšanās.

6. IEDAĻA
DELEĢĒTIE UN ĪSTENOŠANAS AKTI

87. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 24., 33., 37., 40. un 43. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 24., 33., 37., 40. un 43. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 24., 33., 37., 40. un 43. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts darīts zināms Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.

88. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja (“Digitālo pakalpojumu komiteja”). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

V nodaļa

Nobeiguma noteikumi

89. pants

Direktīvas 2000/31/EK grozījumi

1. Direktīvas 2000/31/EK 12.–15. pantu svītro.
2. Atsauces uz Direktīvas 2000/31/EK 12.–15. pantu uzskata par atsaucēm attiecīgi uz šīs regulas 4., 5., 6. un 8. pantu.

90. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2020/1828

Direktīvas (ES) 2020/1828 I pielikumam pievieno šādu punktu:

- “68) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... (... gada ...) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L ..., ... lpp.)⁺”.

⁺ OV: lūgums tekstā ierakstīt šīs regulas numuru, datumu un OV atsauci.

91. pants
Pārskatīšana

1. Līdz ... [trīs gadi pēc šīs regulas piemērošanas sākuma dienas] Komisija izvērtē šīs regulas iespējamo ietekmi uz mazo un vidējo uzņēmumu attīstību un ekonomisko izaugsmi un ziņo par to Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

Līdz ... [trīs gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija izvērtē šādus aspektus un ziņo par tiem Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai:

- a) šīs regulas 33. panta piemērošana, tostarp starpniecības pakalpojumu sniedzēju darbības joma, uz kuriem attiecas šīs regulas III nodaļas 5. iedaļā noteiktie pienākumi;
- b) šīs regulas mijiedarbība ar citiem tiesību aktiem, jo īpaši aktiem, kas minēti 2. panta 3. un 4. punktā.

2. Līdz ... [pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija izvērtē šo regulu un sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

Minētajā ziņojumā jo īpaši aplūko:

- a) šā panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunkta piemērošanu;
- b) šīs regulas devumu starpniecības pakalpojumu iekšējā tirgus padziļināšanā un efektīvā darbībā, jo īpaši attiecībā uz digitālo pakalpojumu pārrobežu sniegšanu;
- c) šīs regulas 13., 16., 20., 21., 45. un 46. panta piemērošanu;
- d) mazo uzņēmumu un mikrouzņēmumu pienākumu darbības jomu;
- e) uzraudzības un izpildes panākšanas mehānismu rezultativitāti;
- f) ietekmi uz vārda un informācijas brīvības ievērošanu.

3. Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētajam ziņojumam pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozījumiem.

4. Komisija šā panta 2. punktā minētajā ziņojumā izvērtē arī digitālo pakalpojumu koordinātoru gada ziņojumus par savu darbību, kurus Komisijai un padomei iesniedz saskaņā ar 55. panta 1. punktu.
5. Šā panta 2. punkta vajadzībām dalībvalstis un padome nosūta informāciju pēc Komisijas pieprasījuma.
6. Veicot 2. punktā minēto izvērtēšanu, Komisija ņem vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un citu attiecīgo struktūru vai avotu nostāju un konstatējumus un īpašu uzmanību pievērš mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un jaunu konkurentu situācijai.
7. Līdz ... [trīs gadi no šīs regulas piemērošanas sākuma dienas] Komisija pēc apspriešanās ar padomi novērtē padomes darbību un 43. panta piemērošanu un ziņo par to Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, ņemot vērā pirmos regulas piemērošanas gadus. Pamatojoties uz konstatējumiem un maksimāli ņemot vērā padomes viedokli, minētajam ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozījumiem attiecībā uz padomes struktūru.

92. pants

*Agrīna piemērošana ļoti lielu tiešsaistes platformu
un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem*

Šo regulu piemēro ļoti lielu tiešsaistes platformu un ļoti lielu tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātājiem, kas par tādiem noteikti saskaņā ar 33. panta 4. punktu, no četriem mēnešiem pēc 33. panta 6. punktā minētās paziņošanas attiecīgajam nodrošinātājam, ja šāds datums ir agrāks nekā ... [15 mēneši pēc stāšanās spēkā vai 2024. gada 1. janvāris atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk].

93. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Šo regulu piemēro no ... [15 mēneši pēc stāšanās spēkā vai 2024. gada 1. janvāris atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk].

Tomēr 24. panta 2., 3. un 6. punktu, 33. panta 3.–6. punktu, 37. panta 7. punktu, 40. panta 13. punktu, 43. pantu un IV nodaļas 4., 5. un 6. iedaļu piemēro no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*